

அலகு - 1

மரபுக் கவிதை

1, பாரதியார்

பழைய செய்யுட்கள் சிதைந்து கொண்டிருந்த வேளையில் எட்டையபுரத்துக் கவிஞர் சி, சுப்பிரமணிய பாரதியார் புதுமையில் ஆர்வங்கொண்டு தம் கவிதைகளைப் படைத்தார். பழமைக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தார். அவரை முன்னோடியாகக் கொண்டே பலர் விடுதலைக்கு முன்னும் பின்னும் இனிய பாடல்களைப் பாடித் தமிழ்க் கவிதையைக் காத்தனர்.

1882ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் பதினோராம் நாள் திருநெல்வேலி மாவட்டம் எட்டையபுரத்தில் பிறந்தவர் பாரதியார். இவர் தம் இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். தந்தையார் சின்னச்சாமி அய்யர், தாயார் இலக்குமி அம்மாள். தொடக்கத்தில் தந்தையாரிடம் பயின்ற இவர் பின்னர் திருநெல்வேலி இந்து கலாசாலையில் படித்தார். இளம் வயதிலேயே கவி புனையும் ஆற்றல் உடையவராய்த் திகழ்ந்தார். பெற்றோரை இழந்த பின்னர் காசி மாநகரம் சென்று சில காலம் தங்கி வடமொழியும் இந்தி மொழியும் கற்றுத் தேர்ந்தார். தமிழகம் திரும்பிய பாரதி மதுரையில் சேதுபதி கலாசாலைத் தமிழாசிரியராகச் சில திங்கள் பணிபுரிந்தார்.

1904ஆம் ஆண்டு வேலை தேடிச் சென்னை வந்தவர் சுதேசமித்திரன் என்னும் நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகப் பெறுப்பேற்றார், இருபத்து நான்காம் வயது முதல் காங்கிரசுப் பேரியக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டார். பாலகங்காதர திலகரின் கொள்கைகளில் பாரதிக்குப் பற்று மிகுந்தது. எனவே தீவிரவாதிகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்தார். 'இந்தியா' 'விஜயா' என்னும் தமிழ் இதழ்களை நடத்தினார். பாரதியாரின் பாடல்களும் இதழ்களும் ஆங்கில அரசால் பன்முறை தடைசெய்யப்பட்டன.

காலம் செல்லச் செல்ல பாரதிக்கு ஆன்மீக ஈடுபாடு மிகுந்தது. பாரதியார் சகோதரி நிவேதிதாவைத் தம் ஞானகுருவாக ஏற்றுக் கொண்டார். புதுவையில் வாழ்ந்த அரவிந்தரோடும் நட்புக் கொண்டார். ஆன்மீகப் பாடல்களையும் தெய்வீகப் பாடல் களையும் பாடினார். சமரச நோக்குடையவராகவும் திகழ்ந்தார்.

சமுதாயப் புரட்சி, பெண் விடுதலை, நாட்டு முன்னேற்றம் முதலியன பற்றிப் பாரதியார் எண்ணற்ற பாடல்களைப் புனைந்தார். கனகலிங்கம்

என்னும் ஆதிதிராவிடருக்குப் பூணூல் அணிவித்து அவரை உயர் சாதிக்காரர் ஆக்கினார். பாரதியார் இந்திய விடுதலையைக் காணத் துடித்தார். எனவே அவர் விடுதலைப் போராட்டத்தில் தீவிரமாகப் பங்கேற்றார். நாட்டு மக்களுக்கு விடுதலை வேட்கையையும் நல்லறிவையும் ஊட்ட விரும்பிய அவர் தம் கவிதையைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தினார். எளிய சொற்களில் இனிய ஓசையில் கேட்போர் அல்லது படிப்போர் சிந்தையில் பதியும் ஒரு பாட்டு வடிவைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அது 'சிந்து' எனும் 'பா' வகையாகும், நாட்டுப் பற்றும், மொழிப்பற்றும், சமத்துவமும் அவர் பாடற் பொருளாயின. அவற்றை இதழ்களிலும் வெளியிட்டார். அவர் விரும்பியவாறே நாட்டு மக்களின் கைகளில் அவரது பாடல்கள் தவழ்ந்தன. குழந்தைகளுக்காகவும், பெண்களுக்காகவும் அவர் பாடினார். அவரது பாடல்களைத் தேச பக்திப் பாடல்கள், தெய்வ வணக்கப் பாடல்கள், தத்துவப் பாடல்கள் என வகைப்படுத்தலாம். அவர் படைத்த படைப்புக்களில் கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய மூன்றும் முப்பெரும்பாடல்கள் என்னும் பெயர் பெற்றன. இவை எல்லாம் காலத்தை வென்று நிற்கும் பாடல்கள்.

1. நடிப்புச் சுதேசிகள் (கிளிக் கண்ணிகள்)

- பாரதியார்

நெஞ்சில் உரமுமின்றி
நேர்மைத் திறமுமின்றி
வஞ்சனை சொல்வாரட - கிளியே
வாய்ச் சொல்லில் வீரரட.

1

கூட்டத்திற் கூடிநின்று
கூவிப் பிதற்றலன்றி
நாட்டத்திற் கொள்ளாரட - கிளியே
நாளில் மறப்பா ரட.

2

சொந்த அரசும்புவிச்
சுகங்களும் மாண்புகளும்
அந்தகரக் குண்டாகுமோ? - கிளியே
அலிகளுக் கின்ப முண்டோ?

3

கண்கள் இரண்டிருந்தும்
காணுந் திறமையற்ற
பெண்களின் கூட்டமட - கிளியே

இக்காலக் கவிதையும் சிறுகதையும்	3
பேசிப் பயமெனன் னட.	4
யந்திர சாலையென்பர் எங்கள் துணிகளென்பர் மந்திரத்தாலே யெங்கும் -- கிளியே மாங்கனி வீழ்வ துண்டோ?	5
யந்திர சாலையென்பர் எங்கள் துணிகளென்பர் மந்திரத்தாலே யெங்கும் -- கிளியே மாங்கனி வீழ்வ துண்டோ?	5
உப்பென்றும் சீனிஎன்றும் உள்நாட்டுச் சேலைஎன்றும் செப்பித் திரிவா ரட -- கிளியே செய்வ தறியா ரட...	6
தேவியர் மாணம் என்றும் தெய்வத்தின் பக்தி என்றும் வானிறாற் சொல்வதல்லால் -- கிளியே நம்புத லற்றா ரட.	7
மாதரைக் கற்பழித்து வன்கண்மை பிறர்செய்யப் பேதைகள் போலுயிரைக் -- கிளியே பேணி யிருந்தா ரட.	8
தேவி கோயிலிற் சென்று தீமை பிறர்கள் செய்ய ஆவி பெரிதென்றெண்ணிக் -- கிளியே அஞ்சிக் கிடந்தா ரட.	9
அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும் உச்சத்திற் கொண்டா ரட -- கிளியே ஊமைச் சனங்க ளட.	10
ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையிற் பற்றுமில்லா மாக்களுக்கோர் கணமும் -- கிளியே	

- வாழ்த் தகுதி யுண்டோ?
 மானம் சிறிதென்றெண்ணி
 வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
 ஈனர்க் குலகந் தனில் -- கிளியே
 இருக்க நிலமை யுண்டோ? 11
- சிந்தையிற் கள்விரும்பிச்
 சிவசிவவென்பது போல்
 வந்தே மாதர மென்பார் -- கிளியே
 மனதிலதனைக் கொள்ளார் 12
- பழமை பழமையென்று
 பாவனை பேசலன்றியன
 பழமை இருந்தநிலை -- கிளியே
 பாமர ரேதறிவார்? 13
- நாட்டில் அவமதிப்பும்
 நாணின்றி இழிசெல்லத்
 தேட்டில் விருப்புங் கொண்டே -- கிளியே
 சிறுமை யடையவா ரட. 14
- சொந்தச் சகோதரர்கள்
 துன்பத்திற் சாதல்கண்டும்
 சிந்தை இரங்கா ரட -- கிளியே
 செம்மை மறந்தா ரட. 15
- பஞ்சத்தும் நோய்களிலும்
 பாரதர் புழுக்கள்போல்
 துஞ்சத் தம் கண்ணாற் கண்டும் -- கிளியே
 சோம்பிக் கிடப்பா ரட. 16
- தாயைக் கொல்லும் பஞ்சத்தைத்
 தடுக்க முயற்சியுறார்
 வாயைத் திறந்து சும்மா -- கிளியே
 வந்தே மாதர மென்பார். 17
- 18

முரசு
(பல்கவைப் பாடல்)

வெற்றி எட்டுத் திக்க மெட்டக் கொட்டு முரசே
வேதம் என்றம் வாழ்க என்று கொட்டு முரசே
நெற்றி யொற்றைக் கண்ணனோடே நிர்த்தனம் செய்தாள்
நித்த சக்தி வாழ்க வென்று கொட்டு முரசே

ஊருக்கு நல்லது சொல்வேன் -- எனக்
குண்மை தெரிந்தது சொல்வேன்.
சீருக் கெல்லாம் முதலாகும் -- ஒரு
தெய்வம் துணைசெய்ய வேண்டும்

1

வேத மறிந்தவன் பார்ப்பான். -- பல
வித்தை தெரிந்தவன் பார்ப்பான்.
நீதி நிலைதவ றாமல் -- தண்ட
நேமங்கள் செய்பவன் நாய்க்கன்.

2

பண்டங்கள் விற்பவன் செட்டி, -- பிறர்
பட்டினி தீர்ப்பவன் செட்டி.
தொண்டரென் றோர்வகுப் பில்லை, -- தொழில்
சோம்பலைப் போல் இழி வில்லை.

3

நாலு வகுப்புஇங் கொன்றே; -- இந்த
நான்கினில் ஒன்று குறைந்தால்.
வேலை தவறிச் சிதைந்தே -- செத்து
வீழ்ந்திடும் மானிடச் சாதி.

4

ஓற்றைக் குடும்பந் தனிலே -- பொருள்
ஓங்க வளர்ப்பவன் தந்தை;
மற்றைக் கருமங்கள் செய்தே -- மனை
வாழ்ந்திடச் செய்பவள் அன்னை;

5

ஏவல்கள் செய்பவர் மக்கள்; -- இவர்
யாவரும் ஓர்குலம் அன்றோ?
மேவி அனைவரும் ஒன்றாய் -- நல்ல
வீடு நடத்துதல் கண்டோம்.

6

சாதிப் பிரிவுகள் சொல்லி -- அதில்

தாழ்வென்றும் மேலேன்றம் கொள்வார்
நீதிப் பிரிவுகள் செய்வார் -- அங்கு
நித்தடும் சண்டைகள் செய்வார். 7

சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம், -- அன்பு
தன்னில் செழித்திடும் வையம்;
ஆதர வுற்றிங்கு வாழ்வோம்; -- தொழில்
ஆயிரம் மாண்புறச் செய்வோம். 8

பெண்ணுக்கு ஞானத்தை வைத்தான் -- புவி
பேணி வளர்த்திடும் ஈசன்;
மண்ணுக் குள்ளே சில மூடர் -- நல்ல
மாத ரறிவைக் கெடுத்தார். 9

கண்கள் இரண்டினில் ஒன்றைக் -- குத்திக்
காட்சி கெடுத்திட லாமோ?
பெண்க ளறிவை வளர்த்தால் -- வையம்
பேதைமை யற்றிடுங் காணீர் 10

தெய்வம் பலபல சொல்லிப் -- பகைத்
தீயை வளர்ப்பவர் மூடர்;
உய்வ தனைத்திலும் ஒன்றாய் -- எங்கு
ஓர்பொரு ளானது தெய்வம். 11

தீயினைக் கும்பிடும் பார்ப்பார், -- நித்தம்
திக்கை வணங்கும் துருக்கர்,
கோயிற் சிலுவையின் முன்னே -- நின்று
கும்பிடும் யேசு மதத்தார் -- 12

யாரும் பணிந்திடும் தெய்வம், -- பொருள்
யாவினும் நின்றிடும் தெய்வம்.
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று; -- இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம். 13

வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை -- எங்கள்
வீட்டில் வளருது கண்டீர்;
பிள்ளைகள் பெற்றதப் பூனை; -- அவை
பேருக் கொருநிற மாகும்; 14

சாம்பல் நிறமொரு குட்டி, -- கருஞ்
சாந்து நிறமொரு குட்டி,
பாம்பு நிறமொரு குட்டி, -- வெள்ளைப்

- பாலின் நிறமொரு குட்டி,
எந்த நிறமிருந்தாலும் -- அவை
யாவும் ஒரேதர மன்றோ?
இந்த நிறம்சிறி தென்றும் -- இஃது
ஏற்ற மென்றும் சொல்லாமோ? 15
- வண்ணங்கள் வேற்றுமைப் பட்டால் -- அதில்
மானுடர் வேற்றுமை யில்லை.
எண்ணங்கள் செய்கைக ளெல்லாம் -- இங்கு
யாவர்க்கும் ஒன்றெனல் காணீர். 16
- நிகரென்ற கொட்டு முரசே -- இந்த
நீணிலம் வாழ்வரெல்லாம்;
தகரென்று கொட்டு முரசே -- பொய்மைச்
சாதி வகப்பினை யெல்லாம் 17
- அன்பென்று கொட்டு முரசே; -- அதில்
ஆக்கமுண்டாமென்று கொட்டு;
துன்பங்கள் யாவுமே போகும் -- வெறுஞ்
சூதுப் பிரிவுகள் போனால். 18
- அன்பென்று கொட்டு முரசே, -- மக்கள்
அத்தனை பேரும் நிகராம்;
இன்பங்கள் யாவும் பெருகும் -- இங்கு
யாவரும் ஒன்றென்று கொண்டால். 19
- உடன்பிறந் தார்களைப் போலே -- இவ்
வுலகில் மனிதரெல் லாரும்;
இடம் பெரி துண்டுவை யத்தில் -- இதில்
ஏதுக்குச் சண்டைகள் செய்வீர்? 20
- மரத்தினை நட்பவன் தண்ணீர் -- நன்கு
வார்த்தை ஓங்கிடச் செய்வான்;
சிரத்தை யுடையது தெய்வம், -- இங்கு
சேர்த்த உணவெல்லை யில்லை. 21
- வயிற்றுக்கு சோறுண்டு கண்டீர் -- இங்கு
வாழும் மனிரெல் லோருக்கும்;
பயிற்றி உழுதுண்டு வாழ்வீர்! -- பிறர்
பங்கைத் திருடுதல் வேண்டாம். 22
- 23

- உடன்பிறந் தார்களைப் போலே -- இவ்
வுலகினில் மனிதரெல் லாரும்;
திடங்கொண் டவர்மெலிந் தோரை -- இங்கு
தின்று பிழைத்திட லாமோ? 24
- வலிமை யுடையது தெய்வம் -- நம்மை
வாழ்ந்திடச் செய்வது தெய்வம்;
மெலிவுகண் டாலுங் குழந்தை -- தன்னை
வீழ்த்தி மிதித்திட லாமோ? 25
- தம்பி சற்றே மெலிவானால் -- அண்ணன்
தானடிமை கொள்ள லாமோ?
செம்புக்கும் கொம்புக்கும் அஞ்சி -- மக்கள்
சிற்றடி மைப்பட லாமோ? 26
- அன்பென்று கொட்டு முரசே, -- அதில்
யார்க்கும் விடுதலை உண்டு;
பின்பு மனிதர்க ளெல்லாம் -- கல்வி
பெற்றுப் பதம் பெற்று வாழ்வார். 27
- அறிவை வளர்த்திட வேண்டும் -- மக்கள்
அத்தனை பேருக்கும் ஒன்றாய்;
சிறியரை மேம்படச் செய்தால் -- பின்பு
தெய்வம் எல்லோரையும் வாழ்த்தும். 28
- பாருக்குள்ளே சமத்தன்மை -- தொடர்
பற்றுஞ் சகோதரத் தன்மை
யாருக்கும் தீமைசெய் யாது -- புவி
யெங்கும் விடுதலை செய்யும். 29
- வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
வாழும் மனிதருக் கெல்லாம்;
பயிற்றிப் பலகல்வி தந்து -- இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும். 30
- ஒன்றென்று கொட்டு முரசே -- அன்பில்
ஓங்கென்று கொட்டு முரசே
நன்றென்று கொட்டு முரசே -- இந்த
நானில மாந்தருக் கெல்லாம் 31

2, பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் புதுவையில் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் கனகசுப்பிரத்தினம். மகாகவி பாரதியாரால் பாராட்டப் பெற்றவர். மேலும் பாரதியின் பால் ஈர்க்கப்பட்டுத் தனது பெயரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். முறையாகத் தமிழ் கற்று தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றார். பாரதிதாசன் சுயமரியாதை இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்டார். இதனால் அவரது கவிதையில் பாடு பொருள் பெரிய மாற்றத்திற்கு உட்பட்டது. மொழி, நாடு, இனம், சீர்திருத்தம் பற்றி மிகுதியாகப் பாடினார். அதனால் இவரைப் புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன் என்று அழைத்தனர்.

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தாய்மொழியாம் தமிழுக்காக மிகுதியாகப் பாடியவர் பாரதிதாசன். உணர்வு என்பது பகுத்தறியும் உணர்வே; அவ்வுணர்வை அளிக்க வல்லது தமிழ் மட்டுமே என்பது இவருடைய அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை ஆகும்.

பாரதிதாசன் தம் பாடல்கள் மூலம் தமிழின மேன்மைக்கும், ஒற்றுமைக்கும் அரும்பாடுபட்டார். செந்தமிழும், சீர்திருத்தமும், பாரதிதாசனின் இருகண்களாகும். இவரது பாடல்களில் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், புரட்சிக்கவி, குடும்ப விளக்கு, இருண்ட வீடு, அழகின் சிரிப்பு, வீரத்தாய், பாண்டியன் பரிசு போன்ற 40க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

2. புத்தகசாலை

- பாரதிதாசன்

தனித்தமைந்த வீட்டிற் புத்தகமும் நானும்

சையோகம் புரிந்ததொரு வேளை தன்னில்.

இனித்தபுவி இயற்கையெழில் எல்லாம் கண்டேன்;

இசைகேட்டேன்! மணம் மோந்தேன்! சுவைகள் (60)

உண்டேன்!

மனித்தரிலே மிக்குயர்ந்த கவிஞர் நெஞ்சின்

மகாசோதியிற் கலந்து எனது நெஞ்சும்!

சனித்ததங்கே புத்துணர்வு! புத்தகங்கள்

தருமுதவி பெரிது! மிகப்பெரிது கண்டீர்! (65)

மனிதரெலாம் அன்புநெறி காண்பதற்கும்
 மனோபாவம் வாணைப்போல் விரிவடைந்து
 தனிமனித தத்துவமாம் இருளைப் போக்கிச்
 சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வதற்கும்,
 இனிதினிதாய் எழுந்துஉயர் எண்ண மெல்லாம்
 இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச் சாலை; (70)
 புனிதமுற்று மக்கள் புது வாழ்வு வேண்டில்
 புத்தகசா லைவேண்டும் நாட்டில் யாண்டும்.

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழியிற் சுவடிச் சாலை
 சர்வகலா சாலையைப் போல் எங்கும் வேண்டும்.
 தமிழிலிளாசப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும் நல்ல (75)
 தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்.
 அமுதம்போல் செந்தமிழிற் கவிதை நூற்கள்,
 அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூற்கள்,
 சுமைசுமையாய்ச் சேகரித்துப் பல்கலைசேர்
 துறைதுறையாய்ப் பிரித்தடுக்கி வைத்தல் வேண்டும். (80)

நாலைந்து வீதிகளுக்கொன்று வீதம்
 நல்லதுவாய் வசதியதாய் இல்லம் வேண்டும்.
 நூலெல்லாம் முறையாக ஆங்க மைத்து
 நொடிக்குநொடி ஆசிரியர் உதவு கின்ற
 கோலமுறும் செய்தித்தாள் அனைத்தும் ஆங்கே
 குவிந்திருக்க வகைசெய்து தருதல் வேண்டும் (85)
 மூலையிலோர் சிறுநூலும் புது நூலாயின்
 முடிதனிலே சுமந்துவந்து தருதல் வேண்டும்
 வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும்

மரியாதை காட்டி அவர்க்கிருக்கை தந்தும்,
 ஆசித்த நூல் தந்தும் புதிய நூல்கள்
 அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும், நாளும் நூலை (90)

நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும் வண்ணம்
 நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத்தாலும்
 மாசற்றதொண்டிழைப்பீர்! சமுதாயச் சீர்
 மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கஞ் செய்வீர்! (95)

புதிய உலகம்

உலக ஒற்றுமை

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்தியம் இவையுண்டு தானுண்டு என்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!
கன்னலடா என் சிற்றூர் என்போன் உள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்மூத்த துவரை உள்ளம் (5)
தொன்மையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனது நாட்டுச்
சுதந்தரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!
ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க (10)
வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்!
மாஞ்சிஞ்சு உள்ளத்தின் பயனும் கண்டோம்!
தூயஉள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெல்லாம் 'ஒன்றே' என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! ஆங்கே (15)
சண்டையில்லை தன்னலந்தான் தீர்த்ததாலே.

3. கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை 1876ம் ஆண்டு நாகர்கோவிலை அடுத்த தேருரில் பிறந்தார். தந்தையார் புத்தேரி சிவதானுப்பிள்ளை. தாயார் ஆதிலட்சுமி அம்மாள், தேருர் தொடக்கப்பள்ளி கோட்டாறு ஆங்கிலப்பள்ளி, நாகர்கோவில் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் பயின்றார், எளிமை, இனிமை, இசைநயம் மிக்கவை இவர் பாக்கள். சிறுவர் முதல் முதியவர் வரை அனைவரும் படித்து இன்புறும் பாங்கில் பழகு தமிழில் பாடியுள்ளார், அரிய உண்மைகளையும் சிறுவர்களுக்கு எளிதில் உணர்த்தும் ஆற்றலர். கல்லார்க்கும் கற்றவர்க்கும் களிப்பொருளாவது; நாட்டுப்புறத்தார்க்கும் நகரத்தார்க்கும் ஒப்ப இனிக்கும் உண்மையது பென்னிசன், பிளேக் போன்றோரின் ஆங்கிலக் கவிதைகளைத் தமிழின் தகவு குறையாது தழுவிப்பாடும் திறத்தார். கவிமணி கவிதைக்கு மிக அழகான இலக்கணம் வகுக்கின்றனர்,

“உள்ளத்துள்ளது கவிதை
இன்ப உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில்
உண்மை தெரிந்துரைப்பது கவிதை”

என்று கூறுகின்றார், எட்வின் ஆர்னால்டு ஆங்கிலத்தில் வடித்த “Light of Asia” என்ற நூலை ஆசிய ஜோதி என்ற பெயரில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். இந்நூல் அழகு தமிழில் அமைந்த அற்புதமான படைப்பாகும்,

உமர் கய்யாம் பாரசீக மொழியில் பாடிய பாடல்களை எட்வர்ட் பிட்ஸ் ஜெரால்ட் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார், அதனை அடியொற்றி இவர் உமர் கய்யாம் பாடல்களைப் பாடினார், அதில் வரும்

“வெய்யிற் கேற்ற நிழலுண்டு. வீசும் தென்றல் காற்றுண்டு
கையிற் கம்பன் கவியுண்டு. கலசம் நிறையமதுவுண்டு

தெய்வ கீதம் பலவுண்டு, தெரிந்து பாட நீயுண்டு வையந் தருமில் வளமன்றி
வாழும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ-

என்ற பாடலைப் படிக்கும் போது அப்பாடல் மொழி பெயர்ப்பாகத் தோன்றாமல் தமிழில் தோன்றிய கவிதையாகவே காட்சியளிக்கிறது, பெண்ணின் பெருமை குறித்து,

“மங்கைய ராய்ப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டுமம்மா”

என்று பாடியுள்ளார், 2

கவிமணி எழுதியுள்ள நாஞ்சில்பாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம் சிறந்த நகைச்சுவைப் பெட்டகமாகவும், புதுமை இலக்கியமாகவும் திகழ்கின்றது. அவரது படைப்பாகிய காந்தளூர்ச்சாலை வரலாறு கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியில் அவர் வல்லவர் என்பதற்குச் சான்றாக அமைகின்றது, மேலும் அவர் தேவியின் கிர்த்தனங்கள் தேற்றம், கவிமணியின் உரைமணிகள், மலரும் மாலையும் ஆகிய பல நூல்களும் எழுதியுள்ளார், நாட்டுப்புறப்பாடல் பாங்கில் நற்கவிதைகள் பல தந்துள்ளார்.

1940ல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் ‘கவிமணி’ பட்டம் வழங்கினார். சர்.ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் புத்தேரிக் கே சென்று பொன்னாடை போர்த்தி வெள்ளித்தட்டு வழங்க கவிமணி ஒரு பிறவிக் கவிஞர் எனப் போற்றிப் புகழ்ந்தார். கவிமணியின் கவிதைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்குப் பண்டிதராக வேண்டியதில்லை. படிக்கத் தெரிந்த எவரும் பொருள் கொள்ளத் தக்க எளிய நடை என்று டி.கே. சண்முகம் பாராட்டியுள்ளார்.

பெண்களின் உரிமைகள்

- கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

மங்கைய ராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவஞ் செய்திட வேண்டும், அம்மா!
பங்கயக் கைந்தலம் பார்த்தலவோ - இந்தப்
பாரில் அறங்கள் வளரும், அம்மா!

741 அல்லும் பசலும் உழைப்பவர் ஆர்? - உள்ளத்து
அன்பு ததும்பி யெழுபவர் ஆர்?
கல்லும் கனியக் கசிந்துருகித் - தெய்வ
கற்பனை வேண்டித் தொழுவர் ஆர்?

742 ஊக்கம் உடைந்தழும் ஏழைகளைக் காணில்
உள்ளம் உருகித் துடிப்பவர் ஆர்?
காக்கவே நோயாளி யண்டையிலே - இரு
கண்ணிமை கொட்டா திருப்பவர் ஆர்?

- 743 சிந்திய கண்ணீர் துடைப்பவர் ஆர்? - பயம்
சிந்தை யகன்றிடச் செய்பவர் ஆர்?
முந்து கவலை பறந்திடவே - ஒரு
முத்தம் அளிக்க வருபவர் ஆர்?
- 744 உள்ளந் தளர்வுறும் நேரத்திலே - உயிர்
ஊட்டும் உரைகள் உரைப்பவர் ஆர்?
அள்ளியெடுத்து மடியிருத்தி - மக்கள்
அன்பைப் பெருக்கி வளர்பவர் ஆர்?
- 745 நீதி நெறிநில்லா வம்பருமே - நல்ல
நேர்வழி வந்திடச் செய்பவர் ஆர்?
ஓதிய மானம் இழந்தவரை - உயர்
உத்தமர் ஆக்க முயல்பவர் ஆர்?
- 746 ஆவி பிரியும்அவ் வேளையில் - பக்கத்து
அன்போ டகலா திருப்பவர் ஆர்ஈ
பாவி யமனும் வருந்திடாமல் - ஈசன்
பாதம் நினைந்திடச் செய்பவர் ஆர்?
- 747 ஏங்கிப் புருஷனைத் தேடியமும் - அந்த
ஏழைக் கிதஞ்சொல்லி வாழ்பவர் ஆர்?
தாங்கிய தந்தை யிழந்தவரைத் - தினம்
சந்தோஷ மூட்டி வளர்ப்பவர் ஆர்?
- 748 சின்னஞ் சிறிய வயதினிலே - ஈசன்
சேவடிக் கன்பெழச் செய்பவர் ஆர்?
உன்னம் இளமைப் பருவமெலாம் - களிப்பு
உள்ளம் பெருகிடச் செய்பவர் ஆர்?
- 749 மண்ணக வாழ்வினை விட்டெழுந்து - மனம்
மாசிலா மாணிக்க மாயொளிர்ந்து
விண்ணக வாழ்வை விரும்பிடவே - நிதம்
வேண்டிய போதனை செய்பவர் ஆர்?
- 750 அன்பினுக் காசுவே வாழ்பவர் ஆர்? - அன்பின்
ஆவியும் போக்கத் துணிபவர் ஆர்?

இன்ப உரைகள் தருபவர் ஆர்? - வீட்டை
இன்னகை யாலொளி செய்பவர் ஆர்?

- 751 இப்பெரு நற்கரு மக்களெல்லாம் - உமக்கு
ஈசன் அளித்த உரிமைகளாம்
மெய்ப்பணி வேறும் உலகில் உண்டோ? - இன்னும்
வேண்டிப் பெரும்வரம் ஒன்றுளதோ?
- 752 மங்கைய ராகப் பிறந்ததனால் - மனம்
வாடித் தளர்ந்து வருந்துவதேன்?
தங்கு புவியில் வளர்ந்திடும் கற்பகத்
தாருவாய் நிற்பதும் நீர் அலவோ?
- 753 செம்மையிற் பெற்ற குணங்களெலாம் - நீங்கள்
செய்வினை யாலே திருத்துவீரேல்
இம்மைக் கடன்கள் முடித்திடவே - முத்தி
எய்திச் சகுமா யிருப்பீரே.

4. நாமக்கல் கவிஞர்

நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை 1888ம் ஆண்டு வேங்கடராமன் பிள்ளைக்கும். அம்மணி அம்மாளுக்கு மகனாகத் தோன்றினார், இவருக்கு எழுத்தறிவித்தவர் பழனி வாத்தியார் சண்முகம் பிள்ளை ஆவார். கவிஞர் தமது உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பைக் கோவையில் முடித்தார், திருச்சி எஸ்,பி,ஜி கல்லூரியில் எப்,ஏ, படித்துக்கொண்டு இருக்கும்போது காதுவலி வரவே இவரது படிப்புத் தடைப்பட்டது.

தெருக்கூத்து, பொம்மலாட்டக் கலைகளால் இவருக்குப் பாடல்கள் புனையும் ஆர்வம் பிறந்தது, அதனால் நாடகப் பாடல்கள் பல இயற்றினார், 1920இல் கல்கத்தாவில் காந்தியடிகளைக் கண்ட அவரது ஆன்மஞானம், சமரச சன்மார்க்கத்தால் கவரப்பட்டு காந்தியத்திற்கு அடிமை ஆனார், அது முதல் காந்திய சேவை புரியலானார், இவர் சிறந்த ஓவியராகவும் கவிஞராகவும் புகழ் பெற்றார், காந்தியடிகளின் தண்டி வழிநடையின்போது இவர் பாடிய கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமின்றி வருகுது என்ற பாடல் புகழ் மிகுந்த பாட்டாகும்.

தமிழன் இதயம்

- நாமக்கல் கவிஞர்

தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு;
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு;
அமிழ்தம் அவனுடைய வழியாகும்;
அன்பே அவனுடை மொழியாகும்.

அறிவின் கடலைக் கடைந்தவனாம்;
அமிர்தத் திருக்குறள் அடைந்தவனாம்;
பொறியின் ஆசையைக் குறைத்திடவே
பொருந்திய நூல்கள் உரைத்திடுவான்.

கவிதைச் சுவைகளை வடித்தெடுத்தான்;
கம்பன் பாட்டெனப் பெயர் கொடுத்தான்;
புவியில் இன்பம் பகர்ந்தவெலாம்
புண்ணிய முறையில் நுகர்ந்திடுவான்.

'பத்தினி சாபம் பலித்துவிடும்'
பாரில் இம்மொழி ஒலித்திடவே

சித்திரச் சிலப்பதி காரமதைச்
செய்தவன் துறவுடை ஓரரசன்.

சிந்தா மணி, மணி மேகலையும்,
பத்துப் பாட்டெனும் சேகரமும்,
நந்தா விளக்கெனத் தமிழ்நாட்டின்
நகாரி கத்தினை மிகக்காட்டும்.

தேவா ரம்திரு வாசகமும்
திசுழும் சேக்கி ழார்புகழும்
ஓவாப் பெருங்கதை ஆழ்வார்கள்
உரைகளும் தமிழன் வாழ்வாகும்.

தாயும் ஆனவர் சொன்னவெலாம்
தமிழன் ஞானம் இன்னதெனும்;
பாயும் துறவுகொள் பட்டினத்தார்
பாடலும் தமிழன் பெட்பெனலாம்.

நேரெதும் நில்லா ஊக்கமுடன்
நிமிர்ந்திட அச்சம் போக்கிவிடும்
பாரதி என்னம் பெரும்புலவன்
பாடலும் தமிழன் தரும்புகழாம்.

கலைகள் யாவினும் வல்லவனாம்
கற்றவர் எவர்க்கும் நல்லவனாம்
நலைகொள் பற்பல அடையாளம்
நின்றன இன்னம் உடையோனாம்.

சிற்பம் சித்திரம் சங்கீதம்
சிறந்தவர் அவனினும் எங்கேசொல்?
வெற்பின் கருங்கல் களிமண்போல்
வேலைத் திறத்தால் ஒளிபண்ணும்

உழவும் தொழிலும் இசைபாடும்;
உண்மை; சரித்திரம் அசைபோடும்;
இழவில் அழுதிடும் பெண்கூட
இசையோ டழுவது கண்கூடு.

யாமும் குழலும் நாதசரம்
யாவுள் தண்ணுமை பேதமெலாம்
வாமும் கருவிகள் வகைபலவும்
வகுத்தது தமிழெனல் மிகையலவாம்.

‘கொல்லா விரதம் பொய்யாமை
கூடிய அறமே மெய்யாகும்;
எல்லாப் புகழும் இவைநல்கும்
என்றே தமிழன் புவியெல்லாம்.

மானம் பெரிதென உயிர்விடுவான்;
மற்றவர்க் காசுத் துயர்படுவான்;
தானம் வாங்கிடக் கூசுபடுவான்;
‘தருவது மேல்’ எனப் பேசுபடுவான்.

ஐதிகள் தொழிலால் உண்டெனினும்
சமரசம் நாட்டினில் கண்டவனாம்;
நீதியும் உரிமையும் அன்னியர்க்கும்
நிறைகுறை யாமல் செய்தவனாம்.

உத்தமன் காந்தியின் அருமைகளை
உணர்ந்தவன் தமிழன்; பெருமையுடன்
சத்தியப் போரில் கண்டறிந்தான்;
சாந்தம் தவறா துடனிருந்தான்.

5. சுரதா

சுரதா (நவம்பர் 23, 1921 ஜூன் 19, 2006) தமிழகக் கவிஞரும் எழுத்தாளரும் ஆவார் கவிஞர் பாரதிதாசனிடம் கொண்ட பற்றுதலால் பாரதிதாசனின் இயற்பெயராகிய சுப்புரத்தினம் என்பதின் அடிப்படையில் தன் பெயரை சுப்புரத்தினதாசன் என்று மாற்றிக்கொண்டார். தன் மாற்றுப்பெயரின் சுருக்கமாக சுரதா என்னும் பெயரில் பல மரபுக்கவிதைத் தொகுப்புகள் தந்தவர். செய்யுள் மரபு மாறாமல் எழுதி வந்த இவர் உவமைகள் தருவதில் தனிப்புக் கழி ஈட்டியவர். இதனால் இவரை உவமைக் கவிஞர் என்று சிறப்பித்துக் கூறுவர்.

வாழ்க்கைக்குறிப்பு

சுரதாவின் இயற்பெயர் இராசகோபாலன் தஞ்சை மாவட்டம் பழையூர் (சிக்கல்) என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். பெற்றோர் திருவேங்கடம் சண்பகம் அம்மையார் ஆவர். பள்ளியிறுதி வகுப்பு வரை பயின்றார். சீர்காழி அருணாசல தேசிகர் என்பவரிடம் தமிழ் இலக்கணங்களைக் கற்றார்.

பாரதிதாசனுடன் தொடர்பு

1941 சனவரி 14இல் பாவேந்தர் பாரதிதாசனை முதன்முதல் கண்டு பழகிய சுரதா அவருடன் சில காலம் தங்கியிருந்து அவரது கவிதைப் பணிக்குத் துணை நின்றுள்ளார். பாவேந்தர் பாடல்களைப் படியெடுத்தல், அச்சுப் பணிகளைக் கவனித்தல், பாவேந்தரின் நூல் வெளியீட்டிற்குத் துணைநிற்பல் எனப் பல நிலைகளில் பாவேந்தருடன் சுரதாவுக்குத் தொடர்பு இருந்துள்ளது.

கவிதை இயற்றல்

சுரதாவின் சொல்லடா என்னும் தலைப்பில் அமைந்த கவிதையைப் புதுக்கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த பொன்னி என்னும் இதழ் 1947 ஏப்பிரல் திங்கள் இதழில் வெளியிட்டு இவரைப் பாரதிதாசன் பரம்பரைக் கவிஞராக அறிமுகம் செய்தது.

பாவேந்தரின் புரட்சிக்கவி நாடகம் தந்தை பெரியார் கலைவாணர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற பொழுது அந்த நாடகத்தில் அமைச்சர் வேடத்தில் நடித்த பெருமைக்கு உரியவர் சுரதா. அரசவைக் கவிஞராக நாடகக்கல் கவிஞர் வெ.இராமலிங்கம் பிள்ளை இருந்தபொழுது அவரின் உதவியாளராக இருந்தார். நாராயணன் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு புதுக்கோட்டையிலிருந்து வெளிவந்த தலைவன் இதழின் துணை

ஆசிரியராக பணியாற்றினார். அக்காலத்தில் பல சிறுகதைகளை எழுதினார். கவிஞர் திருலோகசீதாராமின் சிவாஜி இதழில் தொடக்கக்காலத்தில் சுரதாவின் கவிதைகள் வெளிவந்துள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி வானொலியில் சுரதாவின் பல கவிதைகள் ஒலிபரப்பாகியுள்ளன.

திரைப்படத் துறையில்

சுரதாவின் கலையுணர்வினைக் கண்ட கு.ச.கிருட்டிணமூர்த்தி என்பவர் இவரைத் திரையுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினார். 1944ஆம் ஆண்டு மங்கையர்க்கரசி என்னும் திரைப்படத்திற்கு முதன்முதல் உரையாடல் எழுதினார். மிகக் குறைந்த அளவுக்கான பாடல்களையோ அவர் எழுதியுள்ளார். சீர்காழி கோவிந்தராஜனின் குரலில் அவரது இரண்டு பாடல்கள். அமுதும் தேனும் எதற்கு, நீ அருகினில் இருக்கையிலே எனக்கு மற்றும் 'ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா, ஆறடி நிலமே சொந்தமடா' ஆகியவை 100இற்கும் மேற்பட்ட திரைப்படப் பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.

எழுத்துப்பணி

சுரதாவின் முதல் நூல் சாவின் முத்தம் இதனை வி.ஆர்.எம்.செட்டியார் என்பவர் 1946 மார்ச் மாதம் வெளியிட்டார். 1956இல் பட்டத்தரசி என்ற சிறு காவிய நூலை வெளியிட்டார். 1954இல் கலைஞர் கருணாநிதியின் முரசொலி இதழில் தொடர்ந்து கவிதைகள் எழுதி வந்தார்.

1955இல் காவியம் என்ற வார இதழைத் தொடங்கினார். இவ்விதழைத் தொடர்ந்து இலக்கியம் (1958), ஊர்வலம் (1963), விண்மீன் (1964) சுரதா (1988) எனக் கவிதை வளர்ச்சிக்குப் பல இதழ்களை வெளியிட்டார்.

1971ஆம் ஆண்டு ஆனந்தவிகடன் இதழில் சுரதா திரைப்பட நடிகைகளின் அகவாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதிய கவிதைகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. பின்னாளில் இக்கவிதைகள் தொகுக்கப்பட்டு சுவரும் சுண்ணாம்பும் என்னும் பெயரில் நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளது (1974).

பாரதிதாசனின் தலைமாணாக்கராக்கக் கருத்தத்தும் கவிஞர் சுரதா, பல நூல்களாக இருந்த பாவேந்தர் கவிதைகளை ஒரே தொகுப்பாக வெளியிடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுத் திருவாசகன், கல்லாடன் பெயரில் அந்த நூல் வெளிவரக் காரணமானார். உலகின் அரிய செய்திகளைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டும் சுரதா இல்லத்தில் அரிய நூல்கள் கொண்ட நூலகத்தை உருவாக்கினார்.

தமிழ், கவிதை, புகழ் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடு கொண்ட புரவலர்கள், ஆர்வலர்கள் ஆகியோரை இணைத்துச் சில வினோதக் கவியரங்கங்களை நடத்துபவராக இருந்தார் சுரதா. படகுக் கவியரங்கம், கப்பல் கவியரங்கம், விமானக் கவியரங்கம் முதலியவை அவை. கவியரங்குகளைக் கொண்டாட்ட நிகழ்வாக மாற்றியதில் அவருக்கு மிகுந்த பங்குண்டு.

பாவேந்தர் தலைமையில் இயங்கிய தமிழ்க்கவிஞர் பெருமன்றத்திற்கு 1966இல் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்றார்.

மறைவு

இவர் தன்னுடைய 84ஆம் வயதில் 20.6.2006 அன்று சென்னையில் உடல் நலக்குறைவால் காலமானார்.

குடும்ப உறுப்பினர்கள்

சுரதாவுக்குச் சுலோசனா என்ற மனைவியும், கல்லாடன் என்ற மகனும் உள்ளனர். இவரின் மருமகள் பெயர் இராசேசுவரி கல்லாடன், பெயரர்கள் இளங்கோவன், இளஞ்செழியன் என இருவர்.

காலம்

-சுரதா

கூதிர் எனுஞ்சொல் கருவைக் குறிக்கும்
உலகில் வாழும் உயிரின மெல்லாம்
கருவடை தற்குக் காரண மாக
இப்பருவம் இருப்பதால் அதைக் கூதிர் என்கிறோம்.

கூதிர்ப் பருவத்தில் கூதிர்க்காற் றடிக்கும்
மிதந்து செல்லும் மேகம் சூற்கொளும்
குளத்து மீனெலாம் குஞ்சு பொரிக்கும்

•••

வெப்பங் கொடுக்கும் பருவமே வேளிலாம்
இளவேனில் முதுவேனில் இரண்டும் - செங்கதிர்க்
கோபத்தில் தோன்றும் குழந்தைக ளாகும்.

சித்திரை வைகாசி இளவேனிற் காலம்
குயில் கூவு தற்கிது மிகவனு கூலம்
எச்சில் வண்டுகள் இப்பரு வத்தில்
விரிந்த பூக்களில் விழித்தெழுந் திருக்கும்

•••

ஆவணி புரட்டாசி கார்கால மாகும்.
அறுபது நாட்களே அதன்வய தாகும்.
சீர்கொண்டு விளங்கும் கார்காலந் தன்னில்
நீர்கொண்ட மேகம் ஊர்வலம் போகும்.
வந்து வந்து பாடைக்காற் றடிக்கும்.

6. பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்

(ஏப்ரல் 13, 1990- அக்டோபர் 8, 1959) ஒரு சிறந்த தமிழ் அறிஞர், சிந்தனையாளர், பாடலாசிரியர் ஆவார். எளிமையான தமிழில் சமூக சீர்திருத்தக் கருத்துகளை வலியுறுத்திப் பாடியது இவருடைய சிறப்பாகும். இவருடைய பாடல்கள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

பிறப்பு வளர்ப்பு குடும்பம்

தமிழ்நாடு மாநிலம் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை அருகே உள்ள செங்கப்படுத்தான்காடு என்னும் சிற்றூரில் அருணாச்சலனார் - விசாலாட்சி ஆகியோருக்கு இளைய மகனாக 13.04.1930-இல் எளிய விவசாய குடும்பத்தில் பிறந்தார். இவர் தந்தையும் கவி பாடும் திறன் பெற்றவர். கணபதி சுந்தரம் என்கிற சகோதரரும் வேதாம்பாள் என்கிற சகோதரியும் உள்ளனர். பள்ளிப்படிப்பு மட்டுமே கொள்ள முடிந்த கல்யாணசுந்தரம் திராவிட இயக்கத்திலும், கம்யூனிசத்திலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவருடைய துணைவியார் பெயர் கௌரவாம்பாள். 1959-ஆம் ஆண்டு இவர்களுடைய குழந்தை குமரவேல் பிறந்தது. அதே ஆண்டில் (08.10.1959) இவர் அகால மரணம் அடைந்தார்.

எழுத்தாற்றல்

பத்தொன்பதாவது வயதிலேயே கவிபுனைவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டியவர். இவருடைய பாடல்கள் கிராமியப் பண்ணைத் தழுவியவை. பாடல்களில் உருவங்களைக் காட்டாமல் உணர்ச்சிகளைக் காட்டியவர். இருக்கும் குறைகளையும் வளரவேண்டிய நிறைகளையும் சுட்டிக் காட்டியவர். திரையுலகில் பாட்டாளி மக்களின் ஆசைகளையும், ஆவேசத்தையும் அந்தரங்க சக்தியுடன் பாடல்களாக இசைத்தார். இவர் இயற்றி வந்த கருத்துச் செறிவும் கற்பனை உரமும் படைத்த பல பாடல்களை ஜனசக்தி பத்திரிகை வெளியிட்டு வந்தது. 1955-ஆம் ஆண்டு படித்த பெண் திரைப்படத்திற்காக முதல் பாடலை இயற்றி அந்தத் துறையில் அழுத்தமான முத்திரை பதித்தார்.

பொதுவுடைமை ஆர்வம்

இளம் பிராயத்திலேயே விவசாய சங்கத்திலும், பொதுவுடைமைக் கட்சி (கம்யூனிஸ்ட் கட்சி)யிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தான்

பின்பற்றி வந்த கட்சியின் இலட்சியத்தை உயரத்தில் பறக்கும் வகையில் கலை வளர்ப்பதில் சலியாது ஈடுபட்டார். நாடகக் கலையில் ஆர்வமும், விவசாய இயக்கத்தின் பால் அசைக்க முடியாத பற்றும் கொண்டிருந்தார். தஞ்சையைச் சேர்ந்த வீரத் தியாகிகள் சிவராமன், இரணியன் ஆகியோருடன் சேர்ந்து விவசாய இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்க்க தீவிரமாகப் பங்கெடுத்தார். தமது 29 ஆண்டு வாழ்வில் விவசாயி, மாடு மேய்ப்பவர், உப்பளத் தொழிலாளர், நாடக நடிகர் என 17 வகைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர். இவருக்கு இருந்த நடப்பாசையின் காரணமாக 'சக்தி நாடக சபா'வில் இணைந்தார். இந்த சக்தி நாடக சபாவில்தவான் பின்னாளில் திரையில் பிரபலமான சிவாஜி கணேசன், எம்.என். நம்பியார், எஸ்.வி.சுப்பையா, ஓ.ஏ.கே.தேவர் ஆகியோர் நடிகர்களாக இருந்தனர். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் ஓ.ஏ.கே. தேவரின் நெருங்கி நண்பரானார். சக்தி நாடக சபாவின் நாடகங்கள் ஒவ்வொன்றாய்த் திரைப்படமாகியும், அதன் நடிகர்கள் சினிமாவில் நுழைய ஆரம்பித்தனர். ஆனால் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரமோ நடப்பை விட்டுவிட்டுப் பாடல் எழுதும் கலையைக் கற்றுக்கொள்ள புதுச்சேரி சென்று 'புரட்சிக்கவி' பாரதிதாசனிடம் உதவியாளராகச் சேர்ந்துவிட்டு இறுதியில் கவிஞராக உருவானார்.

பட்டுக்கோட்டையாரின் முத்திரைக் கேள்வி

சித்தர்களும் யோகிகளும்
சிந்தனையில் ஞானிகளும்
புத்தரோடு ஏசுவும்
உத்தமர் காந்தியும்

எத்தனையோ உண்மைகளை
எழுதிஎழுதி வச்சாங்க
எல்லாந்தான் படிச்சீங்க
என்னபண்ணிக் கிழிச்சீங்க?

இது 1959-இல் பட்டுக்கோட்டையார் இந்த சமூகத்தை நோக்கி எழுப்பிய கேள்வி.

மணிமண்டபம்

தமிழ்நாடு அரசு பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் நினைவைப் போற்றும் வகையில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டையில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் மணிமண்டபம் அமைத்துள்ளது. இந்த மணிமண்டபத்தில் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்களின் மார்பளவு சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது- அவரது வாழ்க்கை வரலாறு தொடர்பான புகைப்படங்கள் கண்காட்சியாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

படிப்பும் உழைப்பும்

- பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம்

படிப்பு தேவை - அதோடு
 உழைப்பும் தேவை - முன்னேற்ற
 படிப்புத் தேவை அதோடு
 உழைப்பும் தேவை!
 உண்மை தெரியும்
 உலகம் தெரியும்
 படிப்பாலே - நம்
 உடலும் வளரும்
 தொழிலும் வளரும்
 உழைப்பாலே - எதற்கும் (படி)

பாடுபட்டதால் உயர்ந்த நாடுகள்
 பலப்பல உண்டு - மன
 பக்குவம் கொண்டு
 மக்கள் முன்னேறக்
 காரணம் ரெண்டு - அதுதான் (படி)

வீரத்தலைவன் நெப்போலியனும்
 வீடுகட்டும் தொழிலாளி!
 ரஷ்யா தேசத் தலைவன் மார்சல் ஸ்டாலின்
 செருப்புத் தைக்கும் தொழிலாளி!
 விஞ்ஞான மேதை ஜி.டி.நாயுடு
 காரு ஓட்டும் தொழிலாளி!
 விண்ணொளிக் கதிர் விவரம் கண்ட
 சர் சி.வி.ராமனும் தொழிலாளி! - எதற்கும் (படி)

ஜனத்தொகை மிகுந்தாலும்
 பசித்துயிர் மலிந்தாலும்
 பணத்தொகை மிகுந்தோர் - மேலும்
 பணம் சேர்க்க முயல்வதாலும்
 உழைத்தால்தான் பற்றாக்குறையை
 ஒழிக்க முடியும் - மக்கள்
 ஓய்ந்திருந்தால் நாட்டின் நிலைமை
 மோசமாக முடியும் - எதற்கும் (படி)
 (சங்கிலித் தேவன், 1960)

7. முடியரசன்

கவிஞர் முடியரசன் அவர்களின் இயற்பெயர் துரைராசு. பிறந்த ஆண்டு 1920 அக்டோபர் 7 சொந்த ஊர் பெரிய குளம், மதுரை மாவட்டம். பெற்றோர்கள். சுப்பராயலு, சீதாலட்சுமி அம்மையார். கவிஞர் பாரதிதாசன், தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா ஆகியவர்களுடன் நெருங்கி பழகியவர். பாரதிதாசனுடன் கொண்ட நட்பால் முற்போக்கு எண்ணங்களை வளர்த்துக்கொண்டு, அதை தன்னுடைய கவிதைகளில் வெளிப்படுத்தியார். சாதி மறுப்பு திருமணம் செய்துகொண்டவர்.

அதை வலியுறுத்தும் விதமாக தன்னுடைய மறைவின்பொழுது சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் வேண்டாம் என்று கூறி, அதன்படியே நிறைவேற செய்தவர். காரைக்குடி மீ.சு. உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக பணிபுரிந்த இவர் தன்னுடைய இயற்பெயரான துரைராசு என்பதை மாற்றி முடியரசன் என்று வைத்துக்கொண்டார்.

கவியரசு முடியரசன் அவர்கள் எழுதி நூல்கள்

1. பூங்கொடி
2. காவியப்பாவை
3. வீரகாவியம் (காப்பியம் நூல்)
4. முடியரசன் கவிதைகள் (கவிதை நூல்)

இதில் பூங்கொடி என்ற காவிய நூல் 1966-இல் தமிழக அரசின் பரிசைப்பெற்று புகழடைந்தது.

கவிஞர் முடியரசன் பற்றிய மேலதிக தகவல்கள்

இவருடைய பெற்றோர் பெயர் சுப்பராயலு- சீதாலட்சுமி. இவர் ஆரம்பத்தில் காரைக்குடியில் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். இவரது கவிதைகளை சாகித்திய அகாடெமி இந்நிதியிலும், ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளது.

இவருடைய பல கவிதைகள் தமிழ்நாட்டில் பள்ளி, கல்லூரிப் பாடநூல்களில் பாடமாக இடம் பெற்றுள்ளன. திரைத்துறையிலும் ஈடுபட்டு கண்ணாடிமாளிகை என்னும் திரைப்படத்திற்கு கதை வசனம் மற்றும் பாடல் எழுதியுள்ளார். பேராசிரியர் தமிழண்ணல் அவர்களின் முயற்சியால் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியல்துறையில் ஓராண்டு காலம் பணியாற்றினார்.

'வேத்தவைப் பாவலரும் வேற்றுமொழி கலக்குந்
தீத்திறக் காலை தெளிமருந்தே- மூத்த
முடியரசு ரின்றி மொழிவனப்புச் செய்யும்
முடியரசன் செய்யுள் முறை'

என மொழிஞாயிறு தேவநேயப்பாவாணரால் புகழ்ப்பெற்றவர் கவிஞர் முடியரசன். தமிழ்ப்பற்றும், பகுத்தறிவுக் கொள்கையும் கொண்டு பாவேந்தர் வழியில் பாட்டுப் பறவையாய்க் கவிவானில் பாடிப் பறந்த குயில் முடியரசன். அறிஞர் அண்ணா, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் ஆகியோரின் தமிழ்க்கொள்கைகளை ஏற்று இருவரின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராக விளங்கியவர். இவருடைய கவிதைகள் தமிழின முன்னேற்றத் திற்கு உதவுவன என நினைத்த தமிழக அரசு இவர்தம் நூல்களை நாட்டுடைமையாக்கிப் பெருமை செய்தது.

மாதவி

-முடியரசன்

ஆரிய மாக்கள் அவர்நிலம் விட்டுச்
சீரிய உயர்தனிச் செம்மொழி வழங்கும்
தமிழகம் புகுந்து தறுகண் அருள்நிறை
தமிழர்க் கெல்லாம் தகுநிறை கற்பினைச்
சொற்றனர் எனச் சில கற்றோர் செப்பினர்;
நற்றகு மரபினர் கற்பறி யாரோ?
நன்றோ இதுவென நானயர்ந் திருந்தேன்;
துன்றிய அரசினைத் துறந்திடு தூயோன்
இளங்கோ என்முன் தோன்றி "மனத்தைத்
துளங்க விட்டாய் துயருனக் கேனோ?"
என்றனர்; என்துயர் இதுவெனச் சொன்னேன்;
"மதியிலி கேட்பாய்! மாதவி வாழ்வு
புதுவ தன்றே புகல்வதை யறியாய்!
ஆட்டம் பயின்றாள், அரசனும் விரும்பும்
கோட்டமில் குணத்தாள், கோவலன் றன்மேல்
நாட்டங் கொண்டாள், நல்லற மென்னும்
இல்லறம் பூண்டாள், எழில்மணி மேகலைப்
பேறும் பெற்றாள்இப் பெரிய வாழ்வு
மாறுமோர் நாளென மனத்திலும் நினையாள்

ஆயினும் அந்தோ அரசன் பிழையால்
 ஆயினன் பிணமென அறைந்தனர் அறிந்தோர்;
 தீதிலாக் கோவலன் தீர்ந்தனன் என்ற
 தீமொழி கேட்டுத் திகைத்தனர், பதைத்தனர்,
 போம்வழி யாதெனப் புலம்பினள், அன்புடைக்
 கொழுநன் மாண்டான் குவலய வாழ்வு
 தழுவுதல் வேண்டாள், தன்பொருள் யாவும்
 அறத்திற் காக்கி அறவணர்ச் சார்ந்து
 புறச்செல வொழிந்து புருந்தனர் பள்ளி,
 இன்பந் துறந்தாள், இசை, நடந் துறந்தாள்,
 என்பும் அன்பால் இளகிடப் பெற்றாள்,
 அதனுடன் அமையா தருள்மணி மேகலை
 பித்துல கறுத்துப் பெருநிலை பெறவே
 துறவு பூணத் தூய்மை யாக்கினள்,
 மறமனத் தாயின் மாற்றம் வெறுத்தாள்
 இனையள் அன்னை என்னுயிர் மாதவி
 அனையள் பிறந்த அருமை நாட்டில்
 மானமே மதிக்கும் மாந்தர் வாழ்ந்தனர்
 இங்கோ வந்தவர் இசைத்தனர் கற்பை?
 ஆரிய இலக்கியம் அரிவையர் பண்பைச்
 சீரிய முறையிற் செப்பிய துண்டோ?
 இழிவாம் இழிவாம்” என்றவர் மறைந்தார்
 நன்றவர் மொழியே வாழிய கற்பே.

8. கண்ணதாசன்

கவிஞர் கண்ணதாசன் 1927ல் சிறுகூடப்பட்டியில் பிறந்தவர், இவர்து இயற்பெயர் முத்தையா என்பதாகும், இவரது புனைபெயர்கள் காரைமுத்துப்புலவர், வணங்காமுடி, கமகப்பிரியா, துப்பாக்கி என்பதாகும், இவரது முதற்கவிரதை 1944 திருமகள் எனப்ரல் இதழில் வெளிவந்தது, ஐந்தே கவிதைகள் எழுதியிருந்த இவரை முதன் முதலில் கவிஞர் என்ற அடையிட்டு 1949ல் கலைஞர் கருணாநிதி மேடையேற்றினார், இவரது கொள்கை

“போற்றுபவர் போற்றட்டும் புழுதிவாரித்
தூற்றுபவர் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வேன்
ஏற்றதொரு கருத்தை எனதுள்ளம் என்றால்
எடுத்துரைப்பேன் எவர் வரினும் நில்வேன் அஞ்சேன்”

என்பதாகும், காரைக்குடியில் எட்டாம் வகுப்பு வரை மட்டுமே பயின்ற இவரைக் கவர்ந்த நூல்கள் கவித்தொகையும், திருக்குறளும்ஆகும். இவரை உணக்கி உருவாக்கியவர் கா, அப்பா துரையார் ஆவார்.

கவிஞர் கண்ணதாசனது கவிதைகள் படிப்போர்க்குப் புத்துணர்ச்சியைத் தருகின்றன. மாற்றாரும் வேற்றாரும் தூற்றுபவரும் போற்றி மகிழும் திறத்தனவாய் அமைகின்றன, ஒவ்வொரு கவிதையும் உயிரோவியமாய் உணர்வுக் காவியமாய் அமைகின்றது,

சொற்கள் இவரது கட்டளைக்குக் காத்துக் கிடக்கின்றன குற்றேவல் புரிகின்றன, மொழி இவரிடம் குழைந்து வருகிறது, எதையும் எளிதாகவும். இனிதாகவும் உணர்த்தும தன்மை, அரிய கருத்தையும் மிக எளிதாக இலக்கிய வடிவம் ஆக்கிடும் திறன் போன்றவை இவரிடம் இயல்பாகவே காணப்படுகின்றன. கரடு முரடான பட்டினத்தார் பாட்டினை,

“வீடு வரை உறவு வீதி வரை மனைவி
காடு வரை விள்ளை கடைசி வரை யாரோ”

என்று எளிதாக இனிதாகப் பாடியுள்ள தன்மை இவர் ப்ாமரக்கவிஞன் என்பதை நிரூபித்து விடுகிறது, மேலும் முன்னோரின் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும். கருத்துக்களையும் பொன்னே போல் பொருந்த ஆளும் நிறமுடையவராக இருக்கிறார்,

கவிஞரின் படைப்புக்கள் கண்ணதாசன்

கவிதைகள் (7 தோகுதிகள்) திரை இசைப்பாடல்கள் (3 பகுதி) மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, ஞானராசு-புஷ்பமாலிகா, பொன்மழை, அம்பிகை அழகு தரிசனம், பகவத் கீதை விளக்கவுரை, ஸ்ரீகிருஷ்ண கவசம், அர்த்தமுள்ள இந்து மதம் (5 பகுதிகள்) சேரமான் காதலி, பரிமலைக்கொடி, ஊமையன் கோட்டை, வேலங்குடித் திருவிழா போன்றவை ஆகும்.

தனிவழிப்பயணம்

-கண்ணதாசன்

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

ஜனனம் தொடங்கி, தனிவழி நடந்து
கோடை வசந்தம் மழைபல கண்டு
ஆடைகள் திருத்தி ஆசைகள் மாற்றி
கோடி நினைத்துக் குறையவே முடித்து
உண்ணல் உறங்கல் ஊடல் கூடல்
எண்ணல் எழுதல் இவைதான் வாழ்வெனப்
பாதி வழிவரைப் பயணம் முடிந்தது;
மீதி வழியிலோ வியப்பும் திகைப்பும்!

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

வாரா தனபல வந்தன வோசில
தேரா தனபல தேர்ந்தன வோசில
ஓரா தனபல ஓர்ந்தன வோசில
சேரா தனபல சேர்ந்தன வோசில
நீரோ நெருப்போ நிகழ்வன யாவையும்
ஈசன் பொறுப்பென இயக்கிய நடையை
இன்னும் தொடர்ந்திடக் கால்வலு வுண்டு;
எங்கே எப்படி என்ன நிகழுமோ?

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

முக்காற் பயணம் முடித்த கிழவனும்
முதலடி தொடங்கும் முதிரா இளைஞனும்
நடுவழி நிற்கும் நானும் போவது
ஆசை என்னும் அழகிய ரதத்தில்!
வந்த வழியிலே தந்தைதாய் பிரிவு
மகவெனப் படுவன மனையொடும் செலவு
கட்டிய மனைவியோ கால்வலித் தமர்ந்தாள்
கவிஞனின் பயணமோ தனிமை, தனிமை!

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

பாதையின் முடிவு பார்வையில் வருமுன்
பழைய ஏடுகள் பாக்கிகள் செலவுகள்
எண்ணிப் பார்ப்பதே இன்றைய மனது!
வாங்கிய மனிதர்கள் கொடுத்து விடுங்கள்,
வரவேண்டியதெனில் கேட்டுவாங் குங்கள்!
தூங்கிய பின்னெனைச் சுடுமிடம் நோக்கி
ஏங்கியும் அழுதும் ஏசியும் பேசியும்
எழுந்து வரும்படி இரங்கி லாதீர்!

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

உட்புறக் காற்று அப்புறம் போகுமுன்
கட்குடம் மைக்குடம் காய்ந்து சாயுமுன்
ஓராயி ரங்கவி உலகுக் களித்து
நூறாயி ரம்தரம் நானே படித்து
தேரா மனதும் தேர்ந்து தெளிந்து
எழுதிய ஏட்டைஎன் கையில் எடுத்து
தலைவன் புத்தக சாலையில் வைப்பேன்
அதுவரை என்னைத் தனிவழி விடுங்கள்!

சாலையில் போவதோ தனிவழிப் பயணம்;
சாலையின் முடிவில் சந்திப்பு மரணம்!

9.வாணிதாசன்

தமிழ்நாட்டின் “வேர்ட்ஸ்வொர்த்” வாணிதாசன்- வாழ்க்கை குறிப்புகள். கவிஞர் வாணிதாசனின் இயற்பெயர் அரங்கசாமி என்ற எத்திராசலு இவர்தம் புனைப்பெயர் ரமி என்பதாகும். புதுவை மாவட்டம் வில்லியனூரைச் சேர்ந்தவர். இவர் தம் பெற்றோர் அரங்க திருக்காழு, துளசியம்மாள். இவர் தம் காலம். 22.7.1915- 7.8.1974 கவிஞரேறு, தமிழ்நாட்டின் வேர்ட்ஸ்வொர்த், தமிழ்நாட்டுத் தாகூர் என்ற சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார்.

வாழ்க்கை குறிப்புகள்

வாணிதாசன் தமிழ்மொழி மட்டுமல்லாமல் உருசியம், ஆங்கிலம் மொழிகளிலும் புலமைப்பெற்றார். பாவேந்தர் பாரதிதாசனின் சீடர். இவருடைய பாடல்கள் ‘புதுத்தமிழ்க் கவிமலர்கள்’ என்ற நூலிலும், ஏனைய நூலிலும், ஏனைய நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

பிரெஞ்சு மொழியாற்றலைப் பயன்படுத்தி, “தமிழ்- பிரெஞ்சு கையரக முதலி” என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார்.

“செவாலியர்” என்ற பட்டத்தை பிரெஞ்சு குடியரசுத் தலைவர் வழங்கியுள்ளார். 34 ஆண்டுகள் தமிழ் ஆசிரியராக பணிபுரிந்தவர். பிரெஞ்சு மொழியில் வல்லவர். இவருக்கு “கவிஞரேறு”, “பாவலர் மணி” என்ற பட்டங்களும் வழங்கப்பட்டன.

பாரதிதாசன் பரம்பரைக் கவிஞர்களில் முக்கியமான கவிஞர்களில் இவரும் ஒருவர்.

இவருடைய பாடல்களில் இயற்கை புனைவு இயற்கையாவே வந்தமைந்திருக்கும். இக்காரணத்தாலேயே இவரை “தமிழகத்தின் வேர்ட்ஸ்வொர்த்” என பாராட்டுகின்றார்.

வாணிதாசனின் கவிதை வளத்தை உணர்ந்து திரு.வி.க. அவர்கள் திரு.வாணிதாசன் ஒரு பெரும் உலகக் கவிஞர் ஆதல் வேண்டும் என்று கூறினார். மயிலை சிவமுத்து “தமிழ்நாட்டுக் தாகூர்” என்று புகழ்ந்துரைத்தார். தமிழ்நாடு அரசுக் கவிஞரான இவரின் நூல்கள் அனைத்தும் தற்பொழுது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

பாரதி

- வாணிதாசன்

பாரதிநாள் இன்றடா?
பாட்டிசைத்து ஆட்டா!

கற்றகல்வி காட்ட வென்று
கவிபுனைந்த தமிழ்மொழி
கண்டுகேட்டுப் பொருள் விளங்காக்
கசப்புக் கொண்ட நாட்களில்
சொற்றொடரில் இனிமை தந்தான்
சுப்ரமணிய பாரதி;
தூயன்வாழ்க! வாழ்க! வென்று
சொல்லிச் சொல்லி ஆட்டா!

பாரதி

ஒரு மனிதன் உணவையின்றி
உயிர்துடிக்கக் கண்டிடி
உருக்குலைப்போம் உலகந்தன்னை
ஒன்றுகூடும் என்றவன்
அருமைப் பாடல் தமிழகத்தில்
அச்சம் போக்கி வருகது!
அண்டமும் கிழித்தெறியும்
ஆற்றல்நமக் கூட்டுது!

பாரதி

நாட்டை யாளும் உரிமை சொந்த
நாட்டினருக் கல்லவோ?
நமது பாட்டன் சொத்தடா
நமது நாடு தமிழனே!
நாட்டில் வேறு ஆட்சி செய்து
நம்மை யாள்வ தேதென
நாளும்பாடி அறிவளித் தோன்
நமது பாரதி! ஆட்டா!

பாரதி

வறுமைநோய் பிடித்து வீட்டில்
மனைவி மக்கள் வாட்டிட
வாட்டமோடு இந்தியத்தாய்
மனத்தில் காட்சி தந்திடச்
சிறுமை நீக்கிக் களிப்பினோடு

தேசத் தொண்டு செய்தவன்
சீர்த்தி இன்று மனத்தில் எண்ணில்
திரண்டுதோ ஞாயருது!

பாரதி

கார்மயில்போல் தமிழர் இங்குக்
களித்திருந்த நாட்கள்போய்க்
கண்ணிருண்டு அடிமை வாழ்வில்
கதிகலங்கி நின்றிடத்
தார்மொழியால் உணர்வளித்துத்
தலைநிமிரச் செய்தவன்
தமிழ்க்கவிகள் வாழ்கவென்று
தலைநிமிர்த்தி ஆட்டா!

பாரதி

அலகு - 2

1. புதுக் கவிதை

- மு. மேத்தா

கண்ணீர்ப் பூக்கள் கவிதைத் தொகுப்பு மூலம் தமிழ்நாட்டில் ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களைத் கவிஞர்களாக்கிய பெருமை கவிஞர் மேத்தாவைச் சாரும்,

அமுத சுரபியைத்தான்
நீ தந்து சென்றாய்
ஆனால் எங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்,

என்று சுதந்திரம் பற்றிய கவிதை இடம் பெற்றுள்ள கண்ணீர் பூக்கள் இதுவரை 25 பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன, கவிதையைச் சுமையாக்கி விடாமல் எளிமையாக்கி. காலத்தின் மீது சுவடு பதிக்கிற புனித வரிகளை எழுதினால் எந்நாளும் அழியாத மகா கவிதைகளை நாம் பெறலாம் என்கிறார் மு.மேத்தா. யாப்பைத் தவிர்க்கும் போதுதான் கவிதை தன் அனைத்து ஆற்றல்களோடும் புறப்படு வதாகக் கூறும் இவர் ஒரு கல்லூரிப் பேராசிரியர். ஊர்வலம், காத்திருந்த காற்று, மனச்சிறகு, அவர்கள் வருகிறார்கள், நடந்த நாடகங்கள், ஒரு வானம் இரு சிறகு போன்றவை இவருடைய கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். இவர்

“கவலைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு திரியாதே
அவை கைக்குழந்தைகளல்ல”

என அறிவுறுத்துகிறார். இன்றைய புதுக்கவிதை உலகில் புற்றீசல்களே பல. தனித்துவமும் அமரத்துவமும் உடையவை ஒரு சிலவே.

அந்த ஒரு சிலவற்றில் கவிஞர் மேத்தாவின் கவிதைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

1. தேசப்பிதாவுக்கு ஒரு தெருப்பாடகனின் அஞ்சலி

- மு.மேத்தா

உன்னுடைய படங்கள்
ஊர்வலம் போகின்றன
ஏன் தலை குனிந்தபடி

நடுத்தெருவில்
நிற்கிறாய்?

எங்கள் தேசப்பிதாவே!
அமைதி கொலுவிலுக்கும்
உன் சிலைகளைப்
பார்க்கும் போதெல்லாம்
என்
அழுது விடுகிறேன்!
தேசப் படத்திலுள்ள
கோடுகள்
விடுதலைக்குப் போராடிய
வீரத்தியாகிகளின்
விலா எலும்புக்கூடுகள்!
கண்ணீர்க் கடலில்
தலங்கள் மூழ்கிய பிறகு
அடைக்கலம் தேடிய
ஆபுத்திரனே!

அமுதசுரபியைத் தான்
நீ தந்து சென்றாய்
இப்போது
மரங்கள் கைகளில் இருப்பதோ
பிச்சைப் பாத்திரம்!
இந்த
மாற்றத்தை நிகழ்த்திய
மந்திவாதிகள் யார்?

நிழலுக்குள் மறைந்திருக்கும்
நிழலை
யார் அம்பலப்படுத்துவது?
சரித்திர மாளிகையில்
அஹிம்சைப் பேரொளியில்

பகத்சிங்குகள்
மறைக்கப்பட்டதால்தானா
சுதந்திர மாளிகையை
எலிகள்
சுரண்டுகின்றன?
மயிலுக்குப் போர்வை தந்தவனின்
மரபிலே வந்தவர்கள்

எங்கள் மேனியில் கிடக்கும்
கந்தல் சட்டையையும்
கழற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள்!

ஆடுகளை
உனக்காக வளர்தோம்
நாளடைவில் நாங்களே
மந்தை ஆடுகளாய்
மாறிப் போனோம்!

எங்கள்
வயிற்றைப் புறக்கணித்து விட்டுக்
காம்புகளை நேசிக்கிறார்கள்...

எங்களுக்குத்
தீவனம் கிடைக்காவிட்டாலும்
மேய்ப்பவர்களுக்கு மட்டும்
எப்படியோ
இளாம் கிடைத்துவிடுகிறது...
சட்டக்கட்டிடங்களில்
ஓட்டைகள் விழுந்துவிட்டன
வயதாகிப் போனதால்
தர்ம ஸ்தூபிகள்
தள்ளாடுகின்றன
எங்கள் வாழ்க்கை
இருட்டோடு
இல்லறம் நடத்துகிறது!

பாவத்தைத்
தனித்தனியே செய்துவிட்டு
மொத்தமாகத் தீர்த்துக் கொள்ளப்
போதுமான அளவு
புண்ணிய ஸ்தலங்கள் இருப்பதால்
எங்கள்
பாரத புத்திரர்கள்
தூசு படாமல்
தூய்மையாக இருக்கிறார்கள்!

ராஜதானியில்
மலர்க் கீரிடங்கள்
சூட்டப்படுகிறபோது

சேரிக் குழந்தைகளின்
சின்னவிழிச்செடியில்
உப்புமலர்கள்
உதிர்ந்து விழுகின்றன...

நீ கண்டுபிடித்த
சுதேசி ஆயுதமாம்
கைராட்டையைச் சுற்றிய சிலர்
தற்போது
தங்க நூல் நூற்கிறார்களாம்...
எங்களுக்கோ
வெள்ளியும் தங்கமும்
விழாக்களின் பெயரில்தான்
வருகின்றன!

ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும்
இந்த நாட்டு மக்கள்
உன்னை
அப்படியே பின்பற்றுகிறார்கள்...
அரைகுறையாகத் தான்
உடுத்துகிறார்கள்!
தேசம் போகிற
போக்கைப் பார்த்தால்
பிறந்த நாள் உடையே
எங்கள்
தேசிய உடையாகிவிடும் போல்
தெரிகிறது.
எங்கள் தலைவர்கள்
வறுமையை எப்படியாவது
வெளியேற்றிவிட
வேண்டுமென்று தான்
மேடையில் மைக்கின் முன்னால்
பேச்சுத் தவம் செய்கிறார்கள்!

இருபத்தைந்தாண்டுகளில்
தேசத்தில்
மாற்றமே நிகழவில்லை என்று
யார் சொன்னது?

அணைக்கட்டுகளில்
திறக்கப்படும் தண்ணீர்

பள்ளங்களை ஏமாற்றிவிட்டு
மேட்டை நோக்கியே
பாய்கிறது.

சேரிகளில் மட்டுமே நீ
யாத்திரை செய்வாய்
என்பதைத்
தெரிந்து கொண்டதால்
உன்னை நேசித்தவர்கள்
தேசத்தையே
சேரியாக மாற்றிவிட்டார்கள்!
இந்த
மாற்றங்களை நிகழ்த்திய
மந்திரவாதிகளின்
கழுத்துக்கு
நாங்கள்
மாலை சூட்டுகிறோம்!

2, புயலுக்கு முன்

- மு. மேத்தா

இந்தியா என்பது அறுபது கோடி
ஏழை மனங்களில் எழுதிய கனவு
இந்தியா என்பது கங்கை காவிரி
இணைந்து நடக்கிற நடைகளின் அழகு

பச்சை வயல்களும்
பனிமலை நதிகளும்
மட்டுமல்ல
பசித்த வயிறுகளும் தான்
பாரதமாகும்!

இந்தியாவின்
வாழ்க்கைப் பயணத்தில் இதுவரை
வழிப்போக்கர்களாகவே இருந்தோம்
எதையோ தொலைத்து விட்டு
ஏக்க உணர்வோடு

இறுதி வரைத் தேடிச் செல்கிற
தேசாந்திரிகளாய்த் திரிந்தோம்

சொந்த மண்ணிலேயே
அன்னியர் போல் உணர்ந்தோம்!

முணுமுணுப்புகளை விட்டு வந்தோம்
முசாபர்கள் போல...

பெருமூச்சுகளைத் தூக்கி வந்தோம்
சுமை கூலி போல...

இது
ஏழை நாடல்ல!
ஏழைகளின் நாடுமல்ல!
இந்தியா இனியொரு
பெரிய குருசேத்திரத்தில் பிரவேசிக்கட்டும்

நாம்
ஆயுதங்களைக் கீழே போடாத
அர்ச்சுனர்களாவோம்.

திக்கற்ற ஏழைகளை நடமாடும் கோவிலெனத்
திருமூலர் கூறுகின்றார்...

ஆதலால்
குடிசைகளுக்கும் இங்கே
கும்பாபிஷேகம் நடத்துவோம்.

சோவியத் பூமிக்குக் கடைக்கண் காட்டிய
பராசக்தி-
இந்தியாவுக்கு

நெற்றிக் கண்ணையே திறக்க
நேரம் பார்த்திருக்கின்றாள்!

எழுந்து நின்றால் இமய மலைகள் - நாம்
படுத்திருந்தாலும் பாரத நதிகள்!

முணுமுணுப்புகள்
முழக்கங்களாகட்டும்!
பெருமூச்சுகள்
புயலாக மாறட்டும்!

2. சிற்பி (பாலசுப்பிரமணியன்)

கோவை மாவட்டம், பொள்ளாச்சி வட்டம், ஆத்துப் பொள்ளாச்சி கிராமத்தில் பிறந்தவர். கேரளத்தில் பள்ளிக் கல்வி பயின்றவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஏ., ஆனர்ஸ் (தமிழ் இலக்கியம்) கற்று, 1958 முதல் பொள்ளாச்சி நல்லமுத்து மகாலிங்கம் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக இருந்தவர். 1989-இல் கோவை பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்று, 1997 வரை சிறப்புறப் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றார். லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனத்தின் 'அக்னி சாட்சி' நாவலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தமைக்காகவும் (2001), 'ஒரு கிராமத்து நதி' என்ற கவிதைத் தொகுப்பிற்காகவும் (2003) இருமுறை சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றவர். தமிழக அரசின் பாவேந்தர் விருது, குன்றக்குடி ஆதீனம் கபிலர் விருது, திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச் சங்க மகாகவி உள்ளூர் விருது, மூத்த எழுத்தாளருக்கான லில்லி தேவசிகாமணி விருது எனப் பலவிருதுகள் பெற்றவர். வானம்பாடி கவிஞர்களுள் ஒருவர்.

படைப்புகள் : நிலவுப்பூ, சிரித்த முத்துக்கள், ஒளிப்பறவை, சரப்ப யாகம், புன்னகை பூக்கும் பீணைகள், மௌன மயக்கங்கள், சூரிய நிழல், இறகு, ஒரு கிராமத்து நதி, பூஜ்யங்களின் சங்கிலி, பெருமூச்சுகளின் பள்ளத்தாக்கு, பாரதி - கைதி எண் : 253 போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகளையும் ஆதிரை என்னும் கவிதை நாடகத்தினையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

அப்துல் கலாமின் வீணை

- கவிஞர் சிற்பி

வெள்ளிப் புருவங்களின் கீழ்
இராமேசுவரக் கடலாய்த் தேங்கும்
ஆழ்ந்த வெளிர்நீலக் கண்கள்
எங்கோ லயித்திருக்க

புல்வெளி மான்கள் போல்
வீணைக்கம்பிகள் மேல்
துள்ளித் திரிக்கின்றன
அப்துல் கலாமின் விரல்கள்

விம்மி இழைகிறது வீணை
 வெடிக்கிறது காற்று
 நடுநடுங்குகிறது வானம்
 பொக்ரான் நெஞ்சில் ஒரு
 பூசும்பம் பூக்கிறது
 பூமியின் அடியில் ஒரு
 சூரியப் பிரவாகம்
 வீணையின் சுருதி
 மேலே மேலே ஏறஏற
 உணர்ச்சிப் பாதரசம்
 எகிறிக் குதிக்கிறது
 திசைகளில் விளிம்புகளில்

மின்னல் கிழிந்த விசும்பிலிருந்து
 வெள்ளை ரோஜாக்கள் உதிர்கின்றன
 மழை சின்னப்பிள்ளைபோல்
 ஆனந்தக் கூச்சலிடுகிறது

“ஞாலம் சுருதினும் கைகூடும் காலம்
 சுருதி இடத்தால் செயின்”
 அறையினுள் செல்லக் குழந்தையாய்த்
 தூங்குகிறது வீணை
 திருக்குறள் சுவடி போல
 தொலைதூர நட்சத்திரங்களில்
 மோதிரத் திரும்பும் அவர் பார்வையில்
 ஒரு சிணுங்கல்.
 இதயச் சுவர்களில்
 வேதனைச் சிலுவைகள்
 ஆடி அசைகின்றன
 கொதிக்கிற எண்ணெய்க்
 கொப்பரையில் விழுந்ததெனத்
 தவிக்கிறது மனம்.

நேற்று
 எஸ்.எல்.வி. மூன்று ஏவுகலம்
 மாயக் கோபுரமாய் உயர்ந்து
 மொக்கு முறிந்தது போல்
 வங்கக் கடலில்
 ஏமாற்றமாய் உதிர்ந்தது...
 மெல்லிய காற்று வந்து

வீணை நரம்புகளை வருட
 சுவடி திறக்கிறது
 வைரத் திவலை ஒன்ற
 அவர் விழிக்கு
 ஒளி ஒத்தடம் கொடுக்கிறது...

“இடுக்கண் வருங்கால் நகுச”...
 சுருத்த நெற்றியில்
 பின்னியகவலைச் சிக்கல்கள்
 அவிழ்கின்றன
 மற்றொரு வைர மினுங்கல்
 பளிச்சிடுகிறது...

“சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர்
 புதையம்பில்
 பட்டுப் பாடுன்றும் களிறு”

அப்துல் கலாமுக்குள்
 ஆயிரம் யானைகளின் பிளிறல்
 வீதி வீதியாய்

3. அப்துல் ரகுமான்:

1960க்கு பின் தமிழ்க் கவிதை உலகுக்கு வந்தவர் கவிஞர் அப்துல் ரகுமான், வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணி புரிந்தவர். அறிவுமதி உள்ளிட்ட இளந்தலைமுறை கவிஞர்களுக்க ஆசானாக விளங்கினார். ஆலாபனை கவிதைத் தொகுப்புக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர்.

அப்துல் ரகுமான் மதுரையில் வைகை ஆற்றின் தென்கரையில் 1937 நவம்பர் 2 ஆம் நாள் உருதுக் கவிஞர் மஹி என்னும் சையத் அஹமத் - ஜைனத் பேகம் இணையருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். தனது தொடக்கக் கல்வியையும் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியையும் மதுரையில் உள்ள பள்ளிகளில் பெற்றார். பின்னர் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரியில் சேர்ந்து இடைநிலை வகுப்பில் தேறினார். தொடர்ந்து அக்கல்லூரியிலேயே பயின்று இளங்கலை, முதுகரைல பட்டங்களைப் பெற்றார். சென்னை தரமணியில் அமைந்துள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் அதன் இயக்குநராகப் பணியாற்றிய ச.வே.சுப்பிரமணியத்தை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு புதுக்கவிதையில் குறியீடு என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றதும் தியாகராசர் நடத்திய தமிழ்நாடு என்னும் நாளிதழில் மெய்ப்பு திருத்துநராகச் சிலகாலம் பணியாற்றினார். அப்பொழுது தமிழகத்தில் இருந்த ஐந்து இசுலாமியக் கல்லூரிகளுக்கு விரிவுரையாளர் பதவிக்காக விண்ணப்பித்தார். அவற்றுள் வாணியம்பாடி இசுலாமியக் கல்லூரியில் பணியாற்ற அவருக்கு 1961 ஆம் ஆண்டில் வாய்ப்புக் கிடைத்து. அங்கே சிற்றூரையாளர், விரிவுரையாளர், பேருரையாளர், பேராசிரியர், எனப் படிப்படியாக உயர்ந்து 1991ஆம் ஆண்டில் விருப்ப ஓய்வு பெற்றார். இதில் 20 ஆண்டுகள் தமிழ்த்துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றினார். கவிக்கோ என்ற சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படுகிறார். 'வானம்பாடி' இயக்கக் கவிஞர்களோடு இணைந்தியங்கியவர்.

படைப்புகள் சில : பால் வீதி, நேயர் விருப்பம், ஆலாபனை, பித்தன், கண்ணீர்த்துளிகளுக்கு முகவரி இல்லை, பாலை நிலா போன்ற கவிதைத் தொகுப்புகளையும் விதை போல் விழுந்தவன், முத்தமிழின் முகவரி, இறந்ததால் பிறந்தவன் உள்ளிட்ட கவியரங்கக் கவிதைத் தொகுப்புகளையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

கலியுக இதிகாசம்

(தொகுப்பு : பால்வீதி)

-அப்துல் ரகுமான்

தீபங்கள்

தலைகீழாய்த் தொங்கும்

இந்த யுகத்தில்.

அவதார வாசல்தோறும்

சிறப்பு முக்கோணக்

கம்சர்கள்.

காமத்தின்

தர்மார்த்த மோட்சங்களை

உபதேசிக்கும்

'புத்தலை'த் தொடர்கதையை

உலோகத் தந்தம்

பொறித்துவர

வாய்மலர்ந்தருளுகிறார்

வியாச பகவான்.

பெயர்துறந்த இளங்கோக்கள்

பத்தினிப் பெயர் அணிந்து

சிவப்பு விளக்கு வீதியெங்கும்

சித்தலைச் சாத்திகளை

மோப்பம் பிடித்து அலைகின்றனர்.

கண்ணபெருமாள்களின்

பொன்மாளிகைச் சுலோகங்களில்

மயங்கி

இருக்கும் அவலையும்

பறிகொடுக்கிறார்கள்

குசேலர்கள்.

எண்ணிக்கையே தர்மமாகிய

குருஷேத்திரத்தில்

வெற்றிகளெல்லாம்

கௌரவர்களுக்கே

போய்ச் சேர்கின்றன.

அவர்கள் விருந்து மண்டபத்தில்
'காபரே' ஆடுகிறாள்
பாஞ்சாலி.

பாரங்களைத் தானே துறந்து
சுய ஆரண்யங்களில்
சூர்ப்பனகைகளுடன்
அம்மணமாய்த் திரியும்
இராமர்கள்.

மாயமாண்களின் மோகத்தில்
இராவணர்களிடம்
சோரம்போகும்
சீதைகள்.

விற்க ஏதும் இல்லாததால்
கண்ணகிகளைப்
பேரம் பேசும்
கோவலர்கள்
கோவலரின் படுகொலையை
மூடிமறைக்க
உயிரோடு கொளுத்தப்படும்
கண்ணகிகள்.

உதயகுமாரர்களுக்குத்
தங்கள் உடல்களையே
அட்சய பாத்திரமாக்கித்
தம்வயிற்றுப் பசியைத்
தனித்துக்கொள்ளும்
மணிமேகலைகள்.
இவர்களே
இந்த யுகத்தின்
இதிகாசப் பாத்திரங்கள்.

4. கலா ப்ரியா

(பிறப்பு : சூலை 30, 1950) தமிழின் நவீன கவிஞர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர். எழுபதுகளில் எழுதத் தொடங்கியவர்.

கலாப்ரியாவின் இயற்பெயர் சோமசுந்தரம். சிறுவயதில் எம்.ஜி.ஆர் ரசிகனாய் தி.மு.க. தொண்டனாக தீவிரமாக இயங்கினார்.

அறிஞர் அண்ணாவின் இரங்கல் கூட்டத்திற்காக முதன்முதலில் (இரங்கற்பா) எழுதிய சோமசுந்தரம், வண்ணநிலவனின் கையெழுத்து இதழான பொருநையில் கவிதை எழுதும் போது தனக்குத்தானே 'கலாப்ரியா' என்று பெயர் சூட்டிக்கொண்டார். பின்னர் கசடதறவில் கவிதைகள் வெளிவரும்போதுபோது கூர்ந்து கவனிக்கப்பட்டார். கசடதறவிற்கு பின் வானம்பாடி, கணையாழி, தீபம் ஆகிய இதழ்களில் எழுதினார். கலாப்ரியாவின் கவிதைகளில் பாலுணர்வு வெளிப்பாடுகளும் சில வேளைகளில் வன்முறையும் கொஞ்சம் தூக்கலாக இருக்கிறது என்று சிலரும், இது அவரது கவிதை மாந்தர்கள் வாழ்வை ஒட்டியது என்று சிலரும் கருதுவதுண்டு (பேராசிரியர் தமிழவன் படிகள் இதழில் எழுதிய கட்டுரை, ஜெயமோகன், கலாப்ரியா கவிதைகள் தொகுப்புக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரைகள்.)

நெல்லை மாவட்டம் கடையநல்லூரில் வங்கிப் பணி நிறைவு பெற்றவர். தன்னை சுற்றி நிகழும் விஷயங்களை கவிதைகளில் பதிவு செய்து வருகிறார் 'கலாப்ரியா'.

வளர்ச்சி

- கலாப்ரியா

எங்கள் வீடுகளையொட்டி

ஒரு வாய்க்கால்

ஒரு காலத்தில்

அதன் நீர்

எல்லோருக்கும்

பலவழிகளில்

பயன்பட்டது

நாங்கள் குழந்தைகள்

வாழை மட்டையில்
 தெப்பம் செய்து
 தெரிந்தவரை
 அலங்கரித்து கயிறு கட்டி
 படித்துறையில் இருந்தபடி
 எட்டும் மட்டும் மிதக்கவிடுவோம் பின்
 இழுத்துக் கொள்வோம்.
 மறுபடி செல்ல அனுமதிப்போம்
 மறுபடி... மறுபடி
 தெப்பம் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் சிதைந்து
 மட்டைகளாகி நீரோடு போகும்
 மனமில்லாமல்
 விளையாட்டைப் பிரிவோம்.
 .....
 இப்போது கெட்டுப் போய்
 இழுப்பற்றுத் தேங்கிய நீரில்
 குப்புற மிதக்கும்
 என்புதோல்ப் பிணமொன்று
 வீட்டருகே
 ஒதுங்கி நிற்பதாய்ச் சொல்ல
 கழியெடுத்துப் போய்
 தள்ளளி விட்டோம்
 எங்கள் எல்லையைத் தாண்டி
 எங்கள் எல்லைக்குள் நின்று
 தயாராய் இருந்தார்
 அடுத்தடுத்த வீடுகளிலும்
 அவரவர் கழிகளோடு

5, ஈரோடு தமிழன்பன்

புதுக்கவிஞர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் சிலர். அவருள் ஈரோடு தமிழன்பனும் ஒருவர். தமிழ்நாட்டின் ஈரோடு மாவட்டம் சென்னி மலையில் பிறந்தவர். இவரது இயற்பெயர் நடராசன், தமிழன்பன். ஈரோடு தமிழன்பன், விடிவெள்ளி ஆகியன இவரது புனைபெயர்களாகும், இவர் மரபுக் கவிதை எழுதி புதுக்கவிதைக்கு வந்த சென்னை புதுக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர். இவர் சிறந்த சமுதாய சீர்திருத்தச் சிந்தனையாளர். பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுதிகளைப் படைத்துள்ளார். இவர் தமது கலப்பு இனக்குறும்பாவுக்கு லிமரைக்கூ (லிமரைக்ஹைக்கூ) என்று பெயரிட்டார். இவரது சென்னை மலைக் கிளியோப்பாத்திராக்கள் 'லிமரைக்கூ' என்னும் அப்புதுவகைக் குறும்பாக்களின் தொகுதியாகும். தமிழன்பனின் லிமரைக்கூ - குறும்பாக்கம் சிரிப்பையும் வரவழைக்கின்றன, சிந்தனையையும் எழ வைக்கின்றன, சில வேளை நம்மை அழ வைக்கின்றன. பொதுவாக தமிழன்பனின் கவிதைகள் நலங்கெட்ட சமுதாயத்தைச் சாடுகின்றன, சொல்ல வந்த கருத்து எதுவாயினும் அதைத் துணியோடு சொல்லுகிற தன்மையையும் இவரது கவிதைகளில் காண முடிகின்றது.

வெற்றிமுகம்

- ஈரோடு தமிழன்பன்

முதல் படியில்
கால் வைத்தேன்; காத்திருந்தவைபோல்
கைகொடுத்து அழைத்துச் செல்ல
என்னை நோக்கிக்
குனிந்தன உயரங்கள்
காலை கதிரவன்,
“மறந்து விடாதே! இருள் உன் இதயத்தை
நெருங்காதிருக்க உத்தரவாதம்நான்” என்றான்
“இறங்கிவிடாதே!”
என்று சொன்னதோடு அடுத்தடுத்த
படிகள்
பட்டியலிட்டன தம் கைவசமுள்ள
பயன்களை

“வெற்றியின்
 ஒரு துணுக்கிலேயே எவ்வளவு சுவை பார்”
 காற்று
 என் காதோரம் கொஞ்சியது.
 “ஒரு படிக்கு
 நூறு நட்சத்திரங்கள் வீதம் கணக்கு வைத்து
 பரிசளிக்கக்
 காத்திருக்கிறேன்” என்றது வானம்.
 அலைகளை அழைத்து
 என் நம்பிக்கைகளுக்குப்
 புதிய மொட்டுகள் போடுமாறு
 கட்டளையிட்டது கடல்.
 உன்னைத்
 தொட நினைக்கம் தோல்விகளைக்
 குழிதோண்டி நான் புதைப்பேன்
 மேலே நட!
 மண்ணின்
 மரகத நாக்குகளில்
 ஈர உச்சரிப்புகள் எனக்கென.
 முதல்படியிலேயே
 இடறிவிட முயன்ற தயக்கங்கள், சபலங்கள்
 முகவரி தப்பாய்ப் போனதாக
 முணுமுணுத்தன.
 என் நாள்களை
 எப்படிச் செதுக்க வேண்டுமெனக்
 காலம் யோசனை கேட்க,
 அதை நான் பார்த்துக் கொள்வேன்
 என்று என் கால்களை
 எடுத்து வைத்தேன்
 இரண்டாவது படியில்

6. வைரமுத்து

கவிஞர் வைரமுத்து பெரியகுளம் மாவட்டத்தில் வடுகப்பட்டி என்ற ஊரில் பிறந்தவர், பச்சையப்பன் கல்லூரியில் சட்டத்துறை ஆட்சிமொழி ஆணையத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராகச் சில காலம் பணியாற்றினார். இன்று நல்ல கவிஞராகத் திகழும் இவர் தொடக்கத்தில் மரபுக்கவிதைகள் எழுதினார். இன்று திரையுலகின் முடிசூடா மன்னராகத் திகழ்கிறார். பல கவியரங்குகளிலும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளிலும் பங்கு பெற்றுவரும் சிறப்புக்குரிய வராவார். 400க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளைத் தந்துள்ள இவர், என் 'பழைய பனை ஓலைகள்', 'திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள்', 'இன்னொரு தேசிய கீதம்', 'கவிராஜன் கதை' ஆகிய கவிதை நூல்களையும் 'கல்வெட்டுக்கள்', 'கேள்வியால் ஒரு வேள்வி', ஆகிய உரைநடை நூல்களையும் 'இதுவரை நான்' என்ற தன் வரலாற்றுக் கவிதை நூலையும் 'வானம் தொட்டுவிடும் தூரம் தான்', 'மீண்டும் என் தொடலுக்கு' ஆகிய புதினங்களையும் படைத்துள்ளார்,

1, இதனால் சகலமானவர்களுக்கும்

- வைரமுத்து

மனிதர்களே

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டின் கருக்கலில் நாம் இருக்கிறோம்.

இனி நம் பகலுக்குச் சூரிய வெளிச்சம் மட்டும் போதாது.

இந்த ஞாலம் துலங்க ஞாபதீபம் ஏற்றுங்கள்.

உதிரும் பழமைகள் உதிரட்டும்.

துளிர்க்கம் புதுமைகள் துளிர்க்கட்டும்.

ஆனால், பழமைகளை ஆவேசமாய்த் துறக்கும்

அவசரத்தில் ஆடைகளையும் அவிழ்த்தெறிந்து விடாதீர்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கையில் சிந்தி விழுகிற சிலமணி நேரங்களை

அறிவுக்காகச் சேமியுங்கள்.

எதிர்ப்புகளை எதிர்கொள்ளுங்கள்.

பாறைகளை எதிர்க்கவில்லையேல் ஓடைகளுக்குச் சங்கீதமில்லை.

துயரங்களை ஜீரணித்துவிடுங்கள்.

தங்கள் மீது விழும் வெயிலை ஜீரணிப்பதால்தான் மண்ணுக்கு நிழல்
தருகின்றன மரங்கள்.

அவரசப்படாதீர்கள்

அங்கீகாரம் அவ்வளவு எளிதில்லை.

இங்கே மலர்களுக்குதான் முதல் மரியாதை.

வேர்கள் வெளிவருவதேயில்லை.

தோல்விகள் எல்லாம் தோல்விகள் அல்ல.

தென்னங்கீற்றின் வீழ்ச்சிதான் தென்னை மரத்தின் வளர்ச்சி.

2, மரங்களைப் பாடுவேன்

வாரும் வள்ளுவரே

மக்கட் பண்பில்லாதவரை

என்ன சொன்னீர்?

மரம் என்றீர்

மரம் என்றால் அவ்வளவு

மட்டமா?

வணக்கம் ஓளவையே

நீட்டோலை வாசியான்

யாரென்றீர்?

மரம் என்றீர்

மரம் என்றால் அத்தனை இழிவா?

பக்கத்தில் யாரது

பாரதிதானே

பாஞ்சாலி மீட்காத

பாமரரை என்னவென்றீர்?

நெட்டை மரங்கள் என்றீர்

மரங்களென்றால் அவ்வளவு கேவலமா?

மரம்

சிருஷ்டியில் ஒரு சித்திரம்

பூமியின் ஆச்சரியக்குறி

நினைக்க நினைக்க செஞ்சூறும் அனுபவம்

விண்மீனுக்கத் தூண்டில்போடும்

கிளைகள்

சிரிப்பை ஊற்றிவைத்த
 இலைகள்
 உயிர் ஒழுகும்
 மலர்கள்
 மனிதன் தரா ஞானம்
 மரம் தரும் எனக்க

மனிதன் தோன்றுமுன்
 மரம் தோன்றிற்று
 மரம் நமக்கண்ணன்
 அண்ணனைப் பழிக்காதீர்

மனித ஆயுள்
 குமிழிக்குள் கட்டிய கூடாரம்
 மரம் அப்படியா...?
 வளரும் உயிர்களில்
 ஆயுள் அதிகம் கொண்டது
 அதுவேதான்

மனித வளர்ச்சிக்கு
 முப்பது வந்தால்
 முற்றுப்புள்ளி
 மரம்
 இருக்கும்வரை பூப்பூக்கும்
 இறக்கும்வரை காய்காய்க்கும்
 வெட்டி நட்டால்
 சினை மரமாகுமே
 வெட்டி நட்டால்
 கரம் உடம்பாகுமா?

மரத்தை அறுத்தால்
 ஆண்டு வளையம்
 வயது சொல்லும்
 மனிதனை அறுத்தால்
 உயிரின் செலவைதான்

உறுப்பு சொல்லும்
 மரத்திற்கும் வழக்கை விழும்
 மறுபடி முளைக்கும்
 நமக்கோ
 உயிர் பிரிந்தாலும்

மயிர் உதிர்ந்தாலும்
ஒன்றென்றறிக
மரங்கள் இல்லையேல்
காற்றை எங்கேபோய்ச்
சலவை செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல்
மழைக்காக எங்கேபோய்
மனுச் செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல்
மண்ணின் மடிக்குள்ளே
ஏதப்பா ஏரி?

பறவைக்கும் விலங்குக்கும்
மரம்தரும் உத்தரவாதம்
மனிதர்நாம் தருவோமா?

மனிதனின் முதல் நண்பன்
மரம்
மரத்தின் முதல் எதிரி
மனிதன்

ஆயுதங்களை மனிதன்
அதிகம் பிரயோகித்தது
மரங்களின் மீதுதான்

உண்ணக்கனி - ஒதுங்க நிழல்
உடலுக்கு மருந்து - உணர்வுக்கு விருந்து
அடையக்குடில் - அடைக்கக் கதவு
அழகு வேலி - ஆடத்தூளி
தடவத் தைலம் - தாளிக்க எண்ணெய்
எழுதக் காகிதம் - எரிக்க விறகு
மரந்தான்
மரந்தான்
எல்லாம் மரந்தான்

மறந்தான்

மறந்தான்
மனிதன் மறந்தான்

பிறந்தோம்
தொட்டில்

மரத்தின் உபயம்

எழுதினோம்
பென்சில் பலகை
மரத்தின் உபயம் மணந்தோம்
மாலை சந்தனம்
மரத்தின் உபயம்

புணர்ந்தோம்
கட்டில் என்பது
மரத்தின் உபயம்

துயன்றோம்
தலையணைப் பஞ்சு
மரத்தின் உபயம்

நடந்தோம்
பாதுகை ரப்பர்
மரத்தின் உபயம்
இறந்தோம்
சவப்பெட்டி பாடை
மரத்தின் உபயம்

எரிந்தோம்
சுடலை விறகு
மரத்தின் உபயம்

மரந்தான்
மரந்தான்
எல்லாம் மரந்தான்

மறந்தான்
மறந்தான்
மனிதன் மறந்தான்

மனிதா
மனிதனாக வேண்டுமா
மரத்திடம் வா

ஒவ்வொரு மரமும்
போதிமரம்

7. விஜய்

பா.விஜய், தமிழ் திரைப்படப் பாடலாசிரியரும் கவிஞரும் ஆவார். 2004ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த திரைப்படப் பாடலாசிரியருக்கான தேசிய விருதை தனது ஒவ்வொரு பூக்களுமே (திரைப்படம் ஆட்டோகிராப்) என்ற பாடலுக்காக பெற்றுள்ளார்.

கவிஞர் பா.விஜய் 1974ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 20ஆம் நாள் கோயமுத்தூரில் பிறந்தார். இவர் தந்தையார் பெயர் வி.பாலகிருஷ்ணன் (கோவை தேசிய பஞ்சாலை நிறுவனத்தில் ஸ்பின்னிங் மாஸ்டராக பணியாற்றியவர்). தாயார் பெயர் சரஸ்வதி (கோவை மாநகராட்சி பள்ளி ஆசிரியை). இவரின் சொந்த ஊர் கும்பகோணம் அருகில் உள்ள உட்கோட்டை ஆகும்.

இவர் 1978 முதல் 1980 வரை பாலர் பள்ளியிலும் 1980 முதல் 1985 வரை எம்.சி.ஆர்.ஆர். நாயுடு பள்ளியிலும், 1986 முதல் 1990 வரை சபர்பன் மேல்நிலைப்பள்ளியிலும் 1990 முதல் 1992 இராமலிங்கம் செட்டியார் மேல்நிலைப் பள்ளியிலும் கல்வி கற்றார். 1994 முதல் 1996 வரை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அஞ்சல் வழியில் பி.லிட் பட்டம் பெற்றார். 2003 முதல் 2005 வரை தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். இயக்குனர் கே.பாக்யராஜின் ஞானப்பழம் படத்தில் முதலில் பாடலாசிரியராக அறிமுகமானார். இதுவரை சுமார் 600 படங்களுக்கு மேல் பணியாற்றி உள்ளார். இதுவரை 2000க்கும் மேற்பட்ட பாடல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஆட்டோகிராப் படத்துக்காக எழுதிய ஒவ்வொரு பூக்களுமே என்ற பாடலுக்காக 2004ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த பாடலாசிரியர் என்று தேசிய விருதை பெற்றுள்ளார். முன்னாள் தமிழக முதல்வர் மு.கருணாநிதி வித்தகக் கவிஞர் என்ற பட்டம் வழங்கி பாராட்டியுள்ளார். கவிஞர் வாலி தமது கலையுலக வாரிசாக பா.விஜயை அறிவித்து பெருமை யளித்துள்ளார். பாடலாசிரியராகத் திரைப்படத்துறைக்குள் நுழைந்த இவர் இரு தமிழ்த் திரைப்படங்களில் கதாநாயகனாகவும் நடித்துள்ளார்.

ஆசைப்படு

- பா.விஜய்

ஏ கனாக்காரனே!
சேமித்து வை
அவமானங்களை!
செலவு செய்
சோர்வுகளை!
திரும்பப் படி
தவறுகளை!

அருவியின் வீழ்ச்சி
நதியின் எழுச்சியாகிறது
விழுத்திரு...
நீண்ட உறக்கம்
என்றுமே இறக்கம்!

உழைத்து உருகு,
உருகும் மேகமே மழை
உருகா மேகம் புகை.

நிழல் தேடாதே
உன்நிழலில் ஒரு
ஊரையே நிற்கவை.
முட்களில் மோதி
கிழியாதவனுக்குப்
பூக்களைத் திடவும்
தகுதி கிடையாது.

நீ அக்கினிக்குஞ்சு
என்ன செய்யும் உன்னை
இடர்கள் எனும்
இலவம் பஞ்சு?

துயரங்களைத்
தூக்கித் தூக்கி எறி!
அவநம்பிக்கை வாதிகளை
எதற்காகவும் அண்டாதே!

கொஞ்சமாய்ச் சிந்தி
நிறைய செயல்படு.

எதைக் கண்டும்
பிரமிக்காதே!
பிரம்மிப்பைப்போல் ஒரு
பின்னடைவே கிடையாது.

இதுதான் வாழ்க்கை!
அலைகளைப் போல
அயராமல் முயற்சி செய்!

தோல்வி என்பது
சிந்திக்கத் தெரியாதவனின்
சித்தாந்தம்
நிலாவைத் தொட்டது
மூன்று தோல்விகளுக்குப்
பிறகுதான்.

உன்னை யாராலும்
தடுக்க முடியாது
ஆம்.
ஊதுபத்திகள் புகைந்து

ஊர் இருண்டு விடாது
ஒருவன் கைதட்டி விட்டால்
போதும்

8. தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன்

தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன் என்னும் புனைப்பெயரால் அறியப்படும் த.சுமதி தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த பெண் கவிஞரும் சமூக ஆர்வலரும் ஆவார். பிறப்பு தமிழகத்தின் முன்னாள் வணிகவரித்துறை அமைச்சரான வி.தங்கப்பாண்டியனுக்கும் அவர் தம் இரண்டாவது மனைவிக்கும் விருதுநகர் மாவட்டம் மல்லாங்கிணறு என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தவர். தமிழ்நாடு பள்ளிக்கூடம் அமைச்சகத்தின் முதல் பள்ளிக்கல்வி அமைச்சரான (13.5.2006- 15.5.2011) தங்கம் தென்னரசு இவருக்கு தம்பி ஆவார்.

கல்வி

சுமதி தான் மல்லாங்கிணற்றில் தொடக்கக் கல்வியும் விருதுநகரில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியும் பெற்றார். மதுரையில் உள்ள மீனாட்சி அரசினர் பெண்கள் கல்லூரியில் பயின்று புதுமுக வகுப்பில் தேறினார். பின்னர் அதே கல்லூரியில் ஆங்கில இலக்கியம் பயின்று இளங்கலை, முதுகலைப் பட்டங்களைப் பெற்றார்.

ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் இலங்கை புலம்பெயர் தமிழர்களின் ஆங்கில படைப்பிலக்கிய வெளிப்பாடுகள் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வுசெய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார்.

பணி

சென்னை ராணி மேரிக் கல்லூரியில் ஆங்கிலப் பேராசிரியைப் பணியாற்றி விருப்ப ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

குடும்பம்

தமிழ்ச்சி என்னும் சுமதி, காவல்துறை அலுவலரான சந்திரசேகர் என்பவரை மணந்து, இரு பெண்மக்களுக்கு தாயாகியுள்ளார்.

அரசியல்

தமிழ்ச்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு தற்போது திமுகவின் மகளிரணியில் முக்கிய பதவி வகித்து வருகிறார். இவரது தொகுப்புகள் விகடன் இதழில் வெளிவந்துள்ளன. இளவயதில் பரதநாட்டியம் கற்றவர்.

படைப்புகள்

தமிழ்ச்சி என்னும் சுமதி தன் தந்தை தங்கபாண்டியன் திடீரென இறந்தபொழுது கையறுநிலைப்பாடல் ஒன்றை எழுதினார். குங்குமம் இதழில் வெளிவந்த அக்கவிதையே அவருடைய முதற்படைப்பாகும். பின்னர் தொடர்ந்து பல கவிதைகளையும் கட்டுரைகளையும் எழுதினார். அவற்றை பின்வரும் தொகுப்புகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

புன்னகையின் வன்முறை

-தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன்

எனக்கான பருத்தி உன்
தோட்டத்தில் பயிரிடப்படுகிறது
அதற்கான நிலத்தையும், உரத்தையும்,
நீரோட்டத்தையும் நீயே
முடிவு செய்கிறாய்

அறுவடை முடிந்து
ஆயத்த ஆடை ஆகும் வரை
அதனை அணிய
இலகுவாக இருக்கிறதா
என்பதைவிட, எல்லாவற்றையும்
இழுத்து மூடுகிறதா என்பதிலே தான்
உன் கவனம் முபவதும்
கனமான கம்பளிகளை
என் கோடைகால பிறந்த நாட்களுக்குப்
பரிசளிப்பதில் தனிப்பட்ட
கவனம் செலுத்துகிறாய்
பரிசளிப்பு கூட ஒரு வன்முறைதான்
என உன் புன்னகையைப் பார்த்து
புரிந்து கொண்டேன்
எனக்கான ரொட்டியின் கோதுமையும்
உன் கைகளாலேயே
விதைக்கப்படுகிறது.
நுகர்வின் இன்பமாய்

இரவுகளில் உனக்கும்
 நகரும் இயந்திரமாய்ப்
 பசலில் பணிகட்டுமாய்
 என் பொழுதுகள்
 பாத்தி கட்டப்பட்டு,
 பகிரப்பட்டுவிட்டன அந்த
 கோதுமை வயல்களிலேயே

என் சேமநிதி, வைப்பு நிதி,
 எல்லாவற்றையும் பசித்திருக்கும்
 கழுகின் கூர்மையுடனும்,
 ஆவேசத்துடனும்
 கணக்கிலெடுக்கின்ற நீ
 குழந்தை பெறுதலையும்
 கருத்தடையையும், தேநீருக்கான
 சர்க்கரையின் அளவுபோல
 மிகச் சுலபமாய்த் தீர்மானிக்கிறாய்.

9. நாட்டுப்புறப்பாடல்

கிராமிய இசை, கிராமங்களில் வகிக்கும் சாதாரண மக்கள் தங்களுக்கென்று வகுத்துக் கொண்ட ஒருவகை இசையாகும். 'நாட்டுப்பாடல்கள்' என்ற பெயர்களும் உண்டு. பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை எல்லா நிலையிலும் கிராமப்புற மக்கள் தங்களின் உணர்வுகளின் வடிகாலாக கிராமப்புறப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். இவ்வகையில் தாலாட்டு, நலுங்கு, சடங்கு, காதல், தொழில், ஒப்பாரி, புதிர்ப்பாடல்கள் சிறப்பு பெறுகின்றன. இறைவனை வேண்டுகின்ற நிலையில் விழாப்பாட்டு, பிராத்தனைப் பாட்டு, பூசாரிப்பாட்டு, மழைப் பாட்டு ஆகியவையும் இடம்பெறுகின்றன. மழைக்காக இறைவனை வேண்டிப் பாடுகின்ற பாடல்கள் மழைப்பாடல்கள் ஆகும். இம்மழைப்பாடல்களில் மழையில்லாமையால் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தையும் வறுமையையும் வெளிப்படுத்துவதோடு மழை பெறுவதால் நிலங்கள் செழிக்கும் தன்மையையும் வளமை பெறுகின்ற தன்மையையும் சேர்த்துப் பாடுவது மரபாக இருந்து வருகின்றது. இவற்றோடு தங்களது கற்பனையையும் கடவுள் நம்பிக்கையையும் சேர்த்து மழை வருவதற்கு முன்பாகவே வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடி வருவதாகவும் பாடுவதுண்டு. இவ்வாறு மழை பொழிவதற்கு முன்பும், பொழிந்ததற்குப் பின்பும் அது தொடர்பாகப் பாடப்படும் அனைத்து கிராமியப் பாடல்களையும் 'மழைப் பாடல்கள்' எனலாம்.

அ. மழைப் பாட்டு

தெக்கணா பூமி....

மழையை அழைக்கப் பாடும் பாடல்கள்

தெக்கணா பூமிக்குக் குற்றமின்றித்

திங்கள் மும்மாரி பொழியவேணும்!

மாதம் மும்மாரி பொழிய வேணும்

வல்லவளே தாயே சக்கம்மாளே!

நாடு செழிக்கணும் சக்கம்மாளே!

நல்ல விளைவுகள் ஆகவேணும்!

பூமி செழிக்கணும் வீரமல்லு

புஞ்சை விளைவுகள் மிஞ்சவேணும்!

நல்ல மழை பேயணும் ஆலம்மா
 நாடுசெழிக்கப் பேயணும் ஆலம்மா
 ஊசி போல மின்னிமின்னி
 ஊர் செழிக்கப் பேயுமழை
 காசு போல மின்னிமின்னி
 காடு செழிக்கப் பேயுமழை
 பணத்தைப் போல மின்னி மின்னி
 பட்டண மெலாம் பெய்யுமழை
 ஊர்குலுங்கப் பேயுமழை
 உருட்டுமழை பேயுமே ஆலம்மா
 சீமையெங்கும் பேயுமே ஆலம்மா
 செல்லமழை பேயுமே ஆலம்மா!

சந்திரரே சூரி யரே
 சாமி பகவானே!
 இந்திரரே வாசுதேவா
 இப்பமழை பெய்ய வேணும்
 மந்தையிலே மாரி யாயி
 மலைமேலே மாயவரே
 இந்திரரே சூரி யரே
 இப்பமழை பெய்ய வேணும்

மட்டமலை அய்யனாரே
 மாலுத்து வேலவரே
 மழையை இறக்கிவிடு
 மானுடங்க கையெடுக்க

மலையாள பகவதியே
 மனங்குளிர்ந்த கூத்தனாச்சி
 மழையை இறக்கிவிடு
 மானுடங்க கையெடுக்க!

ஆ. குலவைப் பாட்டு

கருப்புத் துந்து

கருப்புத்துந்து பொன்னாகிக்
 சுதிர்வாங்கிக் கிடக்குதடி!

களத்தோரம் வயக்கதிரை
 அறுப்பறுக்க ஆரும்வல்லை,
 காம்புஇத்து காம்புஇத்து
 கன்னியாத்தா தோப்புக்குள்ளே
 மாம்பழம் விழுந்திருக்கு
 மனுசரைத்தான் காணாமடி!
 ஆத்தங் கரையோரம்
 அக்கா குருவிகத்தும்
 வேத்துக்குரல் கொடுத்திடவே
 வேறொருத்தர் காணாமடி

மூக்குவெச்ச மூலைவெச்ச மூனரைக்கல் நாட்டிவெச்ச
 பாணைகளைக் கழுவிப் பன்னீர் உலைவெச்ச
 செந்நெல் லரிசையைத் தீட்டி யிறக்கி வெச்ச
 பொங்கி வடிச்சிறக்கப் பூளைப்பூ தன்னிறமாம்
 ஆக்கி வடிச்சிறக்க ஆவரம்பூ தன்னிறமாம்
 எடுங்கெடுங்க பெண்டுகளா எல்லாரும் தான்குலவை
 போடுங்கம்மா பெண்டுகளா பொன்னாலொருகுலவை
 அஞ்ச புடலங்காய் பிஞ்சோ டறிஞ்சுவெச்ச
 வட்டல் விளக்கி - வக்கணத்தார் பொட்டுமிட்டுக்
 குனிந்து வந்து சேரிடுவாள் குடிக்கேத்தாள் எங்கநங்கை
 வாரி மணம் கொண்டிடுவான் வரிசையுள்ள எங்களண்ணன்
 எடுங்கெடுங்க பெண்டுகளா எல்லாரும்தான் குலவை
 போடுங்கம்மா பெண்டுகளா பொன்னாலொருகுலவை
 ஒருவாய் சோத்திலே ஒருகல்லு கிடந்ததுண்ணு
 அள்ளி யிரைத்தாளாம் அழகான மார்மேலே
 துள்ளி விழுந்தாளாம் துங்கமஞ்சக் கட்டிலிலே
 அதுபொறுக்கமாட்டாமேஅப்பங்கிட்டச்சொன்னாளாம்
 எடுங்கெடுங்க பெண்டுகளா எல்லாரும்தான் குலவை
 போடுங்கம்மா பெண்டுகளா பொன்னாலொருகுலவை

அப்பன் மகராசன் அலறிப் புடச்சுவந்து
 குலையோடு வாழைக்காய் கொண்டுவந்து தான்கொடுத்தார்
 அரியத் தெரியாதே அப்பன்கிட்டவேகொடுத்தார்.
 சீவத் தெரியாதே திருப்பதிக்கேகுடுத்துவிட்டார்
 அப்பன் மகராசன் அரிஞ்ச குடுத்தாரு
 திருப்பதி மகராசன் சீவிக் குடுத்தாரு
 எடுங்கெடுங்க பெண்டுகளா எல்லாரும்தான் குலவை
 போடுங்கம்மா பெண்டுகளா பொன்னாலொருகுலவை

இ. நாற்று நடவுப்பாடல்

அரசமரத்துக்க தெருவிலிருந்து ஏலங்கிடி லேலோ
 அம்பது பேர் வாறாங்களாம் ஏலங்கிடி லேலோ
 அங்கேரெண்டு இங்கேரெண்டு ஏலங்கிடி லேலோ
 ஆடிப்பாடி வாறாங்களாம் ஏலங்கிடி லேலோ
 கொழுந்து வெற்றிலை போட்டுக்கிட்டு ஏலங்கிடி லேலோ
 குமரிப்பிள்ளை வாறாள்பாரு ஏலங்கிடி லேலோ
 சுஞ்சி கலயங்கொண்டு ஏலங்கிடி லேலோ
 கருத்தாவாறாள் காளியம்மா ஏலங்கிடி லேலோ
 வாரியிலே வந்த தண்ணீர் ஏலங்கிடி லேலோ
 வயலுக்குள்ளே பாயுதடி ஏலங்கிடி லேலோ
 சீலையெல்லாம் வரிஞ்சுக்கிட்டு ஏலங்கிடி லேலோ
 சேற்றுக்குள்ளே இறங்குறாங்க ஏலங்கிடி லேலோ
 நாற்றெல்லாம் பிடுங்கையிலே ஏலங்கிடி லேலோ
 நண்டுஞ்சேர்த்துப் பிடிக்கறாங்க ஏலங்கிடி லேலோ
 கட்டுச்சின்னக் கட்டுகளெல்லாம் ஏலங்கிடி லேலோ
 கணுக்காலிலே அடிப்பாங்களாம் ஏலங்கிடி லேலோ
 இடுப்பிலொரு கையும் வைத்து ஏலங்கிடி லேலோ
 அடுத்தவயல் போறாங்கடி ஏலங்கிடி லேலோ
 பாழும்பயல் வயிற்றுக்குத்தான் ஏலங்கிடி லேலோ
 பணம் ஒண்ணுதான் வேணுமையா ஏலங்கிடி லேலோ
 கால மலைக் காலத்திலே ஏலங்கிடி லேலோ
 கருத்தாய்நாற்று நடுவோமையா ஏலங்கிடி லேலோ
 கைகாலெல்லாம் சுருங்கிப்போச்சு ஏலங்கிடி லேலோ
 சுஞ்சி குடிக்க நேரமாச்சு ஏலங்கிடி லேலோ
 முழங்கால்வலி எடுக்க எடுக்க ஏலங்கிடி லேலோ
 மூணுகுழி முடித்தோமையா ஏலங்கிடி லேலோ
 முட்டியோட முட்டி ஓட்டி ஏலங்கிடி லேலோ
 முகக்களையும் மங்கிப் போச்சு ஏலங்கிடி லேலோ
 கையிலொரு பணமும் வாங்கி ஏலங்கிடி லேலோ
 கடைக்குப் போறாள் காளியம்மா ஏலங்கிடி லேலோ
 முக்குறுணிச்சோளம் வேணும் ஏலங்கிடி லேலோ
 மொளகாய் வற்றல் கூடவேணும் ஏலங்கிடி லேலோ
 வம்பாடு பட்டதுக்கு ஏலங்கிடி லேலோ
 வறுத்தபயறுங்கூடவேணும் ஏலங்கிடி லேலோ
 குறிப்பு : ஏலங்கிடி லேலோ பெண்களை முன்னிலைப்படுத்திச்
 சொல்லுகின்ற மகரூஉ முன்னிலைச் சொல்.

அலகு -4

இலக்கணம்

எழுத்திலக்கணம்

எழுத்தின் இலக்கணத்தை அறிவிக்கும் பகுதி எழுத்திலக்கணம் என்பர், சொல்லுக்குக் காரணமாகவும். செவிப்புலனாகும் அணுத்திளளின் காரியமாகவும் இருக்கின்ற ஒலியே எழுத்தாகும்.

எழுத்துக்குரிய வடிவம் இரண்டு அவை:-

1. ஒலி வடிவம்
2. வரி வடிவம்

செவியால் கேட்க நிற்பது ஒலிவடிவம், கண்ணால் காண நிற்பது வரிவடிவம்,

நூற்பா

“மொழிமுதல் காரணமாம் அணுத் திரள்ஒலி

எழுத்து; அது முதல்சார்பு என இரு வகைத்தே”(நன்னூல்-3)

எழுத்தின் வகை::

எழுத்து இரண்டு வகைப்படும், அவையாவன:

- 1, முதலெழுத்து
- 2, சார்பெழுத்து

“அம்முதல் ஈராறு ஆவி தம்முதல்

மெய்யம் மூவாறு என விளம்பினர் புலவர்”.

1. முதலெழுத்துக்கள்

உயிரெழுத்துப் பன்னிரண்டும், மெய்யெழுத்துப் பதினெட்டும் சேர்ந்த முப்பதும்து முதலெழுத்தாகும்,

“உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும்து முதலே” எனும் நூற்பா இக்கருத்தை விளக்குகின்றது.

உயிர்எழுத்து:

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ என்ற பன்னிரண்டும் உயிர் எழுத்துக்களாகும், இவை உயிர் போலத்தாமே இயங்கும் ஆற்றல் உடையவை, எனவே இவை உயிர் என்று சொல்லப்பட்டன, உயிர், ஆவி என்பவை ஒரு பொருட்சொற்கள். குறில் “அவற்றுள் அ, இ, உ, எ, ஓக்குறில் ஐந்தே,”

உயிர் பன்னிரண்டனுள் அ, இ, உ, எ, ஓ என்ற ஐந்தும் தனித்தனி ஒரு மாத்திரை அளவு குறுகி ஒலிக்கும், குறில் எழுத்துக்களாகும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ என்ற ஏழும் தனித்தனி இரண்டு மாத்திரை அளவாக நீண்டு ஒலிக்கின்ற நெடில் எழுத்துக்களாகும்,

மெய்யெழுத்து:

க, ங, ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ள், ற், ள் என்ற பதினெட்டும் மெய்யெழுத்துக்கள் ஆகும், இவை உயிரின் துணையின்றித் தாமே இயங்கமாட்டாத மெய் போன்றவையாதலின் மெய் எனப்பட்டன, மெய், உடல், உடம்பு, ஒற்று, புள்ளி என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்,

மெய்யெழுத்துக்கள் மூன்று வகைப்படும்,

1, வல்லினம். 2, மெல்லினம். 3, இடையினம்,

1. வல்லினம்

“வல்லினம் கசடதபற என ஆறே,”

க், ச், ட், த், ப், ற் என்ற ஆறும் வன்மையான ஓசையுடைய வல்லினமாகும், வலி, வன்மை, வல்லினம், வன்கணம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்

2. மெல்லினம்:

“மெல்லினம் ஙஞணநமன என ஆறே,”

ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் என்ற ஆறும் மென்மையான ஓசையுடைய மெல்லினமாகும், அதுபோல மெலி, மென்மை, மெல்லினம், மென்கணம் என்பன ஒரு பொருட்சொற்கள்.

3. இடையினம்:

“இடையினம் யரலவழள என ஆறே,”

ய், ர், ல், வ், ழ், ள் என்ற ஆறும் இடைநிகர்த்த ஓசையுடைய இடையினமாகும், இடை, இடைமை, இடையினம், இடைகணம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்,

சார்பெழுத்துக்கள்

முதல் எழுத்தைச் சார்ந்த வரும் எழுத்து சார்பெழுத்தாகும்,

சார்பெழுத்தின் வகைகள்:

சார்பெழுத்து பத்து வகைப்படும், அவையாவன

- 1, உயிர்மெய்
- 2, ஆயுதம்
- 3, உயிரளபெடை
- 4, ஒற்றளபெடை
- 5, குற்றியலுகரம்
- 6, குற்றியலிகம்
- 7, ஐகாரக் குறுக்கம்
- 8, ஒளகாரக் குறுக்கம்
- 9, மகரக் குறுக்கம்
- 10, ஆயுதக் குறுக்கம்,

உயிர்மெய்:

தனித்து இயங்கும் ஆற்றல் இல்லாத மெய் பதினெட்டும் பன்னிரண்டு உயிரோடும் கூடி தனித்தனி இணைந்து இயங்கும், அங்ஙனம் உயிரும் மெய்யும் கூடிப்பிறக்கும் எழுத்து உயிர் மெய் எழுத்தாகும்,

உயிர்மெய் ஒற்று முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலிக்கும், பன்னிரண்டு உயிரும் 18 மெய்களோடு தனித்தனியாக இயைவதால் உயிர்மெய் 216 ஆகும்,

க்+அ=க, க்+ஆ=கா, க்+இ=கி, க்+ஈ=கீ, க்+உ=கு, க்+ஊ=கூ,
க்+எ=கெ, க்+ஏ=கே, க்+ஐ=கை,

ஆய்தம்:

குற்றெழுத்தின் பின்னும், உயிர் ஏறிய வல்லெழுத்தின் முன்னும் சொல்லின் நடுவில் மூன்று புள்ளி வடிவமாக வரும் எழுத்து ஆய்த எழுத்தாகும்,

எ,கா:

எஃகு, அஃது

ஆய்தம் மெய் உயிர்களைப் போல் இணைந்து வராமல் தனித்து நிற்பதாதலால் தனிநிலை எனப்படும், அஃகேனம் என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு, மெய்யெழுத்துப் போல அரை மாத்திரை கொண்டது, ஆதலின் ஆய்தப்புள்ளின என்று பெயர்,

ஆய்தம் ஒரு காலத்தில் உயர் வரிசையில் இறுதி எழுத்தாக வைத்துச் சொல்லப்பட்டது, இன்று பிறமொழி ஒலிகளைக் கூட்டுவதற்கு இதனைப் பயன்படுத்துகின்றனர்,

எ,கா:

பா,வெ, மாணிக்க நாயகர் பொறியியல் துறை தந்த தமிழறிஞர் ஆவார், இவர் கு என்ற ஒலிப்பைப் பயன்படுத்த ஆய்தத்தை இணைத்து எழுதிக் காட்டினார், குடிடிட - ஃபூல், குடபை -ஃபிளைட்

உயிரளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் இடத்து அதனை நிரப்புவதற்காகச் சொல்லின் முதல். இடை. கடை என மூன்று இடங்களில் நின்ற நெட்டெழுத்துக்கள் ஏழும். தம் இரண்டு மாத்திரையின் நீண்டு ஒலிக்கும், இவ்வாறு உயிர் அளபெழுந்து ஒலிப்பதனை உயிரளபெடை என்பர், அளபெடை அறிவதற்கு அந்தந்து நெட்டெழுத்திற்கு இனமான குற்றெழுத்து எழுதிக் காட்டப்படும்,

ஆ-அ

ஈ-இ

உ-உ

ஏ-ஏ

ஐ-இ

ஓ-ஓ

ஔ-உ

அளபெடையை மூன்று வகையாகப் பகுக்கலாம்,

- 1, செய்யுளிசை (அ) இசைநிறையளபெடை
- 2, இன்னிசையளபெடை
- 3, சொல்லிசையளபெடை

செய்யுளிசை அளபெடை

செய்யுளில் இலக்கணம் சிதைந்து வரும் பொழுது அதனைச் சீர்படுத்துவதற்காக உயிர் எழுத்து அளபெடுத்து வருவது செய்யுளிசை அளபெடை ஆகும்,

பாவிற்சூரிய இலக்கணம் சிதையும்பொழுது அப் பாவின் ஓசையும் சிதைகின்றது, அந்நிலையில் உயிரளபெடை வந்து சிதைந்த ஓசையை - இசையை - நிறைவு செய்கின்றது,

எ,கா:

“ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை
ஆஅதும் என்னு மவர்”

இன்னிசை அளபெடை:

செய்யுளில் இலக்கணம் சிதையாத இடத்தும். இனிய ஓசையைத் தரும் பொருட்டு உயிரெழுத்து அளபெடுப்பது இன்னிசை அளபெடை என்பர்,

எ,கா:

“கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் பற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை”

சொல்லிசை அளபெடை

ஒரு சொல் இன்னொரு பொருளைத் தரும் பொருட்டு அச் சொல்லில் அமைந்த உயிரெழுத்து அளபெழுந்து வருதல் சொல்லிசை அளபெடை என்பர்.

எ,கா:

“உரனசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார்
உரவனசைஇ இன்னும் உள்ளேன்”
(நசை - விருப்பம்
நசைஇ - விரும்பி)

‘நசை’ என்னும் பெயர்ச்சொல் வினையெச்சமாதல் பொருட்டு ‘நசைஇ’ என அளபெடுத்தது,

ஒற்றளபெடை:

செய்யுளில் ஓசை குறையும் இடத்து அதனை நிறைத்தல் பொருட்டு ங. ஞ. ண. ந. ம, ன, வ, ய, ண, ல, ள என்னும் பத்து மெய்களும்,

ஆய்தமும் சொல்லின் இடையிலும், கடையிலும் தம் அரை மாத்திரையின் மிக்கு ஒலிக்கும், இதனை ஒற்றனபெடை என்பர்,

எ.கா:

“இலங்கு வெண்பிறைகு டீசனடி யார்க்குக்
கலங்கு நெஞ்சமிலை காண்”,

எஃஃஃகிலங்கிய கையராய் இன்னுயிர்
வெஃஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு.

குற்றியலுகரம்:

உகரம் தனக்குரிய ஒரு மாத்திரை அளவிலிருந்து குன்றி ஒலிப்பது குற்றியலுகரம் ஆகும்,

தனி நெடிலையோ, இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களையோ தொடர்ந்து மொழி இறுதியில் வல்லின மெய்யின் மேல் ஏறிய உகரம் குற்றியலுகரம் எனப்படும்.

வகை

குற்றியலுகரம் 6 வகைப்படும்,

அவையாவன:

1. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
2. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
3. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்
4. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம்
5. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம்
6. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

1. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்:

தனி நெடிலைத் தொடர்து மொழியிறுதி வல்லின மெய்யின் மேல் ஏறிவரும் உகரம் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா

ஆறு. ஓடு. காசு. பாகு, மாசு,

2. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

குற்றியலுகர ஈற்று அயல்எழுத்து உயிர் எழுத்தாக வருவது, உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: வரகு. முரசு. கேட்கா

3. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

குற்றியலுகர ஈற்று அயல்எழுத்து ஆய்த எழுத்தாக வருவது ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: எஃகு.அஃது

4. வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம்:

குற்றியலுகர ஈற்று அயலெழுத்து வல்லின மெய்யாக வருவது வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா: பத்து, எட்டு, பட்டு, எழுத்து, சுக்கு, பிட்டு

5. மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம்:

குற்றியலுகர ஈற்று அயலெழுத்து மெல்லின மெய்யாக வருவது, மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா. நண்டு

6. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம்

குற்றியலுகர ஈற்று அயலெழுத்து இடையின மெய்யாக வருவது இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

எ.கா. மார்பு : மூழ்கு, எய்து

இவையன்றி நுந்தை என்னும் முறைப்பெயரில் முதல் எழுத்தான 'ந'கரத்தின் மேல் நிற்கும் உகரமும் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

குற்றியலிகரம்:

வருமொழி முதலில் 'ய'கரம் வர நிலைமொழி ஈற்றில் நின்ற குற்றியலுகரம் 'இ'கரமாகத் திரியும் இவ்விகரமும் அசைச்சொல்லாகிய மியா என்பதன் மேல் நின்ற இகரமும் தமக்கு ஒரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து அரை மாத்திரை அளவாக ஒலிக்கும், இவ்வாறு இகர ஒசை குறுகி ஒலிப்பது குற்றியலிகரம் எனப்படும்,

எ,கா:

வேறு + யாவர் =வேறியாவர்

நாடு + யாது= நாடியாது

கேண்மியா

ஐகாரக் குறுக்கம்:

ஐகாரம் தன்னை உணர்த்தும் போது அல்லாமல் மொழிமுதல், இடை,கடை என்ற மூன்று இடங்களிலும் தனித்தனி ஒரு மாத்திரை

அளவாகக் குறுகும். இவ்வாறு ஐகாரம் ஓசை குறுகி ஒலிப்பது ஐகாரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ.கா:

தையல் - மொழி முதலில் ஐகாரம் குறுகியது,

இளைஞர் - மொழி இடையில் ஐகாரம் குறுகியது.

தாமரை - மொழி கடையில் ஐகாரம் குறுகியது.

ஔகாரக் குறுக்கம்:

தன்னைச் சுட்டும் போது அன்றிச் சொல்லில் இணைந்து மொழி முதலில் நிற்கும் ஔகாரம் ஒரு மாத்திரை அளவாகக் குறுகி ஒலிக்கும், இவ்வாறு ஔகாரம் ஓசை குறுகி ஒலிப்பது ஔகாரக் குறுக்கம் எனப்படும்,

எ,கா:

ஔவை. மௌவல்,கௌவினான்

மகரக் குறுக்கம்

ண,ன மெய்களின் முன்னும் 'வ'கரத்தின் பின்னும் நிற்கும் மகரம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவில் குறைந்து கால்மாத்திரையாக ஒலிக்கும், இவ்வாறு மகரம் ஓசை குறுகி ஒலிப்பது மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ,கா:

மருளும் - மருண்ம்

போலும் - போன்ம்

நிலம் வயிறு

ஆய்தக் குறுக்கம்

பதப்புணர்ச்சியில் ல,ள மெய்கள் திரிந்து கால் மாத்திரை அளவாக ஒலிக்கும். ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கும் எனப்படும், இதைக் குற்றாய்தம் என்றும் கூறுவர்.

எ,கா:

கல்+தீது=கஃறீது

முள் + தீது = முஃடீது

2. மொழி முதலெழுத்துக்கள்

பன்னிரண்டு உயிர் எழுத்துக்களும். க,ச,த,ம,ந,ப,ம,ட,வ,ய,ரு என்ற பத்து உயிர்மெய் எழுத்துகளும் மொழிக்கு முதலாக வருகின்ற எழுத்துக்களாகும்,

தனி மெய் மொழிக்கு முதலில் வராது, உயிரோடு கூடியே மொழி முதலாகும்,

நூற்பா

“பன்னிருயிரும் கசதநபமவயருநு ஈரைந்து உயிர் மெய்யும் மொழிமுதல்”,

எ.கா:

பன்னிரு உயிர்களும். மொழி முதலாக வருதல்:

அம்மா, ஆடு, இலை, ஈகை, உடுக்கை, ஊஞ்சல், ஏறும்பு, ஏணி, ஐவர், ஓட்டகம், ஓடம், ஓளவை.

எ.கா:

க,ச,த,ந,ப,ம மொழி முதலாக வருதல்:

க,ச,த,ந,ப,ம என்ற ஆறு மெய்களும் பன்னிரு உயர்களோடு கூடி மொழிக்கு முதலாகும்,

கனி, காய், கிளி, சீரை. குடம், கூடு, கெண்டை, கேள்வி, கைதை, கொடை, கொடு, கௌவை (க் - பன்னிரு உயிரோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வந்தது).

சந்தை, சாலை, சிறுவர், சீர், சுவை, சூடு, செங்கல், சேலம், சைவம், சொல், சோலை, செளபாக்கியம் (ச் - பன்னிரு உயிரோடு கூடி மொழிக்கு முதலில் வந்தது). ஊ

தந்தை, தாய், திணை, தீமை, துன்பம், தூக்கம், தெளிவு, தேனி, தையல், தொன்மை, தோழி, தொலை (த் - பன்னிரு உயிரோடு முதலில் வந்தது).

மயில். மாசு. மின்னல். மீன். முள், மூங்கில், மென்மை, மேன்மை, மைனா, மௌனம்,

நன்மை, நாடு,நிலம், நீர், நுனி, நூல், நெல், நேற்று, நைதல், நொச்சி, நோக்கம், நௌவி (ந்-பன்னிரு உயிரோடு மொழிக்கு முதலில் வந்தது)

படை, பால், பிடி, பீடு, புல், பூண்டு, பெருமை, பேதை, பைந்தமிழ் பொறுமை, போர், பெளவம், (ப்-பன்னிரு உயிரோடு மொழிக்கு முதலில் வந்தது).

வகரம் மொழி முதலாதல்:

வகரம் உ,ஊ, ஓ,ஓ அல்லாத ஏனை எட்டு உயிர்களோடும் கூடி மொழிக்கு முதலில் வரும்,

எ,கா:

வணல், வாழை, வினை, வீடு, வெளி, வேலி, வையம், வெள்வால்,

யகரம் மொழி முதலாதல்:

அ,ஆ,உ,ஊ, ஓ, ஓள என்னும் 6 உயிர்களோடு கூடி யகரம் மொழிக்கு முதலில் வரும்,

எ,கா:

யவனர், யாணை, யுகம், ஹயகம், மோகம், யௌவனம்.

ஞகரம் மொழி முதலாதல்:

அ,ஆ,எ,ஓ என்னம் நான்கு உயின்களோடும் கூடி மொழி முதலாகும்,

எ,கா:

ஞமலி, ஞாலம். ஞெகிழி, ஞொள்கல்

ஙகரம் மொழி முதலாதல்

அ,இ,உ என்ற மூன்று சுட்டுகள்இ யாஇ எ என்ற இரண்ட வினாக்கள் ஆகிய ஐந்தனுக்கு பின்னர் அகரத்தைச் சார்ந்து க்ரம் மொழி முதலாகும்,

எ,கா

அங்ஙனம், இங்ஙனம், உங்ஙனம், யாங்ஙனம், எங்ஙனம்,

உயிரெழுத்து பன்னிரண்டும் க,ச,த,ந,ப,ம-க்கள் பன்னிரண்டு உயிரோடும் வருவதால் அவை 72ம், வகரம் 8 உயிரோடும் வருதலால் அவை 8-ம். யகரம் 6 உயிரோடு வருதலால் அவை 6-ம், ஞகரம் நான்கு உயிரோடு வருதலால் அவை 4-ம் ஙகரம் ஓர் உயிரோடு வருதலால் அது ஒன்றும் ஆக 103 எழுத்துக்களே மொழி முதல் எழுத்துக்களாகும்.

மொழி இறுதி எழுத்துக்கள்

பன்னிரண்டு உயிர்களும் ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பதினொரு மெய்களும், குற்றியலுகரமும் ஆகிய இருபத்திநான்கு எழுத்துக்களும் மொழிக்கு ஈறாகும்,

இவற்றில் உயிர், நெடில் எழும் தனித்து நின்று முதலும் ஈறும் ஆகும்,
நூற்பா

“ஆவி ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள மெய்

சாயும் உகரம் நாலாறும் ஈறே”

எ,கா:

ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓள.

நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூட, வே, வை, நொ, போ, வெள,

உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வல், வாழ், கேள்

அஃகு

எகரம் அளபெடையில் மட்டுமே மொழிக்கு ஈறாகும்

எ,கா, சோ

3. வல்லினம் மிகும் இடங்கள்

இரண்டு சொற்களைச் சேர்த்து எழுதும் பொழுது வருமொழி முதலில் க ச த,ப என்னும் வல்லெழுத்துக்கள் வருமாயின், அவை சில இடங்களில் மிகும், சில இடங்களில் மிகா.

வல்லினம் மிகும் இடங்களில் அதனை மிகுத்தி எழுதாவிடினும் மிகா இடங்களில் மிகுந்து எழுதினாலும் பொருள் வேறுபடும், எனவே வல்லினம் மிகும் இடங்களையும், மிகா இடங்களையும் அறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்,

வல்லின மெய்யெழுத்துகளும் க்,க்,த்,ப் என்னும் நான்கு மட்டும் உயிரெழுத்துடன் கூடி. மொழிக்கு முதலில் வரும். அவ்வெழுத்துகளும் ஒன்றை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் நிலைமொழியோடு சேரும் போது சில இடங்களில் அம்மெய்யெழுத்து மிகுந்து வரும், அவ்வாறு மிகுந்து வருவன வல்லினம் மிகும் இடங்கள் அல்லது வலி மிகும் இடங்கள் எனப்படும்.

1, நிலைமொழி ஈற்றில் உயிரெழுத்து நிற்க, வருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் மிகுந்து ஒலிக்கும்,

பலா+பழம் = பலாப்பழம்

வாழை+காய்=வாழைக்காய்

மழை + காலம் = மழைக்காலம்

2, அ, இ என்னும் சுட்டெழுத்துகளின் பின்னும் 'எ' என்னும் வினா எழுத்திற்குப் பின்னும் வலி மிகும்,

அ + குடம்=அக்குடம்

அ+பையன்=அப்பையன்

எ+புத்தம் = எப்புத்தகம்

3 சுட்டு, வினாக்களின் திரிபுகளான அந்த, இந்த, எந்த என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்

அந்த + குதிரை = அந்தக் குதிரை

இந்த + சட்டை = இந்தச் சட்டை

எந்த + தோட்டம் = எந்தத் தோட்டம்,

4, அப்படி, இப்படி, எப்படி என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்.

அப்படி + செய்தான் = அப்படிச்செய்தான்

இப்படி + கூறினான் = இப்படிக் கூறினான்

எப்படி + பேசினான் = எப்படிப்பேசினான்

5. ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலிமிகும்

குதிரை + கால் = குதிரைக்கால்

அல்லி + பூ = அல்லிப்பூ

6, ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்,

குடி + பிறந்தார் = குடிப்பிறந்தார்

வழி + சென்றார் = வழிச்சென்றார்

7, இரண்டாம் வேற்றுமை விரியில் வல்லினம் மிகும்.

அவனை + கண்டேன் = அவனைக்கண்டேன்

மரத்தை + பார்த்தேன் = மரத்தைப் பார்த்தேன்

நூலை + படி = நூலைப்படி

8 நான்காம் வேற்றுமை விரியில் வல்லினம் மிகும்,

கோவிலுக்கு + சென்றேன் = கோவிலுக்குச் சென்றேன்

அவனுக்கு + கொடுத்தான் = அவனுக்குக்கொடுத்தான்.

9 உருபும் பயனும் உடன்தொக்க தொகையில் வல்லினம் மிகும்

சட்டை + துணி = சட்டைத்துணி

அடுப்பு + புகை = அடுப்புப்புகை

தண்ணீர் + பாம்பு = தண்ணீர்ப்பாம்பு

10, பண்புத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

நீலம் + கடல் = நீலக்கடல்

உண்மை + செயல் = உண்மைச்செயல்

வட்டம் + கல் = வட்டக்கல்

11 உவமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்,

பவளம் + செவ்வாய் = பவளச்செவ்வாய்

தாமரை + கண் = தாமரைக்கண்

12, இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் வல்லினம் மிகும்

சாரை + பாம்பு = சாரைப்பாம்பு

மார்கழி + திங்கள் = மார்கழித்திங்கள்

13 வன்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்

பட்டு + சேலை = பட்டுச்சேலை

எட்டு + தொகை = எட்டுத் தொகை

பத்து + பாட்டு = பத்துப்பாட்டு

14, மென்றொடர்க் குற்றியலுகரத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்

கன்று + குட்டி = கன்றுக்குட்டி

பஞ்சு + பொதி = பஞ்சுப்பொதி

பண்பு + தொகை = பண்புத்தொகை

15, முற்றியலுகரச் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகும்

பொது + தேர்வு = பொதுத் தேர்வு

16 அகரவீற்று வினையெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்

ஓட + சொன்னான் = ஓடச்சொன்னான்

நன்றாக + படிப்பான் = நன்றாகப்படிப்பான்

17. ஆய். போய் என்னும் வினையெச்சங்களின் பின்வரும் வல்லினம் மிகும்

நன்றாய் + பாடினான் = நன்றாய்ப்பாடினான்

போய் + படித்தான் = போய்ப்படித்தான்

18, ட ற ஒற்று இரட்டிக்கும் உயிர்த்தொடர், நெடில்தொடர் குற்றியலுகரத்திற்குப் பின் வல்லினம் மிகும்.

நாடு + பற்று = நாட்டுப்பற்று

வயிறு + போக்கு = வயிறுப்போக்கு

காடு + செடி = காட்டுச் செடி

19. இனி, தனி என்ற சொற்களின் முன் வரும் வல்லினம் மிகும்,
இனி + காண்போம் = இனிக்காண்போம்

தனி + தமிழ் = தனித்தமிழ்

20. சால. தவ என்னும் உயிர்ச்சொல் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்

சால + சிறந்தது = சாலச்சிறந்தது

தவ + பெரிது = தவப்பெரிது.

21. ஓரெழுத்தொரு மொழிக்குப் பின் வல்லினம் மிகும்,

பூ + தொடுத்தான் = பூத்தொடுத்தான்

பா + புனைந்தான் = பாப்புனைந்தான்

மை + சிமிழ் = மைச்சிமிழ்

கை + காசு = கைக்காசு

22 ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சத்தின் பின் வல்லினம் மிகும்

ஓடர் + குதிரை = ஓடாக்குதிரை

அழியா + புகழ் = அழியாப்புகழ்

வல்லினம் மிகா இடங்கள்

1, அது, இது என்னும் சுட்டுக்களின் பின்னும் எது. யாது, என்னும் வினாச் சொற்களின் பின்னும் வல்லினம் மிகாது.

இது + பறந்தது = இது பறந்தது

யாது + சொன்னான் = யாது சொன்னான்

2, அத்தனை. இத்தனை. எத்தனை என்னும் சொற்களின் பின் வல்லினம் மிகாது,

அத்தனை + பழங்களா = அத்தனை பழங்களா

எத்தனை + கோவில் = எத்தனை கோவில்

3, வினாவை உணர்த்தும் ஆ, ஓ, ஏ, யா, என்னும் வினா எழுத்துகளின் பின் வல்லினம் மிகாது

அவனா + தைத்தான் = அவனாதைத்தான்

அவளா + கொடுத்தாள் = அவளா கொடுத்தாள்

4, சில, பல என்னும் சொற்களின் முன் வல்லினம் மிகாது

பல + குடிசைகள் = பலகுடிசைகள்

சில + சொற்கள் = சிலசொற்கள்

5, விளிப் பெயர் என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்றின் பின்னும் வரும் வல்லினம் மிகாது

தம்பீ + போ = தம்பீபோ

வாழ்க + பல்லாண்டு = வாழ்க பல்லாண்டு

ஒழிக + கொடுமை = ஒழிக கொடுமை

6 எழுவாய்த் தொடரில் வலி மிகாது

மாடு + சென்றது = மாடுசென்றது

கொக்கு + பறந்தது = கொக்கு பறந்தது

7 வினைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது

ஊறு + காய் = ஊறுகாய்

சுடு + காடு = சுடுகாடு

ஆடு + பாம்பு = ஆடுபாம்பு

8, உம்மைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது

தாய் + தந்தை = தாய்தந்தை

மார்கழி + தை = மார்கழிதை

இரவு + பகல் = இரவுபகல்

9 இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வலி மிகாது

பால் + குடித்தான் = பால் குடித்தான்

பழம் + தின்றான் = பழம் தின்றான்

10, ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரரச்சம் தவிர மற்ற பெயரரச்சங்களின் பின் வல்லினம் மிகாது

படித்த + பெண் = படித்தபெண்

வாடாத + பூ = வாடாத பூ

11 ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகையில் வல்லினம் மிகாது

வள்ளுவர் + கருத்து = வள்ளுவர் கருத்து

ஒளவை + சொல் = ஒளவைசொல்

12 அவை. இவை என்னும் சொற்களில் முன் வரும் வல்லினம் மிகாது,

அவை +சென்றன =அவை சென்றன

இவை +செய்தன =இவை செய்தன

13 எட்டு பத்து தவிர மற்ற எண்களின் முன் வல்லினம் மிகாது

ஒன்று +கொடு = ஒன்று கொடு

இரண்ட +கட்டுரை = இரண்டு கட்டுரை

மூன்று +காட்சிகள் = மூன்று காட்சிகள்

14, இரட்டைக் கிளவியிலும் அடுக்குத் தொடரிலும் வல்லினம் மிகாது

கல+ கல = கலகல

பாம்பு+பாம்பு= பாம்பு பாம்பு

15, வினைமுற்றுத் தொடரில் வல்லினம் மிகாது,

வந்தது + கப்பல் = வந்தது கப்பல்

சென்றன + குதிரைகள் = சென்றன குதிரைகள்

16, படி என்னும் சொல் வினையோடு சேர்ந்து வருமிடத்தில் வல்லினம் மிகாது

வரும் படி + கூறினான்= வரும்படிகூறினான்

தரும்படி+கேட்டான் = தரும்படி கேட்டான்

17, வல்லின றகர டகரத்தின் பின் ஒற்று வராது

கற்க - கற்க்க என்று எழுதுதல் தவறு

பயிற்சி - பயிற்ச்சி என்று எழுதுதல் தவறு

சொற்கள் - சொற்க்கள் என்று எழுதுதல் தவறு

4. பகுபத உறுப்பிலக்கணம்

ஒரு பதத்தைப் பிரித்தால் அது பொருள் தருமானால் அது பகுபதம் எனப்படும் அவ்வாறு ஒரு பகுபதம் பிரிந்து நிற்கும் நிலையில் அமையும் உறுப்புகள் பகுபத உறுப்புகள் எனப்படுவன. இப்பகுபத உறுப்புகள் ஆறு. அவை,

1. பகுதி
2. விசுதி
3. இடைநிலை
4. சாரியை
5. சந்தி
6. விகாரம்

ஆகியன.

இப்பகுபத உறுப்புகளைப் பின்வரும் நன்னூல் நூற்பா தொகுத்துக் கூறுகின்றது.

பகுதி, விசுதி, இடைநிலை, சாரியை,

சந்தி, விகாரம் ஆறிலும் ஏற்பவை முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப்பதங்களும்

என்பது நூற்பா (133)

பெயர்ப் பகுபதம் : வேலன்

வேல் + அன்.

இதில் வேல் - பகுதி

அன் - விசுதி

வினைப் பகுபதம் : செய்தான்

செய் + த் + ஆன்

இதில் செய் - பகுதி

த் - இடைநிலை

ஆன் - விசுதி

ஒருபகுபதம் பகுதி, விசுதி ஆகிய இரு உறுப்புகளைப் பெற்று வரலாம் இவ்விரண்டோடு இடைநிலையைப் பெற்றும் வரலாம்.

5.3.1. பகுதி

பகுதி ஒரு பகுபதத்தின் முதலில் அமையும் உறுப்பு ஆகும். எனவே இதனை முதனிலை என்றும் வழங்கலாம்.

உண்டான் என்னும் பகுபதத்தில் (உண்+ட்+ஆன்) உண் என்பது பகுதியாகும்.

5.3.2. விசுதி

விசுதி பகுபதத்தின் இறுதியில் நிற்கும் உறுப்பு என்பதால் இதனை இறுதிநிலை என்றும் வழங்குவது மரபு. பகுதியின் பொருளை, அதற்குப் பின்னால் வந்து நின்று விகாரப்படுத்துவதால் (வேறுபடுத்திக் காட்டுவதால்) இது விசுதி என்ற பெயர் பெற்றது என்பர்.

உண்டான் என்னும் பகுபதத்தில் (உண்+ட்+ஆன்) ஆன் என்பது விசுதி ஆகும். இது திணை, பால் எண், இடம் ஆகியவற்றைக் காட்டுகிறது.

5.3.3. இடைநிலை

இடைநிலை, முதனிலைக்கும் (பகுதி) இறுதிநிலைக்கும் (விசுதி) இடையில் நிற்கும் உறுப்பு என்பதால் இடைநிலை என்னும் பெயர் பெறுகின்றது. வினைப் பகுத்தில் இடைநிலை காலம் காட்டும் உறுப்பு ஆகும்.

உண்+ட்+ஆன் என்னும் பகுபதத்தில் - உண் : முதனிலை

ட் : இடைநிலை

ஆன் : இறுதிநிலை

என 'இடைநிலை' - பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

5.3.4. சாரியை

சாரியை, பெரும்பான்மையாக, இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் வரும் உறுப்பு ஆகும். சிறுபான்மையாகச் சந்திக்கும் விசுதிக்கும் இடையிலும் வரும் சாரியை = சார்ந்து இயைந்து நிற்பது. தனக்கெனப் பொருள் எதுவும் இன்றிப் பிற உறுப்புகள் இணையும்போது இடையில் வருவது.

வந்தனன் என்னும் சொல் 'வா+த்+த்+அன்+அன்'

என்று பிரிந்து நிற்கும். இதில்,

வா - பகுதி

த்	-	சந்தி
த்	-	இடைநிலை
அன்	-	சாரியை
அன்	-	விசுதி

‘த்’ இடைநிலைக்கும், ‘அன்’ விசுதிக்கும் இடையில் சாரியை வந்துள்ளதைக் காணலாம்.

5.3.5. சந்தி

சந்தி பெரும்பாலும் முதனிலை (பகுதி)க்கம் இடைநிலைக்கும் இடையில் வரும். பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையிலும் சிறுபான்மை வரக்கூடும். உறுப்புகளின் இணைவில் (சந்தி), அவற்றை இணைக்க வருவது சந்தி.

நடத்தல் என்னும் பகுபதம் நட+த்+தல் என்று பிரிந்து வரும்.

இதில்	-	நட	-	பகுதி
த்	-	சந்தி		
தல்	-	விசுதி		

பகுதிக்கும், விசுதிக்கும் இடையில் ‘த்’ சந்தி வந்திருப்பதைக் காண முடிகிறது.

5.3.6. விகாரம்

விகாரம் என்று தனியாக ஓர் உறுப்பு இல்லை. பகுதியும் சந்தியும் மாற்றம் அடையலாம் அல்லது சந்தி மட்டும் மாற்றம் அடைந்து வரலாம். இவ்வாறு மாற்றம் பெறுவதை ‘விகாரம்’ என்பர்.

எடுத்துக்காட்டு

வந்தனன்	-	வா+த்+த்+அன்+அன்
வா	-	பகுதி
த்	-	சந்தி
த்	-	இடைநிலை
அன்	-	சாரியை
அன்	-	விசுதி

இதில் வரும் வா என்னும் பகுதி வ எனக் குறுகியும், த் என்னும் சந்தி ந் என்று மாற்றம் அடைந்தும், விகாரமாகியுள்ளன.

கலைச் சொற்கள்

அறிவியல் கலைச் சொற்கள்

1. Ability - திறமை
2. Acidity - அமிலமாக்கும் தன்மை
3. Alloy - உலோகக் கலவை
4. Anatomy - உள்ளூறுப்பில்
5. Aggression - வலுத்தாக்கல்
6. Architecture - கட்டிடக்கலை
7. Archaeology - தொல்பொருள் ஆய்வியல்
8. Astronomy - வானவியல்
9. Atmosphere - வளிமண்டலம்
10. Bio fertilizer - உயிர் உரம்
11. Biological clock - உயிரியக் கடிகாரம்
12. Biotechnology - உயிர் தொழில் நுட்பவியல்
13. Blue-Revolution - நீலப்புரட்சி
14. Canal Rays - நேர்மின் கதிர்கள்
15. Capacitor - மின் தேக்கி
16. Catalyst - வினையூக்கி
17. Cardiology - இதயஇயல்
18. Cassette - ஒலிப்பேழை
19. Concurrent - ஒத்துப்போகின்ற
20. Cosmopolitanism - உலக ஒன்றிய நோக்கு
21. Communication Satellite - செய்தித் தொடர்பு நிலா
22. Chronograph - காலவரைவி
23. Data - புள்ளி விவரம்
24. Dialysis - கூழ்ப்பிரிப்பு
25. Dry cleaner - உலர் சலவை
26. Dryice - உலர் பனிக்கட்டி
27. Eclipse - கிரகணம், கோள் மறைவு
28. Element - தனிமம், மூலகம்
29. Erosion - அரிமானம்
30. Ethics - ஒழுக்கவியல்

31. Embryology	-	சுருவியல்
32. Ethnology	-	இனமரபியல்
33. Equilibrium	-	சமநிலை
34. Evolution	-	உயிர்மலர்ச்சி, பரிணாமம்
35. Evaporation	-	ஆவியாதல்
36. Floriculture	-	பூந்தோட்டக்கலை
37. Feed back	-	பின்னூட்டம்
38. Fossils	-	தொல்படிவங்கள்
39. Fundamental Units	-	அடிப்படை அலகுகள்
40. Garbage	-	குப்பை
41. Genetics	-	மரபியல்
42. Genetic Engineering	-	மரபுப் பொறியியல்
43. Germicide	-	நுண்மக்கொல்லி, கிருமி நாசினி
44. Gynecology	-	மகப்பேறு இயல்
45. Graphics	-	வரைபடப் பொழிவு
46. Haemoglobin	-	நிறப்புரதம்
47. Hypothesis	-	சுருதுகோள்
48. Hysteria	-	மனநோய்
49. Hybrid	-	சுலப்பின உயிரி
50. Hierarchy	-	படிநிலை மரபு
51. Image	-	உருவம்
52. Immunization	-	தடுப்பு ஊசி போடுதல்
53. Infinity	-	ஈறில்லாத தொலைவு
54. Illusion	-	திரிபுத்தோற்றம்
55. Input device	-	உட்பாட்டுக் கருவியமைப்பு
56. Kinetic energy	-	இயக்க ஆற்றல்
57. Lunar Eclipse	-	சந்திரகிரகணம்
58. Loam	-	செம்மண்
59. Meek	-	மென்மையான, பணிவான
60. Minerals	-	தனிமங்கள்
61. Milky Way	-	பால்வெளி மண்டலம்
62. Moisture	-	ஈரப்பதம்
63. Mirage	-	கானல் நீர்
64. Monotonous	-	மந்தமான
65. Notochord	-	முதுகுத்தண்டு
66. Nutritious	-	பேணுகிற, போஷிக்கின்ற

67.	Nucleus	-	அணுக்கிற
68.	Oncology	-	கட்டிட இயல்
69.	Output	-	வெளிப்பாடு
70.	Pathology	-	நோய் இயல்
71.	Pedology	-	மண்ணியல்
72.	Petrology	-	பாறை இயல்
73.	Physiology	-	உடலியல்
74.	Pollution	-	மாசாதல், தூய்மைக்கேடு
75.	Prejudice	-	சார்பெண்ணம்
76.	Poultry	-	கோழி வளர்ப்பு
77.	Retina	-	விழித்திரை
78.	Saliva	-	உமிழ்நீர்
79.	Selfappraisal	-	தன் மதிப்பீடு
80.	Sericultire	-	பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல்
81.	Telescope	-	தொலைநோக்கி
82.	Tarsus	-	கணுக்கால்
83.	Termite	-	கறையான்
84.	Territory	-	வாழ்விடம்
85.	Texture	-	நயம்
86.	Tolerance	-	தாங்கும் தன்மை
87.	Transcription	-	படியெடுத்தல்
88.	Transplantation	-	மாற்றுப் பொருத்துதல்
89.	Trial Error Method	-	தவறு திருத்த முறை
90.	Undulating fever	-	முறையற்ற காய்ச்சல்
91.	Unique	-	ஒப்பற்ற
92.	Ultimate	-	முடிவான
93.	Unconscious mind	-	நனவிலி மனம்
94.	Vaccum	-	வெற்றிடம்
95.	Volcanoes	-	எரிமலை
96.	Video Conferencing	-	உருக்காட்சிக் கூட்டம்
97.	Wind 'Power	-	காற்றாற்றல்
98.	Xerox	-	உலர் நகலி
99.	Yield	-	விளைச்சல்
100.	Zero gravity	-	சூழி ஈர்ப்பு

அலகு- 5

இலக்கிய வரலாறு

1. மரபுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை:

இருபதாம் நூற்றாண்டினை 'மறுமலர்ச்சிக்காலம்' என்று கூறுவர். இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்திய விடுதலைப் போராட்டமும் மேலைநாடுகளின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளின் தாக்கமும் புதிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட மரபுக்கவிதைகள் பழைய மரபுக்கவிதையிலிருந்து பொருளிலும் வடிவத்திலும் மாறுபட்ட தன்மையில் அமைந்திருந்தன. அதாவது சிற்றரசர்களைப் புகழ்ந்து துதிபாடி உலா, மடல் எனப் பாடும் நிலையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. விடுதலை வேட்கையும் ஆங்கிலேயரின் ஆதிக்கப்போக்கும் சமூக ஆர்வலர்களைத் தட்டி எழுப்பியது. பாரதியார் உள்ளிட்ட கவிஞர்கள் சமூகம் குறித்து பாடத் தொடங்கினர். இத்தகைய ஒன்றுபட்ட உணர்வோட்டங்கள் 'பாரதி பரம்பரை' என்ற புதியதொரு பாதையை உருவாக்கியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு மரபுக்கவிஞர்கள்:

பாரதியார், பாரதிதாசன், கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை, நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை, சுரதா, வாணிதாசன், முடியரசன், கண்ணதாசன், கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார், சுது.சுப்பிரமணிய யோகி, கலைஞர். மு. கருணாநிதி, புலவர் குழந்தை, கா. மு. செரிப், பெருஞ்சித்திரனார், சு. சீனிவாசகராகவன் போன்றோர் இருபதாம் நூற்றாண்டு மரபுக்கவிஞர்கள் ஆவர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு மரபுக்கவிதையின் தோற்றம்:

இருபதாம் நூற்றாண்டு மரபுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கு முழுமுதற் காரணமாக அமைந்தவர் சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஆவார். எளிய பதம், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொது ஜனங்கள்

விரும்பும் மெட்டு ஆகிய தன்மைகளோடு மரபுக்கவிதைகள் படைத்தார். நாட்டின் விடுதலை வேண்டியும் நாட்டின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்தும் ஏராளமான தேசபக்திப் பாடல்களைப் பாடினார். 1921லேயே 'ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோமென்று' முழங்கினார். 'முரசு' என்ற பாடலில் தாம் விரும்பிய சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பாடினார். முப்பெரும் காவியங்கள் என்று போற்றப்படுகின்ற குயில் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய மூன்றையும் கற்பனையும் புதுமையும் கலந்து படைத்தார். தமது பாடல்களுக்கெல்லாம் ராகமும் தாளமும் வகுத்தவர் பாரதி. 'பெண் விடுதலை வேண்டும்' என்று பாடினார். 'காக்கை குருவி எங்கள் சாதி' என்று இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்து வாழ்ந்தார்.

மரபுக்கவிதைகளின் வளர்ச்சி நிலை:

பாரதியைத் தொடர்ந்து மரபுக்கவிதைகளைச் சீரும் சிறப்புமாக வளர்த்தவர் பாரதிதாசன் ஆவார். பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிடிப்பும், மூட பழக்க வழக்கங்களை எதிர்க்கின்ற வேகமும் நிரம்பிய எழுச்சி மிக்க பாடல்களைப் பாடினார். 'தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்' என்று பாடி தமிழுணர்வை ஊட்டினார். பாரதிதாசன் சமூகக்கொடுமைகளைச் சாடினார். இவரது கவிதைகள் நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்தன. 'பாண்டியன் பரிசு', 'எதிர்பாராத முத்தம்' முதலியன இவர் படைத்த குறுங்காப்பியங்களாகும். 'அழகின் சிரிப்பு' மிகச் சிறந்த இயற்கைப் புனைவோவியமாகும். 'குடும்ப விளக்கு' பெண் கல்வியறிவு பெறுவதால் ஏற்படும் ஏற்றத்தை விளக்குகிறது. இவரது 'புரட்சிக்கவி' என்னும் காப்பியம் பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தை நிலைநாட்டுகிறது.

"சிற்றாரும் வரப்பெடுத்த வயலும் ஆறு
தேக்கிய நல் வாய்க்காலும் வகைப்படுத்தி
நெற்சேர உழுதுழுது பயன்வி னைக்கும்
நிறையுழைப்புத் தோள்களெல்லாம் எவரின் தோள்கள்"

என்ற இவரின் கவிதை உழைப்பாளர்களின் மேன்மையை உணர்த்துகின்றது.

பாரதிதாசனைத் தொடர்ந்து எளிய நடையிலும் ஆழ்ந்த கருத்தோட்டத்திலும் கவிதைகள் புனைந்தவர் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை. பாரதியைப் புயல் என்றால் கவிமணியை தென்றல் எனலாம். இவருடைய கவிதைகள் 'மலரும் மாலையும்' என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்தது. குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் பல இத்தொகுப்பில் உள்ளன.

நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் தாய முறையின் கொடுமைகளை அங்கதச்சுவையோடு தமது மருமக்கள் வழி மான்மியத்தில் விளக்கியுள்ளார். பாரசீகக்கவிஞர் உமர்கய்யாமுடைய கவிதைகளையும் எட்வின் அர்னால்டு எழுதிய The Light of Asia என்ற நூலை ஆசியஜோதி என்ற பெயரில் புத்தர் பெருமான் வரலாற்றை பெயரில் மொழியாக்கம் என்ற உணர்வே தோன்றாத வகையில் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். நாட்டுப் பாடல் வடிவங்களைக் கையாண்டும் கவிதைகள் படைத்துள்ளார். 'பிறப்பினால் எவர்க்கும் உலகில் பெருமை வாராதப்பா சிறப்பு வேண்டுமெனில் நல்ல செய்கை வேண்டுமப்பா' என்பது கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையின் சமூக சீர்திருத்தக் கோட்பாடாகும்.

காந்தியக் கருத்துக்களை மரபுக்கவிதைகளில் யாத்தவர் நாமக்கல் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை ஆவார். 'காந்தி அஞ்சலி' என்ற தொகுப்பில் உள்ள பாடல்கள் இவருக்குப் புகழ் தேடித் தந்தன. இவரது 'காந்தி வழி' என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாடல் பின்வருமாறு:

“தாயினும் இனியவன் இந்நாட்டின்
தந்தை நம் காந்தியின் வழிகாட்டும்
தூய நல்லருள் நெறி சூழ்ந்திடுவோம்
துன்பமில்லாமல் காத்திடுவோம்”

என்ற இப்பாடலில் போரில்லாததொரு உலகினுக்கு காந்தி வழியையே அனைவரும் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று பாடி யுள்ளார். மேலும் 'அவனும் அவளும்' என்ற காப்பியத்தையும் சங்கொலி, தமிழ்த்தேர் முதலான கவிதைத் தொகுப்புக்களையும் படைத்துள்ளார்.

முறையான யாப்பிலக்கணம் சுற்ற தமிழறிஞர் 'உவமைக் கவிஞர்' சுரதா ஆவார். இவர் பாரதிதாசன் மீது பற்றுக் கொண்டு இராசகோபாலன் என்ற தனது பெயரை சுப்புரத்தினதாசன் என்று மாற்றிக் கொண்டார். இப்பெயர் சுரதா என்று சுருக்கி அழைக்கப் பட்டது. இவர் 'தேன் மழை', 'சிரிப்பின் நிழல்', 'சுவரும் சுண்ணாம்பும்', 'துறைமுகம்' முதலான பாடல் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

பாரதிதாசனின் வழிவந்தவர் வாணிதாசன். இவரைப் 'பாரதிதாசன் பரம்பரை' என்று தலைப்பிட்டு பொன்னி என்ற இதழ் அறிமுகப்படுத்தியது. இவர் தமிழ்ச்சி, கொடிமுல்லை, தொடுவானம், எழிலோவியம் முதலான கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். “வாணிதாசன் கவிதைகள்” என்ற தலைப்பில் அமைந்த இவரது கவிதைத்தொகுப்பு புகழ் பெற்றது. இவரது கவிதைகளில் தமிழுணர்ச்சியும் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன.

“கூப்பிடு வாழ்வோர் அனைவரையும் கூப்பிடு
காப்பெற்றகு? கார் தந்த செல்வம் விளைபொருட்கள்
சாப்பாட்டை தேக்காதே! சண்டை அதன் விளைவாம்
பங்காக்கி உண்போம் பசியேது பின் நாட்டில்?”

என்ற இவரது பாடல் பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஒம்பும் அறத்தை
முதன்மைப்படுத்துகிறது.

பிழையற்ற மரபுக்கவிதைகள் பாடுவதில் வல்லவர் கவிஞர் முடியரசன்.
இவரும் பாரதிதாசன் பரம்பரையில் வந்த கவிஞர் ஆவார். இவர்
வீரகாவியம், பூங்கொடி முதலான காப்பியங்களையும் முடியரசன்
கவிதைகள், காவியப்பாவை, பாடுங்குயில் ஆகிய கவிதை நூல்களையும்
படைத்துள்ளார். தமிழ், இயற்கை, சமுதாயம் ஆகிய மூன்றையும் சிறப்பாகப்
பாடியுள்ளார். தமிழ் நாட்டில் எங்கும் எதிலும் தமிழே நிலைபெற
வேண்டும் என்பது இவரின் கருத்தாகும்.

நாடறிந்த நற்றமிழ் கவிஞர் கவிஞர் கண்ணதாசன் ஆவார். பாமர
மக்களும் உணரும்படி உயர்ந்த தத்துவங்களை எளிமைப் படுத்திக்
கொடுத்தார். இனிமை, குழைவு, சொற்சிலம்பம், கருத்தாழம் முதலிய
பண்புகளால் இவருடைய கவிதைகள் சிறந்து நிற்கின்றன. இவர் பல்வேறு
நேரங்களில் பாடிய கவிதைகள் “கண்ணதாசன் கவிதைகள்” என்ற பெயரில்
ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி
முதலான குறுங்காப்பியங்களையும் பாடியுள்ளார். இயேசு காவியம்
எழுதியுள்ளார். இயற்கை வருணனையில் புதிய சொற்சித்திரங்களைப்
படைத்துள்ளார். மாங்கனி காவியத்தில் மாங்கனியின் ஆடலை
இயற்கையின் எழில் நடனமாக சித்தரித்துள்ளார்.

“காற்றுக்கு முருங்கை மரம் ஆடல் போலும்
கடலுக்குள் இயற்கை மடி அசைத்தல் போலும்
நாற்றுக்குள் இளங்காற்று நடித்தல் போலும்
நல்லோம் தம் அவைக்கண்ணே நடனமிட்டாள்”

என்பது கவிஞரின் சொற்சித்திரம் ஆகும்.

கவியோகி சத்தானந்த பாரதியார் நாடு, மொழி, சமயம் என்ற மூன்று
பொருள்களிலும் பாடியுள்ளார். நல்ல தமிழ்க்கீர்த்தனை களை
இயற்றியுள்ளார். ‘கோயிலும் சாமியும்’, ‘யோகசித்தி’, ‘யசோதரையும்
சித்தார்த்தனும்’, ‘வளையாபதி அகவல்’, ‘கீர்த்தனாஞ்சலி’, ‘புதுயுகப்பாட்டு’
முதலானவை இவருடைய படைப்புக்களாகும். ‘பாரதசக்தி மகாகாவியம்’
என்ற பெருங் காப்பியத்தை எழுதியுள்ளார்.

‘பால பாரதி’ என்ற போற்றப்படும் ச.து.சுப்பிரமணிய யோகியார் ‘அசல்யர்’ என்ற குறுங்காப்பித்தைப் பாடியுள்ளார். விவிலியத்திலுள்ள மேர் மகதலேனா வரலாற்றை 112 பாடல்களில் சிறுகாவியமாக இயற்றியுள்ளார். இவருடைய பாடல்களின் தொகுப்பு ‘தமிழ்க்கனி’ என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

ச.சீனிவாசராகவன் ‘நாணல்’ என்ற புனைப்பெயரில் தமிழ்க்கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். இவருடைய ‘வெள்ளைப்பறவை’ என்ற கவிதை நூல் சாகித்ய அகாடமி பரிசு பெற்றது.

வா. செ. குழந்தைசாமி ‘குலோத்துங்கன்’ என்ற புனைப் பெயரில் மரபு பிறழாத கவிதைகள் எழுதியுள்ளார். தமிழ்மொழியை அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு ஏற்புடையதாக ஆக்குவது காலத்தின் தேவையென்று உணர்ந்து அதற்கேற்ப கவிதை படைத்தார்.

பெருஞ்சித்திரனார் தனித்தமிழ் ஈடுபாடு மிக்கவர். பாவலரேறு என்று போற்றப்பட்டார். ‘கொய்யாக்கனி’, ‘ஐயை’, ‘மகபுகுவஞ்சி’, ‘எண்கவை என்பது’ முதலான நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

தமிழ்ஓளி பாரதிதாசன் வழிவந்தவர். புதிய சந்தங்களில் பாடியவர். ‘தமிழ்ஓளியின் கவிதைகள்’, ‘கவிஞரின் காதல்’, ‘வீராயி’, ‘நிலை பெற்ற சிலை’ முதலான நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

கா.மு.ஷெரிப், தமிழழகன், திருலோக சீதாராம், துறைவன், என்.எஸ்.சிதம்பரம், புத்தனேரி சுப்பிரமணியம், கம்பதாசன், வேழவேந்தன் போன்ற கவிஞர்கள் தமிழில் சிறந்த மரபுக் கவிதைகளைப் படைத்து தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்த்துள்ளனர்.

முடிவுரை:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் விடுதலைப் போராட்டக் கருத்துக்களைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட மரபுக்கவிதைகள் இன்று பல பாடுபொருளைக் கொண்டு எழுதப்படுகின்றன. கடவுள், நாடு, தமிழ், வாழ்க்கை, தத்துவம், சமத்துவம், பகுத்தறிவு, இயற்கை, குழந்தை என்பது போன்ற பாடுபொருள்களில் மிக எளிமையான சொற்களில் எழுதப்பட்டு மரபுக்கவிதைகள் ஏற்றம் பெற்று விளங்குகின்றன.

2. மரபுக்கவிதை ஆசிரியர்கள்

- பாரதியார்

பாரதியார் நெல்லை மாவட்டம் எட்டையபுரத்தில் கி.பி.1882 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 11 ஆம் நாள் பிறந்தார். இவரது தந்தை சின்னச்சாமி ஐயர், தாயார் இலக்குமியம்மாள். காசி இந்துக் கல்லூரி யில் பயின்றார். பின் அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்தில் புகழுகத் தேர்வில் முதன்மையாகத் தேறினார். வடமொழி, இந்தி இரண்டிலும் வல்லவரானார். 1902 ஆம் ஆண்டு காசியில் இருந்து எட்டையபுரம் திரும்பி அரசவைக்கவிஞரானார். மதுரையில் இருந்து வெளிவந்த 'விவேகபானு' என்னும் நாளேட்டில் இவரது 'தனிமை இரக்கம்' என்னும் முதல் பாடல் அச்சில் ஏறியது.

1904 ஆம் ஆண்டு சென்னை 'சுதேசமித்திரன்' நாளிதழில் துணையாசிரியராகப் பொறுப்பேற்று சில மாதங்கள் பணிபுரிந்தார். விவேகானந்தரின் சிஷ்யை நிவேதிதாவைச் சந்தித்து அவரைத் தம் ஞான குருவாக ஏற்றுக்கொண்டார். 1908இல் தாம் பாடிய பாடல் களை 'ஸ்வதேச கீதங்கள்' என்னும் தலைப்பில் வெளியிட்டார். அச்சில் ஏறிய முதல் நூல் இதுவே. தீவிர அரசியலில் ஊக்கமுடன் செயல்பட்டார். வீரச்சுவை மிகுந்த பாடல்களை 'இந்தியா' இதழில் வெளியிட்டு மக்களிடையே விடுதலை வேட்கையைத் தூண்டினார். கண்ணன் பாட்டு, குயில் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம் என்னும் புகழ்மிக்க கவிதை நூல்களை எழுதினார். பகவத்கீதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிதைகளின் மறுமலர்ச்சிக்குப் பாரதியாரே மிக முக்கிய காரணம் என்பதை உலகம் நன்கு அறியும். காலத்தின் தேவையை அறிந்து அவர்தம் சுற்பனையைக் கவிதை வானில் உலவவிட்டார். அவர் பாடிய பொருள் புதிது, சொல் புதிது, சுவை புதிது.

பாரதியார் இந்திய நாட்டின் விடுதலைக்காகவும், நாட்டின் பெருமைகளைப் புகழ்ந்தும் பல தேசபக்திப் பாடல்களை இயற்றினார். 1921லேயே 'ஆடுவோமே பள்ளுப்பாடுவோமே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்துவிட்டோமென்று' என்று முழங்கினார். 'பாருக்குள்ளே நல்ல நாடு, எங்கள் பாரத நாடு' என்று பெருமித்தோடு பாடினார்.

'எப்பதம் வாய்த்திடு மேனும் - நம்மில்
யாவர்க்கு மந்த நிலைபொது வாகும்
முப்பது கோடியும் வாழ்வோம் - வீழில்
முப்பது கோடி முழுமையும் வீழ்வோம்'

என்று பாடி தேச ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினார்.

செந்தமிழ் நாட்டின் சிறப்பை எண்ணியும், தான் தமிழனாக வாழ்வதிலும் பெரு மகிழ்ச்சி கொண்ட பாரதியார்,

‘செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே - இன்பத்
தேன் வந்து பாயுது காதினிலே - எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே - ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே’

என்று உணர்வுப்பூர்வமாக பாடினார். ‘முரசு’ என்ற பாடலில் தான் அவர், விரும்பிய சமூகச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பாடியுள்ளார். அவர்

“சாதிக் கொடுமைகள் வேண்டாம் - அன்பு
தன்னிற் செழித்திடும் வையம்”

என்றும்

“பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் - வையம்
பேதைமை யற்றிடுங் காணீர்”

என்றும்

“பாருக்குள்ளே தெய்வமொன்று; இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்”

என்றும்

“வயிற்றுக்குச் சோறிட வேண்டும் - இங்கு
வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்
பயிற்றிப் பல கல்வி தந்து - இந்தப்
பாரை உயர்த்திட வேண்டும்”

என்றும் சமூக நலனுக்காக பல கருத்துக்களைப் பாடியுள்ளார்.

பாரதியாரின் ‘கண்ணன் பாட்டு’ சிறப்புமிக்கது. கண்ணனைத் தோழனாகவும், தாயாகவும், தந்தையாகவும், ஆசானாகவும், சீடனாகவும், காதலனாகவும், காதலியாகவும் எல்லா உறவு நிலைகளிலும் வைத்துப் பாடி புதுமை செய்தார். ‘பாஞ்சாலி சபதம்’ உள்ளூறைப் பொருள் நயமிக்க உணர்ச்சிக் காப்பியம். பாரதியார் இக்காப்பியத்தில் பெண் உரிமை பற்றியும் வலியுறுத்தினார்.

பாரதியார் உரைநடைக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். பத்திரிகைத் தலையங்கம், சந்திரிகையின்கதை, வேதரிசிகளின் கவிதைகள், தாகூரின் சிறுகதைகளின் மொழிபெயர்ப்பு எனப் பல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்தார். ஆனந்தக்களிப்பு, கிளிக் கண்ணிகள், நந்தனார் சரித்திர மெட்டு, காவடிச் சிந்து என மக்கள் அறிந்திருந்த எளிய ராகங்களிலும் பாரதியின் பாடல்கள் அமைந் திருந்ததால் இன்றளவும் அவை மக்களிடையே செல்வாக்குடன் திகழ்கின்றன.

பாரதிதாசன்

பாரதிதாசன் புதுவையில் கி.பி.1891இல் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் கனகசபை. தாயார் இலக்குமி அம்மையார் ஆவர். இளம் வயதிலேயே கவிதை புனையும் ஆற்றல் பெற்றார். முதுபெரும் புலவர் பு.அ.பெரியசாமியிடம் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார். காரைக்காலைச் சார்ந்த நிரவியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். பாரதியாரிடம் நெருங்கிய பழக்கம் உடைய வராகத் திகழ்ந்தார். ஆரம்பகாலத்தில் காங்கிரஸ் தொண்டராக இருந்து, கதர் துணிகளைத் தோளில் சுமந்து தெருத்தெருவாக விற்றார். பின்னர் தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டுப் புரட்சிகரமான பாடல்களை இயற்றினார். 'தன்மான இயக்கத்தின் சிறந்த பாவலர்' எனப் பெரியாரால் பாராட்டப் பட்டார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முயற்சியில் ரூ.25,000 பொற்கிழியும் 'புரட்சிக்கவிஞர்' என்ற விருதும் 1946ஆம் ஆண்டில் பெற்றார்.

ஒரு நாள் நண்பர் வீட்டு திருமணத்திற்குச் சென்ற போது பாரதியின் அறிமுகம் பெற்றார். பாரதி இவரைப் பாடு என்றதும்,

“எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா - தம்பி
ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா”

என்ற இரண்டடிகளைப் பாடினார். பதினாறு வரி கொண்ட அப் பாட்டே அவரை பாரதிதாசனாகத் தமிழ்நாட்டிற்கு அறிமுகப் படுத்தியது. பொதுவுடைமைக் கொள்கைப் பிடிப்பும் மூடப் பழக்கவழக்கங்களை எதிர்க்கின்ற வேகமும் நிரம்பிய எழுச்சிமிக்கப் பாடல்களைப் பாடினார். 'தமிழுக்கு அமுதென்று பேர்' என்றும் 'எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு' என்றும் பாடித் தமிழணர்வை உண்டினார்.

பாரதிதாசன் சாதிப்பூசல், சமய பேதம், பெண்ணடிமை ஆகிய வற்றைச் சாடினார். பெண் கல்வியின் தேவையையும் பேசினார்.

“கல்வியில்லாத பெண்கள் களர்நிலம், அந்நிலத்தில்
புல் விளைந்திடலாம்! நல்ல புதல்வர்கள் விளைதல் இல்லை
கல்வியை உடைய பெண்கள் திருத்திய கழனி, அங்கே
நல்லறிவுடைய மக்கள் விளைவது நவிலவோ நான்”

என்று பெண்கல்விச் சிந்தனையை விதைத்தார்,

சாதிக் கொடுமையை வேருடன் களைந்தெறிய வேண்டும் என்றார் புரட்சிக்கவிஞர். மேலும் மக்களிடையே காணப்படும் ஏற்றத் தாழ்விற்கு மதம் ஒரு முக்கியமான காரணம் என எண்ணினார் பாரதிதாசன். ஆகவே மதமே வேண்டாம் என்னும் முடிவுக்கு வந்தார்.

“ஒரு மதமும் வேண்டாம் - தம்பி
உண்மை உடையோர்க்கே”

என்றுரைத்தார்.

“மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின்றாரே
வாயடியும் கையடியும் மறைவது எந்நாள்?”

என உள்ளம் குமுறினார் பாரதிதாசன்.

ஆண்டான் - அடிமை மனப்பான்மை மாறும் காலத்தில்தான் எல்லா மக்களும் சிறப்பாக வாழ முடியும் என்று கருதினார் பாவேந்தர். அதனால் ஏழை மக்கள் எல்லாம் ஒன்று திரண்டு போர்க் குரல் எழுப்ப வேண்டும். அந்தக் குரல் ஒங்கி ஒலித்தால் - முழங்கினால் முதலாளிகளின் ஆணவம் சடசடவெனச் சரியும். ஏற்றத்தாழ்வு மறையும். எல்லாரும் சரிநிகர் சமமானமாக மாறி விடுவர் என்று உரைத்தார் பாரதிதாசன். இதனை,

“ஓடப்ப ராயிருக்கும் ஏழையப்பர்
உதையப்ப ராகிவிட்டால் ஓர் நொடிக்குள்
ஓடப்பர் உயரப்பர் எல்லாம் மாறி
ஓப்பப்பர் ஆய்விடுவர் உணரப்பா நீ!”

என்ற அவரது பாடல் உணர்த்துகின்றது. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் தமிழைத் தன் உயிர்மூச்சாகக் கருதினார்.

“எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும்
மங்காத தமிழென்று சங்கே முழங்கு”

என்றும் முழங்கினார். இயற்கை அழகைப் பாடுவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே என்பதை அவரது ‘அழகின் சிரிப்பு’ என்ற நூல் உணர்த்துகின்றது. காதல் உணர்ச்சிகளைப் பாடுவதிலும் நிகரற்றவராக விளங்கினார். இவரது,

“கூடத்திலே மனப் பாடத்திலே - விழி
கூடக் கிடந்திட்ட ஆணழகை,
ஓடைக் குளிர்மலர்ப் பார்வையினால் - அவள்
உண்ணத் தலைப்படு நேரத்திலே,
பாடம் படித்து நிமிர்ந்த விழி - தன்னில்
பட்டுத் தெறித்தது மானின் விழி:
ஆடை திருத்தி நின்றாள் அவள் தான் - இவன்
ஆயிரம் ஏடு திருப்புகின்றான்.”

என்ற பாடல் அற்புதமான காதல் உணர்வைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது. பாரதிதாசன் குடும்பவிளக்கு, இருண்டவீடு, சஞ்சீவி பர்வதத்தின் சாரல், புரட்சிக்கவி, வீரத்தாய், பாண்டியன் பரிசு, தமிழ்ச்சியின் கத்தி, எதிர்பாராத முத்தம், குறிஞ்சித்திட்டு, கண்ணகிக் காப்பியம், சேர

தாண்டவம், மணிமேகலை வெண்பா, குறள் உரை போன்ற பல படைப்புக்களைப் படைத்துள்ளார்.

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை (1876 - 1954)

கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை கி.பி.1876இல் சுசீந்திரத்திற்கு அருகில் உள்ள தேருரில் பிறந்தார். இவரது தந்தை சிவதானு, தாயார் ஆதிலட்சுமி அம்மையார் ஆவர். ஆரம்பக் காலத்தில் பள்ளி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பின்னர் மகாராஜா பெண்கள் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். இவர் தமிழ், ஆங்கிலம், மலையாளம் என மும்மொழிப் புலமை வாய்ந்தவர்.

தமிழ்க்கவிதை, கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி, சமுதாய சீர்திருத்தம், பெண் விடுதலை, நாற்பதிப்பு ஆகிய தளங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர். கவிமணியின் பாடல்கள் 'மலரும் மாலையும்' என்னும் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. மேலும் இவரது படைப்புக்கள் நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம், குழந்தைச் செல்வம், கீர்த்தனைகள் போன்றவை ஆகும்.

'மலரும் மாலையும்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பில் இவர் கவிதைக்கு இலக்கணம் தந்துள்ளார்.

“உள்ளத்து உள்ளது கவிதை - இன்ப
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெளிந்து உரைப்பது கவிதை!”

என்று பாடியுள்ளார்.

எட்வின் ஆர்னால்டு எழுதிய 'The Light of Asia' என்னும் நூலை “ஆசிய ஜோதி” என்னும் பெயரில் மொழியாக்கம் செய் துள்ளார். இப்படைப்பு அழகு தமிழில் மிகவும் அற்புதமாக அமைந்துள்ளது. பிறப்பில் உயர்வு தாழ்வு இல்லையெனப் புத்தர் ஏழைச் சிறுவனுக்கு எடுத்து மொழிவதை,

“ஓடும் உதிரத்தில் - வடிந்து
ஓழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும் - சாதி
தெரிவதுண்டோ அப்பா
எவர் உடம்பினிலும் - சிவப்பே
இரத்த நிறமப்பா!
எவர் விழி நீர்க்கும் - உவர்ப்பே
இயற்கை குணமப்பா!
பிறப்பினால் எவர்க்கும் - உலகில்

பெருமை வாராதப்பா
சிறப்பு வேண்டுமெனில் - நல்ல
செய்கை வேண்டுமப்பா'

என்று சமூக சிந்தனையோடு பாடியுள்ளார்.

உமர்க்கய்யாம் பாரசீக மொழியில் பாடியதை ஆங்கிலத்தில் பிட் ஜெரால்ட் மொழி பெயர்த்துள்ளதனைத் தழுவி “உமர்க்கய்யாம் பாடல்கள்” என்னும் பெயரில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

“வெயிற்கேற்ற நிழலுண்டு
வீசும் தென்றல் காற்றுண்டு
கையிற் கம்பன் கவியுண்டு,
கலசம் நிறைய மதுவுண்டு,
தெய்வ கீதம் பலவுண்டு,
தெரிந்து பாட நீயுண்டு
வையந் தருமில் வளமின்றி
வாழும் சொர்க்கம் வேறுண்டோ”

என்ற பாடலைப் படிக்கும் போது மொழி பெயர்ப்புப் பாடல் போன்று தோன்றவில்லை. கவிமணியின் கனிந்த உள்ளத்தில் தோன்றிய கவிதையாகத்தான் காட்சியளிக்கிறது.

“மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே - நல்ல
மாதவம் செய்திட வேண்டுமப்பா”

என்று பெண்ணின் பெருமையையும் பாடியுள்ளார்.

கவிமணி நகைச்சுவை ததும்ப பாடுவதில் வல்லவர். அவரது நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம் நகைச்சுவை ததும்பி வழியும் புதுமை இலக்கியமாகும். கவிமணி குழந்தை உள்ளம் கொண்டவர். இவரது பாடல்கள் அனைத்துமே எளிமை, இனிமை, இசை நயம் மிக்கவையாகும். இவர் குழந்தைகளுக்காக ‘தோட்டத்தில் மேயுது வெள்ளைப்பசு - அங்கே துள்ளிக் குதிக்குது கன்றுக்குட்டி’ என்ற பாடலைப் பாடியுள்ளார். மேலும் இவர் தேவியின் கிர்த்தனங்கள், காந்தாரூர்ச் சாலை, உரைமணிகள் ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

நாமக்கல் கவிஞர் வெ.இராமலிங்கம் பிள்ளை
(1888 - 1972)

நாமக்கல் கவிஞர் சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள மோகனூர் என்னும் சிற்றூரில் 1888 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தையார் - வெங்கடராம பிள்ளை, தாயார் - அம்மணி அம்மாள். இவர் அரசவைக் கவிஞராக விளங்கியவர். ‘காந்தீயக் கவிஞர்’ என்று அழைக்கப்பட்டவர். இவரது பாடலைக் கேட்ட

இராஜாஜி, “திலகர் விதைத்த வித்து பாரதியாக முளைத்தது, காந்தி தூவின விதை நாமக்கல் கவிஞராகத் தோன்றியது” என்று புகழ்ந்துரைத்துள்ளார். நாமக்கல் கவிஞர் காந்தியடிகளின் கொள்கைகளையும், அகிம்சை தத்துவத்தையும் வேதாரண்யம் உப்புச்சத்தியாகிரகத்தின் போது பாடினார்.

“கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர்”

என்ற இவரது பாடல் இவரைக் காந்தியவாதியாக அடையாளப் படுத்தியது.

நாடு உயர வேண்டுமானால் காந்தியடிகளின் வழியை மக்கள் பின்பற்ற வேண்டும். அழிவுப் பாதையில் போய்க் கொண்டிருக்கும் உலகம் நல்வழி திரும்ப வேண்டும் என்றால் காந்தியமே அதற்குரிய வழியாகும் என்று பாடினார்.

“காந்திவழி உலகமெல்லாம் போற்ற வேண்டும்
சத்தியத்தை அரியணையில் ஏற்ற வேண்டும்
மாந்தருக்குள் போர்நெறிகள் மறைய வேண்டும்
மக்களிடம் அன்பறங்கள் நிறைய வேண்டும்”

என்று அகிம்சையை வலியுறுத்தினார். விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது அவரது கவிதைகள் நாட்டு மக்களிடையே நாட்டுப்பற்றினை உண்டாக்கின.

நாமக்கல்லார் சண்டாளன் பற்றி ஒரு பெரிய பட்டியலைத் தருகின்றார். அதாவது,

“வீட்டை மறந்தவன் சண்டாளன்
வேசியருக்கு அலைபவன் சண்டாளன்
நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்ததனால்
லாபம் அடைந்தவன் சண்டாளன்
காட்டில் தனிவழி வந்தோரைப்
புதுங்கி யடிப்பவன் சண்டாளன்”

என்று பாடியுள்ளார். ‘அவனும் அவளும்’ எனும் அழகிய காப்பியத்தையும் படைத்துள்ளார். அதில் தலைவியின் எழில் பற்றி ஒரு அழகான பாடல் புனைந்துள்ளார்.

“மானென அவளைச் சொன்னால், மருளுதல் அவளுக்கில்லை:
மீன் விழி உடையாளென்றால், மீனிலே கருமை இல்லை:
தேன் மொழிக்குவமை சொன்னால், தெவிட்டுதல் தேனுக்குண்டு:
கூன் பிறை நெற்றி என்றால் குறைமுகம் இருண்டு போகும்”

என்ற இப்பாடலில் வேற்றுமை அணிகளை அடுக்கிக் கூறி கவிதைக்கு அழகு ஊட்டினார் நாமக்கல்லார்.

நாமக்கல் கவிஞரின் 'மலைக்கள்ளன்' என்னும் புதினம் திரைப்படமாக ஆறு மொழிகளில் தயாரிக்கப்பட்டது. இந்திய அரசின் வெள்ளிப்பதக்கம் பரிசு பெற்ற முதல் படம் இப்படமாகும். மேலும் இவர் இலக்கிய இன்பம், தமிழன் இதயம், என் கதை, சங்கொலி, கவிதாஞ்சலி, பிரார்த்தனை, தாயார் கொடுத்த தனம், தேமதுரத் தமிழோசை என்று பல படைப்புக்களைப் படைத் துள்ளார்.

கண்ணதாசன்

கண்ணதாசனின் இயற்பெயர் முத்தையா. இவர் கி.பி.1927 ஆம் ஆண்டு சிறுகூடற்பட்டியில் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் சாத்தப்பச் செட்டியார். தாயார் விசாலாட்சி அம்மையார் ஆவர். இவர் சிறந்த எழுத்தாளராகவும், பத்திரிக்கை ஆசிரியராகவும் பணி புரிந்துள்ளார். இவர் தென்றல், கண்ணதாசன், கடிதம் முதலான இதழ் களையும் நடத்தியுள்ளார். காரைமுத்துப் புலவர், வணங்காமுடி, கமகப்பிரியா, துப்பாக்கி போன்ற பல புனைப் பெயர்களில் எழுதினார். இவரது முதற் கவிதை 1944ல் திருமுகள் ஏப்ரல் இதழில் வெளிவந்தது. அப்பாடல்,

“காலைக் குளித்தெழுந்து
கருஞ்சாந்து பொட்டுமிட்டு
கருநாகப் பாம்பெனவே
கார் கூந்தல் பின்னலிட்டு...”

என்ற புகழ் பெற்ற பாடலாகும். ஐந்தே கவிதைகள் எழுதியிருந்த இவரை முதன்முதலில் கவிஞர் என்ற அடைமொழி கொடுத்து மேடையேற்றிவர் கலைஞர்.மு.கருணாநிதி ஆவார். கலைஞரின் இலட்சியம்:

“போற்றுபவர் போற்றட்டும்; புழுதிவாரித்
தூற்றுபவர் தூற்றட்டும்; தொடர்ந்து செல்வேன்
ஏற்றதொரு கருத்தை எனது உள்ளம் என்றால்
எடுத்துரைப்பேன்; எவர் வரினும் நில்லேன்! அஞ்சேன்”

என்பதாகும். இவரது ஒவ்வொரு கவிதையும் ஓர் உயிரோவிய மாகவும், உணர்வுக் காவியமாகவும் திகழ்கின்றது. பாமரரும் புரிந்து போற்றும் தன்மையில் எளிய நடையில் இனிய பாக்களைப் பாடியுள்ளார். மனித வாழ்வு நிலையற்றது என்பதை,

“வீடு வரை உறவு, வீதி வரை மனைவி
காடு வரை பிள்ளை, கடைசி வரை யாரோ”

என்று எளிமையாகப் பாடியுள்ளார். தத்துவக் கருத்துக்கள் இவர் பாடலில் ஏராளமாகக் காணப்படுகின்றன.

“வானம் அழுவது மழையெனும் போது,
வையம் அழுவது பனியெனும் போது,

கானம் அழுவது கலையெனும் போது,
கவிஞன் அழுவது கவிதையாகாதோ”
“ கண்ணீர் ஒன்றே கவலையைத் தீர்க்கும்
கவலை முடிவில் அனுபவம் சேர்க்கும்”

என்று பாடியுள்ளார்.

எல்லாருக்கும் எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும். இந்த நாடு வறுமைப்பிடியிலிருந்து விடுபட வேண்டும். இல்லாமையும், அறியாமையும் அகன்றாலொழிய பெற்ற சுதந்திரத்தால் பயனொன்றும் இல்லை என்பது கவியரசு கண்ணதாசனின் கணிப்பு. இதனைத் தன் பாடலில்,

“எல்லாருக்கும் எல்லாழும் கிடைக்க வேண்டும்
இல்லையெனில் இந்நாடு அழிய வேண்டும்
வல்லவனை வாழ்விக்க வந்தோமில்லை
வளமான சுதந்திரத்தைத் தந்தோமில்லை”

என்று பாடியுள்ளார்.

குழந்தை செல்வத்தின் மகத்துவத்தை எத்தனையோ புலவர்கள் பாடியிருந்தாலும் கண்ணதாசனின் பாடலில் ஒரு தனிச் சிறப்பையும் அழகையும் உணர முடிகின்றது.

“மழை கூட ஒரு நாளில் தேனாகலாம்
மணல் கூட ஒரு நாளில் பொன்னாகலாம்
ஆனாலும் அவை யாவும் நீயாகுமா
அம்மா என்றழைக்கின்ற சேயாகுமா”

என்று அன்பு கசிந்துருகிப் பாடியுள்ளார்.

இவர் கண்ணதாசன் கவிதைகள், இயேசு காவியம், திரையிசைப்பாடல்கள், மாங்கனி, ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி, தைப்பாவை, கவிதாஞ்சலி, ஸ்ரீ கிருஷ்ணகவசம் போன்ற பல படைப்புகளைப் படைத்த பெருமைக்குரியவர். 1978ல் அரசவைக் கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர். கவியரசு, கவிச் சக்கரவர்த்தி போன்ற பட்டங்களும் பெற்றுள்ளார்.

கவிஞர் முடியரசன்

மதுரை மாவட்டம் பெரியகுளம் என்னும் நகரில் கி.பி.1920 இல் பிறந்தார். இவரது தந்தை - சுப்பராயலு. தாயார் - சீதாலட்சுமி அம்மையார் ஆவார். முடியரசனின் இயற்பெயர் துரைராசு. கற்பனை வளம் மிக்க கவிதைகள் பல இயற்றிய பின் முடியரசன் என்றழைக்கப்பட்டார். சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராக சில ஆண்டுகளும், பின்னர் பல ஆண்டுகள் காரைக்குடி உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் பணிபுரிந்தார். தந்தை பெரியாரின் கருத்துக்களால்

கவரப்பட்ட முடியரசனின் கவிதைகள், போர், வான், குயில், கதிரவன் முதலான இதழ்களில் வெளிவந்தன.

தமிழ் - என் தெய்வம், தமிழ் - என் தாய், தமிழ் - என் தந்தை, தமிழ் - என் காதலி, தமிழ் - என் மகன் என்னும் பல்வேறு தலைப்புக்களில் இவர் எழுதிய கவிதைகள் மக்கள் மனதைக் கவர்ந்தன. தமிழைத் தன் மகனாகக் கருதி இவர் பாடிய பாடல்,

“நின் மொழி என் செவி சேருகையில் - நெஞ்சில்
நேரும் மகிழ்வினை யாதுரைப்பேன்?
என்னுயிர் மூச்சென ஆனவனே - எனக்கு
ஏதுக்கடா அந்த மேலுலகம்?”
“முற்றவும் உன்திறம் ஆய்ந்துணர்ந்தே - இன்பம்
மூழ்கித் திளைப்பவன் ஆயிடினும்
பெற்ற பொழுதினும் நான் மகிழ்ந்தேன் - பிறர்
பேசிப் புகழ்ந்துனைப் போற்றுகையில்”

என்று பாடியுள்ளார். உலகில் முதன் முதலில் தோன்றியது தமிழ்மொழி, பிற மொழிகள் எல்லாம் அதன் வழிவந்தன என்பது முடியரசனின் கருத்தாகும். எதையும் தமிழிலேயே எழுத வேண்டும்: தமிழிலேயே பாட வேண்டும்: தமிழையே நமது உயிராகக் கருத வேண்டும்: திருவள்ளுவரைப் பின்பற்ற வேண்டும், நன்மை செய்ய முடியாவிட்டாலும் தீமை செய்யாதிருக்க வேண்டும் என்பது முடியரசனின் அறிவுரையாகும்.

முடியரசனது கவிதைகள் கருத்தில் தெளிவுடையதாகவும், உணர்வில் ஆழமிக்கதாகவும், தத்துவத் துடிப்பு நிறைந்ததாகவும், கனல் தெறிக்கும் தன்மையுடையதாகவும் காணப்படுகின்றன.

“இன்பம் ஒரு கரை துன்பம் ஒரு கரை
இரண்டும் கொண்ட ஆறடா - வாழ்வு
இரண்டும் கொண்ட ஆறடா!
இரண்டு கரையும் இல்லை என்றால்,
வறண்டு போகும் பாரடா - இதைத்
தெரிந்து நெஞ்சம் தேறடா”

என்று வாழ்வு குறித்து பாடியுள்ளார், முடியரசனது ‘பூங்கொடி’ காப்பியம் சிறப்புமிக்கது, வீரகாவியம் என்னும் நூல் தமிழக அரசின் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது, இவரது கவிதைகள் பல ‘முடியரசன் கவிதைகள்’ என்னும் தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளனது. இவரது தமிழ்ப்பணியைப் பாராட்டி அண்ணாமலை அரசர் நினைவு அறக்கட்டளை ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் பரிசாக அளித்தது, அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இவரை, ‘தமிழ் நாட்டின் வானம்பாடி’ எனப் புகழ்ந்துள்ளார்.

3. புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

முன்னுரை:

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானத”

என்பதற்கேற்ப உலக இலக்கியங்கள் பழைமையை மாற்றி புதுமையையும் ஏற்றுக்கொண்டன. தமிழில் பாரதியார் பாடிய வசன கவிதை புதுக்கவிதைக்கு முன்னோட்டமாக அமைந்தது எனலாம்,

புதுக்கவிதை என்னும் பெயரில் நிலை கொண்ட இதன் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றி அறிவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்,

புதுக்கவிதை பெயர்க்காரணம்:

ஆங்கிலத்தில் ‘New Poetry’, என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்ற இப்புதுமை வடிவம் தமிழில் ‘புதுக்கவிதை’ என 1960 கால கட்டம் முதல் கூறப்படுகிறது. எனினும் தொடக்க காலத்தில் இது ‘வசன கவிதை’ என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் ‘விடு நிலைப்பா’, ‘கட்டற்ற கவிதை’, ‘யாப்பில்லா கவிதை’, ‘இலகு கவிதை’, ‘கட்டிலங்கா கவிதை’ என அவ்வப்போது பல பெயர் களைத் தாங்கி வந்தது. மரபு ரீதியான கவிதையிலிருந்து மாறுபடும் தன்மை வாய்ந்த இக்கவிதைப் படைப்பு புதுக்கவிதை என்று பெயர் அமைந்தது பொருத்தமுடையது என்கிறார் வல்லிக்கண்ணன்.

புதுக்கவிதை விளக்கம்:

“ஓசையால் மலிவுப்படுத்தப் படாமல் மனநிழல் சித்திரங் களைச் சிறப்போடும், சிந்தனைக் கனத்தோடும், படைப்புத் திறனோடும் வெளியிடுவதே -புதுக்கவிதை” என்பர். இக்கவிதை பற்றி கவிஞர் வைரமுத்து,

“புதுக்கவிதை
என்பது
சொற்கள் கொண்டாடும்
சுதந்திர தின விழா” என்கிறார்.

புதுக்கவிதை பற்றி கவிஞர் மு,மேத்தா,

“இலக்கணச்செங்கோல்

யாப்புச் சிம்மாசனம்
 எதுகைப் பல்லக்கு
 தனிமொழிச் சேனை
 பண்டித பவணி
 இவை எதுவும் இல்லாது
 கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே
 ஆளக்கற்றுக் கொண்ட
 புதிய மக்களாட்சி முறை” என்கிறார்.

“புதுக்கவிதை என்பது மரபை உடைப்பதால் மட்டும் உண்டா வதன்று, சமூகத்தின் பிரச்சினையை ஆராய்ந்து புதிய சமூகத்தைப் படைக்கும் நோக்கோடு புதிய உலகை நோக்கி எழுதப்படும் எழுத்தே சிருஷ்டிக்கப்படும் கவிதையே புதுக்கவிதை என்பார் தமிழவன்.

புதுக்கவிதை தோற்றம்:

19-ஆம் நூற்றாண்டில் பிரெஞ்சு நாட்டில் ‘சுதந்திரத்தை நோக்கி’ என்னும் பொருளுடைய ‘வெர்ஸ்லிப்ரே’ என்ற பெயரில் புதுக்கவிதை இயக்கம் தோன்றியது என்பர். அமெரிக்கக் கவிஞரான வால்ட் விட்மென் ஆங்கிலத்தில்; எழுதிய புல்லின் இதழ்கள் என்னும் கவிதை மூலம் பேணி வளர்த்தார். டி.எஸ்.எலியட் இவரைக் குருவாகக் கொண்டு எண்ணிலடங்கா கவிதைகள் எழுதினார். இவர் எழுதிய பாழ் நிலம் என்னும் கவிதை நோபல் பரிசு பெற்றது. ‘புதுக்கவிதை பிரம்மா’ என அழைக்கப்பட்ட எஸ்ரா பவுண்டு புதுக்கவிதை இயக்கத்தைத் தொடங்கி வைத்தார் என்பர். இந்தியக் கவிஞர் தாகூர் வசன கவிதையில் கீதாஞ்சலியைப் பாடினார்த தமிழில் முதன் முதலாக பாரதியார் வசன கவிதை எழுதினார். வால் விட்மன், பாரதியாரின் கவிதைகளில் உந்துதல் அடைந்த நா. பிச்சமுர்த்தி 1934-ல் புதுக்கவிதை முயற்சியைத் தொடங்கினார். புதுக்கவிதையின் முன்னோடி எனப் பாராட்டப் பெற்ற இவர் ‘காட்டு வாத்து’, ‘வழித்துணை’ என்னும் கவிதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து கு.பா. ராவும், வல்லிக்கண்ணனும் கவிதை எழுதினர். இப்புதுத்துறையை சி.சு.செல்லப்பா தம் எழுத்து எட்டின் மூலம் ஓர் இலக்கிய வகையாக கால் ஊன்றச் செய்தார்.

புதுக்கவிதையின் பாங்கு:

புதுக்கவிதை கருத்துக்களை அழகாக, ஆழமாக, அழுத்தமாக, வாசகர்களின் உள்ளத்தை உலுக்கும் விதத்தில் உணர்த்தவல்லது. யாப்புச் சிறையில் சிக்கித் தவிக்காது சமுதாயத்தைப் படம் பிடித்துக் காட்டக்கூடியது. கவிதை கவிதைக்காகவே எனும் போக்கின்றி கவிதை சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகவே எனும் நிலையில் இயங்குவது. சமுதாயச் சிக்கல்களைக் கணித்து, தீர்வுகளையும் தருகிறது. குறுகிய தனி மனித

அனுபவத்தை, உலகளாவிய பரந்த மனித அனுபவமாக மாற்றிக் காட்டும் ஆற்றல் உடையது.

உருவும் உள்ளடக்கமும்:

உள்ளடக்கத்திற்கேற்ற உருவம் பெறும் கவிதையே கவிதை; கருத்துக்கு வடிவம் தான் அடிப்படையானது. எனவே சரியான வடிவத்தில் அறிவு சிறந்த கருத்துக்களைச் சரிவர அமைக்கும் பொழுது சிறந்த கவிதை உருவாகும். உருவும் பொருளும் பிரித்தறிய முடியாத நிலையில் இறுகிக் கலந்திருக்கும். 'உள்ளடக்கமும் உருவும் தனித்தனியானவை அல்ல; இரண்டும் கலந்து மயங்கி ஒன்றாகி இறுகியவை என்கிறார் டி.எஸ். இலியட்.

புதுக்கவிதையின் பயன்:

புதுக்கவிதையின் வேகத்தால் மரபுக்கவிதைகள் 'ஓர் அப்பளத்தின் மரணம் போல் நொறுங்கி விட்டது' என்கிறார் புவியரசு. தமிழ்க் கவிதை மெருகேற்றப்பட்டு வளர்கிறது. காலத்தின் ஆற்றலும் தேவையும் நிறைவேற்றப்படுகிறது. கருத்தும் கலையும் இணைந்து கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. சமூகத்தை இயக்கும் சக்தியாக வீறுநடை போடுகிறது புதுக்கவிதை எனலாம்.

புதுக்கவிதைகளின் பாடுபொருள்:

தொடக்க நிலையில் சொந்த அனுபவங்கள், பழமை மறுப்பு என்பன புதுக்கவிதைக்குரிய பொருள்களாக இருந்தன. படிப்படியாக சமூக விமரிசனங்கள் சமகால வாழ்வின் அவலங்கள், கண்முன் காணும் நுகர்பொருள்கள், இயற்கை எனப் பலவும் கவிதைக்குரிய பொருளாயின.

'நாங்கள் சேற்றில்
கால் வைக்காவிட்டால்
நீங்கள் சோற்றில்
கைவைக்க முடியாது'

என்ற கவிசோதியின் கவிதை உழவர்களின் அறைகூவலாக அமைந்துள்ளது.

'எங்களால்
மனிதர்களை
மந்திரிகளாக்க முடிகிறது
மந்திரிகளைத் தான்
மறுபடியும்
மனிதர்களாக்க
முடிவதில்லை'

என்ற வாலியின் கவிதை ஆளுவோரைப் பற்றிய வெளிப்படையான விமரிசனம்.

புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் தந்த இதழ்கள்:

புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்கு உரமிட்டு ஊக்கம் தந்தவை பத்திரிகைகள் எனலாம். அவை:1. மணிக்கொடி 2. எழுத்து 3. கசடதபற 4. வானம்பாடி ஆகியன.

மணிக்கொடிப் பத்திரிகை:

மேனாட்டில் நடந்த முயற்சிகளைக் கருத்தில் கொண்டு கு.ப. ராஜகோபாலன், வல்லிக்கண்ணன், நா. பிச்சுமுர்த்தி ஆகியோர் இவ்விதழில் புதுக்கவிதை எழுதினர். ந.பிச்சுமுர்த்தியின் காட்டு வாத்து, வழித்துணை, குயிலின் சுருதி என்ற மூன்று தொகுதிகள் குறிப்பிடத்தக்கனதாகும், புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகளைப் போன்றே அங்கதச்சுவையோடு கவிதைகள் எழுதினார். ஓடாதீர் என்னும் கவிதையில்,

'ஐயா, நான்
செத்ததற்குப் பின்னால்
நிதிகள் திரட்டாதீர்
நினை விளிம்பு கட்டி,
கல்லில் வடித்து வையாதீர்

என்று எழுத்துக் கூலிகளை அங்கதச் சுவையோடு குறிப்பிட்டுள்ளார்,

எழுத்து பத்திரிக்கை:

சி.சு.செல்லப்பா நடத்திய எழுத்து பத்திரிகை புதுக்கவிதை களின் சோதனை முயற்சிக் களமாக அமைந்தது. இப்பத்திரிகையில் தருமுசிவராம், தி.சோதவேணுகோபாலன், நகுலன், பசுவய்யா, சி.மணி முதலானோர் அறிமுகமாகினர். படிமம், குறியீடு முதலான உத்திகளோடு தனி மனிதனுடைய இன்ப துன்பங்கள் பற்றிய கவிதைகள் இப்பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டன.

கசடதபற பத்திரிகை புதுக்கவிதை வளர்ச்சிக்குச் சிறப்பாகச் செயல்பட்டது. இப்பத்திரிகையில் ஞானக்கூத்தன், கலாப்பிரியா, நீலமணி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவ்விதழில் தனி மனித உணர்வுகளும், வாழ்க்கை அனுபவங்களும் பாடுபொருளாக அமைந்தன,

வானம்பாடி பத்திரிகை:

தனிமனிதத் தத்துவத்திலிருந்து விடுபட்டு, சமூகத்தை நோக்கி புதுக்கவிதைகள் சிறகு விரிக்கத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில் வானம்பாடி

பத்திரிகை வெளிவந்தது. 1970-களின் இறுதியில் புவியரசு, ஞானி, அக்கினிபுத்திரன், சிற்பி, முல்லை ஆதவன் ஆகியோர் கோவையில் மானுடம் பாடும் வானம்பாடி இயக்கத்திற்கு வித்திட்டனர். இவர்களோடு தமிழன்பன் மீரா, மேத்தா, அப்துல்ரகுமான் பலரும் இணைந்து சமூக உணர்வுடன் பாட முற்பட்டனர்.

புதுக்கவிதைக்கு எதிர்ப்பும் வரவேற்பும்:

புதுக்கவிதை எழுந்த காலகட்டத்தில் பலத்த எதிர்ப்புத் தோன்றியது. தமிழ்ப்புலமையாளர்களும், தமிழ்மரபு அறிந்தவர் களும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். எனினும்,

“பாதை இல்லாக் காட்டில்
பயணம் செய்யும் முயற்சி”

என்று நா, பிச்சமுர்த்தி புதுக்கவிதைக்கு எழுந்த தடைகளை மீறிச் செயல்பட்டார். இவரைத் தொடர்ந்து புதுக்கவிதை அதிவேகமான வளர்ச்சிக்கு உந்துதலாகச் செயல்பட்ட கவிஞர்கள் பலர்.

புலவர்களும் புதுக்கவிதையும்:

புதுக்கவிதையின் வேகமான வளர்ச்சி தமிழ்ப்புலவர்களை ஊடுருவி உலுக்கியது. புதுக்கவிதையில் புதிய சகாப்தம் படைக்க எண்ணற்ற புலவர்கள் முந்திக்கொண்டு வந்தனர். அப்துல் ரகுமான், இன்குலாப், சிற்பி, தமிழவன், மீரா, மேத்தா, வைரமுத்து, ஆகியோரால் புதுக்கவிதை மக்கள் கவிதையாக அரங்கேறியது. தத்துவச் சிந்தனை கொண்ட ஞானி, சுந்தரம், புதுமையின் பிடிப்பில் கருத்துன்றிய அக்கினிபுத்திரன், முல்லை ஆதவன், காதல், பொது வுடைமையில் ஊடாடிய மீரா, கம்யூனிச புரட்சிக்கவி இன்குலாப், சிந்தனையில் சிறகடித்த சிற்பி, கவிதையில் கனிந்த தமிழன்பன், மனித வாழ்வின் மறு உணர்த்தும் கலாப்பிரியா, சமூக அவலங்களைச் சித்தரிக்கும் ஞானக்கூத்தன், மொத்தத்தில் மானுடம் பாடும் வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் புதுக்கவிதையில் ஒரு சகாப்தம் படைத்தார்கள்.

சான்றுக்குச்சில:

“கவலைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு
திரியாதே அவை கைக்குழந்தை அல்ல”

என்று அறிவுரை கூறுகிறார் மு.மேத்தா, அரங்கநாதன் என்னும் கவிஞர்,

“இரவில் வாங்கினோம்
இன்னும் விடியவில்லை”

என்று எளிமையான தன்மையில் சமுதாயத்தின் நிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார், சின்னச்சின்ன மழைத்துளியின் அழகினை,

“மழை கவிதை கொண்டு வருது

யாரும் கதவடைக்க வேண்டாம்
 ஒரு கறுப்புக் கொடிகாட்டி
 யாரும் குடை பிடிக்க வேண்டாம்
 இது தேவதையின் பரிசு
 யாரும் திருப்பிக் கொள்ள வேண்டாம்”

என்கிறார் கவிஞர் வைரமுத்து.

இளைஞர்கள் தங்களுக்குப் பொருத்தமில்லாத பெண்ணைத் தன் மனதில்,

“அழகாயில் லாததால்
 அவள் என் தங்கையாகிவிட்டாள்”

என்று நினைக்கும் சமுதாயத்தை கலாப்பிரியா இங்ஙனம் கூறுகிறார்.

இறுக்கத்தில் இழையோடும் சமூகத்தை நோக்கிய ஞானக்கூத்தன்,

“சமூகம் கெட்டுப் போய்விட்டதா
 சரி சோடாபட்டிகள் உடைக்கலாம் வாடா”

என்கிறார்.

முடிவுரை:

புதுக்கவிதையின் புதுமையைக் கண்டு எதிர்த்த தமிழ்ப் புலமையாளர்க்கும் புதுக்கவிதை கலையாகி விட்டது. ஏனெனில் சமூக வாழ்வை எளிதாக வெளிப்படுத்த முடிந்தது. மனித நேயம் புதுக்கவிதையின் பாடுபொருளாயின. காதல் சுவையைக் கனிவாகக் கூற முடிந்தது. இத்தகைய புதுக்கவிதை இன்று பல்வேறு விதத்தில் வளர்ச்சி பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

4. புதுக்கவிதை ஆசிரியர்கள்

- மீரா

மீரா என்ற மீ. ராசேந்திரன் 1938-ஆம் ஆண்டு சிவகங்கையில் பிறந்தவர். சிலகங்கையில், தான் பயின்ற அக்கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய சிறப்புக்குரியவர். இவர் நல்ல திறனாய்வாளர், சிறந்த கவிஞர், கட்டுரையாளர் எனப் பல திறமைகள் பெற்றவர். மண்ணியல் சிறுதேர்-ஒருமதிப்பீடு என்னும் திறனாய்வு நூல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரது கவிதைத்தொகுப்புக்களாவன: 1. மீ. இராசேந்திரன் கவிதைகள், 2. மூன்றாம் ஆறும் 3. மன்னர் நினைவில், 4. கனவுகள் + கற்பனைகள் = காகிதங்கள், 5. ஊசிகள், 6. கோடையும் வசந்தமும், 7. குக்கூ ஆகியன. இவர் எழுதிய காதல் கவிதைக்குச் சான்று:

“நீ முதல் முறை
என்னைத்
தலை சாய்த்து கடைக்கண்ணால் பார்த்தபோது
என் உள்ளத்தில்
முள் பாய்ந்தது
அதனை இன்னும் எடுக்கவில்லை
முள்ளை முள்ளால் தானே
எடுக்க வேண்டும்
எங்கே இன்னொரு முறை பார்”

என்னும் கவிதை வரிகள் தலைவியிடம் இருவகைப் பார்வைகள் உள்ளன. ஒன்று நோய் தரும். மற்றது அந்நோய்க்கு மருந்து தரும் என்ற குறட்கருத்தை அடியொற்றி அமைந்துள்ளது. ஊசிகள் என்னும் நூல் சமுதாய அவலங்களைக் குத்தலாகச் சொல்லி விழிப்புணர்விற்கு வழி தேடுகின்ற கவிதைத்தொகுதி. இவரது கட்டுரைத் தொகுப்புக்களாவன: 1. வா இந்தப் பக்கம், 2. எதிர்காலத் தமிழ்க் கவிதை, 3. மீரா கட்டுரைகள் ஆகியன. இவரது தொகுப்பு நூல்களாவன 1. தேன்சுவை (மீரா, அப்துல் ரகுமான் உள்ளிட்டவர் களின் மரபுக் கவிதைகள்), 2. பாரதியார் (கவிதைகள்), 3. பாரதியம் (கட்டுரை) 4. சுயவரம் (கதை, கட்டுரை, கவிதை ஆகியவற்றின் கதம்பம்) மேலும் இவர் அன்னம் விடு தூது, கவி ஆகிய இதழ்களை நடத்திய சிறப்புக்குரியவர்.

இவரது தமிழ்ப்புலமையைப் பாராட்டிய நல்லுலகம் இவருக்குத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகப் பரிசு, பாவேந்தர் விருது, சிற்பி இலக்கிய விருது, தமிழ்ச் சான்றோர் பேரவை விருது வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஈரோடு தமிழன்பன்

கோவை மாவட்டம் சென்னிமலையில் 1940-இல் பிறந்தவர். இவரது தந்தை-நடராசன், தாய்-வள்ளியம்மாள். தமிழ் இலக்கியத்தில் பி.எச். டி. பட்டம் பெற்றவர். புதுக்கல்லூரியில் பணிபுரிந்து ஓய்வு பெற்றாலும் தமிழ்ப் பணியில் ஓய்வு பெற வில்லை.

கவிதை, சிறுகதை, புதினம், சிறுவர் இலக்கியம் படைத்தவர். மேலும் வாழ்க்கை வரலாற்றாசிரியர், திறனாய்வாளர், கட்டுரையாளர், ஓவியர், சொற்பொழிவாளர், திரைப்பட இயக்குநர், திரைப்படப் பாடலாசிரியர் எனப் பன்முக ஆளுமையாளர், இவரது படைப்புக்களாவன: தமிழன்பன் கவிதைகள், சிலிர்ப்புகள், தீவுகள் கரையேறுகின்றன. தோணிகள் வருகின்றன, அந்த நந்தனை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம், காலத்திற்கு ஒரு நாள் முந்தி, திரும்பி வந்த தேர்வலம், ஊமைவெயில், குடை ராட்டினம், கண்ணுக்கு வெளியே சில கனாக்கள், என் வீட்டுக்கு எதிரே ஓர் எருக்கஞ் செடி, நடை மறந்த நதியும் திசை மாறிய ஓடையும், அணைக்கவா என்ற அமெரிக்கா, உன் வீட்டுக்கு நான் வந்திருந்தேன்... வால்ட் விட்மென், பாரதிதாசனோடு பத்து ஆண்டுகள், வணக்கம் வள்ளுவம், சென்னிமலைக் கிளியோபாட்ராக்கள், வார்த்தைகள் கேட்ட வரம், மதிப்பீடுகள், இவர்களோடும் இவற்றோடும், கனாக்காணும் வினாக்கள், மின்னல் உறங்கும் போது, கதவைத் தட்டிய காதலி, விடியல் விழுதுகள், கவின் குறு நூறு, பாபலோ நெருதா பார்வையில் இந்தியா, இடுகுறிப் பெயரில்லை, ஓலைச்சுவடியும் குறுந்தகடும், சொல்ல வந்தது ஆகியன.

இவரது வணக்கம் வள்ளுவம் என்னும் கவிதைத் தொகுப்பு சாகித்ய அகாதமி விருது பெற்றுள்ளது. இவரது கவிதைகள் பெரும் பாலும் மானுடம் பாடும் விருப்புடன் நாட்டின் அவலங்களை இனங்காண்கின்றன.

“அரசு
ஏழைகளின்
கண்ணீர்க்குரிய காரணத்தைப்
போக்க வேண்டும்
கைக்குட்டைகள் தயாரித்தது
போதும்”

என்னும் கவிதை குறிப்பிடத்தக்கது.

நெஞ்சின் நிழல் என்னும் புதினம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் கவியரங்கக் கவிஞர், செய்தி வாசிப்பாளர் எனப் பல நிலைகளில் காலடி எடுத்து வைத்தவர்.

மு.மேத்தா

மதுரை மாவட்டம் பெரிய குளத்தில் 1954-ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் பணியாற்றிய சிறந்த கவிஞர். மரபுக் கவிதைகளில் தொடங்கி பரிணமித்த இவர் திரைப்படப் பாடலாசிரியராகவும், நாவலாசிரியராகவும் செயல்பட்டவர். 'கண்ணீர் பூக்கள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் புகழ்ந்து பேசப்பட்டவர்.

மனச்சிறகு, காத்திருந்த காற்று, ஊர்வலம், அவர்கள் வருகிறார்கள், முகத்துக்கு முகம், வெளிச்சம் வெளியே இல்லை முதலான தொகுதி கள் குறிப்பிடத்தக்கன. 'அவர்கள் வருகிறார்கள்' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பில் வேலையற்ற இளைஞர்களின் நிலையை,

“தன் வீட்டுச் சாப்பாடு கூட
அவர்களைத்
தர்மச் சாப்பாடு போல்
சங்கடப் படுத்துகிறது” என்கிறார்.

இவரது கவிதைகளில் மனித நேயம், எளிமை, தெளிவு, சமுதாயத் தின மீது தோன்றும் தார்மீக சினம், மென்மை, அழகு ஆகிய பண்புகளைக் காணலாம்.

தொட்டில் மயானம் என்னும் தலைப்பில் கொலைக் கருவிகள் முடக்கப்பட வேண்டும், உலகில் எங்கும் அமைதி நிலவ வேண்டும் என்னும் கருத்தை,

“துப்பாக்கிகளைத்
தூக்கில் போடுவோம்!
அவை
கருணை மறுக் கொடுத்தால்
ஓட்டடைக் குச்சிகளாக
உத்தரவிடுவோம்!”

எனச் சமூகத்திற்கு அறிவுறுத்துகிறார். புதுக்கவிதையின் இலக்கணத்தைச் சுருக்கமாகத் தருகிறார். இலக்கணக் கட்டுப்பாடு என்னும் தன்மையிலிருந்து சற்றே நெகிழ்ந்து தோன்றுவது புதுக்கவிதை என்கிறார்.

கவிஞர் பாலா

கவிஞர் பாலா என அழைக்கப்பெறும் பேராசிரியர் ஆர். பாலச் சந்திரன் சனவரி13,1946-இல் பிறந்தவர். மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்தின் ஆங்கிலத் துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர்.

சாகித்திய அகாதெமியின் நிர்வாக குழு உறுப்பினராகவும், ஆலோசனைக் குழுவின் அமைப்பாளராகவும் திகழ்ந்தவர். நல்ல

விமரிசகராகவும் சிறந்த கவிஞராகவும் திகழ்ந்தவர். “வானம்பாடி” என்ற தமிழ்ப் புதுக்கவிதைக் குழுவில் பங்காற்றியவர்.

இவரது கவிதை நூல்களாவன: 1. இன்னொரு மனிதர்கள் 2. திண்ணை களும் வரவேற்பறைகளும் 3, நினைவில் தப்பிய முகம் ஆகியன.

இவர் எழுதிய உரைநடை நூல்கள் சர்ரியலிசம், சிற்பியின் கவிதை வானம், கவிதைப் பக்கம், தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள், முன்னுரையும் பின்னுரையும், புதுக்கவிதை ஒரு புதுப்பார்வை, பாரதி-தத்துவம் கலை இலக்கியம் மொழி, பாரதியும் கீட்சம், Tamil Model Poetry Bharadhisana and After, Literature and Society ஆகிய உரைநடை நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கவிஞர்கள் மீரா, மேத்தா, ராஜன் கிருஷ்ணன் உள்ளிட்ட டோரின் படைப்புக்களை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார். இவை தவிர சிறு பத்திரிகைகளும் நடத்தியிருக்கிறார்.

பழமலய், ‘ழ’, ‘கணையாழி’ முதலான இதழ்களில் நவீன கதைப் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வில் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர். சனங்களின் கதை, குரோட்டன்சு களோடு கொஞ்சநேரம், முன்நிலவுக் காலம், புறநகர் வீடு ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஒரு மனைவியின் மன நிலையை,

“சிறுநெடிக் கு அழைத்துச் சலித்தவள்
செடி கொடிகளையே வெறுக்கத் துவங்கினாள்”

என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய இவரது வாழ்நாள் செப்டம்பர்22, 2009-இல் இறைவனடி சேர்ந்தார்.

கவிஞர் சிற்பி

கோவை மாவட்டம், ஆத்துப்பொள்ளாச்சி கிராமத்தில் பிறந்தவர். பொள்ளாச்சி நல்லமுத்து மகாலிங்கம் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். 2001-இல் மொழிபெயர்ப்புக் காகவும், 2003-இல் படைப்பிலக்கியத்துக்காகவும் இருமுறை சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றவர். தமிழக அரசின் பாவேந்தர் விருது, குன்றக்குடி ஆதீனம் கபிலர் விருது, மூத்த எழுத்தாளருக்கான வில்லி தேவசிகாமணி விருது, தமிழ்நெறிச் செம்மல் விருது, சொல் சுட்டுக் கவிஞர் விருது, ராணா விருது, இருபதாம் நூற்றாண்டின் சிறந்த எழுத்தாளர் விருது, பாரதி விருது, சாகித்ய அகாதமி படைப்பிலக்கிய விருது, தமிழ் மாமணி விருது, தமிழ் நாடு அரசு கலைமாமணி விருது எனப்பல விருதுகள் பெற்றவர்.

இவரது கவிதை நூல்களாவன: நிலவுப்பூ, சிரித்த முத்துக்கள், ஓளிப்பறவை, சர்ப்ப யாகம், புன்னகை பூக்கும் பூனைகள், மௌன மயக்கங்கள், சூரிய நிழல், இறகு, சிற்பியின் கவிதை வானம், ஒரு கிராமத்து நதி, பூஜ்யங்களின் சங்கிலி, பெருமூச்சுகளின் பள்ளத்தாக்கு, பாரதி-கைதி எண்:253,மூடுபனி, சிற்பி: கவிதைப் பயணங்கள். தேவயானி, மகாத்மா, சிற்பி கவிதைகள் தொகுதி, நீலக்குருவி, கவிதை வானம் ஆகியன.

ஆதிரை என்னும் கவிதை நாடகமும் சிற்பி தரும் ஆத்திசூடி, வண்ணப்பூக்கள் ஆகிய சிறுவர் நூல்களும் எழுதியுள்ளார். இவரது உரைநடை நூல்களாவன:

இலக்கியச் சிந்தனைகள், மலையாளக் கவிதை, இல்லறமே நல்லறம், அலையும் சுவடும், மின்னல் கீற்று, சிற்பியின் கட்டுரைகள், படைப்புப் பார்வையும், கவிதை நேரங்கள், மகாகவி, நேற்று பெய்த மழை, காற்று வரைந்த ஓவியம், புதிர் எதிர் காலம், மனம் புகும் சொற்கள் ஆகியன.

இராமானுசர் வரலாறு, ம.ப. பெரியசாமித்தாரன், பாரத ரத்னம் சி.சுப்பிரமணியம்,ஆர்.சண்முகசுந்தரம், சே.ப.நரசிம்மலு நாயுடு, மகாகவி பாரதியார், நம்மாழ்வார், தொண்டில் கனிந்த தூரன் ஆகியோரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களும் எழுதியுள்ளார்.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையிலும் வல்லவர் என்பதை, அவர் மொழிபெயர்த்த 1. சச்சிதானந்தன் கவிதைகள் 2. உஜ்ஜயினி 3. கவிதை மீண்டும் வரும், 4. காலத்தை உறங்க விடமாட்டேன் 5. கே,ஜி, சங்கரம்பிள்ளை ஆகிய கவிதை நூல்கள் மூலமும் அக்கினி சாட்சி, ஒரு சங்கீதம் போல, வாரணாசி ஆகிய மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் மூலமும் தேனீக்களும் மக்களும், சாதனைகள் எப்போதும் சாத்தியந்தான் (கிரண்பேடி), வெள்ளிப்பனி மலையின்மீது ஆகிய பிற நூல்கள் மூலமும் அறியலாம்.

2010-இல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதியுள்ளார். திருக்குறள். திருப்பாவை. திருவெம்பாவை. திருப்பள்ளியெழுச்சி ஆகிய நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

வானம்பாடி,அன்னம்விடு தூது, வள்ளுவம், கவிக்கோ, கணையாழி ஆகிய இதழ்களின் குழுமத்தில் செயலாற்றியவர்.

அப்துல் ரகுமான்

1937-இல் பிறந்த அப்துல் ரகுமான் மதுரைத் தியாகராசர் கல்லூரியல் பயின்றவர். வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறைத் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். பால் வீதி என்ற கவிதைத் தொகுதி

மூலம் தம்மை ஒரு சோதனைப் படைப்பாளியாக இனங்காட்டிக் கொண்டார். புதுக்கவிதையில் குறியீடுகள் குறித்து ஆராய்ந்து முனைவர் பட்டம் பெற்றவர். தமிழில் ஹைக்கூ, கஜல் ஆகிய பிறமொழி இலக்கியங்களைப் பரப்பியதிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவர் ஆவார்.

ஆலாபனை கவிதைத் தொகுப்புக்காக சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றவர்.

மேலும் இவருடைய கவிதைகளாவன: நேயர் விருப்பம், சொந்த விருப்பம், பித்தன், விழுதைப்போல் விழுந்தவன் (அண்ணாவைப் பற்றி கவியரங்கக் கவிதை) முத்தமிழின் முகவரி (மு.கருணாநிதியைப் புகழ்ந்து பாடியவை), மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம், ரகசியப் பூ, பறவையின் பாதை, இறந்ததால் பிறந்தவன், தேவகானம், கண்ணீர் துளிகளுக்கு முகவரி இல்லை, பாலை நிலா ஆகியன.

இவர் கட்டுரை எழுதுவதிலும் வல்லவர் என்பதனை கீழ்க்கண்ட நூல்களால் உணரலாம். அவை: கரைகளே நதியாவ தில்லை, அவளுக்கு நிலா, முட்டைவாசிகள், மரணம் முற்றுப்புள்ளி அல்ல, விலங்குகள் இல்லாத கவிதை, பூப்படைந்த சமயம், தொலைபேசிக் கண்ணீர், காற்று என் மனைவி, உறங்கும் அழகி, நெருப்பை அணைக்கும் நெருப்பு, பசி எந்த சாதி, நிலவிலிருந்து வந்தவன், கடவுளின் முகவரி, முத்தங்கள் ஓய்வதில்லை, காக்கைச் சோறு, சோதிமிகு நவ கவிதை, சிலந்தியின் வீடு, இது சிறகுகளின் நேரம், இல்லையிலும் இருக்கிறான், தட்டாதே திறந்திருக்கிறது, எம்மொழி செம்மொழி, பூக்காலம், ஆகியனவாகும்.

கம்பராமணத்தை ஆய்வு செய்து 'கம்பனின் அரசியல் கோட்பாடு' என்னும் தலைப்பில் சிறந்த ஆய்வு நூல் எழுதியவர்.

கவிக்கோ என அழைக்கப்படும் அப்துல் ரகுமான் கவியரசர் பாரிவிழா விருது, தமிழன்னை விருது, பாரதிதாசன் விருது, கலைமாமணி விருது, சிற்பி அறக்கட்டளை விருது, கலைஞர் விருது, ராணா இலக்கிய விருது, கம்ப காவலர், பொதிகை விருது, கம்பர் விருது, சி.பா. ஆதித்தனார் இலக்கியப் பரிசு, உற்றுப்புலவர் விருது, ஆகியனவாகும்.

5. சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இருபதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியின் மறுமலர்ச்சி யினைத் தெளிவாக விளக்குவன சிறுகதைகளே. இலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி இலக்கிய காலம், காப்பிய காலம் என்று வழங்குவதைப் போல இந்நூற்றாண்டை சிறுகதைக்காலம் என அழைக்கலாம். இக்காலத்தில் சிறுகதைகள் பல்கிப் பெருகியுள்ளன.

சிறுகதையின் இலக்கணம்:

சிறுகதை என்பது வாழ்வின் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் ஏதேனும் ஒன்றை எடுத்து அழகுபடச் சித்தரிப்பதே சிறுகதையாகும். சிறுகதை தொடக்கம், வளர்ச்சி, சிக்கல், உச்சக்கட்டம், முடிவு என்னும் ஐந்து கூறுகளைக் கொண்டிருக்கும். அதிகபட்சம் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் கதை நீளக் கூடாது. கிளைக்கதைகள் அமைதல் கூடாது. கதையில் கூறப்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் கதையோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும்.

அறிஞர்களின் கருத்து:

“சிறுகதை எடுப்பும், முடிப்பும் குதிரைப்பந்தயம் போல விறுவிறுப்பும், ஈர்ப்பும், இனிமையும் பெற்றிருக்க வேண்டும்” என்கிறார் செட்ஜிக்விசு.

“அரைமணியிலிருந்து இரண்டரை மணி நேரத்திற்குள் படித்து முடிக்கக் கூடியதாகச் சிறுகதை அமைய வேண்டும்.” என்பார் எட்கர் ஆலன்போ என்ற அமெரிக்கச் சிறுகதை எழுத்தாளர்.

“சிறுகதை வாமனாவதாரம் போன்றது” என்கிறார் இராஜாஜி.

“கதை அளவில் மிகச்சிறியதாக இருக்கலாம். பெரியதாகவும் இருக்கலாம். கதாப்பாத்திரங்கள் ஒன்றோ பலவோ இருக்கலாம். கதை நடக்கும் காலம் கூட ஐந்து நிமிடமோ, ஒரு நாளோ, ஒன்பது ஆண்டுகளோ இருக்கலாம். ஆனால் கதையைப் படித்து முடித்த பின்பு உணர்ச்சி மட்டும் படிப்பவர் நெஞ்சில் நிறைய வேண்டும்” எனக் கூறுகிறார் திரு. அகிலன்.

சிறுகதையின் தோற்றம்:

மேனாட்டார் வரவும், அறிவியல் வளர்ச்சியும் பத்திரிக்கையின் பக்கபலமும், சிறுகதையின் வளர்ச்சிக்கு துணை புரிந்தன. அமெரிக்காவே சிறுகதையின் பிறப்பிடமாகத் திகழ்கிறது. அமெரிக்காவின் எட்கர் ஆலன்போ சிறுகதையின் முன்னோடி ஆவார். முன்னோடியாக ஆலன்போ குறிப்பிடப்பட்டாலும் அமெரிக்க எழுத்தாளர் வாசிங்டன் இர்வின் எழுதி “Ripvan Winkle” என்னும் கதையே முதல் சிறுகதையாகக் குறிப்பிடுவர்.

தமிழில் சிறுகதைக்கூறுகள் இருந்தபோதிலும் உரைநடையில் கதைகள் கூறப்பட்டது. பழந்தமிழகத்தில் கதை சொல்லுதலும் கேட்டலும் வழக்கத்தில் இருந்தது என்பதை

“பொருளொடு புணராப் பொய்மொழியானும்
பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழியானும்”

தொல்காப்பியம் உணர்த்துகின்றது. இந்நூற்பாக்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் விளக்கம் கூறும் போது இவை கதைக்கூறுகளே அன்றி சிறுகதை அல்ல என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

18,19ம் நூற்றாண்டுகளில் வீரமாமுனிவரின் பரமார்த்தகுரு கதை, தாண்டவராய முதலியாரின் பஞ்சதந்திரக் கதை, வீராசாமிச் செட்டியாரின் விநோதமஞ்சரி, விக்ரீரமாதித்தன் கதை, மதன காமராசன் கதை, ஈசாப் கட்டுக்கதைகள், செல்வகேசவராய முதலியாரின் அபிநயக்கதைகள் போன்ற கதைகள் சிறுகதைகளாக எண்ணப்பட்டன. ஆயினும் இவை சிறுகதைகளுக்கூரிய கட்டுக்கோப்பினை பெற்றிருக்கவில்லை.

வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கினால் நாவலுக்குப்பின்பே சிறுகதை தோன்றியது. தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் சிறுகதை இலக்கணங்களோடு கூடிய முதல் சிறுகதைத்தொகுதி என்ற சிறப்பினை வ.வே.சு.ஐயர் எழுதிய மங்கையர்க்கரசியின் காதல், குளத்தங்கரை அரச மரம் சொன்ன கதை என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பே பெற்றது. கி.பி.1879ம் ஆண்டில் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் தோன்றிய பின்னர் சுமார் 350 ஆண்டுகள் கழித்தே வ.வே.சு.ஐயரின் தமிழில் முதல் சிறுகதையான “குளத்தங்கரை அரச மரம் சொன்ன கதை” தோன்றியது.

பாரதியாரும் ஆங்கில பிரெஞ்சு மொழிக்கதைகளைத் தமிழில் தந்தார். அவை சமூகச் சீர்திருத்தக் கதைகளாக அமைந்தன. இவரைத் தொடர்ந்து உ.வே.சா சிறுசிறு நிகழ்ச்சிகளைக் கதையாக்கி கண்டவற்றையும் கேட்டவற்றையும் “நல்லுரைக் கோவை” என்ற பெயரில் வெளியிட்டார். அவை பழைய வரலாறுகளாக அமைந்தன. மாதவையரின் “குசிகர் குட்டிக்கதைகள்” சமுதாயச்சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்டவை. அவற்றிலும் சிறுகதைக்கான இலக்கணம் இல்லை.

சிறுகதையின் வளர்ச்சி நிலை:

தமிழ்ச்சிறுகதை வரலாற்றில் 1932ம் ஆண்டு முதல் 1937 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்தை “மணிக்கொடிக்காலம்” என்று அழைக்கும் அளவில் மணிக்கொடி என்னும் இதழ் சிறந்த சிறுகதைகளை வெளியிட்டது. மணிக்கொடிக்காலம் சிறுகதை வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சிக் காலமாகும். மணிக்கொடி இதழ் 1933ம் ஆண்டு கே. சீனிவாசன் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. இதன் பதிப்பாசிரியராக வ.ரா. இருந்தார். இவ்விதழ் சிறுகதைப்படைப்பில் பல புதிய முயற்சிகளை உருவாக்கி வைத்தது எனலாம். இவ்விதழின் பணி ஓர் இயக்கமாக கருதப்பட்டது. இதில் பி.எஸ்.இராமையா, புதுமைப்பித்தன், ந.பிச்சுமூர்த்தி, வ.ரா, கு.ப.ராஜ கோபாலன், சி.சு.செல்லப்பா, சிதம்பர சுப்பிரமணியம், லா. ச. ரா ஆகியோர் இவ்விதழில் தொடர்ந்து சிறுகதைகளை எழுதினார். இதனால் இவர்களை மணிக்கொடி இதழாளர்கள் என்று அழைத்தனர்.

சாதி எதிர்ப்பு, சமயப்பொறை, ஆங்கிலேயர் எதிர்ப்பு, காந்தியச் சிந்தனைகள், மக்கள் ஒற்றுமையுணர்வு என்ற தேசியக் கண்ணோட்டத் துடனும், விடுதலை வேட்கையுடனும் அக்காலத் தில் பல இதழ்கள் சிறுகதைகளை வெளியிட்டு வந்தன. தேச பக்தன். நவசக்தி, காந்தி, சுதந்திரச்சங்கு, ஆனந்தவிகடன், கலாமோகினி ஆகிய இதழ்கள் அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கவாகும் மணிக்கொடி இதழ் சமூக விழிப்புணர்வுடன் கதைகளை வெளியிட்டது. மணிக்கொடி இதழ் தொடங்கப்பட்ட ஓராண்டிற்குப் பின் 1934ம் ஆண்டில் அவ்விதழ் டி,எஸ்,சொக்கலிங்கத்தின் “காந்தி” பத்திரிக்கையுடன் நின்று போனது. மீண்டும் இவ்விதழ் 1937ஆம் தொடங்கப்பட்டது. தமிழ்ச்சிறுகதையின் வடிவத்திலும் கதைப் பொருளிலும் புதிய சோதனைகள் செய்வதற்குக் களமாக மணிக்கொடி இதழ் திகழ்ந்தது.

சுதந்திரச்சங்கு குழுவினர் சிறுகதை வளர்ச்சிக்காக பெரும் பங்காற்றினர், அவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் கல்கி. தி.ஜா.ரா, சங்கு சுப்பிரமணியம், சி.சு.செல்லப்பா போன்றோர் ஆவார்கள்.

நம் நாட்டின் விடுதலைக்குப் பின்னர் அறிஞர் அண்ணா, அகிலன், அழகிரிசாமி போன்றோர் சிறுகதை எழுதினர். அறிஞர் அண்ணா புகுத்தறிவு இயக்கக் கதைகளை எழுதிப் பெருமாற்றங் களை ஏற்படுத்தினார். சிறுகதை வரலாற்றில் 1960ஆம் ஆண்டிற்குப் பிற்பட்ட காலத்தைப் புதிய அலைக்காலம் என்பர். இக்காலத்தில் எதையும் புதுமையாகச் சொல்லவேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் பல எழுத்தாளர்கள் தோன்றினர்.

பெண் சிக்கல்களைப் பற்றி 1970க்குப் பிறகு நேரடியாகப் பெண்களே பேசக் களத்தில் இறங்கினர். அதன் விளைவாக பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை உலக அரங்கில் உள்ளது உள்ளபடி அரங்கேற்றத் தொடங்கிய பெண் எழுத்தாளர்கள் பலராவர். அவர்களுள் இராஜம் கிருஷ்ணன், அம்பை, சூடாமணி, அனுராதா ரமணன், திலகவதி, பாக்யா போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சிறுகதை வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்கு:

ஆனந்த விகடன் ஆண்டுதோறும் சிறுகதைப்போட்டி நடத்தி வருகிறது. சிறந்த சிறுகதைக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகிறது. ஆனந்த விகடன் சிறுகதைப்போட்டியில் ‘சிறை’ என்னும் கதைக்கு ரூ.10,000 - அனுராதா ரமணன் பரிசாகப் பெற்றார். கணையாழி பத்திரிக்கை தரமான கதைகளை வெளியிட்டு வருகிறது. சென்னையில் உள்ள “இலக்கிய சிந்தனை” என்னும் அமைப்பு பத்திரிக்கையில் வரும் கதைகளில் சிலவற்றை தேர்ந்தெடுத்துத் தொகுப்புகளாக்கிப் பதிவு செய்கின்றன.

கலைஞன் பதிப்பகம் :

ஜெயகாந்தன், அசோகமித்ரன், பூமணி முதலான 20 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளது. தினமலர் இதழும் அதன் நிறுவனர் டி.வி.இராம சுப்பையா நினைவாக ஆண்டுதோறும் சிறுகதைப் போட்டிகள் நடத்தி பரிசுகள் வழங்கி படைப்பாளர்களை ஊக்குவித்து வருகிறது.

சிறுகதையின் இன்றைய போக்கு :

இன்று தமிழ்ச்சிறுகதைகள் உலகத்தரத்தோடு போட்டியிடக் கூடிய அளவிற்கு விரிந்து வளர்ந்து வருகிறது. இச்சிறுகதையானது இன்று ஒருபக்கக் கதை, நிமிடக் கதை, மைக்ரோக் கதை என்று மென்மேலும் வளர்ந்து வருகிறது.

ஒரு பக்கச் சிறுகதை :

ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் இடம் பெறக்கூடிய அளவிற்கு அமைந்திருக்கும் தன்மை உடையதாக இச்சிறுகதை அமைந் திருப்பதால் இதனை ஒரு பக்கச் சிறுகதை என்று கூறுவர். இக்கதையின் வாசகரைப் படிக்கத் தூண்டும் அளவிற்கு விறுவிறுப்பும் விரைந்து எதிர்பாராத நிலையில் முடியும் நிலையிலும் இச்சிறுகதை அமைந்திருக்கும். ஒரு பாத்திரம் இரண்டு பாத்திரங்கள் அல்லது அவற்றின் செயல்பாடுகளைப் பற்றிய விவரிப்பு இடம் பெறும். தொடக்கமும் முடிவும் ஆர்வத்தினைத் தூண்டும் வகையில் ஒரு பக்கக் கதையில் அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. அடுத்தது என்ன நிகழப் போகின்றது? என்ற ஆர்வத்தை வாசகரிடத்தில் ஏற்படுத்தும் முதன்முதலில் ஒரு பக்கச் சிறுகதையைக் குழுதம், பாக்யா ஆகிய இதழ்கள் வெளியிட்டது. இன்றும் பல இதழ்கள் இவ்வகைச் சிறுகதைகளை வெளியிட்டு வருகின்றன.

நிமிடக்கதை :

ஒரு பக்கச் சிறுகதையிலிருந்து இது முற்றிலும் மாறுபட்டதாக அமைந்துள்ளது, நிமிடக்கதை. இது சிறுகதையின் வளர்ச்சியைக் காட்டுவதாக அமைந்திருப்பது நோக்கத்தக்கது. இவ்வகைக் கதையினை அஞ்சலட்டைக் கதை (Post Card Short Story) என்றும் குறிப்பிடுவர். இவ்வகைக் கதையில் கதையானது இரண்டு அல்லது மூன்று பத்திகளில் முடிவுறும். அறிவுறுத்துதல் மட்டுமே இக்கதையின் நோக்கமாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வருணனையோ தேவையற்ற நிகழ்ச்சி விவரிப்போ இக்கதையில் இடம் பெறாது. ஒரு நிமிடத்திற்குள் விரைவில் படிக்கக் கூடியதாக இந்நிமிடக்கதை அமைவதால்தான் நிமிடக்கதை என்று கூறுகின்றனர். சிந்தனையைத் தூண்டும் வகையில் இக்கதையின் மையக்கரு அமைந்திருக்கும். ஆனந்த விகடன் இதழ் நிமிடக்கதையை வெளியிட்டு வருகிறது. கதைத் தலைப்பானது ஒருவித சலனத்தை (தானம், அதிர்ச்சி, பரிசு) ஏற்படுத்துவதாக அமைந்திருக்கும்.

மைக்ரோக் கதை:

இதனை ஒரு வரிக் கதை என்றும் மொழிவர். இக்கதை பெரும்பாலும் தலைப்பின்றி சிந்தனையைத் தூண்டுகின்ற வகையிலான கருவுடன் அமையும். மேலும், குறைந்தது ஏழு அல்லது பத்து வரிகளில் முடிவுறுவதாக இம் மைக்ரோக் கதை அமையும். இத்தகைய சிறுகதைகளை தினமணியின் ஞாயிறு இணைப்பு இதழான தினமணிக்கதிர் வாரந்தோறும் வெளியிட்டு வருகிறது.

6. சிறுகதையாசிரியர்கள்

புதுமைப்பித்தன் (1906 - 1948)

புதுமைப்பித்தன் என்ற புனைப்பெயர் கொண்ட சொ.விருத்தாச்சலம் மிகச்சிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவர். சிறுகதை உலகில் தனக்கென ஒரு தனிப்பாதையை வகுத்துக் கொண்டவர். கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள திருப்பாதிரிப்புலியூரில் பிறந்தார். தொடக்கக்கல்வியைச் செஞ்சி, திண்டிவனம், கள்ளக்குறிச்சி ஆகிய இடங்களில் பயின்றார். தாசில்தாராகப் பணிபுரிந்த அவர் தந்தை ஓய்வு பெற்றமையால் 1918 இல் அவரது சொந்த ஊரான திருநெல்வேலிக்குத் திரும்பினார். அங்குள்ள ஆர்ச் யோவான் ஸ்தாபனப் பள்ளியில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்தார். பின்பு நெல்லை இந்துக்கல்லூரியில் இளங்கலைப் (பி.ஏ) பட்டம் பெற்றார்.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாக இவர் கருதப்படுகிறார். இவரது முதல் படைப்பான “குலோப்ஜான் காதல்” காந்தி இதழில் 1933இல் வெளிவந்தது. 1934இல் மணிக்கொடி இதழில் இவரது படைப்புகள் வெளிவந்தன. மேலும் திரு.ராய. சொக்கலிங்கம் நடத்திய ‘ஊழியன்’ என்ற இதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்றார். இவர் எழுதிய முதல் சிறுகதை “ஆத்தங்கரைப் பிள்ளையார்”. இவர் வாழ்ந்த இடங்களான திருநெல்வேலியையும் சென்னையையும் மையமாகக் கொண்டே இவரது படைப்புகள் அமைந்துள்ளன. நெல்லை மாவட்டத் தமிழைப் பயன்படுத்திக் கதைகளின் உயிரோட்டத்திற்கு மெருகூட்டினார். சிறுகதையின் வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பலவிதமான சோதனை முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். கலைமகள். ஜோதி, சுதந்திரச்சங்கு, ஊழியன், தமிழ்மணி, தினமணியின் ஆண்டுமலர், நந்தன் ஆகிய இதழ்களில் இவரது படைப்புகள் வெளியாயின.

சமூக விமர்சனமும், நையாண்டியும், முற்போக்குச் சிந்தனையும், இலக்கியச்சுவையும் இவரது படைப்புகளில் காணப்படுகின்றன. 1940ல் புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பு வெளி யானது. ஒரு நாள் கழிந்தது, கபாடபுரம், கயிற்றரவு, பிள்ளையார் சதுர்த்தி, சிற்பியின் நகரம், கவந்தனும் காமனும், காலனும் கிழவியும் போன்ற 200க்கும் மேற்பட்ட கதைகள் எழுதித் தனித்துவம் பெற்றுள்ளார். ஒவ்வொரு படைப்பும் ஒரு தத்துவத்தையோ, ஒப்பரிய கருத்தையோ உள்ளடக்கி யிருக்கும். தொன்மக் கதைகளையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியிருப்பதை சாபவிமோசனம். அகலிகை கதைகள் புலப்படுத்தும்.

புதுமைப்பித்தன் 50க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை பிறமொழி களிலிருந்து மொழிபெயர்த்தார். 15 புதுக்கவிதைகள் எழுதினார். முதல் கவிதை “திரு ஆங்கில அரசாங்க தொண்டரடிப் பொடி யாழ்வார் வைபவம்”. புகழ்பெற்ற கவிதை “மூனாவருணாசலமே மூடா” என்பதாகும். “சிறுகதை மன்னன்” எனக் கதையுலகமும் “தமிழ் நாட்டின் மாபாசான்” என்று எழுத்துலகமும் புதுமைப்பித்தனைப் போற்றுகின்றன. 2002ல் தமிழக அரசு இவரது படைப்புக்களை நாட்டுடைமை ஆக்கியது.

புனைப்பெயர்கள் சொதவிதரசமட்டம், மாத்ரு, கூத்தன், நந்தன், கபாலி, சுக்ராச்சாரி மற்றும் இரவல் விசிறி மடிப்பு போன்றவையாகும். கவிதையை “வேலூர் வேதகந்தசாமிப்பிள்ளை” என்ற பெயரிலும் தழுவல் படைப்புகளை “நந்தன்” என்ற பெயரிலும் படைத்துள்ளார்.

ஜெயகாந்தன்:

ஜெயகாந்தன் 1934ஆம் ஆண்டு கடலூரின் வேளாண் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். பள்ளிப்படிப்பில் நாட்டம் இல்லாமையால் ஐந்தாம் வகுப்பிலேயே பள்ளி வாழ்க்கைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தார். உலகியல் அனுபவம் பெற வேண்டி வீட்டைவிட்டு வெளியேறி விழுப்புரம் சென்றார். அங்கு அவர் மாமாவின் மேற் பார்வையில் வளர்ந்தார். அவர் ஜெயகாந்தனை பொதுவுடைமைக் கோட்பாடுகளையும் பாரதியின் எழுத்துக்களையும் அறிமுகப் படுத்தினார்.

ஜெயகாந்தன் சில ஆண்டுகள் விழுப்புரத்தில் வாழ்ந்த பின் சென்னைக்குக் குடிபெயர்ந்தார். அங்கு பெரும்பாலான நேரத்தை சி.பி.ஐ (C.P.I)யின் ஜனசக்தி அலுவலக அச்சகத்தில் பணிபுரிந்து ஜனசக்தி இதழ்கள் விற்றும் காலம் கழித்தார். ஜெயகாந்தன் சி.பி.ஐ யிலிருந்து விலகி காமராசருடைய தீவிர தொண்டனாக மாறி தமிழகக் காங்கிரஸ் கட்சியில் சேர்ந்தார். அவருடைய இலக்கிய வாழ்க்கை 1950களில் தொடங்கியது. சரஸ்வதி, அனுமான், சமரன், தமிழன், மனிதன், அமுதசுரபி, புதுமை, கங்கை, கணையாழி, துள்ளக், தாமரை, கிராம ஊழியன், ஆனந்த விகடன் போன்ற இதழ்களில் இவரது படைப்புகள் வெளியாயின. படைப்புகளுக்கு புகழும் அங்கீகாரமும் கிடைத்தன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த தமிழ்எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகப் போற்றப் பெற்றார்.

தமிழ்த்திரையுலகிலும் வலம் வந்தார். இவரது நாவல்களான “உன்னைப் போல் ஒருவன்”, “சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்” ஆகியவை படமாக்கப்பட்டன. இதில் “உன்னைப் போல் ஒருவன்” சிறந்த மாநில மொழித் திரைப்படத்திற்கான குடியரசுத்தலைவர் விருதில் மூன்றாம் விருதைப் பெற்றது. ஒரு பிடி சோறு(1958), இனிப்பும் கரிப்பும் (1960), தேவன் வருவாரா (1961), மாலை மயக்கம் (1962), யுகசக்தி (1963), உண்மை சூடும் (1964), புதிய வார்ப்புகள் (1965), சுய தரிசனம் (1967),

இறந்தகாலங்கள் (1969), குருபீடம் (1971), சக்கரம் நிற்பதில்லை (1975), புகை நடுவினிலே (1990), சுமைதாங்கி, பொம்மை போன்றவை இவருடைய சிறுகதைப் படைப்புகளாகும். மணிக்கொடி காலத்தையடுத்து தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் புதிய தடத்தை உருவாக்கியவர். சேரி நடப்புகளை சித்தரிப்பதில் வல்லவர் என்பதைச் “சினிமாவுக்குப் போன சித்தாளு” என்ற நாவல் பறைசாற்றும். எவரும் சுட்டிக்காட்டுவதற்குத் தயங்கிய சமுதாயக்குற்றங்களைத் துணியோடு எடுத்துக்காட்டும் இயல்பு கொண்டவர். எனது கதைகள் பிரச்சனைகளின் பிரச்சனைகளைப் பற்றியவை என்பார் ஜெயகாந்தன். சமுதாயத்தில் ஏற்படும் மேடு பள்ளங்களும் அதற்கான காரணங்களும் நமக்கு விளங்குமானால் அதனின்றும் விடுதலை பெற மார்க்கமும் தோன்றுகிறது என்ற நம்பிக்கையைத் தம் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தியவர். 2002 ம் ஆண்டிற்கான ஞானபீட விருதும், 2009ம் ஆண்டில் இலக்கியத் துறைக்கான பத்மபூஷன் விருதும், ரஷ்ய விருதும், சாகித்திய அகாதமி விருதும் பெற்றவர். இத்தகைய சிறப்புகளைப் பெற்றிருந்த ஜெயகாந்தன் உடல்நலக்குறைவால் 9.4.2015ல் சென்னையில் இயற்கை எய்தினார்.

லா.ச.ராமாமிர்தம் (1916 - 2007)

லா.ச.ரா என்றழைக்கப்பட்ட லா.ச.ராமாமிர்தம் 1916ஆம் ஆண்டு திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள லால்குடியில் பிறந்த தமிழ் எழுத்தாளர். 200க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், 6 நாவல்களையும், 2 வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் மணிக்கொடி எழுத்தாளராவார். தமக்கென்று தனிப்பார்வையும் கவிதை இழையோடும் நடையும் கொண்ட எழுத்தாளர். தேவியின் வடிவமாக பெண்களையும், இயற்கையையும் சித்தரிக்கின்ற பல கதைகளை எழுதியவர். கதை கூறுவது மட்டுமின்றி தேடியெடுத்த சொற்களால் வாழ்க்கைப் பற்றிய பலவகையான கூர்த்த பார்வையையும் இவருடைய கதைகள் பதிவு செய்வதால் மேலோட்டமான வாசிப்பிற்கு இவை உட்படுவ தில்லை.

ஆழமான உணர்வுகளையும் வெளிக்கொணரும் ஆற்றல், வாழ்க்கை முரண், மனித முரண்களை வெளிக்கொணரும் கைவண்ணம் அமைந்த சிறுகதையாக, ‘ஐனனி’ என்ற சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

லா.ச.ரா 18 வயது முதல் கதைகளை எழுதி வெளியிட்டார். தொடக்கத்தில் சிறுகதைகள் மட்டுமே எழுதி வந்த லா.ச.ரா வை அவருடைய 50வது வயதில் சென்னை வாசகர் வட்டம் “புத்ர” நாவலை எழுத வைத்தது. லா.ச.ரா வின் படைப்புகள் பல இந்திய அயல்நாட்டு மொழிகள் பலவற்றில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு பல இலக்கியத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவருடைய படைப்புகளாக பச்சைக்கனவு, கங்கா, அஞ்சலி. அலைகள், தயா, மீனோட்டம், உத்தராயணம், நேசம், புற்று, துளசி, என் பிரியமுள்ள சிநேகிதனுக்கு,

விளிம்பில் அலைகள், நான், செளந்தர்ய இதழ்கள், ஜனனி போன்ற சிறுகதைகளும் புத்ர, அபிதா, கல் சிரிக்கிறது, பிராயச்சித்தம், கழுகு, கோளத்தில் எங்கோ? போன்ற புதினங்களும், முற்றுப்பெறாத தேடல், உண்மையான தரிசனம் என்ற கட்டுரைகளும் அமைகின்றன. சுயசரிதை நூலான “சிந்தா நதி” இயல்பான குறியீட்டு நடையில் பிரமிக்கத்தக்க விதத்தில் எழுதப்பட்டது. அதனால் அவருக்கு 1989ல் “சிந்தா நதி” என்ற சுயசரிதை நூலுக்கு சாகித்திய அகாதமி விருது கிடைத்தது. இந்நூலிலுள்ள செய்திகள் தினமணிக்கதிரில் தொடராக வந்தது. அவருடைய படைப்புகள் நாட்டுடமை ஆக்கப்பட்டுவிட்டதால் அவற்றில் பல தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகத்தில் கிடைக்கின்றன. பஞ்சாப் தேசியவங்கியில் 30ஆண்டுகளாக பணியாற்றி, இவர் ஓய்வு பெற்ற பின் சென்னையில் தங்கினார். ஓய்வுக்குப்பின் வாஹினி திரைப்பட நிறுவனத்தில் 3 ஆண்டுகளாக தட்டச்சராகப் பணிபுரிந்தார். லா.சு.ரா அக்டோபர் 29, 2007 திங்கட்கிழமை தமது 91 வது வயதில் சென்னையில் மரணமடைந்தார்.

பி.எஸ்.இராமையா

தமிழ்நாட்டில் வத்தலகுண்டு என்ற ஊரில் 1905ஆம் ஆண்டு மார்ச் 24ல் பிறந்தார். படிப்பில் ஆர்வம் கொண்ட இராமையா நான்காம் வகுப்புவரையே படித்தார். சென்னையில் உணவுச் சாலையில் பணியாற்றிய இவர் மகாத்மா காந்தி தொடங்கிய உப்புச் சத்தியாகிரகப் போரில் கலந்து கொண்டார். அதனால் கைது செய்யப்பட்டு சிறைத்தண்டனைப் பெற்றார். சிறைத்தண்டனை முடிந்தவுடன் காந்தியின் நிர்மாணத் திட்டங்களில் ஈடுபாடு கொண்டார். 1932ல் சென்னைக்கு வந்த இராமையா காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் ஈடுபாட்டைக் குறைத்துக் கொண்டார். படைப்பிலக்கிய ஆர்வம் காரணமாக ஆனந்த விகடன் சிறுகதை போட்டிக்கு அனுப்பிய “மலரும் மணமும்” கதைக்கு ஊக்கப்பரிசாக பத்து ரூபாய் சன்மானம் பெற்றார். அதன் பிறகு “ஜய பாரதி” இதழில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். மணிக்கொடி இதழுக்கு தொடர்ந்து எழுதினார். மணிக்கொடி இயக்கத்தைப் பற்றி எழுதிய “மணிக் கொடி காலம்” என்ற இலக்கிய வரலாறு நூலுக்கு 1982ம் ஆண்டிற்கான சாகித்திய அகாதமி விருது வழங்கப்பட்டது. இராமையா 304 சிறுகதைகள் 3 நாவல்கள் 6 நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார்.

சி.சு.செல்லப்பா “இராமையாவின் சிறுகதைப்பாணி” என்ற நூலை எழுதி வெளியிட்டார். நட்சத்திரக்குழந்தைகள், தொண்டர் நாதன் தூது என்பது இவரது புகழ் பெற்ற சிறுகதையாகும். இவருடைய சிறுகதைகளில் கதை சொல்வதையே முதன்மையாகக் கருதி அமைக்கப்பட்ட வடிவம் இருக்கும். இரக்கம், இளிவரல், உணர்ச்சித்துடிப்பு ஆகியனவும் அமையக் காணலாம்.

மணிக்கொடி இதழிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பின்னர் திரைப்படத்துறையில் கவனம் செலுத்தினார். நாடகம் எழுதினார். 1943ல் “குபேர குசேலா” என்ற திரைப்படத்தை ஆர்.எஸ்.மணியுடன் இணைந்து தயாரித்தார். திரைத்துறையில் இருந்தாலும் தொடர்ந்து அவர் ஆனந்த விகடன், தினமணிக்கதிர், குமுதம் பத்திரிக்கைகளில் கதைகள் எழுதி வந்தார். 1957ல் “பிரசிடென்ட் பஞ்சாட்சரம்” என்ற நாடகம் எழுதியுள்ளார். திரைப்படமாகவும் எடுக்கப்பட்டு பெரும் வெற்றி கண்டது. “போலீஸ்காரன் மகள்” என்ற நாடகம் மேடையில் வெகுவாகப் பாராட்டப்பெற்றது. இந்த நாடகமும் திரைப்படமாக எடுக்கப்பட்டது. இவர் தொண்டையில் புற்றுநோய் ஏற்பட்டு மே 18 ஆம் தேதி 78 வது அகவையில் இயற்கை எய்தினார்.

மேலாண்மை பொன்னுச்சாமி

விருதுநகர் மாவட்டம் மேலாண்மறைநாடு என்ற கிராமத்தில் பிறந்தவர். ஏழைக்குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் வறுமையின் காரணமாக ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் படிக்க முடியவில்லை. இவருக்கு பத்து வயதான போது தந்தை இறந்துவிட்டார். அப்போதே குடும்பப்பொறுப்பு முழுவதையும் ஏற்றுக்கொண்டார். கிராமத்திலுள்ள சிறிய மளிகைக்கடையை நடத்துவதே இவரது பிரதான தொழில். ஐந்தாம் வகுப்புக்கு மேல் படிக்க முடியா விட்டாலும் நூல்களை வாசித்து வந்தார். குறிப்பாக இலக்கிய நூல்களை அதிகம் படித்தார். இடதுசாரி இலக்கிய அமைப்பு களுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பால் இவர் எழுதத் தொடங்கினார். 22 சிறுகதைத்தொகுப்புகளையும், 6 நாவல்களையும், 6 குறுநாவல் தொகுப்புகளையும், 1 கட்டுரைத்தொகுப்பையும் எழுதியுள்ளார்.

இவர் எழுதிய ‘மின்சாரப்பூ’ என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பு நூலுக்கு 2007ஆம் ஆண்டிற்கான சாகித்திய அகாதமி விருதும், ‘மனப் பூ’ என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பு நூலுக்கு தமிழக அரசின் இலக்கிய விருதும், ‘உயிர்க்காற்று’ என்ற சிறுகதைத்தொகுப்புக்கு பாரத ஸ்டேட் வங்கியின் இலக்கிய விருதும் வழங்கப்பட்டது. இவற்றைத் தவிர சிபிகள், பூக்காத மாலை, பூச்சமை, மானுடப் பிரவாகம், காகிதம், கணக்கு, தழும்பு, தாய்மதி, என் கனா, ஒருமாலைப் பூத்து வரும், வெண்பூ மனம், மானாவாரிப்பூ, இராசாத்தி என்ற சிறுகதைத்தொகுப்புகளை வெளியிட்டார். குறுநாவல்களான ஈஸ்வரஞ்.... பாசத்தீ, தழும்பு, மரம், கோடுகள் போன்றவற்றையும் முற்றுகை, அச்சமே நரகம், ஆகாயச்சிறகுகள், மின்சாரப்பூ, ஊர் மண், முழுநிலா போன்ற நாவல்களையும் எழுதினார். இவரது கதைகள் பல்வேறு இலக்கிய பத்திரிக்கைகள் மட்டுமின்றி, ஜனரஞ்சக பத்திரிக்கைகளிலும் வெளியாகியுள்ளன. கிராமிய மனத்தோடு எதார்த்த நடையில் சிறுகதைகளைப் படைப்பவர்.

தமிழ்நாடு முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தைத் தொடங்கி யதில் முக்கியப்பங்கு வகித்த இவர் தற்போது அச்சங்கத்தின் பொதுச் செயலாளராக இருக்கிறார். கல்கி சிறுகதைப்போட்டியில் இரண்டு முறை முதல்பரிசும், தமிழரசி சிறுகதைப்போட்டியில் முதல்பரிசும், ஆனந்தவிகடன் பவள விழா ஆண்டில் சிறுகதை களுக்காக பல பரிசுகள் பெற்றார். இவரது புனைப் பெயர்கள் அன்னபாக்கியன், அன்னபாக்கியச் செல்வன், ஆமார்நாட்டான் என்பதாகும்.

எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் (பிறப்பு 1966)

விருதுநகர் மாவட்டம் மல்லாங்கிணறு என்னும் ஊரில் பிறந்த தமிழக எழுத்தாளர். புதினம், சிறுகதை, கட்டுரை என எழுதி புகழ்ப் பெற்று வரும் எழுத்தாளர். தமிழ்த் திரைப்படங்களுக்கு திரைக் கதையும், உரையாடல்களும் எழுதியுள்ளார். உணர்வுப்பூர்வமான கதைகளில் கதைக்கருக்கு அப்பாலுள்ள வாழ்க்கைக்கோலங்களையும் இணைத்து எழுத வல்லவர். இவர் எழுதிய “அரவான்” என்னும் நூல் தமிழ்வளர்ச்சித்துறையின் 2006 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த நூல்களில் நாடகம் என்னும் வகைப்பாட்டில் பரிசு பெற்றிருக்கிறது. அலகில் விருட்சம் முளைத்த செம்பறவை, பறவைகளின் சாலை, அருபமிருகம், வெளியில் ஒருவன், காட்டின் உருவம், தாவரங்களின் உரையாடல், வெயிலைக் கொண்டு வாருங்கள், பால்ய நதி என்ற சிறுகதைகள் “எஸ்.இராமகிருஷ்ணன் கதைகள்” என்ற பெயரில் சிறுகதைத் தொகுப்பாக வெளிவந்திருக்கிறது. எஸ்.இராம கிருஷ்ணனுக்கு பல விருதுகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

2007ல் தமிழக அரசின் விருது, 2008ல் கனேடிய தமிழ்ச்சங்க விருது, 2004ல் ஞானவாணி விருது, 2001ல் முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க சிறந்த நாவல் விருது, 2008ல் சிகேகே இலக்கிய விருது, 2011ல் இயல் விருது, 2010ல் தாகூர் இலக்கிய விருது போன்ற விருதினைப் பெற்றார். தாகூர் இலக்கிய விருதினைப் பெறும் முதல் தமிழ் எழுத்தாளர் என்ற பெருமை இவரையேச் சாரும். கிறுகிறு வானம், ஆலீஸின் அற்புத உலகம், கால் முளைத்த கதைகள் என்ற குழந்தை இலக்கியத்தையும், நெடுங்குருதி, எழுதலை நகரம், உறுபசி, யாமம், தூயில், சஞ்சாரம் என்ற புதினத்தையும், விழித்திருப்பவனின் இரவு, வாக்கியங்களின் சாலை, கேள்விக்குறி, இலைகளை வியக்கும் மரம், எப்போதுமிருக்கும் கதை, கதாவிলাசம், துணையெழுத்து, தேசாந்தரி, கோடுகள் இல்லாத வரைபடம், காண் என்றது இயற்கை, மலைகள் சப்தமிடுவதில்லை என்ற கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். திரைப்படங்களிலும் பணியாற்றியுள்ளார். சண்டைக்கோழி, ஆல்பம், பாபா, தாம்பூரம், பீமா, உன்னாலே உன்னாலே, கர்ணமோட்சம், மோதி விளையாடு, சிக்கு புக்கு, அவன் இவன், யுவன் யுவதி போன்ற திரைப்படங்களிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இளங்கலை/ இளமறிவியல் பட்டப்படிப்பு (பருவமுறை)
பகுதி I - பொதுத்தமிழ்
முதலாமாண்டு - இரண்டாம் பருவம்
பக்தி இலக்கியமும் நாடகமும்

தாள்-2

குறியீட்டு எண்: 171T2

அலகு-1

1. திருஞானசம்பந்தர்- தேவாரம்	- 1. திருப்பிரமபுரம் (சீர்காழி) (1-11 பாடல்கள்)	127
2. திருநாவுக்கரசர் - தேவாரம்	- திருவதிகை வீரட்டானம் (1-10 பாடல்கள்)	133
3. சுந்தரர்- தேவாரம்	- திருவெண்ணெய் நல்லூர் (1-10 பாடல்கள்)	139
4. மாணிக்கவாசகர் - திருச்சதகம்	- அறிவுறுத்தல் (11-20) 10 பாடல்கள்	144
5. திருமூலர் - திருமந்திரம்	- அன்புடைமை (437-446) 10 பாடல்கள்	148

அலகு - 2

6. பொய்கையாழ்வார்	- முதற்றிருவந்தாதி (3184-3193) 10 பாடல்கள்	153
7. பெரியாழ்வார்	- கண்ணன் திரு அவதாரச் சிறப்பு (13-22) 10 பாடல்கள்	158
8. ஆண்டாளர்	- திருப்பாவை (1-10) 10 பாடல்கள்	162
9. குலசேகர ஆழ்வார்	- பெருமாள் திருமொழி (688-697) 10 பாடல்கள்	170
10. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்	- திருப்பள்ளியெழுச்சி (917-926) 10 பாடல்கள்	174

அலகு: 3

நாடகம் : வைகையில் வெள்ளம் வரும் - சொ.சேதுபதி (குறுநாடகங்கள்)

அலகு- 4

இலக்கணம்

அ. திணை, பால், எண், இடம்	179
ஆ. ஆகு பெயர்	182
இ. வேற்றுமைகள்	187
ஈ. வினா-விடை வகைகள்	191.193
உ. மொழிபெயர்ப்புச் சொற்கள்	195

அலகு- 5

அ. சைவ இலக்கியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	198
ஆ. வைணவ இலக்கியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	207
இ. நாடகத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	217

பக்தி இலக்கியம்

தமிழைப் ‘பத்திமையின் மொழி’ என்னுமளவு, தமிழ்ப் பக்தி இலக்கியம் சிற்புற்றது. பன்னிரு திருமுறையும், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தமும் பக்திப் பேழைகளாகும். நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்களைத் தொடர்ந்து அருணகிரிநாதர், பட்டினத்தடிகள், தாயுமானவர், வள்ளல் இராமலிங்கர், என இப்பக்தி வெள்ளம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உயிர் ஆறாகப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்தது. இசுலாமிய கிறிஸ்தவ இசைப் பாசுரங்களும் ஈடு இணையற்ற எல்லைகளை எட்டின. தமிழ் இலக்கியம் அனைத்திலும் ஊடுருவி நிற்கும் இதன் பாங்கு கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

1. திருஞானசம்பந்தர்

சம்பந்தர் சீர்காழிப் பதியில் சிவபாத இருதயர்க்கும் பகதியாருக்கும் மகவாகத் தோன்றினார். பால்மணம் மாறாச் சிறுவனாக இருந்தபோதே பாட்டுப் பாடத் தொடங்கித் ‘தோடுடைய செவியன்’ என இறைவனைத் துதித்தார். ஆளுடையபிள்ளை, காழிவள்ளல் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டார். தேவாரத்தில் முதல் மூன்று திரமுறைகளாக இவர் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவர் பதினாறாயிரம் பதிகங்கள் பாடினர் என்பர். வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறை விளங்க இவர் தோன்றினார் எனப் பாராட்டுவார் சேக்கிழார். சமணர்களை வாதில் வென்றார். ஆதிசங்கரர் இவரைத் “திராவிடச் சிசு” என்றார். பெரிய புராணத்துள் இவர் புராணமே மிகுதியான பாடல்களில் பாடப்படுகிறது.

அலகு-1

1. திருப்பிரமபுரம் (சீர்காழி)

- திருஞானசம்பந்தர்

தோடு உடைய செவியன் விடை ஏறி ஓர் தூவெண் மதி சூடிக் காடு உடைய கடலைப் பொடி பூசி என் உள்ளம் கவர் கள்வன் ஏடு உடைய மலரான் முனை நாள் பணிந்து ஏத்த அருள் செய்த பீடு உடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே

முற்றல் ஆமையிள நாகமோடு ஏனம்
 முளைக்கொம்பு அவைபூண்டு
 வற்றலோடுகல னாப்பலி தேர்ந்தெனது
 உள்ளம்கவர் கள்வன்
 கற்றல் கேட்டல் உடை யார்பெரியார் கழல்
 கையால்தொழுது ஏத்தப்
 பெற்றம் ஊர்ந்தபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே. 2

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடை மேலோர்
 நிலாவெண் மதிசூடி
 ஏர்பரந்த இன வெள்வளை சோரஎன்
 உள்ளம் கவர் கள்வன்
 ஊர்பரந்த உல கின்முதலாகிய
 ஓரூர் இது என்னப்
 பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே. 3

விண்மகிழ்ந்தமதில் எய்த்தும் அன்றி
 விளங்குதலை யோட்டில்
 உண்மகிழ்ந்து பலி தேரிய வந்தெனது
 உள்ளம் கவர் கள்வன்
 மண்மகிழ்ந்த அர வம்மலர்க் கொன்றை
 மலிந்தவரை மார்பில்
 பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே. 4

ஒருமை பெண்மை உடையன் சடையன்விடை
 ஊரும் இவன் என்ன
 அருமையாக உரை செய்ய அமர்ந்தெனது
 உள்ளம்கவர் கள்வன்
 கருமைபெற்ற கடல் ககொள்ள மதிந்ததோர்
 காலம்இது என்னப்
 பெருமை பெற்றபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே. 5

மறைகலந்த ஒலி பாடலோடு ஆடவர்
 ஆகிமழு வேந்தி

இறைகலந்தஇன வெள்வளைசோர என்
 உள்ளம்கவர் கள்வன்
 கறைகலந்தகடி யார்பொழில்நீடுயர்
 சோலைக்கதிர் சிந்தப்
 பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே.

6

சடைமுயங்குபுன லன் அனலன் எரி
 வீசிச்சதிர்வெய்த
 உடைமுயங்கு அரவோடு உழி தந்து எனது
 உள்ளம் கவர் கள்வன்
 கடல் முயங்குகழி சூழ்குளர் கானல் அம்
 பொன்னஞ்சிறகு அன்னம்
 பெடைமுயங்குபிர மாபுரம் மேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே.

7

வியர் இலங்குவரை உந்திய தோள்களை
 வீரம்விளை வித்த
 உயர் இலங்கை அரையன்வலிசெற்று எனது
 உள்ளம்கவர் கள்வன்
 துயர்இலங்கும்உல கில்பல ஊழிகள்
 தோன்றும் பொழுது எல்லாம்
 பெயர் இலங்குபிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே.

8

தாள்நுதல் செய்துஇறை காணியமாலொடு
 தண்தாமரை யானும்
 நீணுதல் செய்து ஒழிய நிமிர்ந்தான் எனது
 உள்ளம் கவர் கள்வன்
 வாள்நுதல் செய்யக எரிர் முதலாகிய
 வையத்தவர் ஏத்தப்
 பேணுதல் செய்பிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான் இவன் அன்றே.

9

புத்தரோடு பொறி யில்சமணும் புறம்
 கூறநெறி நில்லா
 ஒத்தசொல்ல உல கம்பலிதேர்ந்தெனது

உள்ளம் கவர் கள்வன்
 மத்தயானை மறுக அவ்உரிபோர்த்ததோர்
 மாயம்இது என்னப்
 பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான்இவன் அன்றே.

10

அருநெறிய மறை வல்ல முனியகன்
 பொய்கையலர் மேய
 பெருநெறிய பிர மாபுரமேவிய
 பெம்மான்இவன் தன்னை
 ஒருநெறிய மனம் வைத்துணர்ஞானசம்
 பந்தன்உரை செய்த
 திருநெறியதமிழ் வல்லவர் தொல்வினை
 தீர்தல் எளிதாமே.

11

பொழிப்புரை

1. தோடு என்னும் செவிக்கு அணியும் அணியை அணிந்துள்ள உமையம்மையை, இடப்பக்கம் கொண்ட சிவபிரான் இடப வாகனத்தில் ஏறி, தூய்மையான வெண்மதியைச் சூடி, திருவெண்ணீறு பூசிய திருமேனி பொலிய விளங்குமவர் என் உள்ளம் கவர் கள்வராவார். அப்பிரான் நான் முகனின் வழிபாட்டினை ஏற்று அருள் செய்தவர். அவரே எனக்கு காட்சி தந்தவர்! அவரே இவராவார்.

2. நீண்ட நாள் வாழ்ந்த ஆமையோடு, நாகம், பன்றியின் கொம்பு இவைகளை அணிகலன்களாகக் கொண்டு வற்றிய மண்டையோட்டினைத் திருவோடாகக் கொண்டு பிச்சையேற்கச் செல்லும் சிவபிரான் என் உள்ளம் கவர் கள்வராவார். கற்றலும் கேட்டலும் உடையவரே பெரியோர், இப்பெற்றியரும், திருத்தொண்டு செய்து வாழும் அடியார் பெருமக்களும் கரங்கூப்பி வணங்கி நிற்க இடபவாகனத்தில் காட்சி தருபவர் இவரல்லவா!

3. கங்கை தங்கும் நிறைந்த புல்லிய சடையில் குளிர்ச்சியான ஒரு கலைப் பிறையைச் சூடி, அழகு மிகுந்த வளைகள் கைகளினின்று கழன்று செல்லுமாறு என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த கள்வன் சிவனாரே! உலகிலுள்ள ஊர்கள் யாவும் மகாப்பிரளய காலத்தில் அழிந்தாலும், அழியாது எப்பொழுதும் உள்ள பிரமபுரத்தில் இருக்கும் பெருமான மல்லவா!

4. விண்ணில் பறத்தலை விரும்பிச் செய்து, பிறரைத் துன்புறுத்தும் தன்மையில் மகிழ்ச்சி கொள்ளும் முப்புரக் கோட்டைகளை எரித்தும்

அன்றி; நான்முகனின் தலையைப் பிச்சைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு பிச்சையேற்கச் செல்வதோடு என் உள்ளத்தினையும் கொள்ளை கொண்டும்; அரவும், கொன்றை மலரும் மார்பினில் சிறந்து விளங்கவும்; உமையம்மையை மகிழ்வுடன் இடப்பக்கத்தில் வைத்து விளங்கும் பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

மண் மகிழ்ந்த அரவம் - புற்றினை விரும்பும் பாம்பு. இறைவன் திருமேனியில் உள்ள அரவம் புற்றில் வாழாதாயினும் அரவு பற்றிய பொதுத் தன்மையில் கூறப்பட்டது.

அரவம் மார்பு-வேண்டாமை

மலர்க்கொன்றை மலிந்த மார்பு-வேண்டுதல் ஆகிய தன்மையை உணர்த்திற்று. இறைவன், “வேண்டுதல் வேண்டாமை இலாதவன்” அல்லவா!

5. ஒரு உருவிலே பெண்ணுருவும், ஆணுருவும் கொண்டு இரு உருவங்களாகக் காட்சி நல்குபவன்; சடை முடியோடு இடபம் ஏறி அமர்பவன்; அருமையான உரைகளைக் கூறி என் உள்ளம் கவர்கள்வன்; ஊழிக்காலத்தும் அழியாத பெருமையுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவனல்லவா!

6. மறைஒலி முழங்க பாடலோடு ஆடலும் செய்து மழு ஏந்தி இருப்பவன் பெருமான்; ஆனால் அவன் என் கைகளிலுள்ள வளையல்கள் யாவும் தாமே கழன்று விழும்படி என் உள்ளத்தைக் கவர்ந்து உருகச் செய்தவன் (பாடுவதோ மறை! செய்யும் தொழிலோ கள்ளம்) அடர்த்தியான சோலைகள் சூழ்ந்ததும் நறுமணம் வீசுவதுமான நிலவின் தன்மை கொண்ட பிரமாபுரத்தில் மேவும் பெருமான் இவனல்லவா!

வளையல்கள் சோர்தல் என்பதால் மெய் நளி சுருங்கல் என்பது தெளிவாகின்றது.

7. சடையில் கங்கையையும் திருக்கரத்தில் தீயையும் ஒளிபெறச் செய்து பெருமை கொள்பவனும்; ஆடையின் மேல் அரவினை இறுக்கக்கட்டிய நிலையில் அது திரியும் நிலை கொண்ட காட்சி தரும் பெருமான் என் உள்ளம் கவர் கள்வராவார், உப்பங்கழிகள் கொண்ட சோலையில் அன்னப் பறவைகள் தம் பேடைகளுடன் கூடி விளங்கும் பிரமாபுரத்தில் இருப்பவர் இவரல்லவா.

8. வியர்வை விளங்குகின்ற திண்தோள்களின் வலிமையைக் காட்டும் நிலையில் கயிலைமலையைப் பெயர்க்க முற்பட்ட இராவணனின் வலிமையை அழித்தவர் என் உள்ளம் கவர் கள்வராவார்.

வினையின் கன்மத்தைச் சேர்த்துத் துயரைத் தரும் இவ்வுலகின் ஊழிக்காலத்திலும் அழியாது நிலைத்து நிற்கும் சிறப்பினைக் கொண்ட தலமான பிரமபுரத்தில் மேவியவர் இவரல்லவா!

வியர்- சினம் என்றும் கூறுவர். பெயர்- புகழ்.

9. திருவடியையும் திருமுடியையும் காணத்திருமாலும் நான் முகனும் முயல, அவர்களின் முயற்சி பயனற்றனவாகச் செய்யும் நிலையில் நீண்டு உயர்ந்து வளர்ந்தோனாகிய பெருமான் என் உள்ளம் கவர் கள்வனாவார், வாளையை நெற்றியையுடைய மகளிர் முதலாக உலகோர் அனைவரும் போற்றிப் பேணிக் காக்கும் பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவரல்லவா!

நுதல்- நெற்றி, வாள் என்பது ஒளிவீசும் தன்மைத்து,

வாள் நுதல் மகளிர் என்பது திலகமிட்டு ஒளிவீசும் பெண்கள், கற்புடைப் பெண்கள், கணவரோடு வாழும் மகளிர் எனக் கொள்க.

10. அறிவற்ற புத்தரும் சமணரும் நன்னெறியில்லாத மாற்றுக் கருத்துக்களைக் கூறிடினும், பலியேற்கச் செல்லும் பிரானே என் உள்ளம் கவர் கள்வராவார், செருககுற்ற யானையுடன் பொருது, அழித்து அதன் தோலை உரித்துத் தன்மெய்யுக்குப் போர்வையாகக் கொண்ட பின்னர். மாயங்கொண்டு அடியார்களிடத்துப் பித்தரைப் போல் விளங்குவரே பிரமாபுரம் மேவிய பெருமான் இவரல்லவா!

விளக்கம்:

செருக்குற்ற யானையுடன் பொருதல் வீரம். வழுவூர்-அட்ட வீரட்டானங்களில் ஒன்று வைப்புத்தலம். யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக் கொண்ட தலம். அத்திருக்கோயிலுள்ள இச்செம்பு உருவினைக் கண்களை இமைக்காமல் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம். எப்படி அமைத்தனரோ! அற்புதத் திருக்கோலம் (மயிலாடுதுறை- திருவாரூர் சாலையில் உள்ளது)

அடியார் மாட்டுப்பித்தனாய்த் திரிதல்-அன்பு.

மறுக- துன்புறுக.

11. அருமையான வழிமுறைகளை வகுக்கும் மறைகளில் வல்ல முனிவனாகிய நான்முகன், தாமரை மலர்கள் விளங்கும் அகன்ற பொய்கைகளையுடைய பிரமாபுரத்தில் வீற்றிருந்து முத்திநெறி சேர்க்கும் முதல்வனை, ஒன்றுபட்ட மனத்தினால் வைத்துப் போற்றிய திருஞானசம்பந்தன் உரை செய்த இந்த திருநெறிய தமிழ்ப் பதிகத்தை ஓதவல்லாரின் தொல்வினை எளிதாகத் தீரும்.

2. திருநாவுக்கரசர்

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமுவரில் புகழனார்க்கும், மாதினியார்க்கும் மகவாகத் தோன்றிய இவரது இயற்பெயர் மருணீக்கியார் என்பதாகும். இளம் வயதில் பெற்றோரை இழந்து தமக்கையாராகிய திலகதியாரால் வளர்க்கப்பட்டு வந்தார். இளமையில் சமணச் சமயத்தைச் சார்ந்து பின்னர் தம் தமக்கையாரின் அருள் திறத்தால் மீண்டும் சைவரானார். 81 ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து கையில் உழவாரப் படையேந்திப் பாழடைந்த கோயில்களையெல்லாம் துப்புரவு செய்யவும், செப்பனிடவும் செய்தார். தாண்டகம் பாடுவதில் வல்லவராகையால் 'தாண்டக வேந்தர்' எனவும் சிறப்பித்துக் கூறுவர். இவர் பாடிய பாடல்கள் 4, 5, 6, திருமுறைகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

திருவதிகை வீராட்டனம்

- திருநாவுக்கரசர்

4ஆம் திருமுறை-1

திருச்சிற்றம்பலம்.

1. கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமை பல செய்தன நான் அறியேன்
ஏற்றாய் அடிக் கேஇர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவன் எப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றின் அகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே.

1

2. நெஞ்சம் உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந் தென்னை நலிவதனை
நணுகாமல் துரந்து கரந்தும் இடர்

- அஞ்சேலும் என்னீர் அதிகைக் கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 2
3. பணிந்தாரன பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
துணிந்தே உமக்கு ஆட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுகுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டு மெய் பூசவல்லீர்
பெற்றம்ஏற்றுகந் தீர்சுற்றும் வெண்டலை கொண்டு
அணிந்தீர்அடி கேள்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 3
4. முன்னம்அடி யேன்அறி யாமையினால்
முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னைஅடி யேன்உமக் காளும் பட்டேன்
சுகுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னை அடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர் தங்கடன் ஆவதுதான்
அன்னநடை யார்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 4
5. காத்தாள்பவர் காவல் இகழ்ந்தமையால்
கரைநின்றவர் கண்டுகொள் என்றுசொல்லி
நீத்தாய சுயம்புக நூக்கியிட
நிலைக் கொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆர்த்தார்புனல் ஆர்அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 5
6. சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
நலந்தீங்கிலும் உன்னை மறந்தறியேன்
உன்னாமம் என்நாவில் மறந்தறியேன்
உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருவாய்
அலந்தேன் அடியேன் அதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 6

7. உயர்ந்தேன் மனை வாழ்க்கையும் ஒண்பொருளும்
 ஒருவர்தலை காவல் இலாமையினால்
 வயந்தே உமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பயந்தேன் வயற்றின் அகம்படியே
 பறித்துப் புரட்டி அறுத்து ஈர்த்திட நான்
 அயர்ந்தேன் அடி யேன் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 7
8. வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம்மனம் ஒன்றும் இலாமையினால்
 சலித்தால் ஒரு வர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்கவெண் குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
 கலித்தேயெம் வயற்றின் அகம்படியே
 கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
 அலுத்தேன் அடியேன் அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 8
9. பொன்போல மிளர்வதோர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
 துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமல் துரந்து கரந்தும்இடீர்
 என்போலிகள் உம்மை யினித்தெளியார்
 அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
 அன்பே அமை யும்அதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 9
10. போர்த்தாயங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
 புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்
 ஆர்த்தான் அரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
 அடர்த்திட்டருள் செய்த அதுகருதாய்
 வேர்த்தும் புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தாய்
 என்வேதனை யான விலக்கிடாய்
 ஆர்த்தார்புனல் சூழ் அதிகைக் கெடில
 வீரட்டா னத்துறை அம்மானே. 10

பொழிப்புரை

1. திருவதிகையிலுள்ள கெடிலயாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! அடியேனுக்குக் கூற்றுவுள் போல் வந்துள்ள இந்நோயினை விலக்காமல் உள்ளீரே! நான் செய்த கொடுமைகள் பலவுண்டு. அவற்றின் பயனை முன்னம் யான் அறியவில்லை. இப்பொழுது நீ என்னை நின் திருவடிக்கு அடிமையாக ஏற்றுக்கொண்டாய். இனி இரவும் பகலும் நின்னைப் பிரியாமல் நின் மலரடியையே வணங்குவேன்! புறத்தே கண்ணிற்குத் தோன்றாமல் வயிற்றின் உள்ளிடத்து குடலோடு பின்னிப் பிணைத்துக் கொண்டு யாதொரு செயலும் செய்ய வொட்டாமல் என்னை முடக்கிக் கிடக்கிடலால் இந்நோயின் வலியினை ஆற்றமாட்டாமல் வருந்துகின்றேன். இவ்வருத்தத்தை நீக்கி எளியேனை ஆண்டருள்வாய்!

2. திருவதிகையிலுள்ள கெடில நதிக்கரையின் வடகரை வீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! அடியேனுடைய நெஞ்சத்தை உமக்கே இடமாக வைத்தேன். ஒரு பொழுதும் உம்மை நினையாமல் இருந்தறியேன். இச்சூலை நோய் கொடுமையான நோயின் இடரை அநுபவித்தறியேன். அடியேனின் வயிற்றின் உள்ளிடத்து, குடலுடன் உட்சேர்ந்து யாதொரு செயலும் செய்யாமல் முடங்கிக் கிடக்கும்படி நஞ்சாகி வந்து அடியவனை வருத்துகிறது. இனி இக்கொடிய சூலை நோய் என்னைப் பற்றாமலும், துரத்தாமலும் மறைத்தருள்வது நும் செயலே! 'அஞ்சேல்' என அபயமும் அளித்தீர்! என் செய்வன்.

வஞ்சம்- சூலைநோய். 'வஞ்சம்- பொய் எனப் பொருள் கொண்டு நெஞ்சில் நினைக்கும் செயல் என் அநுபவத்தில் பொய்யன்று' (திருமுதலியார் ஐயா)

3. திருவதிகையிலுள்ள கெடிலயாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! பிணி பற்றி இறந்தாரின் உடலை எரிக்கும் சாம்பலைத் திருமேனியில் பூசும் பெருமானே! தேவரீரைப் பணிந்து போற்றும் அடியார்களின் பாவங்களைப் போக்கும் வல்லமை கொண்டவரே! இறந்தாரின் வெண்டலையைக் கையில் கொண்டு பிச்சை ஏற்றுத் திரிவீர்! நும் வலிமை கண்டு 'என்னையும் ஆளுவீர்' என்றெழும் பெருவிருப்பால் உமக்கு ஆட்பட்டேன்! இடபத்தை விரும்பி ஏறும் பண்பீர்! சூலைநோய் என்னைச் சுடுகின்றது. அதனைத் தடுத்தருள்வீராக.

விளக்கம்: பணிந்தார் பாவங்களை நீர் மாற்றும் செயல் கண்டு உம்மைத் தஞ்சமென அடைந்தேன். சூலைநோய் சுட்டெரிக்கின்றது அதனைத் தடுத்தருள்வீராக.

4. திருவதிகையிலுள்ள கெடிலயாற்றின் வடகரையில் அமைந்துள்ள திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! அடியேன் முன்னர் புறச்சமயம் போந்து அறியாமையால் இருந்தேன். அதன்பொருட்டு கொடிய சூலை நோயை எனக்கு முனிந்து தந்து அதனால் எளியேனை முடக்கி யிடக்கிட நலியுமாறு செய்தீர்! இன்றோ நான் உமக்கு ஆட்பட்டு அடிமையாயினன். சூலையோ மிகச் சுகுகின்றது. தன்னையடைந்தாரின் வினையைத் தீர்ப்பது அன்றோ தலைவரானவரின் தலையாய கடன். என் பிணியைத் தவிர்த்தருள்வீர்! நான் அடியவன்.

விளக்கம்:

‘குற்றம் செய்யினும் குணம் எனக் கருதும்’ (சுந். திருப்புணர்.4) தன்மையால் தன்னை அடைந்தார் வினை தீர்ப்பதும்; அச்செயலே அவர்களின் தலையாய கடன் என்றும் கூறுகின்றார்.

5. நீர் வளம் நிறைந்த திருவதிகை கெடிலயாற்றின் வடகரையிலுள்ள திருவீரட்டானத்துறையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே! நீர்நிலையினைக் காத்து ஆள்வோரின் காவலைப் பொருட்படுத்தாமல், அதன் கரையில் நின்றவரிடம், ‘இந்நீர் நிலையின் நீரின் ஆழம் அளவு என்ன?’ என அறிய வினவிய என்னையே நோக்கி ‘நீயே இறங்கிக்காண்’ என அவர்கூறி அந்நீர் நிலையில் என்னைத் தள்ளிவிடவும் (நீச்சல் அறியாதயான்) நிலை கொள்ளும் ஒரு வழித்துணையை அடைந்திலேன். (நீரில் விழுவதற்கு முன்னால்) அறிவுறுத்திய நன்மொழியைப் போன்ற ஒரு சொல்லை இன்று வரையான் கேட்டறியேன். வயிற்றினை முடக்கி இடக்கிடும் இக்கொடிய நோயைப் போக்குவாயாக.

6. நீரும், மலரும், தூபதீபப்புகையும் இன்னபிறவும் கொண்டு நினை வழிபடுவதை மறந்தறியேன்; நலத்திலும் தீதிலும் உன்னை மறவேன்; உன் திருப்பெயரை என் நாவில் பல்கால் கூறி மகிழ்ந்திட மறந்தறியேன்; இறந்தாரின் தலையைக் கையில் ஏந்திப் பிச்சை ஏற்றுத்திரிபவனே! அடியவன் உடலின் உள்ளே மிக வருத்தும் சூலை நோயைப் போக்குவாயாக.

7. திருவதிகையிலுள்ள கெடில நதிக்கரையின் வடகரை வீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! இவ்வுலகில் எனக்கு வழிநின்று உணர்த்துபவர் உம்மை அல்லாது வேறு ஒருவரும் இல்லாத காரணத்தால் மனை வாழ்க்கையையும், அதற்குத் தேவையான பொருளும் உயர்ந்தது என்ற பொய்மையை உணர்ந்து அவற்றினின்றும் நீங்கியே வாழ்ந்தேன். உமக்கு ஆட்செய்து வாழ்தலை மேற்கொண்டேன்.

இதுவே அழியாச் சிறப்புடையது என்றும் உணர்ந்தேன். உன்னை உற்ற என்னை சூலை நோய் துன்புறுத்துகின்றது. என் அடி வயிற்றின் குடலைப் பறித்துப் புரட்டி அறுத்து இழுத்திடலால் அஞ்சி அயர்ந்தேன்.

8. திருவதிகையிலுள்ள கெடிலநதிக்கரையின் வடகரை வீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! அடியேன், பொய்யும், சூதும் கொண்ட மனத்தின் காரணத்தினாலும். நன்மையைத் தேர்ந்து அறியவும் தன்மை இல்லாததாலும் மனை வாழ்க்கை வாழும் நெறியினை உகலத்தவர் பெரும் பேறாய்க் கருதினர். இது நற்பேறன்று என்பதனை இன்று உணர்ந்து ஓர்ந்தேன். வெண்குழையைத் திருச் செவியில் கொண்ட எம்பெருமானே! என் வயிற்றினுள் சூலை நோய் ஆரவாரித்து கலக்கி மயக்கிட முயல்கின்றது. இக்கொடிய பிணியினைப் போக்கியருள்க.

9. திருவதிகையிலுள்ள கெடிலநதிக்கரையின் வடகரையிலுள்ள திருவீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! பொன் போல் ஒளிரும் திருமேனியீர்! கடை முடையில் பிளந்த பிறைச்சந்திரனையும் உடையீர்! என்னைத் துன்பமும். கவலையும் பிணியும் பற்றாதவாறு பாதுகாப்பினைத் தராது ஒழிந்தீர்! அப்பிணியைத் துரத்தாமலும், மறையவும் அருள் பாலித்தீர்! இதனால் என்போன்றோர் இனி உம்மை நன்கு உணர்ந்து தெளியமாட்டார். அடியார் படுவது இதுவே யாகில் அன்பு அமையுமோ!

10. ஒலித்து நிறையும் நீர் சூழ்ந்த திருவதிகை கெடிலயாற்றின் வடகரையிலுள்ள திரு வீரட்டானத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே! யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்து விளங்கும் தலைவனே! சுடுகாட்டினை ஆடரங்கமாகக் கொண்டு ஆடல் புரியும் பெருமானே! வீரமுழக்கத்தோடு கயிலை மலையைத் தூக்க முயன்ற அரக்கனான இராவணனை; அம்மலையின் கீழே கிடத்தி நசுக்குறச் செய்து. நசுக்குண்ட அவனும் சமாதானத்தால் சாமகீதம் இசைக்கக் கேட்டு நல்லருள் செய்ததைக் கருதமாட்டாயா? வேர்த்தும், புரண்டும், விழுந்தும், எழுவதுமான என் வேதனையை விலக்கிடாய். (பண்டு அரக்கனுக்கு அருள் பாலித்தது போல அடியவனுக்கும் அருள் பாலித்தருள்க.)

விளக்கம்:

‘மலையின் கீழ் நசுக்குண்ட இராவணன் சாமகீதம்பாட அவனை ஏற்று மன்னித்து விடுதலை தந்ததுபோல சூலைநோய் பற்றிய என்னையும் காத்திடுக’ என்று வேண்டுகின்றார்.

3. சுந்தரர்

திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் அந்தணர் மரபில் சடையனார்க்கும் இசைஞானியார்க்கும் மகனாகப் பிறந்தார். திருவெண்ணெய் நல்லூரில் மணமேடையில் தடுத்தாட்கொள்ளப் பட்டவர். தம்பிரான் தோழர், நாவலூரார், வன்தொண்டர் என்றெல்லாம் அழைக்கப்பட்டவர். இறைவனைப் 'பித்தாபிறை சூடி' எனப் பாடத் தொடங்கினார். இவர் பாடல்களில் இயற்கை வருணனைகளும், வரலாற்றுச் செய்திகளும், நாடு நகர் பற்றிய குறிப்புகளும் மிகுதி என்பர். அவை ஏழாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவர் பாடியனவாகக் கருதப்படும் முப்பத்தெட்டாயிரம் திருப்பாடல்களில் இன்று 1026 பாடல்கள் அடங்கிய நூறு பதிகங்களே கிடைத்துள்ளன.

3. திருவெண்ணெய்நல்லூர்

- சுந்தரர்

1. பித்தாபிறை சூடிபெரு

மானேஅரு ளாளா

எத்தான்மற வாதேநினைக்

கின்றேன்மனத்(து) உன்னை

வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்

நல்லூர் அருட் டுறையுள்

அத்தாஉனக்(கு) ஆளாய்இனி

அல்லேன்எனல் ஆமே.

1

2. நாயேன்பல நாளும்நினைப்

பின்றிமனத்(து) உன்னைப்

பேயாய்த்திரிந்(து) எய்த்தேன்பெற

லாகாவருள் பெற்றேன்

வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்

நல்லூர் அருட் டுறையுள்

ஆயாஉனக்(கு) ஆளாய்இனி

அல்லேன்எனல் ஆமே.

2

3. மன்னேமற வாதேநினைக்
 கின்றேன்மனத்(து) உண்ணைப்
 பொன்னேமணி தானேவயி
 ரம்மேபொரு துந்தி
 மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 அன்னேஉனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே. 3
4. முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின்
 மூவேன்பெற்றம் ஊர்தீ
 கொடியேன்பல பொய்யேஉரைப்
 பேனைக்குறிக் கொள்நீ
 செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 அடிகேள்உனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன் எனல் ஆமே.
5. பாதம்பணி வார்கள் பெறும்
 பண்டம்மது பணியாய்
 ஆதன்பொருள் ஆனேன்அறி
 வில் லேன்அரு ளாளா
 தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 ஆதீஉனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே. 5
6. தண்ணார்மதி சூடதழல்
 போலும்திரு மேனீ
 எண்ணார்புரம் மூன்றும்எரி
 உண்ணநகை செய்தாய்
 மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 அண்ணாஉனக்(கு) ஆளாய் இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே. 6
7. ஊனாய்உயிர் ஆனாய்உடல்
 ஆனாய்உல கானாய்

வானாய்நிலன் ஆனாய்கடல்
 ஆனாய்மலை ஆனாய்
 தேனார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 ஆனாய்உனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே.

7

8. ஏற்றார்புரம் மூன்றும்எரி
 உண்ணச்சிலை தொட்டாய்
 தேற்றாதன சொல்லித்திரி
 வேனோசெக்கர் வான்நீர்
 ஏற்றாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 ஆற்றாய்உனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே.

8

9 மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை
 ஓதிமங்கை பங்கா
 தொழுவார் அவர் துயர்ஆயின
 தீர்த்தல்உன் தொழிலே
 செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 அழகா உனக்(கு) ஆளாய்இனி
 அல்லேன்எனல் ஆமே.

9

10. காரூர்புனல் எய்திக்கரை
 கல்லித்திரைக் கையால்
 பாரூர்புகழ் எய்தித்திகழ்
 பன்மாமணி உந்திச்
 சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூர் அருட் டுறையுள்
 ஆரூரன்எம் பெருமாற்காள்
 அல்லேன்எனல் ஆமே.

10

பொழிப்புரை

1. பித்தனே! பிறையணிந்தவனே! பெருமையுடையவனே!
 அருளாளனே! என் மனத்துள் எவ்வகையாலும் மறவாது உன்னை
 வைத்தாய்! பெண்ணையாற்றின் தென்திசையிலுள்ள திருவெண்ணெய்

நல்லூரில் “அருள்துறை” என்னும் சிவாலயத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அத்தனே! முன்பே உனக்கு அடிமையாகி இப்பொழுது ‘உனக்கு அடிமை அல்லன்’ எனக் கூறுவது நன்றோ!

(குறிப்புரை) எத்தால்- எவ்வகையாலும்; அருள்துறை- திருவெண்ணெய் நல்லூரிலுள்ள சிவாலயம்; அத்தன் இறைவன்.

2. மூங்கில்கள் நெருங்கி வளரப் பெற்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறை என்னும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள தலைவனே! நாயனைய கீழ்மையான யான் உன்னை நீண்ட நாட்கள் மனத்தில் நினையாது பேய் போல் திரிந்து இளைத்தேன். (ஆனால் இன்றோ) பெற்றகரிய உன் திருவருளைப் பெற்றேன். இந்நிலையை எனக்கு அளித்த உனக்கு முன்பே அடிமையாகி, இனி ‘உன் அடிமையல்லேன்’ என எதிராடல் கூடுமோ?

3. கரையை மோதும் பொன்னையும், மணியையும், வயிரத்தையும் தள்ளிக் கொண்டு வரும் ஒளி மிகுந்த பெண்ணையாற்றின் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூரின் கண் அமைந்துள்ள அருள்துறையுள் எழுந்தருளியுள்ள தாயை ஒத்தவனே! உனக்கு ஆளாய் இனி அல்லேன் எனக் கூறல் அழகோ! இனி உன்னை ஒருபோதும் என் மனத்தில் மறவாமல் நினைப்பேன்.

(கு-ரை) மன்- இறைவன்; பொருதல்- மோதுதல், உந்தி- தள்ளி; மின்- ஒளி.

4. இடப வாகனனே! (கரையில்) செடிகள் நிறைந்த பெண்ணையாற்றின் தென்பால் அமைந்துள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள் எழுந்தருளியுள்ள தலைவரே! உனக்கு நான் பண்டே அடிமையாகி, இப்பொழுது அடியேன் அல்லேன் என எதிர் வழக்காடல் முறையோ? (என் அறியாமையை நீ அகற்றித் தெளிவித்தமையால்) இனி நான் இறவேன், பிறவேன், (ஒருவேளை பிறவியைப் பெறினும்) மூப்படைந்து வருந்தேன்; பல பொய்யுரைக்கும் கொடிய வனான என்னை நீ வெறாது குறி வைத்துக் காப்பாயாக.

5. அருளாளனே! மகரந்தம் நிறைந்த மலர்கள் கொண்ட பெண்ணையாற்றின் தென்பால் திருவெண்ணெய்நல்லூரிலுள்ள அருள்துறையுள் வீற்றிருக்கும் முதல்வனே! உனக்கு நான் முன்பே அடிமையாகி இப்பொழுது ‘அடிமை அல்லேன்’ என எதிர் வழக்காடல் பொருந்துமோ! அப்பொருந்தாச் செயலைச் செய்தமையால் மூடன் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளானேன். அறிவற்ற வனானேன். ஆயினும் உன் திருவடியை வணங்குவோர் பெறுதற்குரிய அறிவர் பெறும் பேற்றை அளித்தருள்வாயாக.

(கு-ரை) பண்டம்- பொருள்; ஆதன்-முடன், தாது ஆர்- மகரந்தம் நிறைந்த.

6. தண்மை மிகுந்த பிறையைச் சூடியவனே! அனல் போன்ற திருமேனியை யொத்தவனே! உன்னை மதியாதவரின் முப்புரங்களையும் எரியுண்ணும்படி நகைத்தவனே! அணி செய்யப் பெற்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள் எழுந்தருளியுள்ள அண்ணலே! இப்பொழுது உனக்கு யான் 'அடியேன் அல்லேன்' எனக் கூறல் பொருந்துமோ?

(கு-ரை) தண்மை-குளிர்ச்சி, எண்ணார்- மதியாதார், மண் ஆர்- அணி செய்யப் பெற்ற.

7. தேன்நிறைந்த மலர்களைக் கொண்ட பெண்ணையாற்றின் தென்பால் அமைந்துள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள் அமர்ந்தோய்! தசையாய், உயிராய், தசையும் உயிரும் கொண்ட உடலாய், உலகமாய், வானாய், நிலனாய், கடலாய், மலையாகியும் நிற்கின்றாய், இப்பேராளனான உனக்கு யான் 'அடியவன் அல்லேன்' எனக் கூறல் பொருந்துமோ?

8. பெண்ணையாற்றின் தென்பால் திருவெண்ணெய்நல்லூரின் அருள்துறையுள் குடிகொண்ட சிறப்புடையோய்! நின்னைப் பகையாகக் கொண்டு எதிர்த்தோரின் முப்புரங்களையும் எரிஉண்ண விற்பிடித்தவனே! செவ்வானம்போல் சிவந்த சடையில் ஆகாய கங்கையைத் தாங்கினாய், இப்பெருமைகளை அறியா யான் அறியாமையால் தெளிவற்ற சொற்களைச் சொல்லி வீணே உழலலாமோ? அடிமைக்கு மாறாது 'அடியவன் அல்லேன்' எனக் கூறல் இழுக்கல்லவா.

9. மழுவாகிய வாளினை வலப்பக்கத்தில் ஏந்தியவனே! செழுமையாய் ஒழுகின்ற பெண்ணையாற்றின் தென்பாலுள்ள திருவெண்ணெய்நல்லூர் அருள்துறையுள் அமைந்த அழகனே! மறையை ஒதுபவனே! உமையைப் பாகமாகக் கொண்டவனே! உன்னைத் தொழுவாரின் துன்பங்களை ஒழிந்தலையே தொழிலாகக் கொண்டவனே! இத்தகு பெருமை பெற்ற உன்னிடம் 'யான் அடிமையல்லேன்' எனக் கூறல் பொருந்துமோ?

10. மேகத்தினின்றும் வீழ்கின்ற நீரானது திரண்டு வந்து, அலைகளாகிய கைகளால் கரையைத் தோண்டி, உலகம் முழுவதும் பரவிப் புகழ்கொண்டு, ஒளிமிகுந்த பலவாகிய பெரிய மணிகளைத் தள்ளி, சிறப்புப் பொருந்திய பெண்ணையாற்றின் தென்பால் அமைந்துள்ள அருள்துறை எனும் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானுக்கு ஆரூரனாகிய 'யான் அடிமையல்லேன்' என எதிர்ப்பு வழுக்காடல் சிறந்ததோ?

4. மாணிக்கவாசகர்

பாண்டிய நாட்டுத் திருவாதவூரில் சைவ அந்தணர் குலத்தில் பிறந்த மாணிக்க வாசகரின் இயற்பெயர் திருவாதவூரர் என்பதாகும். இவர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் அமைச்சராக இருந்தார். பாண்டிய மன்னன் இவருக்கு, 'தென்னவன் பிரமராயன்' என்ற பட்டமளித்து சிறப்புச் செய்தான். இவர் பாடிய திருவாசகப் பாடல்கள் சிவபுராண முதலாக அச்சோப்பதிகம் ஈறாக 659 பாடல்களாக 51 தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. 'திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்' என்பது இதற்கு முற்றும் பொருந்தும். திருவாசகமம் திருக்கோவையும் எட்டாம் திருமறையாக வைக்கப் பட்டுள்ளன.

திருச்சதகம் 5(2) அறிவுறுத்தல்

- மாணிக்கவாசகர்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

1. நாடகத்தால் உன் அடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புஉனக்குஎன்
ஊடகத்தே நின்றுஉருகத் தந்துஅருள்எம் உடையானே 1
2. யான்ஏதும் பிறப்புஅஞ்சேன் இறப்பதனுக்கு என்கட வேன்
வானேயும் பெறல்வேண்டேன் மண்ஆள்வான் மதித்தும்இரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேஎம் பெருமான்எம்
மானேஉன் அருள்பெறுநாள் என்றுஎன்றே வருந்துவனே 2
3. வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் நாய்அடியேன்
இருந்துநல மலர்புணையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்புஏறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருள் அமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவன்அத் தமியேன் மற்றுஎன்னை நான்ஆமாறே 3
4. ஆமாறு உன் திருவடிக்கே அகம்குழையேன் என்புஉருகேன்
பூமாலை புனைந்துஏத்தேன் புகழ்ந்துஉரையேன் புத்தேளிர்
கோமானின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே 4

5. வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யான்எனது என்று அவர் அவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே 5
6. வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து தம்மையெல்லாம் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலும் தாரோயை நாயடியென்
பாழ்த்த பிறப்பு அறுத்திடுவான் யானும்உன்னைப் பரவுவனே 6
- 7 பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழலமடவாள் கூறுடையாள் ஒதுபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலும்
அரவுவார் கழல்இணைகள் காண்பாரோ அரியானே 7
- 8 அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்துஎம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழல்கீழ்
விரைஆர்ந்த மலர் தூவேன் வியந்துஅலறேன் நயந்துஉருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறுஎன் சாவேன்நான் சாவேனே 8
- 9 வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச் செவ்வாய்க்குஅரிய
பானலார் கண்ணியார்க்கும் பதைத்துஉருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊன்எலாம் நின்றுஉருகப் புகுந்துஆண்டான் இன்றுபோய்
வான்உளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே 9
10. வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பாணை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுஉனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய வெள்ளத்தே 10

பொழிப்புரை

எம்மை அடிமையாக உடையவனே! பொன்னால் செய்யப்பட்ட அம்பலத்தில் விளங்கும் அழகிய மாணிக்க மலையே! உன்னுடைய அடியார் திருக்கூடத்தின் நடுவில், நானும் ஓர் அடியார்போல் நடத்து, உன்னுடைய வீட்டு உலகுக்குள் நுழைய பெரிதும் விரைந்து செயல்படுகிறேன்; (நடிப்பை மாற்றி) அதுவே உண்மை அன்பு ஆகு மாறு செய்து, என் உள்ளத்திலும் உருக்கத்தைத் தந்து அருளுவாயாக!

2. யான் எப்படிப்பட்ட பிறப்பு எடுப்பதற்கும் அஞ்சமாட்டேன்; இறப்பைக் கண்டும் அஞ்சமாட்டேன்; வான் உலகமே கிடைத்தாலும் பெற விரும்ப மாட்டேன்; இந்த மண்ணுலகை ஆள்கின்ற பதவி கிடைத்தாலும் அதையும் மதிக்கமாட்டேன்; தேன் பொருந்திய கொன்றை மலர் அணிந்துள்ள சிவனே! எம்பெருமானே! எம் தலைவனே! நினது அருளைப் (வீடு பேற்றை) பெறும் நாள் எந்த நாள், என்றுதான் ஏங்குகின்றேன்.

3. பொன்மலையை வில்லாக வளைத்தவனே! நாய் போன்ற இழிந்த அடியானாகிய நான், நினது மலர் போன்ற திருவடிகளைக் காணு வதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்; ஓர் இடத்திலிருந்து, நல்ல மலர்களை மாலையாகத் தொடுத்து, சூட்டி மகிழவில்லை; நாக்குத் தழும்பு ஏறுமாறு பலமுறையும் உன் பெருமைகளைப் புகழ்ந்து பேசவில்லை; இருப்பினும் நினைதிருவருளாகிய அமுதத்தை வழங்காவிட்டால், தனியனாகிய நான் மிகவும் வருந்துவேன்; மற்றபடி நான் உய்ய வேறு வழி யாது உளது?

4. தேவர் தலைவனே! யான் எனது உயிருக்கு நன்மை உண்டாகுமாறு நின் திருவடிக்கு அன்பு செய்து, உள்ளம் நெகிழ்ந்து, உருகமாட்டேன்; பூக்களால் ஆகிய மாலை தொடுத்துச் சாத்த மாட்டேன்; உன்னைப் புகழ்ந்து பேசவும் மாட்டேன்; நினது திருக்கோயிலைத் தாய்மை செய்ய மாட்டேன்; மெழுகமாட்டேன்; (அன்பு மிகுதியால்) ஆடவும் மாட்டேன்; என்னுடைய திறமை முழுவதையும் பயன்படுத்தி இறப்பை நோக்கி விரைந்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன்.

5. விண், மண், காற்று, நெருப்பு முதலிய பூதங்களாகவும், உடம் பாகவும், உயிராகவும்; 'உண்டு' என்பார்க்கு உள்ள பொருளாகவும், 'இல்லை' என்பார்க்கு இல்லாத பொருளாகவும், அனைத்து உயிர்களுக்கும் தலைவனாகவும்; அவர் அவர் 'யான்' என்றும், 'எனது' என்றும், அகப்பற்றும், புறப்பற்றும் கொள்ளுமாறு செய்து; ஒரு கூத்தை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கிற உன்னை, என்ன சொல்லி வாழ்த்துவேன்?

6. வண்டுகள் சூழ்ந்து ஒலிக்கும் கொன்றை மாலை அணிந்தவனே! தேவர்கள் நின்னை வாழ்த்துவது, தாம் வாழவேண்டியேயாம்; தங்கள் மனத்தை நின்பால் தாழ்த்தி வணங்குவது, மற்றவர்கள் எல்லாம் தம்மை வந்து வணங்க வேண்டும் என்பதற்கேயாம்; ஆனால் நாய் போன்ற இழிந்த அடியேன், உன்னை வணங்குவது பாழாய் போன இந்த பிறப்பை அறுப்பதற்கேயாம்.

7. காண்பதற்கு அருமை உடையவனே! தேவர்கள் நினைப்போற்றிப் புகழ்வார்கள்; நான்கு மறைகளும் நினது புகழை வியந்துபாடும்; சூராமலர் அணிந்த கூந்தலை உடைய உமையம்மை உன் உடம்பில் ஒரு பாகத்தை உடையவள்; உண்மை அன்புடைய அடியார்கள் உன்னைப் பொருந்தி நிற்பர். இருப்பினும் ஒலி செய்கின்ற கழல் அணிந்த நினது இணையான திருவடிகளை அவர்கள் தொடர்ந்து காண்பாரோ? (காண மாட்டார் என்பது கருத்து)

8. ஞான வெளியில் விளங்குபவனே! நீ திருமால் முதலிய தேவர்க்கும் காண்பதற்கு அருமை உடையவன்; அம்பலத்தில் நின்று ஆடுகின்ற பெருமை உடையவனே! சிறியேனாகிய என்னை ஆட்கொண்டாய்; நானோ உன்னுடைய திருவடிகளில் மணம் பொருந்திய மலர்களைத் தூவி வழிபடவில்லை; வியப்பு எய்தி ஒங்கிய குரலில் அலறவும் இல்லை; அன்பு மிகுதியால் உள்ளம் உருகவும் இல்லை; இம்மண்ணுலகில் வாழப் பொறுக்கமாட்டேன்; இறப்பேன்; இறந்துபடுவேனே!

9. மன்மதன் தொடுக்கும் மலர் அம்புக்கும்; வெண்மையான பற்களையும், சிவந்த வாயினையும், இனிய மொழியினையும், அழகிய கண்ணையும், உடைய பெண்டிர்க்கும்; ஆக பதைபதைத்து உருகும் வீணான மனமே! உடம்பெல்லாம் உருகுமாறு, உள்ளத்துள் புகுந்து, அடிமை கொண்ட பெருமான், இன்று ஞான ஆகாயத்துள் வீற்றிருக்கின்றான்; அவனைச் சென்று காணாது, வீணே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய்.

10. பேரின்ப வாழ்வு, வாழாத நெஞ்சமே! இம்மண்ணுலகில் வீணே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறாய்; வலிய வினை வசப்பட்டு மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்; அவ்வாறு மூழ்காமல் காப்பாற்றும் பெருமாணப் புகழ்ந்து பேசாது, உனக்கு நீயே கேட்டினைத் தேடிக்கொள்கிறாய்; பலமுறையும் நான் உனக்கு அறிவுரை கூறிவிட்டேன்; நீயோ துன்பமாகிய பெரிய கடல் நீரில் வீழ்ந்து மூழ்குகின்றாய்.

திருமூலர்

திருமூலர் பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவர். இவர் திருவாவடுதுறை அரச மரத்தடியில் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் யோசத்தில் இருந்து ஆண்டுக்கொரு முறை கண்விழித்து ஒவ்வொரு மந்திரமாக 3000 மந்திரங்களை எழுதி வீடு பேறடைந்தார் என்பர். இவர் இடையனாகிய மூலனின் உடலில் இருந்தமையால் மூலர் எனப்பட்டார். இவர் இயற்றிய திருமந்திரம் 'திருமந்திர மாலை' 'தமிழ் மூவாயிரம்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நூல் பன்னிரு திருமுறையில் பத்தாம் திருமுறையாக இடம் பெற்றுள்ளது. ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல் அறம், மந்திரம், சோதிடம், மருத்துவம், யோகம், தத்துவம் ஆகிய செய்திகளையும் எடுத்துரைக்கின்றது. 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' 'யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்' 'அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்' என்பன போன்ற அரிய தொடர்கள் இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அன்புடைமை

-திருமூலர்

அன்பே சிவம்

1. அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ(து) ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ(து) ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே. 270

பின்னிப் பிணைக பேரருளுடன்

2. பொன்னைக் கடத்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரும் இளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி ஆடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. 271

அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மணி

3. என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினு
அன்போ(டு) உருகி அகங்குழை வார்த்தகன்றி
என்போல் மணியினை எய்தவொண் ணாதே. 272

ஆர்வமுடையார் அவனருள் பெறுவார்

4. ஆர்வம் உடையவர் காண்பர் அரன்தன்னை
ஈரம் உடையவர் காண்பர் இணையடி
பாரம் உடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெறிகொடு கொங்குபுக் காரே. 273

அன்பு செய்வார்க்கே இன்ப நிலை

5. என்அன்பு உருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்
முன்அன்பு உருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்அன்பு உருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்அன்பு எனக்கே தலைநின்ற வாறே. 274

அன்புருவாகி அகம் இடம் கொண்டான்

6. தானொரு காலம் சயம்புவென் றேத்தினும்
வானொரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்கும்
தேனொரு பால்திகழ் கொன்றை அணிசிவன்
தானொரு வண்ணம்என் அன்பில்நின் றானே 275

அகிலம் படைத்து அன்பையும் படைத்தான்

7. முன்படைத்து இன்பம் படைத்த முதலிடை
அன்படைத்து எம்பெரு மானை அறிகிலார்
வன்படைத்து இந்த அகலிடம் வாழ்வினில்
அன்படைத் தான்தன் அகலிடத் தானே. 276

வேண்டினார்க்கு வேண்டியது அருளுவான்

8. கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
இருத்தியும் வைத்தும் இறைவஎன்(று) ஏத்தியும்
அருத்தியுள் ஈசனை யாரருள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடும் விண்ணவர் கோனே. 277

இறைவனை நாடா இரு வினையாளர்

9. நித்தலும் துஞ்சும் பிறப்பையும் செய்தவன்
வைத்த பரிசுஅறிந் தேயும் மனிதர்கள்
இச்சையுளே வைப்பர் எந்தை பிரான்என்று
நச்சியே அண்ணலை நாடுகி லாரே. 278

அன்பு செய்வார்க்கு அணை துணை

10. அன்பின் உள்ளான் புறத்தான் உடலாயுள்ளான்
முன்பின் உள்ளான் முனிவர்க்கும் பிரானவன்
அன்பின் உள்ளாகி அமரும் அரும்பொருள்
அன்பின் உள்ளார்க்கே அணை துணையாமே.

279

பொழிப்புரை

அன்பு வேறு, சிவம் வேறு, இரண்டும் ஒன்றல்ல- தனித்தனியாக இரண்டு என்று சொல்லுபவர்கள் அறிவில்லாத மூடர்கள், அன்பே சிவம் என்பதைப் பலரும் அறியாதிருக்கிறார்கள். அன்புதான் சிவம் என்பதை எல்லாரும் அறிந்துவிட்டால், பிறகு அவர்களே அன்புருவான சிவமாய் அமர்ந்திருப்பார்கள்- வாழ்ந்திருப்பார்கள். அமர்ந்திருப்பதாவது ஆனந்த வெள்ளத்தில் திளைத்திருப்பது.

2. பொன்னைவிடச் சிறந்த ஒளிவிடும் புலித்தோலை ஆடையாக உடுத்தியதைப் போல ஒளிவீசித் திகழும் இளம்பிறை சந்திரன் பொருந்திய சடைமுடியோடு கூடியவன்; வெண்ணீறு பூசி அம்பலத்தில் ஆனந்தக் கூத்திடும் பரம்பொருள் எம்பிரான், அப்பெருமானிடம் நான் கொண்ட அன்பு இரண்டறக் கலந்தது. பின்னிப் பிணைந்தது. பிரிக்க முடியாதது. இலங்கும் விளங்கும். மின்னி-பளிச்சென்று பார்வையில் படுவது மிளிரும் ஒளிவீசும்- துன்பி- பொருந்தி. சுடுபொடி- சுடுகாட்டுச் சாம்பார். திருநீறு. ஆடி- கூத்தாடுபவன்.

3. தன் உடல் எலும்புகளையே விறகாகக் கொண்டு, உடல் தசைகளை எல்லாம் அறுத்துப் போட்டுப், பொன்னிறம் தோன்ற நெருப்பில் நன்றாக வறுத்து வதக்கினாலும் (அதாவது, உடல் வருந்த முயற்சித்தாலும், உள்ளத்தில் அன்பு கொண்டு, பக்தி செலுத்தி, மனம் உருகிப் பணிந்து தொழுபவர்க்கே பரமன் வசப்படுவான் என்றது.) அன்போடு மனம் உருகி, உள்ளம் குழையத் தொழுது வணங்குபவர்களுக்கே அல்லாது, மற்றவர்க்கு என்னைப் போல இறையருள் பெற இயலாது. மணி என்றது உயர்ந்த மாணிக்க மணி, கண்ணுள் மணி இறைவன் எனச் சொல்லப்பட்டது.

4. அரன்- சிவன். இந்தப் பரம்பொருளை அடைய வேண்டும் என்கிற பேரன்பு, ஆசை, சலிப்பில்லாத முயற்சி உடையவர்கள், அவனைக் காணப் பெறுவார்கள். மனதில் இரக்கம் அன்பு (ஈரம்) கொண்டவர் அவன் திருவடிகளைக் காணும் பேறு பெறுவர். இரண்டும் இல்லாது துன்பச் சமையைத் துயர வினைகளைத் தொடர்ந்து சுமப்பவர்கள் காண்பது இந்த உலகத்தை, அதில்

தொடரும் பிறப்பையும் இறப்பையுமே. இவர்கள் அன்பில்லாத கொடிய துன்ப வழிச் சென்று, துயரக் காட்டில் தவிப்பார்கள். பாரம்+சுமை, பவம்- உலகம். கோரம் - கொடுமை. நெறி- வழி. கொங்கு- காடு. புக்கு- புகுந்து.

5. என்- என்ன பேசி என்ன பயன்? அன்பு உருக்கி இறைவனை ஏத்துமின்- அன்பால் அகம் குழைந்து மனம் உருக, ஆண்டவனை வணங்குங்கள். முன் அன்பு - முதன்மையான. முதலில் அகம் குழைய அவன் அருளைப் பெற முயலுங்கள். (முன் அன்பு- முதலில் செலுத்தப்பட வேண்டிய, காட்ட வேண்டிய அன்பு ஆண்டவனிடத்திலேயே என்பதைக் குறிக்கச் சொன்னது) பின்அன்பு- அதன்படி நான் அன்பு செலுத்திய பேரறிவாளனாகிய (பெருந்தகை) நந்தியெம் பெருமான்; தன் அன்பு- தன்னுடைய அருளை, அன்பை எனக்குத் தந்துதவ, நான் அவன் அடியவன் ஆனேன். தலைப்படுதல்- அன்பில் திளைத்திருத்தல்.

6. சிவபெருமான்- உருவம், அருவம், அருஉருவம் ஆகிய மூன்றும் கடந்த முழு முதல் பொருள். இப்படிப்பட்ட சிவனை, ஒரு காலத்தில் அவன் தானாக- சுயம்புவாகத் தோன்றியவன் என்று போற்றி வணங்கினாலும், வானுலகில் இருந்து வழிபடுபவர்களுக்கு, ஒரு சமயம் துணை புரிந்து அருளுவான். தேன் போன்ற உமையவன் ஒரு பாகத்திலிருக்கக் கொன்றை மாலை சூடிய சிவபெருமான் எனக்கு அவனொரு வடிவத்தில் அன்புருவாகி - என் அன்பில் கலந்து நின்றான்.

7. மனித உயிர்களைப் படைப்பதற்கு முன்பாக, இவ்வுலகைப் படைத்து, இதில் எல்லா வகை இன்பங்களையும் படைத்தருளிய முழுமுதல் பொருளாகிய இறைவனிடம் அன்பு செலுத்தி, அவன் அருளைப் பெற அறியாதவர்கள், அழியும் இந்த உலக வாழ்வு நிலையானதென்று நம்பி, அதையே உறுதியாகப் பற்றி நிற்கின்றனர். என்றாலும், அன்பைப் படைத்த பெருமானே உலகம் எங்கும் பரவியுள்ள உண்மைப் பொருள்- நிலையான பொருளாவான், முன் படைத்து- முதலில் படைத்து, அன்படைத்து- அன்பு செலுத்தி. வன் படைத்து- வன்மையோடு- உறுதியாகப் பற்றி. அகல்- அகன்ற. இடம்- உலகம். அன்படைத்தான் - அன்பைப் படைத்தான்.

8. கருத்து- அறிவு. உறு- பொருந்திய. காய்கதிர்- ஒளிவீசும், சோதி- ஒளி இறைவன், உருக்கிய செம்பொன் ஒளி வீசுவது போல, அன்பர் மனக்கோவிலிலே சோதிச் சுடரொளியாய்த் திகழுகின்றான். அவனை நினைவில் நிறுத்தியும் நெஞ்சில் வைத்தும், போற்றித் துதித்து, உள்ளன்போடு யார் வேண்டி நின்றாலும், அவர்களுக்கு வளவாழ்வைத்

தருவான், அவ்வானவர் தலைவன். அருத்தியுள்- உள்ளத்தில் அன்பு பாராட்டி. விருத்தி- வளர்ச்சி, வளம். விண்ணவர்- தேவர். கோன்-அரசன், தேவதேவன்.

9. நித்தலும்- தினந்தோறும். துஞ்சும்- மரணம். பிறப்பு- பிறத்தல். உலகில் உயிர்கள் அன்றாடம் பிறக்கின்றன. இறக்கின்றன. தோற்றத்தையும் மறைவையும் தொழில்படச் செய்பவன் இறைவன். உயிர்கள் அவை செய்த வினைகளுக்குப் பரிசாக இந்தப் பிறப்பும் தொடர்கின்றது. இதை அறிந்த பின்பும், மனிதர்கள் உலக வாழ்விலேயே ஆசை வைத்து அலைகின்றார்களே! எம் இறைவா! எமக்கருள்வாய் என்று விருப்போடு அவன் துணையைத் தேடி அடைய நினையாதிருக்கிறார்களே! இச்சை- ஆசை. நச்சி- விரும்பி.

10. அவனை எண்ணி அன்பு செய்யும் அன்பர் உள்ளக் கோவிலில் அவன் இருக்கிறான். வெளியிடத்தும் உள்ளான் (புறத்தான்). ஆன்மாக்களின் உடலாக உள்ளவனும் அவனே உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்பும் இருந்தவன். பின்னும் இருப்பவன். தவமுனிவர்க்குத் தலைவர் அவன். அன்புடையவர்களுக்கு என்றும் நீங்காத் துணையாக நின்றருளுபவனும், அப்பரம் பொருளாகிய சிவமே ஆகும். அனை துணை-அண்டியவர்க்குத் துணை.

அலகு- 2

பொய்கையாழ்வார்

பொய்கையாழ்வார் காஞ்சிபுரத்தில் திருவெஃகா என்னும் தலத்தில் பொய்கையொன்றில் தாமரை மலரில் திருமாலின் 'பாஞ்ச சன்யம்' என்னும் திருச்சங்கின் அவதாரமாகத் தோன்றினார். பொய்கையில் தோன்றியமையால் பொய்கையாழ்வார் என்றழைக்கப் பட்டார்.

பொய்கையாழ்வாரை 'வைணவத்தின் விடி வெள்ளி' எனவும் அவரது பாடல்களை 'ஞானதீபம்' எனவும் வருணிக்கிறார் இராமானுஜர். இவர் தமது பாடல்களில் இறைவனின் அவதாரச் சிறப்பை எண்ணி மகிழ்கிறார். தமது பாடலை இறைவனுக்குச் சொல்மாலையாகச் சூட்டுகிறார். இவர் பாடிய பாடல்கள் முதல் திருவந்தாதி ஆகும். இது 100 பாடல்களை உடையது. இறைவனை அடைவதற்கு பக்தி, பிரபக்தி நெறிகளே சிறந்தவை என்கிறார். இவரது காலம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு.

இயற்பா

ஸ்ரீ பொய்கையாழ்வார் அருளிச் செய்த

முதல் திருவந்தாதி

நூல்

(ஸஹானா ராகம்- திரிபுடை தாளம்)

1. *வையம் தகளியா வார் கடலே நெய்யாக*
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக* செய்ய
கடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொல் மாலை*
இடராழி நீங்குகவே யென்று (1)
2. என்று கடல் கடைந்தது? எவ்வுலகம் நீரேற்ற(து)?
ஒன்றும் அதனை யுணரேன் நான்* அன்று அது
அடைத் துடைத்துக் கண்படுத்த ஆழி* இதுநீ
படைத்திடந் துஉண்டு மிழ்ந்த பார். (2)

3. பாரளவும் ஓரடிவைத்த (து) ஓரடியும் பாருடுத்த*
நீரளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே* சூரு ருவின்
பேயளவு கண்ட பெருமான்! அறிகிலேன்*
நீயளவு கண்ட நெறி. (3)
4. நெறிவாசல் தானேயாய் நின்றானை* ஐந்து
பொறி வாசல் போர்க்கதவம் சாத்தி* அறிவானாம்
ஆலுமர நீழல் அறம் நால்வர்க் கன்றுரைத்த*
ஆலமமர் கண்டத் தரன். (4)
5. அரன் நா ரணன் நாமம் ஆன்விடை புள்ளுந்தி*
உரை நூல் மறையுரையுங் கோயில்* வரை நீர்
கருமம் அழிப்பளிப்புக் கையது வேல் நேமி*
உருவமெரி கார்க்மேனி யொன்று. (5)
6. ஒன்றும் மறந்தறி யேன் ஓதநீர் வண்ணனை நான்*
இன்று மறப்பனோ? ஏழைகாள்!* அன்று
கருவரங்கத் துள் கிடந்து கைதொழுதேன் கண்டேன்*
திருவரங்க மேயான் திசை. (6)
7. திசையும் திசையுறு தெய்வமும்* தெய்வத்
திசையும் கருமங்கள் எல்லாம்* அசைவில் சீர்க்
கண்ணன் நெடுமால் கடல் கடைந்த* காரோத
வண்ணன் படைத்த மயக்கு. (7)
8. மயங்க வலம்புரி வாய்வைத்து* வானத்(து)
இயங்கும் எறி கதிரோன் தன்னை* முயங்கமருள்
தேராழியால் மறைத்ததென்? நீ திருமாலே!*
போராழிக் கையால் பொருது. (8)
9. பொருகோட்டோர் ஏனமாய்ப் புக் கிடந்தாய்க்
(கு)* அன்றுன்
ஒரு கோட்டின் மேற்கிடந்த தன்றே!* விரிதோட்ட
சேவடியை நீட்டித் திசை நடுங்க விண்துளங்க*
மாவடிவின் நீயளந்த மண். (9)
10. மண்ணும் மலையும் மறிகடலும் மாருதமும்*
விண்ணும் விழுங்கியது மெய்யென்பர்* எண்ணில்
அலகளவு கண்ட சீராழி யாய்க்(கு)* அன்றிவ்
வுலகளவு முண்டோ? உன்வாய். (10)

பொழிப்புரை

பூமியை அகலாகவும், பூமியைச் சுற்றியுள்ள கடலை நெய்யாகவும், வெப்பமான கிரணங்களையுடைய சூரியனைத் தீபமாகவும் வைத்துச் சிவந்த ஒளியையுடைய திருச்சக்கரத்தையுடைய எம்பெருமானது திருவடிகளிலே, துன்பமாகிய கடல் விலக வேண்டுமென்று எண்ணி அழுகிய சொற்களால் ஆகிய பாமாலையைச் சாத்தினேன்.

பகவானது இயல்பு, குணங்கள் போன்றவற்றை நேராகக் காணவேண்டுமென்கிற ஆசையினால், ஆழ்வார் தாம் பெற்ற ஞானத்தை விளக்காகக் கொண்டு பெருமானை அனுபவித்தார்.

(வார்கடல் (பூமியைச்) சூழ்ந்த கடல்; தகளி- அகல்; சொல் மாலைய- பாமாலை; இடர் ஆழி- துன்பமாகிய சக்கரம்,கடல்)

2. இப்பாசரம் எம்பெருமான் பரம்பொருள் என்பதைக் காட்டுகிறது. எம் பெருமானே! என்று நீ கடல் கடைந்தாய்? மாபலியிடம் தான நீரேற்றுப் பெற்றது எந்த உலகம்? இவற்றை நான் சிறிதும் அறியமாட்டேன். இராமவதாரத்தில் அந்தக் கடலில் அணை கட்டினாய். உடனே உடைத்தாய்; அதிலே துயில் கொண்டாய்; இந்த உலகமோ உன்னால் படைக்கப்பட்டது; வராக அவதாரத்தில் வெள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தியது; பிரளய காலத்தில் உண்டது. சிருஷ்டி காலத்தில் உமிழ்ந்தது. (இச்செயல்களால் நீயே பரம்பொருள் ஆவாய்.)

3. எம்பெருமானின் உலகஎந்த அற்புதமான செயலின் தன்மையை என்னால் அறிய முடியவில்லை என்கிறார் ஆழ்வார்.

தெய்வப் பெண் என்று போற்றப்படும் யசோதை உருவில் வந்த பேயான பூதனை உயிரின் எல்லையைக் கண்ட எம்பெருமானே! உலகை அளக்கும் போது நின் ஒரு திருவடி பூமி முழுவதும் வைத்தது. மற்றொரு திருவடியோ அண்டத்துக்கு அப்பாலுள்ள நீர்ப்பரப்பு வரையில் ஓங்கி வளர்ந்தது. எனவே நீ செய்த அற்புதச் செயல்களின் வகையை நான் அறியமாட்டேன்.

4. விஷத்தைக் கழுத்திலே தேக்கிய சிவபெருமான் முன்பு ஆலமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்து அகத்தியர் முதலான நான்கு முனிவர்களுக்குத் தர்மத்தை உபதேசித்தான். அச்சிவ பெருமானும் ஐந்து பொறிகளாகிய வாசல்களை அடைத்தாலும், எம்பெருமான் அருளில்லாமல் அவனைக் காண முடியுமா? (காணமுடியாது) அவனே உபாயம். அவனே அடையப்படும்பொருள்.

5. அரனென்று ஒருவனுக்குப் பெயர்; நாரணனென்று ஒருவனுக்குப் பெயர்; ஒருவனுக்கு வாகனம் எருது; ஒருவனுக்கு வாகனம் வேதசரீரான கருடன்; ஒருவன் விஷயத்தில் பிராணம் ஆகமம்; ஒருவன் விஷயத்தில் பிரமாணம் அநாதியான வேதம்: ஒருவன் வசிக்குமிடம் கையலாய மலை; ஒருவன் வசிக்குமிடம் குளிர்ந்த திருப்பாற்கடல்; ஒருவனுக்குத் தொழில் அழித்தல்; ஒருவனுக்குத் தொழில் அருள் செய்தல்; ஒருவன் கையிலிருக்கும் ஆயுதம் வேல்; ஒருவன் கையிலிருக்கும் ஆயுதம் சக்கரம்; ஒருவனுடைய வடிவம் எரி தீப் போன்றது; ஒருவனுடைய வடிவம் குளிர்ந்த மேகம் போன்றது; இவ்விரண்டில் ஒருத்தன் சரீரம். (ஒருவன் உயிர்) அஃதாவது சிவபெருமான் எம்பெருமானுக்குச் சரீரம் என்பது குறிப்பாகும். (பெருமான்- உயிர்)

6. அன்று கர்ப்பத்தில் இருந்த காலத்து திருவரங்கத்துப் பெருமானுடைய கல்யாண குணங்களை அவனருளாலே கண்டு கொண்டேன். அவனைக் கைகூப்பி வணங்கினேன். அவனைப் பற்றி ஒன்றும் மறக்கமாட்டேன். அவனைப் பற்றி அறிய வாய்ப்பு இல்லாதவர்களே! அத்தகைய நான் இன்று கடல் நீர் போன்ற திருமேனியையுடைய எம்பெருமானை மறப்பனோ?

எம்பெருமானே எனக்குத் தன்னைப் பற்றிக் காட்டியதால் அவனை நான் நன்கு அறிவேன் என்கிறார் ஆழ்வார்.

(திசை-எம்பெருமானுடைய இயல்பு, குணங்கள், கருவரங்கம்- கருவாகிய இடம்.)

7. எட்டுத்திக்குகளோடு கூடிய பூமியையும், அத்திக்குகளில் இருக்கும் தேவதைகளையும் படைத்து, அவர்களுக்கான செயல்களையும் அளவில்லாத கல்யாண குணங்களையுடையவனும், அளவற்ற பெருமையுடையவனும், திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தவனும், கடல் போன்ற நிறமுடையவனும் ஆகிய எம்பெருமானால் உருவாக்கப்பட்டவை ஆகும். இதை அறியாத சிலர் பிறதேவர்களை வணங்குகின்றனர். இந்த அறியாமையாகிய மயக்கமும் பெருமானால் உண்டாக்கப்பட்டதே.

8. தன்னை அண்டியவர்களை எவ்வகையாலும் காப்பான் என்பதை இப்பாரம் கூறுகிறது.

திருமாலே! பாரதப் போர்க்களத்தில் யாவரும் மயங்கும்படி சங்கைவாய் வைத்து ஊதினதும், சக்கராயுதத்தைக் கொண்டு போர் செய்ததும், வானத்திலே திரிகின்ற சூரியனை அதே சக்கராயுதத்தால் மறைத்ததும் எதற்காக? (பாண்டவர்களிடத்துள்ள மிக்க அன்பினால்.)

வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

1) போர்க்களத்தில் மூன்றாம் நாள் போரில் தன்னைத் தாக்காத அருச்சுனன்மீது பீஷ்மர் பாணங்களைப் பிரயோகித்த போது, கண்ணபிரான் 'போர்க்களத்தில் ஆயுதத்தை எடேன்' என்று சொன்ன வாக்குறுதியையும் மீறி பீஷ்மருக்கு எதிராகச் சக்கராயுதத்தை ஏந்தினார். (2) தன் மகன் அபிமன்யுவைக் கொன்ற சயத்திரதனை 'நாளை, சூரியன் மறைவதற்கு முன் சயத்திரதனைக் கொல்வேன்; இல்லையெனில் தீப்பாய் வேன்' என்று சபதம் செய்தான் அருச்சுனன். மறுநாள் வெகு நேரம் போர் செய்தும் சயத்திரதனை அருச்சுனனால் நெருங்க முடியவில்லை. அதனால் கண்ணன் தன் சக்கரத்தைக் கொண்டு சூரியனை மறைத்து இரவை உருவாக்கினான். அதைக் கண்டு 'அருச்சுனன் தீப்பாய்வான்' என்று மகிழ்ச்சியோடு சயத்திரதன் வெளிவர, கண்ணனும் தன் சக்கரத்தை விலக்க, பகற்பொழுது இருத்தலை அறிந்த அருச்சுனன் சயத்திரதனைக் கொன்றான். அவன் சபதமும் நிறைவேறியது. இதனால் தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களை எம்பெருமான் எவ்விதத்திலும் காப்பான் என்பது புலனாகின்றது.

9. தன்னை அண்டியவர்களுக்காக எம்பெருமான் இவ்வுலகத்தைக் காத்ததை இப்பாசரம் கூறுகிறது.

மலர்ந்த இதழ்களையுடைய தாமரைபோல விளங்கும் திருவடியை நீளச் செய்து எட்டுத்திக்கிலுள்ளவர்களும் நடுங்கும் படியாகவும், விண்ணுலகத்தோர் அச்சப்படும்படியாகவும் பேருருவை மேற்கொண்டு, அன்று நீ அளந்த இப்பூமியானது, கூர்மையான தந்தங்களையுடைவராக வடிவமாகி வெள்ளத்தில் பூமியை எடுத்த காலத்து அப்பூமி உனது தந்தத்தில் ஓரிடத்தில் படிந்திருந்தது அல்லவா?

10. சிறிய வடிவிலே பெருஞ் செயலைச் செய்த எம் பெருமானின் பெருமையை இப்பாசரம் கூறுகிறது.

சிறு பிள்ளையாய் இருந்து கொண்டு மண், மலை, பொங்குகின்ற கடல், காற்று, விண் ஆகிய அனைத்தையும் நீ உண்டு நின் வயிற்றுள் ஓடுக்கியது இந்திர ஜாலம் அன்று, மெய் யென்பர் சான்றோர். ஆராய்ந்து பார்ப்பின் எண்ணற்ற கல்யாண குணங்கள் வாய்ந்து, திருச்சக்கரமும் ஏந்தும் பெருமையுடைய உன்வாய் இவ்வுலகத்தின் அளவு மட்டுமோ இருந்தது?

(மாருதம்- காற்று; அலகு அளவு கண்ட சீராழியார்- எண்ணிக்கையற்ற திருக்கல்யாண குணங்களையும் சக்கரத்தையுமுடையவனே.)

பெரியாழ்வார்

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அந்தணர் மரபில் தோன்றிய இவர் விஷ்ணுசித்தர் என்ற இயற்பெயருடையவர். ஸ்ரீவல்லபன் என்ற பாண்டியன்காலத்தவர். இவருக்கு வேயர்கோன் என்றும் பெயருண்டு. இவர் பாடியன திருப்பல்லாண்டும், பெரியாழ்வார் திருமொழியும் ஆகும். பெரியாழ்வார் கண்ணனைக் குழந்தையாகக் கொண்டு காப்புப்பாடி தாலாட்டு, செங்கீரை, சப்பாணி, தளர்நடை, முதலிய குழந்தைப் பருவப்பாடல்களைப் பாடினார். இவற்றால் அவர் பிள்ளைத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு முன்னோடியாய் விளங்கினார்.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

முதல் பத்து

1 ஆம் திருமொழி- வண்ண மாடங்கள் கண்ணன் திரு அவதாரச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம்

(அபரூப ராகம்- அட தாளம்)

1. வண்ண மாடங்கள் சூழ்திருக் கோட்டியூர்*
கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்*
எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிடக்*
கண்ணன் முற்றம் கலந்து அளறு ஆயிற்றே. 1
2. ஓடுவார்விழு வார் உகந்து ஆலிப்பார்*
நாடு வார் நம்பி ரான் எங்குற் றான் என்பார்*
பாடு வார்களும் பல்பறை கொட்டநின்று*
ஆடுவார்களும் ஆயிற்றுஆய்ப் பாடியே. 2
3. பேணிச் சீருடைப் பிள்ளை பிறந்தினில்*
காணத் தாம்புகு வார்புக்குப் போதுவார்*
ஆனொப் பார்இவன் நேரில்லை காண்* திரு
ஓணத் தான்உல காளும்என் பார்களே. 3

- 4 உறியை முற்றத்து உருட்டிநின்று ஆடுவார்*
நறுநெய் பால்தயிர் நன்றாகத் தூவுவார்*
செறிமென் கூந்தல் அவிழத் திளைத்து எங்கும்
அறிவழிந்தனர் ஆய்ப் பாடி ஆயரே. 4
- 5 கொண்ட தாளூறி கோலக் கொடுமழு*
தண்டி னர்பறி யோலைச் சயனத்தர்*
விண்டின் முல்லை அரும்பன்ன பல்லினர்*
அண்டர் மிண்டிப் புகுந்துநெய் ஆடினார். 5
- 6 கையும் காலும் நிமிர்த்துக் கடாரநீர்*
பைய ஆட்டிப் பசுஞ்சிறு மஞ்சளால்*
ஐய நாவழித் தாளூக்கங் காந்திட*
வையம் ஏழும் கண் டாள் பிள்ளை வாயுளே. (6)
- வாயுள் வையகங் கண்ட மடநல்லார்*
ஆயர் புத்திரன் அல்லன் அருந்தெய்வம்*
பாய சீருடைப் பண்புடைப் பாலகன்*
மாயன் என்று மகிழ்ந்தனர் மாதரே. (7)
- பத்து நாளும் கடந்த இரண்டாம்நாள்*
எத்தி சையும் சயமரம்கோடித்து*
மத்த மாமலை தாங்கிய மைந்தனை*
உத்தா னஞ்செய்து உகந்தனர் ஆயரே. 8
- கிடக்கில் தொட்டில் கிழிய உதைத்திடும்*
எடுத்துக் கொள்ளில் மருங்கை யிறுத்திடும்*
ஒடுக்கிப் புல்கில் உதரத்தே பாய்ந்திடும்*
மிடுக்கி லாமையால் நான்மெலிந் தேன் நங்காய்! 9
- *செந்நெல் ஆர்வயல் சூழ்திருக்கோட்டியூர்*
மன்னு நாரணன்நம்பி பிறந்தமை*
மின்னு நூல்விட்டு சித்தன் விரித்த இப்*
பன்னு பாடல்வல் வார்க்கு இல்லை பாவமே. 10

பொழிப்புரை

1. ஆழ்கிய மாடங்கள் சூழ்ந்த திருக்கோட்டியூரிலுள்ள எம்பெருமான் நந்தகோபர் திருமாளிகையில் பிறந்தருளியபோது

அங்குள்ளார் எண்ணெயையும் மஞ்சள் பொடியையும் ஒருவருக்கொருவர் எதிர்த்துத் தூவியதனால் அத்திருமுற்றம் முழுவதும் சேறாய் விட்டது. (கண்ணன் முற்றம்- கண்+நல்+முற்றம்)

2. திருவாய்ப்பாடியனது ஓடுவாரும், வழக்கி விழுவாரும், கூச்சலிடுவாரும், பிள்ளையைத் தேடுவாரும், நமது கண்ணன் எங்கே? என்பாரும், பாடுவாரும், பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க நின்று கூத்தாடுவாருமாக ஆய்விட்டது.

3. கண்ணன் கம்சாதிகள் கண்படாதபடி தன்னைக் காத்து வந்து பிறந்த அளவில் ஆயர்கள் அவனைக் காண்கைக்காக உள்ளே நுழைவாரும் உள்ளேபோய்க் கண்டு, வெளியே புறப்படுவாரும் இவனோடு ஒத்திருக்கும் ஆண்கள் யாரும் இல்லை; “இவன் திருவோண நட்சத்திரத்திற்கான திருமாலாகிய சர்வேஸ்வரனுடைய விபூதிகளையெல்லாம் ஆளக்கடவன்” என்பாருமாக ஆனார்கள்.

4. ஆனிரை மேய்ப்பவர்கள் அல்லது ஆயர்கள் உறிகளை முற்றத்திலே உருட்டி விட்டுக் கூத்தாடுவார் சிலரும், நெய்யையும் பாலையும் தயிரையும் தானம் பண்ணுவார் சிலருமாகச்- சேரியடங்கலும் அறிவு கேடராயினர்- தம்மை மறந்தனர்.

5. உறிகளையும் கூர்மையான மழுக்களையும் தடிகளையும் உடையவராய் ஓலைகளினாற் செய்த படுக்கையை உடையராய் முல்லை அரும்பு போன்ற பற்களையும் உடையரான ஆனிரை மேய்ப்பவர்கள் அல்லது ஆயர்கள் நெருங்கிப் புருந்து மகிழ்ச்சியால் நெய்யாடல் ஆடினார்கள். (நெய்யாடல்- மங்கள ஸ்நான விசேஷம்)

6. கைகளையும் அடிகளையும் நீட்டி நிமிர்த்துக் கடாரத்தில் காய்ச்சின நீரில் நீராட்டிப் பசு மஞ்சளால் மெல்லிதான நாக்கை வழிக்க யசோதைக்குக் கண்ணன் வாயைத் திறக்க, அவள் அவனுடைய வாயினுள் உலகங்களையெல்லாம் கண்டாள். (கடாரம்- பெரிய வாய் அகன்ற பாத்திரம்)

7. பிள்ளையின் வாயினுள் உலகங்களைக் கண்ட மாதர்கள், “மிக்க குணசாலியான இப்பிள்ளை ஆயர்குலப் பிள்ளையல்லன்; பெறுதற்கரிய தெய்வம்” என்று கூறிக் களித்தனர்.

8. பன்னிரண்டாம் நாளான பெயரிடுஞ்சடங்கில் எங்கும் ஐயதோரண கம்பங்களை நாட்டி அலங்கரித்த யானைகள் தங்கியிருக்கிற கோவர்த்தன பர்வதத்தைக் குடையாக ஏந்தி நின்ற குழந்தையாகிய

கண்ணனை ஆயர்கள் கைத்தலத்தில் வைத்துக் கொண்டு கொஞ்சிக் களித்தனர்.

9. நங்காய், “இப்பிள்ளை தொட்டிலில் கிடந்தால் தொட்டில் சிதலம் ஆம்படி கால்களால் உதைக்கின்றான். இவனை இடுப்பில் வைத்துக்கொண்டால் இடுப்பை முறிக்கின்றான். ஒடுக்கி மார்பில் அணைத்துக்கொண்டால் வயிற்றில் பாய்கின்றான். இச்சேஷ்டைகளைப் பொறுக்கும் சக்தி இல்லாமையால் தாயாகிய நான் மிகவும் இளைத்தேன்” என்றாள்.

10. செந்நெல் பயிர்மலிந்த கழனிகளால் சூழப்பட்ட திருக்கோட்டியூரிலுள்ள எம்பெருமான் பண்டு திருவாய்ப் பாடியில் அவதரித்ததைக் குறித்து அந்தணர் தலைவரான பெரியாழ்வார் அருளிய இப்பதிகத்தை ஓதவல்லவர்களுக்குப் பாவம் அனைத்தும் நீங்கும்.

ஆண்டாள்

பெரியாழ்வார் திருவில்லிபுத்தூரில் இறைவனுக்காக நாள்தோறும் மலர்கொய்யும் பூஞ்சோலையில் ஒரு நாள் துளசிச் செடியின் அருகில் சிறு பெண் குழந்தை ஒன்றைக் கண்டு அதிசயித்தார். அக்குழந்தையை அன்புடனும், பண்புடனும் வளர்த்தார். அக்குழந்தையே ஆண்டாள். இவர் கோதை என்றும் நாச்சியார் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இவர் பெரியாழ்வார் தொடுத்த மாலையினைத் தினந்தோறும் தன் கழுத்தில்கூடி அழகு பார்ப்பார். ஒருநாள் இதனை அறிந்த பெரியாழ்வார் வருத்தமுற்று வேறுமாலை ஒன்றைத் தொடுத்து அதைப் பெருமானுக்குச் சூட்டினார். அன்றிரவு பெருமாள், பெரியாழ்வார் கனவில் ஆண்டாள் சூடிக்கொடுத்த மாலையினையே கொண்டு வருமாறு பணித்தார். ஆண்டாளின் பக்திச் சிறப்பினை உணர்ந்த பெரியாழ்வார் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி என்று பாராட்டினார். இவர் கண்ணினையே தன் மணாளனாக எண்ணி வழிபட்டார். இவர் பாடியவை திருப்பாவையும் (30 பாடல்கள்) நாச்சியார் திருமொழியும் (143 பாடல்கள்) ஆகும்.

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளிச் செய்த திருப்பாவை
எட்டடி நாற்சீர் ஒருவிகற்பக் கொச்சகக் கலிப்பா

(பிலஹிராகம்- அடதாளம்)

மார்கழித் திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்!*
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமீர்காள்!*
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன் நந்தகோபன் குமரன்!*
ஏரார்ந்த கண்ணி யசோதை இளஞ்சிங்கம்*
கார்மேனிச் செங்கன் கதிர்மதியம் போல் முகத்தான்*
நாரா யணனே நமக்கே பறை தருவான்*
பாரோர் புகழ்ப் படிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

1

(பந்துவராளி ராகம்- ஆதிதாளம்)

2. வையத்து வாழ்வீர்காள்! நாமும்நம் பாவைக்கு*
 செய்யும் கிரிசைகள் கேளீரோ* பாற்கடலுள்
 பையத் துயின்ற பரமன் அடிபாடி*
 நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்கலே நீராடி*
 மையிட்டு எழுதோம் மலரிட்டு நாம்முடியோம்*
 செய்யா தனசெய்யோம் தீக்குறளை சென்றோதோம்*
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர்தூ வித்தொழுது*
 வாயினால் பாடிமனத்தினால் சிந்திக்க*
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்*
 தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோர் எம்பாவாய். 5

(பூபாள ராகம்- ஆதி தாளம்)

3. புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயில்!*
 வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ!*
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய் பேய்முலை நஞ்சுண்டு*
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி*
 உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்*
 மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்*
 உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோர் எம்பாவாய். 6

(பூபாள ராகம்- ரூபக தாளம்)

4. கீசகீச என்றெங்கும் ஆனைச் சாத்தன்* கலந்து
 பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!*
 காசம் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து*
 வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர்* மத்தினால்
 ஓசை படுத்த தயிர் அரவம் கேட்டிலையோ?*
 நாயகப் பெண் பிள்ளாய்! நாரா யணன்மூர்த்தி!*
 கேசவனைப் பாடவும் நீ கேட்டே கிடத்தியோ!*
 தேசம் உடையாய்! திறவேலோர் எம்பாவாய். 7

(பூபாள ராகம்- ஆதி தாளம்)

5. கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு*
 மேய்வான் பரந்தன காண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்*
 போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்து *உன்னைக்
 கூவுவான் வந்துநின்றோம்* கோது கலமுடைய
 பாவாய்! எழுந்திராய் பாடிப் பறைகொண்டு*
 மாவாய் பிளந்தாணை மல்லரை மாட்டிய*

தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்*
ஆஆ என்று ஆராய்ந்து அருளேலோர் எம்பாவாய். 8

(மோகன ராகம் - ஆதி தாளம்)

6. தூமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய*
தூபம் கமழத் துயிலணைமேல் கண்வளரும்*
மாமன் மகளே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்*
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ! உன்மகள் தான்?
ஊமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?*
ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரப் பட்டாளோ*
மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் என்றென்று*
நாமம் பலவும் நவின்றேலோர் எம்பாவாய். 9

(அஸாவேரி ராகம்- ஆதி தாளம்)

7 நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!*
மாற்றமும் தாராரோ? வாசல் திறவாதார்*
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன்* நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால்* பண்டொரு நாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கருணனும்*
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?*
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்! அருங்கலமே!
தோற்றமாய் வந்து திறவேலோர் எம்பாவாய். 10

(ஸ ஹா நா ராகம்- திரிபுடை தாளம்)

8 சுற்றுக் கறவைக் கணங்கள் பலகறந்து*
செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச் செய்யும்*
குற்றமொன் றில்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே*
புற்றரவு அல்குல் புனமயிலே* போதராய்*
சுற்றத்துத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்து* நின்
முற்றம் புகுந்து முகில் வண்ணன் பேர்பாட*
சிறறாதே பேசாதே செல்வப்பெண்டாட்டி!* நீ
எற்றுக்கு உறங்கும் பொருளேலோர் எம்பாவாய். 11

(கேதார கௌள ராகம்- ஆதி தாளம்)

9. கணைத்திளங் கற்றெருமை கன்றுக்கு இரங்கி*
நினைத்து முலைவழியே நின்றுபால் சோர*

நனைத்தில்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!*

பனித்தலை வீழநின் வாசல் கடைபற்றி*

சினத்தினால் தென்இலங்கைக் கோமானைச் செற்ற*

மனத்துக்கு இனியானைப் பாடவும் நீ வாய்திறவாய்*

இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்!*

அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோர் எம்பாவாய். 12

(அடாணா ராகம்- ரூபக தாளம்)

10. புள்ளிள்வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனை*
- கிள்ளைக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாடிப்போய்*
- பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்*
- வெள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற்று*
- புள்ளும் சிலம்பின காண் போதரிக் கண்ணினாய்!*
- குள்ளக் குளிரக் குடைந்துநீர் ஆடாதே*
- பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய்! நீ நன்னாளால்*
- கள்ளம் தவிர்த்து கலந்தேலோர் எம்பாவாய். 13

பொழிப்புரை

செல்வம் நிறைந்துள்ள திருவாய்ப்பாடியில் வாழும் இளம் பெண்களே! ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளவர்களே! மாதங்களிற் சிறந்த மார்கழி மாதமும் வளர்பிறைநாளும் பொருந்தியுள்ளன. கூர்மையான வேலையுடையவனும், நந்தகோபாலனுக்கு மகனும், அழகிய கண்களையுடைய யசோதை பிராட்டிக்குச் சிங்கக்குட்டி போல் இருப்பவனும், கருமேகம் போன்ற திருமேனியையும் செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கண்களையும் சூரியனையும் சந்திரனையும் போன்ற திருமுகத்தையும் உடையவனான ஸ்ரீமன் நாராயணன் நமக்கே பறையைக் கொடுப்பான். ஆதலால், இவ்வுலகத்தவர்கள் புகழுமாறு இந்த நோன்பில் ஊன்றி நீராட வர விருப்பம் உடையவர்களே! வாருங்கள். (ஏல் ஓர் எம்பாவாய்! 'ஏலோர் எம்பாவாய்' என்ற மகுடத்தினால் பாசுரங்கூறுவது மரபு ஆகும்.) (பறை- வாத்தியம் என்றும், தாங்கள் விரும்பும் பொருள் என்றும் இருபொருள்படும். விரும்பும் பொருள் அபேக்ஷிதம் எனப்படும்.)

2. மாயச் செயல்களையுடையவனும், வட மதுரைக்குத் தலைவனும், பரிசுத்தமாய் ஆழமான நீரையுடைய யமுனையாற்றங் கரையை உடையவனும், ஆயர்குலத்தில் தோன்றிய மங்களதீபம் போன்றவனும், தாயாகிய தேவகியின் வயிற்றை விளங்கச் செய்தவ னுமான கண்ணபிரானை அடியோங்களாகிய நாம் பரிசுத்தமுள்ளவர் களாய் வந்து நல்ல மலர்களைத் தூவி, வணங்கி, வாயாரப் பாடி

நெஞ்சாரத் தியானம் செய்ய அதன்பிறகு, முன்பு கழிந்த பாவங்களும் பின்பு தன்னை அறியாமல் வரக்கூடிய பாவங்களும் நெருப்பிலிட்ட பஞ்சு போல உருமாய்ந்து போகும். ஆனபின்பு அவ் எம்பெருமான் திருநாமங்களைச் சொல். ஏலோர் எம்பாவாய்.

பகவன் நாம சங்கீர்த்தனத்தால், செய்த பிழைகளும், இனி நேரக்கூடிய பிழைகளும் தீயினில் இட்ட பஞ்சுபோல் பாடுபடும். என்னே இச்சிறுதிகளின் எளிய ஏற்பாடு! (தூசு- பஞ்சு)

3. பறவைகளும் ஆரவாரங்கள் செய்கின்றன. பறவைத் தலைவனான கருடனுக்குச் சுவாமியான சர்வேசுவரனுடைய சன்னிதியில் வெண்மை நிறமுடையதும் அனைவரையும் அழையா நிற்பதுமான சங்கினுடைய பேரொலியையும் கேட்கவில்லையா? பெண்ணே! எழுந்திரு பூதனையின் முலையில் தடவியிருந்த நஞ்சை அவளது ஆவியுடன் உண்டு, வஞ்சனை பொருந்திய சகடம் கட்டுக் குலையும்படி, திருவடிபை ஒங்கச் செய்தவனும் திருப்பாற்கடலில் திருவனந்தாழ்வான்மீது அறிதுயில் செய்த உலக உற்பத்திக்குக் காரணமானவனும், இறைவனை முனிவர்களும் யோகிகளும் தம் உள்ளத்தில் வைத்து மெதுவாக எழுந்து அரி என்ற பேரொலியானது எமது நெஞ்சத்திற் புகுந்து குளிர்ந்தது. ஏலோர் எம்பாவாய்!

இப்பாசுரமே திருப்பாவையின் முதல் திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடலாகும். பொழுது விடிந்து விட்டதா? எப்படி அறிவது?

1. பறவைகள் ஒலி 2. சுவாமி சன்னிதியில் சங்கின் பேரரவம் 3. பெரியோர்களின் ஹரி ஹரி என்று செய்கிற பெருமூழக்கம். ஆகவே, எழுந்து வாருங்கள்! துயில் எழுங்கள்!

4. மதிக்கெட்ட பெண்ணே! எல்லா இடங்களிலும் ஆனைச் சாத்தன் என்ற பறவைகள் பறந்து கீச்சு கீச்சு என்று பேசிய பேச்சினுடைய ஆரவாரத்தை இன்னும் நீ கேட்கவில்லையோ? கழுத்தில் அணிந்துள்ள அச்சுத் தாலியும் ஆமைத்தாலியும் கலகலவென்று ஒலிசெய்ய கைகளை அசைத்து, மத்தால் ஓசை படுத்தின தயிரின் ஒலியையும் கேட்கவில்லையோ? பெண்களுக்கெல்லாம் தலைமையாய் இருப்பவளே! ஸ்ரீமந் நாராயணனின் அவதாரமான கண்ணபிரானை நாங்கள் பாடவும் நீ அப்பாட்டைக் கேட்டும் இவ்வாறு உறங்குவாயோ? மிக்க அழகுடையவளே! நீ எழுந்து வந்து கதவைத்திற, ஏலோர் எம்பாவாய்! காசு பிறப்பு- மாதர் அணியும் ஆபரண விசேடம்.

பொழுது விடிந்ததற்கு இங்கு மேலும் மூன்று சான்றுகள் தரப்படுகின்றன:

1. ஆனைச்சாத்தனின் கீச்சுக் கீச்சு ஒலி.

2. ஆயர்மங்கையரின் தயிர்கடையும் மத்தின் ஓசை.

3. நாங்கள் செய்து கொண்டிருப்பது “நாராயணன்” “கேசவன்” என்ற சங்கீர்த்தனம். இவற்றைக் கேட்டுக்கொண்டே பொய்த் தூக்கம் போடுகிறாயே, இது நியாயமா? எழுந்து வா! ஒன்று கூடிப் போவோம்.

5. கிருஷ்ணனாலே மிகவும் விரும்பத்தக்க பதுமை போன்றவளே! கீழ்த்திசை ஆகாயம் வெளுத்தது. அன்றியும் எருமைகள் பனிப்புல் மேய்கைகாகச் சிறுதோட்டங்களில் சென்று புகுந்தன. யாத்திரை போலப் போகின்ற எல்லாப் பெண்களையும் போக வொட்டாமல் தடுத்து உன்னை அழைத்தற்பொருட்டு உன்மாளிகை வாசலில் வந்திருக்கின்றோம். எங்களுடன் சேர்வதற்காக எழுந்திரு. கண்ணபிரானுடைய குணங்களைப்பாடி அவனிடத்துப் பறையைப் பெற்றுக் குதிரை உருவமெடுத்து வந்த கேசி என்னும் அசுரனுடைய வாயைப் பிளந்தவனும், மல்லர்களை மாளச் செய்தவனுமான அத்தேவ தேவனை நாம் அணுகி அடி பணிந்தால் அவன் நமது குறைகளை ஆராய்ந்து ஐயோ என்று இரங்கி அருள்வான். ஏலோர் எம்பாவாய்.

கண்ணனுடைய அருளுக்குப் பாத்திரமான இவளைத் தம்முடன் அழைத்துச் சென்றால், கண்ணனுடைய அருளாசி எல்லோருக்கும் எளிதாகக் கிடைக்கும் என்ற நோக்கோடு, இச்செல்வச் சீமாட்டியை வந்து அழைக்கிறார்கள்.

6. பெருந்துயில் கொண்டிருக்கும் பெண் ஒருத்தியை எழுப்பும் பாசரம் இது.

பரிசுத்தமான மாணிக்கங்கள் அழுத்திச் சமைத்த மாளிக்கைகளில் நாற்புறமும் விளக்குகள் எரியவும் வாசனைப் புகைகள் மணம் வீசவும் மென்மையான படுக்கையில் உறங்கும் அம்மான் மகளே! மாணிக்கக் கதவின் தாழ்ப்பாளைத் திறப்பாயாக! மாமீர், உம் மகளை எழுப்பமாட்டீர்களோ? உம்மகள் ஊமையோ? அல்லது செவிடோ பெருந்தூக்கம் உடையவளோ? பெரிய படுகையில் கைவிடப் பட்டாளோ! மந்திரத்தில் கட்டுப்பட்டாளோ! மாமாளே, திருமகள் கேள்வனே, வைகுண்டவாசனே என்று பலகாலும் சொல்லி என் பெருமானுடைய திருப்பெயர்கள் பலவற்றையும் வாயாரச் சொல்லி அழைத்தோம். இனியாகிலும் உன்மகள் உணரலாகாதா? ஏலோர் எம்பாவாய்.

ஏமப் பெருந்துயில் மந்திரம் என்பது நவீன ஹிப்நாடிசம், மெஸ்மரிசம் முதலான வபசிய நித்திரையை நினைப்பூட்டுகிறதல்லவா? ஆம்! இம்மந்திரத்துக்கு மாற்று? என்ன? அதுதான் பகவானின் நாம சங்கீர்த்தனம்? மாமாயன், மாதவன், வைகுந்தன் என்று நாமம் பலவும்

வாயார்ப்பாடுதலும், மனதாரச் சிந்தித்தலும் ஆகும் என்பது ஈற்றடியில் பொதிந்த பொருள்.

7. நோன்பு நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மையே! வாசற் கதவைத் திறவாதவர்கள் எதுவும் பேசமாட்டார்களே நறுமணமுள்ள திருத்துழாய் மாலையை அணிந்துள்ள திருமுடியையுடைய நாராயணனும், நம்மால் போற்றப்பெறும் பறையைத் தருகின்ற இராம பிரானால் முன் ஒரு காலத்தில் இறந்துபட்ட கும்பகர்ணனும் தோல்வியடைந்து தனது பெருந்தூக்கத்தை உனக்குக் கொடுத்து விட்டானோ? பெருந்தூக்கம் உடையவளே! அருமையான ஆபரணம் போன்றவளே! தெளிவடைந்து கதவைத் திற. ஏலோர் எம்பாவாய்.

இராமனுடைய அம்பிற்குக் கும்பகர்ணன் தோற்றான் என்று இராமாயணம் கூறப்போக, இந்த இளம் ஆயர் பெண்கள், “அந்தக் கும்பகர்ணன் உன்னிடம் தோற்றுப் போனான்” என்று இராமாயணத்துக்கு நகைச்சுவைத் திருப்பம் ஒன்று தருகிறார்கள். கும்பகருணன் ஆறுமாதம் தூங்கினான் என்று கூற, இந்த நாயகர் பெண் பிள்ளையோ” ஏமப் பெருந்துயில் கொண்டாளே” என்று உலகத்தை மறந்து அந்த கிருஷ்ணானுபவத்தில் ஈடுபட்ட பாங்கைக் குறிப்பிடுகிற தன்றோ?

8. கன்றாகிய பசுக்களினுடைய பல திரள்களைக் கறப்பவர்களும், பகைவர்களுடைய வலியழியும்படி தாமே படையெடுத்துச் சென்று போர் செய்பவர்களும், ஒருவகைக் குற்றமும் அற்றவர்களுமான கோவலர் குடியிற் பிறந்த பொற்கொடி போன்றவளே! பாம்பின் படம் போன்ற அல்குலையும் மயில் போன்ற சாயலையும் உடையவளே! செல்வப் பெண் பிள்ளாய்! எழுந்து வருவாயாக! சுற்றத்தாரும் தோழிமாருமாகிய எல்லாரும் திரளாக வந்து உன் வீட்டின் வாயிலில் வந்து கண்ணனுடைய திருநாமங்களைப் பாடிய பிறகும் நீ சலியாமலும் பேசாமலும் உறங்குவது என்ன காரணம்? யாம் அறியோம். ஏல் ஓர் எம்பாவாய்.

பகவான் நாமத்தைத் தனியாய் அனுபவிப்பதைவிட, சேர்ந்து அனுபவிப்பது தான் உள்ளத்துக்கு உறுதியளிக்கும் என்று கூறி, பாகவத கோஷ்டியில் வந்து சேர்ந்து எல்லோருடனும் கிருஷ்ணானுபவத்தை அனுபவிப்பாயாக என்று கோஷ்டி கானத்தின் நன்மையைப் பறை சாற்றுவதாக இப்பாசரம் அமைந்துள்ளது.

9. இளங்கன்றுகுளையுடைய எருமைகள், பால் கறப்பவர் இல்லாமையால் கதறிக்கொண்டு தன் கன்றின்மீது இரக்க முற்று, கன்று ஊட்டுவதாக நினைத்து முலைவழியாய் இடைவிடாமல் பால்பெருக

வீட்டை ஈரமாக்கி, சேறாகச் செய்கின்ற சிறந்த செல்வனுடைய தங்கையே! பனி எங்கள் தலையில் விழுகின்றது. உன் வாசல் கடையில், சீற்றத்தினால் இராவணனைக் கொண்டு அழித்தவனும் மனத்திற்கு இனியவனுமான இராமபிரானை நாங்கள் பாடியும் நீ வாய்திறந்து பேசவில்லை. இனியாவது எழுந்திரு, இதுவென்ன பெருந்தூக்கம்! இங்குள்ள எல்லாராலும் அறியப்படாததாயிற்று. ஏலோர் எம்பாவாய்!

“நாங்கள் இராமாயண காவியம் பாடிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன் முடிவான இராவணவதமும் ஆகிவிட்டது. இவ்வளவு பெரிய காவியத்தை இத்தனை நேரம் சொல்லியும்- பாடியும்- நீ எழுந்திருக்காமல் பெருந்துயில் துயில்கின்றாயே! ஈதென்ன பேருறக்கம் கறவை எருமைகள் பாலைச் சுரந்து வீட்டை ஈரமாக்கிவிட்டனவே! செல்வனின் தங்காய்! தலைமீது பொழியும் பனியையும் பொருட்படுத்த வில்லை. உடன் எழுந்து கோஷ்டி கானத்துடன் சேர்ந்து கொள்” என்று அப்பெண்கள் கூட்டம் அச்செல்வச் சீமாட்டியை அழைக்கிறது.

10. பறவை யுருவத்தில் வந்த பகாசுரனுடைய வாயைப் பிளந்து, அழித்தவனும், நகங்களால் இரணியனைக் கென்று, அரக்கர் குலத்தை குலத்தைவேறுத்தவனுமாகிய நரசிங்கமே கண்ணனாய் அவதரித்த எம் பெருமானுடைய வீரச் செயல்களைப் பாடிச் சென்று எல்லாப் பெண்களும் நோன்பு நோன்பதற்குரிய இடத்தில் புகுந்தனர். சக்கிரன் உதயமாகிக் குரு மறைந்தான். அன்றியும் பறவைகளும் ஆரவாரஞ் செய்தன. மலர் போன்ற கண்களை உடைய கபடத்தை விட்டு எங்களுடன் கூடி நீராடாமல் படுகையில் கிடந்து உறங்குகின்றாயோ! இது என்ன அதிசயம்? ஏலோர் எம்பாவாய். (கிள்ளுதல்- நகங்களைப் பயன்படுத்திக் கிள்ளுதல். அந்த அவதாரம் நரசிம்மாவதாரமேயன்றி, இராமாவதாரம் அன்று. இரணியன் கொல்லப்பட்ட வரலாறு இங்குக் கூறப்படுகிறது.)

இரவு வியாழம் முடிந்தது. விடியற்காலையும் வந்துவிட்டது. வெள்ளியும் உதயமாயிற்று. உனக்கு ஏன் இந்த கபடநாடகம்? நீராட எழுந்திரு. எங்களுக்கு முன் சென்றவர் பாலைக்களம் புகுந்து விட்டனர். அடம் பிடிக்காதே! கோஷ்டி கானத்தில் கூடி, செல்வோம். எழுந்திரு என்று உறங்குவதாகப் பாசாங்கு செய்பவளை அவள் தோழிகள் எழுப்புகிறார்கள். கபட நாடகம் என்பது என்ன? கண்ணன் திருமால் ஆகியவர்களின் வீரச் கதைகளைக் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்களே! எனக்கு யார் இவற்றைச் சொல்லப் போகிறார்கள்? காதுகுளிரக் கேட்டுப் படுத்திருப்பேன். இன்னும் உறங்குவது போல் உறங்காமல் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று அச்செல்வச் சீமாட்டி நினைத்துச் செய்வது கபடநாடகம் அல்லவா!

குலசேகர ஆழ்வார் : (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு)

ஊர் சேரநாட்டுத் திருவஞ்சைக்களம். திருடவரதன் என்னும் மன்னனின் மகன். தம் பாடல்களில் இவர் தம்மைக் கொல்லிக் காவலன், கூடல் நாயகன், கோழிக்கோன் எனக் கூறிக்கொள்வதால் பாண்டிய, சோழ நாடுகளுக்கும் தலைவராய் இருந்தார் எனத் தெரிகிறது. திருமால் பக்தியால் அரசு துறந்தவர்.

அதற்கும் பல படி மேலே சென்று திருவேங்கட மலையில் பறவையாய், மீனாய், ஆறாய், கொடி மரமாய், படியாய்ப் பிறக்கும் பேறு கிடைக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றார். இதனை,

செடியாய வல்வினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா நின்கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்து இயங்கும்
படியாய்க் கிடந்து உன் பவளவாய் காண்பேனே!

என்னும் பாடலின் மூலம் தெற்றென உணரலாம். திருவேங்கடப் படிகள் இன்றும் குலசேகரப்படிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

இவர் தமிழில் பெருமாள் திருமொழியும், வடமொழியில் முகுந்த மாலையும் செய்துள்ளார்.

பெருமாள் திருமொழி

5ஆம் திருமொழி- தருதுயரம் தடாயேல்
வித்துவக் கோட்டம்மாணை வேண்டுதல்
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
(சங்கராபரணராகம்- ரூபக தாளம்)

- 1 *தருதுயரம் தடாயேல் சரண் அல்லால் சரண் இல்லை*
விரை குழுவும் மலர்ப்பொழில்சூழ் வித்துவக் கோட்டு அம்மானே!
அரிசினத்தால் ஈன்றதாய் அசுற்றிடினும்* மற்றவள்தன்
அருள் நிறைந்தே அழும் குழவி அதுவேபோன்று இருந்தேனே. 1
- 2 கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்தான் செய்திடினும்*
கொண்டாணை அல்லால் அறியாக்குல மகள்போல்*
வின்தோய் மதிள்புடைசூழ் வித்துவக்கோட்டு அம்மா!* நீ
கொண்டாளாய் ஆகிலும் உன் குரை கழலே கூறுவனே. 2

- 3 மீன் நோக்கும் நீள்வயல் சூழ் வித்துவக்கோட்டு அம்மா!* என் பால்நோக்கா யாகிலும் உன் பற்றல்லால் பற்றில்லேன்* தான் நோக்காது எத்துயரம் செய்திடினும்* தார்வேந்தன் கோல்நோக்கி வாழும் குடிபோன்று இருந்தேனே. 3
4. வாளால் அறுத்துச் சுடினும் மருத்துவன்பால்* மீளாத காதல்நோ யாளன்போல்* மாயத்தால் மீளாத் துயர்தரினும் வித்துவக்கோட்டு அம்மா!* நீ ஆளா உனதருளே பார்ப்பன் அடியேனே. 4
5. வெங்கண்திண் களிறடர்த்தாய்! வித்துவ கோட்டு அம்மானே!* எங்குப் போய் உய்கேன்? உன் இணையடியே அடையல் அல்லால்* எங்கும் போய்க் கரைகாணாது எறிகடல்வாய் மீண்டேயும்* வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப் பறவை போன்றேனே. 5
6. செந்தழலே வந்தழலைச் செய்திடினும்* செங்கமலம் அந்தரம்சேர் வெங்கதிரோற்கு அல்லால் அலராவால்* வெந்துயர்வீட் டாவிடினும் வித்துவக் கோட்டு அம்மா!* உன் அந்த மில் சீர்க்க அல்லால் அகங்குழைய மாட்டேனே. 6
- 7 எத்தனையும் வான்மறந்த காலத்தும் பைங்கூழ்கள்* மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும் மற்றவைபோல்* மெய்த்துயர்வீட் டாவிடினும் வித்து வக்கோட்டு அம்மா!* என் சித்தம்மிக உன்பாலே வைப்பன் அடியேனே. 7
- 8 தொக்கிலங்கு யாறெல்லாம் பரந்தோடி* தொடுகடலே புக்கன்றிப் புறம்நிற்க மாட்டாத மற்றவைபோல்* மிக்கிலங்கு முகில்நிறத்தாய்! வித்துவக் கோட்டு அம்மா!* உன் புக்கிலங்கு சீர் அல்லால் புக்கிலன்காண் புண்ணியனே! 8
- 9 நின்னையே தான்வேண்டி நீள் செல்வம் வேண்டா தான் தன்னையே தான் வேண்டும் செல்வம் போல் மாயத்தால்* மின்னையே சேர் திகிரி வித்துவக் கோட்டு அம்மா!* நின்னையே தான்வேண்டி நிற்பன் அடியேனே. 9
- 10 வித்துவக் கோட்டு அம்மா! நீ வேண்டாயே ஆயிடினும்* மற்றாரும் பற்றில்லேன் என்றவனைத் தான் நயந்த* கொற்றவேல் தானைக் குலசேகரன்சொன்ன* நற்றமிழ்பத் தும்வல்லார் நண்ணார் நரகமே. 10

பொழிப்புரை

மணமுள்ள மலர்ச் சோலைகளால் சூழப்பட்ட திருவித்துவக் கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமானே! நீயே எனக்குத் தந்த இத்துன்பத்தை நீயே களைந்திடாவிட்டாலும் உன் திருவடியன்றி எனக்கு வேற புகலிடம் இல்லை. பெற்ற தாயானவள் மிக்க கோபங்கொண்டு அதனால் தனது குழந்தையை வெறுத்துத் தள்ளினாலும் பின்பு அத்தாயினுடைய அருளையே கருதி அழுகின்ற இளங்குழந்தையையே ஒத்திருக்கின்றேன்.

(வித்துவக் கோடு எனும் இத்தலம் மலைநாட்டில் உள்ளது. இடப்பள்ளி இரயில் நிலையத்திற்குக் கிழக்கே 16 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. இத்தலம் விற்றுவக்கோடு என்று வழங்கப்படும் மூல பாடங்களும் உண்டு.)

2. உயர்ந்த மதில்களால் சூழப்பட்ட திருவித்துவக்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமானே! கணவன் இகழ்வனே செய்தாலும் கொண்டவனையன்றி வேறொருவரையும் நிணயாத குல மகள் போல் நீ என்னை வெறுத்து ஒதுக்கினாலும் உன் திருவடிகளையே சரணமாகக் கொள்வேன்.

3. மீன்கள் வாழும் நீர்வளம் மிக்க நீண்ட வயல்கள் சூழ்ந்த திருவித்துவக் கோட்டில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமானே! அடியேன் மீது கருணைகாட்டாவிட்டாலும் உன்பற்றல்லால் எனக்கு வேறு பற்றில்லை. குடிகளைக் காக்கும் மன்னன் தான் கவனித்துப் பாதுகாவாமல் எப்படிப்பட்ட துன்பங்களைச் செய்தாலும் அவனுடைய செங்கோலையே எதிர்பார்த்து வாழ்கிற குடிமக்களை ஒத்திருக்கின்றேன்.

மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும் குடி (திருக்குறள். 542) என்பதை ஒப்புந்நோக்குக.

4. வித்துவக்கோட்டு அம்மா! வைத்தியன் கத்தியைக் கொண்டு அறுத்தாலும் ஊசியைக் காய்ச்சிச் சூடு போட்டாலும் அந்த வைத்தியனிடத்து நீங்காத அன்புடைய நோயாளி போல உன் மாயையினால் நீங்காத துன்பத்தை எனக்கு விளைத்தாலும் உன் அடியேனாகிய நான் அவ் அடிமை சித்திப்பதற்காக உன் அருளையே நோக்கியிருப்பேன்.

5. அச்சந்தரும் கண்களையுடைய குவலயாபீடம் என்ற யானையைக் கொன்றவனே! வித்துவக்கோட்டு அம்மானே! உன் உபய பாதங்களையே நான் சரண் அடைவது அல்லாமல் வேறு யாரிடத்தில் சென்று வாழ்வேன்? அலை எறிகிற கடலின் இடையில் எங்கும் போய்க்

கரை காணாமல் திரும்பி வந்து தான் முன்பு இருந்த மரக்கலத்தினுடைய பாய் மரத்தின்மீது சேர்கிற பெரிய பறவையை ஒத்திருக்கின்றேன்.

6. வித்துவக் கோட்டம்மானே! செந்தழல் வந்து வெப்பத்தைச் செய்தாலும் செந்தாமரைகள் வானத்திலுள்ள சூரியனுக்கு மலருமே யல்லாது நெருப்புக்கு அலரமாட்டா. கொடிய பாவங்களைத் தீர்க்காவிட்டாலும் உன் எல்லையில்லாத உத்தம குணங்களுக்கே அல்லாமல் வேறு ஒன்றுக்கும் நான் நெஞ்சருகமாட்டேன்.

7. வித்துவக் கோட்டம்மானே! மேகம் மழைபெய்யாமல் வறட்சி ஏற்பட்டாலும் பசுமை தாங்கிய பயிர்கள் பெரிய மேகங்களையே எதிர்பார்த்திருக்கும். அப்பயிர்கள் போல என் துன்பங்களை நீ போக்காவிட்டாலும் உனக்கு அடியனாகிய நான் என் மனதை உன்னிடத்திலேயே செலுத்துவேன்.

8. மிகுதியாய் விளங்குகின்ற காளமேகம் போன்ற கரிய திருநிறம் உடையவனே! வித்துவக்கோட்டு அம்மானே! புள்ளியனே! திரண்டு வருகின்ற ஆறுகள் எல்லாம் பரவி ஓடி முடிவில் ஆழ்ந்த கடலில் சென்று கலப்பது அல்லாது வேறு இடத்தில் சென்று நிற்க மாட்டா. அந்த ஆறுகள் போல என் நெஞ்சில் புகுந்து விளங்குகின்ற உன் கல்யாண குணங்களைத் தவிர வேறோர் இடத்தில் ஆழ்ந்திடேன்.

9. மிகுந்த ஒளியுடைய சக்கரத்தை ஏந்திய வித்துவக் கோட்டம்மானே! உன்னையே விரும்பி மிகுந்த செல்வத்தை விரும்பாதவனையே தானாக வந்து சேர விரும்புகிற அந்தச் செல்வம் போல் உன் மாயையினால் நீ என்னை வெறுத்தாலும் உனது அடியவனான நான் உன்னையே அடைய விரும்பி நிற்பேன். செல்வம் என்பதற்கு மோட்சம் என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

10. வித்துவக் கோட்டம்மானே! நீ என்னை விரும்பாவிட்டாலும் வேறு எவரையும் நான் சரண் அடைய மாட்டேன் என்று அந்த எம்பெருமான் திருவடிகளையே விரும்பி வெற்றியைத் தரும் வேலையும் சேனையையும் உடையவரான குலசேகரர் அருளிச் செய்த நல்ல தமிழ்ப்பாடல்கள் பத்தையும் ஓதவல்லவர்கள் நரகத்திற்குச் சேர மாட்டார்கள்.

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் சோழநாட்டில் திருமண்டங் குடியில் விப்ர நாராயணர் என்ற இயற்பெயருடன் தோன்றியவர். திருவரங்கத்தில் நந்தவனம் அமைத்து இறைவனுக்கு மலர்மாலை கட்டும் திருத்தொண்டாற்றி வந்தார். தேவதேவி என்ற ஆடல்மகளின் மையலில் ஆட்பட்டுத் திருமாலால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர் என்பர். திருமாலடியவராக மாறிய நிலையில் தம் பெயரையும் தொண்டரடிப் பொடி என்று மாற்றிக் கொண்டார். இவர் பாடியவை திருப்பள்ளியெழுச்சியும் திருமாலையும் ஆகும், இவர் திருமாலிடம், 'என்னையன்றி வேறு உறவுகளில்லை' என்று மனமுருகிப் பாடுகின்றார்.

“ஊரிலேன் காணி இல்லை உறவுமற்றொருவர் இல்லை
பாரில் நிற்பாத மூலம் பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி
காரொளி வண்ண னேயென் கண்ணனே! கதறுகின்றேன்
ஆருளர் களைகண் அம்மா அரங்கமா நகருளானே”

என்ற பாடல் அவருடைய சரணாகதி நிலையை விளக்குகிறது. ‘அச்சுதா, அமரர் ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே’ என்று கண்ணனைப் பாடுகின்ற சுவை இந்திரலோகமானுகின்ற சுவையை விடப் பெரிது என்று இவர் பாடிய பாடல் எல்லோராலும் போற்றப்படுகின்றது.

தொண்டர் அடிப்பொடி யாழ்வார் அருளிச்செய்த திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

(பூபாள ராகம்- ஆதி தாளம்)

1. கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தணைந்தான்
கனை இருள் அகன்றது காலையம் பொழுதாய்*
மது விரிந்து ஒழுகின மாமலர் எல்லாம்
வானவர் அரசர்கள் வந்து வந்து ஈண்டி*
எதிர்திசை நிறைந்தனர் இவரொடும் புகுந்து
இருங்களிற்று ஈட்டமும் பிடியொடு முரசும்*
அதிர்தலில் அலைகடல் போன்றுளது எங்கும்
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

- 2 கொழுங்கொடி முல்லையின் கொழுமலர் அணவிக்கூர்ந்தது குணதிசை மாருதம் இதுவோ*
எழுந்தன மலரணைப் பள்ளிகொள் அன்னம்
ஈன்பனி நனைந்ததம் இருஞ்சிறகு உதறி*
விழுங்கிய முதலையின் பிலம்புரை பேழ்வாய்
வெள்ளெயிறு உறஅதன் விடத்தினுக்கு அனுங்கி*
அழுங்கி ஆணையின் அருந்துயர் கெடுத்த
அரங்கத்தம் மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 2
- 3 சுடரொளி பரந்தன சூழ்திசை எல்லாம்
துன்னிய தாரகை மின்னொளி சுருங்கி*
படரொளி பசுத்தனன் பனிமதி இவனோ
பாயிருள் அகன்றது பைம்பொழில் கமுகின்*
மடலிடைக் கீறிவண் பாளைகள் நாற
வைகறை கூர்ந்தது மாருதம் இதுவோ*
அடலொளி திகழ்தரு திகிரியந் தடக்கை
அரங்கத்தம் மா! பள்ளி எழுந்தருவாயே. 3
- 4 மேட்டிள மேதிகள் தளைவிடும் ஆயர்கள்
வேய்ங்குழல் ஓசையும் விடைமணிக் குரலும்*
ஈட்டிய இசைதிசை பரந்தன வயலுள்
இரிந்தன சுரும்பினம் இலங்கையர் குலத்தை*
வாட்டிய வரிசிலை வானவர் ஏறே!
மாமுனி வேள்வியைக் காத்து அவபிரதம்*
ஆட்டிய அடுதிறல் அயோத்திளம் அரசே
அரங்கத்தம் மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 4
- 5 புலம்பின புட்களும் பூம்பொழில் களின்வாய்
போயிற்றுக் கங்குல் புகந்தது புலரி*
கலந்தது குணதிசைக் கனைகடல் அரவம்
களிவண்டு மிழற்றிய கலம்பகம் புனைந்த*
அலங்கலம் தொடையல் கொண்டு அடியிணை பணிவான்
அமரர்கள் புகுந்தனர் ஆதலில் அம்மா*
இலங்கையர் கோன்வழி பாடுசெய் கோயில்
எம்பெரு மான்! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 5
- 6 இரவியர் மணிநெடுந் தேரொடும் இவரோ?
இறையவர் பதினொரு விடையரும் இவரோ!*
மருவிய மயிலினன் அறுமுகன் இவனோ?
மருதரும் வசக்களும் வந்துவந்து ஈண்டி*
புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் தேரும்
குமரதண்டம்புகுந்து ஈண்டிய வெள்ளம்*

- அருவரை யணையநின் கோயில்முன் இவரோ?
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6
- 7 அந்தரத்து அமரர்கள் கூட்டங்கள் இவையோ?
அருந்தவ முனிவரும் மருதரும் இவரோ?*
- இந்திரன் ஆணையும் தானும்வந் திவனோ?*
- எம்பெருமான்! உன் கோயிலின் வாசல்*
சுந்தரர் நெருக்கவிச் சாதரர் நூக்க
இயக்கரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்*
அந்தரம் பாரிடம் இல்லைமற் றிதுவோ?
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 7
- 8 வம்பவிழ் வானவர் வாயுறை வழங்க
மாநிதி கபிலைஒண் கண்ணாடி முதலா*
எம்பெருமான்படி மக்கலம் காண்டற்கு
ஏற்பன வாயின கொண்டு நன் முனிவர்*
தும்புரு நாரதர் புகுந்தனர் இவரோ?
தோன்றினன் இரவியும் துலங்கொளி பரப்பி*
அம்பர தலத்தில் நின்று அகல்கின்றது இருள்போய்
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 8
9. *ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம் மத் தளி
யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசை கெழுமி*
கீதங்கள் பாடினர் கின்னரர் கெருடர்கள்
சந்தருவர் அவர் கங்குலுள் எல்லாம்*
மாதவர் வானவர் சாரணர் இயக்கர்
சித்தரும் மயங்கினர் திருவடி தொழுவான்*
ஆதலில் அவர்க்கு நாள் ஓலக்கம் அருள
அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 9
10. கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்ந்தன இவையோ?
கதிரவன் கனைகடல் முளைத்தனன் இவனோ!*
- துடியிடை யார்குகுழல் பிழிந் துதறித்
துகிலுடுத்து ஏறினர் சூழ்புனல் அரங்கா!*
- தொடை யொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து
தோன்றிய தோள் தொண்டர் அடிப்பொடி யென்னும்
அடியனை* அளியன்என்று அருளிண் அடியார்க்கு
ஆட்படுத்தாய்! பள்ளி எழுந்தருளாயே. 10

பொழிப்புரை

1. அரங்கத்தம்மா! சூரியன் கிழக்கில் உதய கிரியின் உச்சியில் வந்து சேர்ந்தான். அடர்ந்திருந்த இருள் அகன்றது. அழகிய தேவர்களும்

அரசர்களும் ஒருவருக்கொருவர் முற்பட வந்து திரண்டு, தெற்குத் திசையில் நிறைந்து நின்றார்கள். இவர்களோடு வந்த இவர்களது வாகனமாகிய பெரிய ஆண் யானைத் திரள்களும் பெண் யானைத் திரள்களும் பெரிய வாத்தியங்களும் ஒலிக்கும் போது எல்லாத் திசைகளிலும் அலை எறிகின்ற கடல் ஒலியை ஒத்திருக்கிறது. ஆதலால், திருப்பள்ளியைவிட்டு எழுந்தருள்வாயாக.

(இங்குக் குறிப்பிடப்பட்ட 10 பாசுரங்களும் நித்யாநுசந்தாநத்தில் அனுட்டிக்கப்படும்.)

2. கீழ்க்காற்று, செழுங் கொடிகளையுடைய முல்லையின் அழகிய மலர்களை அணைந்து கொண்டு இதோ வீசுகின்றது. மலர் அணையில் பள்ளிகொள் அன்னங்கள் பனியால் நனைந்து தம்முடைய அழகிய சிறகுகளை உதறிக்கொண்டு உறக்கம் விட்டு எழுந்தன. தன் காலை விழுங்கின முதலையினுடைய பிலம்புரை பேழ்வாய் வெள் எயிறு உற அதன் துன்பத்திற்கு மிகவும் ஆடப்பட்ட கஜேந்திரனுடைய அருந்துயரைப் போக்கிய அரங்கத்தம்மா, பள்ளியெழுந்தருளாயே!

3. எல்லா இடங்களிலும் சூரிய கிரணங்கள் பரவிவிட்டன. ஆகாயத்தில் நெருங்கிய நட்சத்திரங்களினுடைய மின் ஒளி சுருங்கி மிக்க ஒளியையுடைய இக்குளிர்ந்த சந்திரனும் ஒளிமழுங்கினான், இருள் அகன்றது. இந்த விடியற்காற்று பசுமையான சோலைகளிலுள்ள பாக்குமரங்களின் மடலைக் கீற அதனால் அழகிய பாளைகள் மணம் வீச அதை முகந்துகொண்டு வீசுகின்றது. வலிய ஒளியுடைய சக்கரத்தை ஏந்திய அரங்கத்தம்மா! பள்ளியெழுந்தருளாயே!

4. உயர்த்தியும் இளைமையும் தங்கிய எருமைகளை மேய்க்கக் கட்ட வீழ்த்து விடுகிற ஆயர் ஊதுகிற புல்லாங்குழலின் நாதமும் எருதுகளின் சுழுத்திற்கட்டியுள்ள மணிகளின் ஓசையும் ஆகிய இவ்இரண்டும் கூடின ஓசை, திசையெங்கும் பரவியது. கழனிகளிலுள்ள வண்டுகளின் திரள் ஆரவாரித்துக் கொண்டு கிளம்பின. இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவர் ஏறே! விசுவாமித்திர முனிவருடைய யாகத்தை நிறைவேற்றி முடிவில் அவபிரதம் எனும் மங்கள ஸ்நானம்* செய்வித்தருளின விரோதிகளை ஒழிக்கவல்ல வீரமுடையவனாய் அயோத்தி யாளும் எம் அரசே! அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

5. சோலைகளிலுள்ள பறவைகளும் ஆரவாரம் செய்கின்றன. இரவு கழிந்தது. விடியற் காலம் வந்தது கீழ்த்திசையில் செய்கின்ற கடலினுடைய ஓசை வியாபித்தது. தேனைப் பருகிக் களிக்கின்ற வண்டுகள் ஒலிசெய்யும் பலவகைப் பூக்களால் தொடுக்கப் பெற்ற அழகிய மாலைகளைக் கொண்டு தேவர்கள் தேவீருடைய திருவடிகளைப் பணிய வந்துள்ளனர். ஆகையால், எம்பெருமானே! விபீடணன் வழிபாடு செய்கிற கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமானே! பள்ளியெழுந்தருளாயே.

6. அழகிய பெரிய தேரோடு கூட பன்னிரண்டு ஆதித்தர்களும், உலகக் காவலர்களான ஏகாதச ருத்திரர்களும், மயில்வாகனனான சுப்பிரமணியனும், மருத் கணங்களான ஒன்பதின்மரும், அஷ்ட வசக்களும் ஒருவருக்கொருவர் முந்திக் கொண்டு வந்து நெருங்கி நிற்க இவர்களுடைய வாகனங்களான குதிரைகள் பூட்டிய தேர்களும் பாட்டும் கூத்துமாய்த் தேவர்கள் வந்து புகுந்து நெருங்கியிருக்கிறார்கள். பெரிய மலை போன்ற கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

7. எம்பெருமான்! உன் கோயிலின் வாசலில் தேவேந்திரனும் அவனுடைய வாகனமான ஐராவதமும் வந்திருப்பதோடு அண்டத்துள் இருக்கின்ற தேவர்களும் அவர்களுடைய பரிவாரங்களும் தவசிகளும் மருக்கணங்களும் யட்சர்களும் கந்தர்வர் நெருக்கவும் வித்தயாதரர்கள் தள்ளவும் திருவடிதொழுவான் மயங்கினர். ஆகாயமும் பூமியும் இடமில்லாமல் நிரம்பி உள்ளன. அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

8. தேவருக்குச் சமர்ப்பிப்பதற்காக மணமுள்ள அறுகம்புல்லும் சிறந்த சங்கநிதி பதுமநிதிகளும் கொண்டு வந்து தேவர்களும் காமதேனுவும் ஒளிபொருந்திய கண்ணாடி முதலாக எம்பெருமான் பார்ப்பதற்குத் தகுதியான உபகரணங்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு முனிவர்களும் தும்புருநாரதர்களும் வந்து நின்றார்கள். இதுவும் அன்றி சூரியனும் துலங்கொளி பரப்பி உதயமானான். இருள் ஆகாயத் தினின்றும் நீங்கிப் போயிற்று. அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9. குற்றமற்ற சிறுபறையும் ஒற்றைத் தந்தியுடைய எக்கமும் மத்தளமும் வீணையும் புல்லாங்குழல்களுமாய் எல்லாத் திசைகளிலும் இவற்றின் முழக்கத்தோடு இசை கெழுமி கீதங்கள் பாடினர். அவர்கள் கின்னரர்களும் கருடர்களும் கந்தர்வர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் ஆவர். மாதவர்களும் தேவர்களும் சாரணர்களும் இயக்கர்களும் சித்தர்களும் தேவரீருடைய திருவடிகளைத் தொழுவதற்காக இரவெல்லாம் வருந்திக் கொண்டு இருக்கின்றனர். ஆகையால் அவர்களுக்குப் பகல் ஓலக்கம் அருள அரங்கத்தம்மா! பள்ளி எழுந்தருளாயே. (ஓலக்கம்- காட்சி தருதல்.)

10. திருக்காவேரியால் சூழப்பட்ட திருவரங்கத்தில் கண் வளர்ந்தருளும் பெருமானே! மணமுள்ள தாமரை மலர்கள் மலர்ந்து விட்டன. சூரியனும் கடலில் உதய கிரியில் வந்து தோன்றினான். மாதர்கள் சுருண்ட மயிர்முடியை நீர்ப்பசையறப் பிழிந்து உதறிவிட்டு, துகில் உடுத்துக் கரையேறிவிட்டார்கள். திருத்துழாய் மாலையும் பூக்குடலையும் ஏந்தி விளங்கும் அடியேனை அளியன் என்று அருளி உன் அடியார்க்கு ஆளாக்குவாய். அதற்காக, திருப்பள்ளியை விட்டு எழுந்தருள்வாயாக.

அலகு -4

இலக்கணம்

1. திணை, பால், எண், இடம்

திணை

திணை என்பது ஒழுக்கம். திணை, உயர்திணை எனவும் அஃறிணை எனவும் இரு பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. யார் என்னும் வினாவுக்கு விடையாக வரும் பெயர் உயர்திணைப் பெயர்.

எடுத்துக்காட்டு: **முருகன், வீரர்.**

அஃறிணை என்பது உயர்வல்லாத திணை, உயர்திணை அல்லாத மற்ற உயிருள்ளவை, உயிர் இல்லாதவை ஆகிய எல்லாப் பொருள்களும் அஃறிணை. என்ன? என்ற வினாவுக்கு விடையாக வரும் பெயர் அஃறிணைப் பெயர்.

எடுத்துக்காட்டு: **அணில், வீடு.**

**“மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்திணை
மற்றுஉயிர் உள்ளவும் இல்லவும் அஃறிணை”**

(நன்னூல் / 4)

பால்

பால் என்பது தன்மை அல்லது பகுப்பு, திணையின் உட்பிரிவு பால் என வழங்கப்படும்.

ஓர் ஆணைக்குறிப்பது ஆண்பால். அவன் என்ற பெயரால் சுட்டப்பெறும் பெயர்கள் யாவும் ஆண்பாற் பெயர்கள்.

(எடுத்துக்காட்டு) **எழிலன், மாணாக்கன்.**

ஒரு பெண்ணைக் குறிப்பது பெண்பால். அவள் என்ற சொல்லால் சுட்டப் பெறும் பெயர்கள் யாவும் பெண்பாற் பெயர்கள்.

(எடுத்துக்காட்டு) **மலர்விழி, தமக்கை.**

பலரைக் குறிப்பது பலர்பால் - அவர்கள் என்ற சொல்லால் சுட்டப் பெறும் பெயர்கள் யாவும் பலர் பாற் பெயர்கள். ஆண்கள் பலராயினும், பெண்கள் பலராயினும் பலர்பால் என்றே குறிக்கப்பெறும்.

(எடுத்துக்காட்டு) **மக்கள், மாணவர், பெண்டிர்.**

அவர் என்னும் சொல்லால் சுட்டப் பெறும் பெயர்கள் மரியாதை காரணமாகச் சுட்டப் பெறுவதால், மரியாதைப் பன்மை எனக் குறிக்கப் பெறும்.

(எடுத்துக்காட்டு) **ஆசிரியர். தந்தையார்**

ஓர் அஃறிணைப் பொருளைக் குறிப்பது ஒன்றன்பால். அது என்ற சொல்லால் சுட்டப் பெறும் பெயர்கள் யாவும் ஒன்றன்பாற் பெயர்கள்.

(எடுத்துக்காட்டு) **மரம், பசு.**

பல அஃறிணைப் பொருள்களைக் குறிப்பது பலவின்பாற் பெயர். அவை என்ற சொல்லால் சுட்டப் பெறும் பெயர்கள் யாவும் பலவின்பாற் பெயர்கள்.

(எடுத்துக்காட்டு) **மரங்கள், குதிரைகள்.**

அஃறிணை உயிரினங்களில் ஆண், பெண் பகுப்பு இருப்பினும் அவை ஆண்பால், பெண்பால் எனக் குறிக்கப்பெறுவது இல்லை.

“ஆண் பெண் பலர்என முப்பாற்று உயர்திணை” (நன் -5)

ஒன்றே பலஎன்று இருபாற்று அஃறிணை (நன் -6)

எண்

எண் என்பது எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும்.

இது ஒருமை, பன்மை என இருவகைப்படும்.

ஒன்றைக் குறிப்பது ஒருமை ஆகும் (எடுத்துக்காட்டு) செடி, பூ, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இரண்டு முதலிய பல எண்களைக் குறிப்பது பன்மை ஆகும்.

(எடுத்துக்காட்டு) **செடிகள், பூக்கள்.**

ஒருமையைப் பன்மையாக மாற்ற ‘கள்’ விகுதி சேர்க்க வேண்டும்.

இடம்

இடம் என்பது சொற்கள் வழங்குவதற்குரிய இடம். ‘அது’ தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை என மூவகைப்படும்.

பேசுவோன், தன்னையும் தன்னைச் சார்ந்தோரையும் குறிப்பது தன்மை இடம்.

யான், நான் - தன்மை ஒருமை.

யாம், நாம், நாங்கள் - தன்மைப் பன்மை.

முன் நிற்போரைக் குறிப்பது முன்னிலை இடம்

நீ - முன்னிலை ஒருமை

நீர், நீங்கள் - முன்னிலைப் பன்மை

தன்மை, முன்னிலை நீங்கிய மற்றெல்லாவற்றையும் குறிப்பது படர்க்கை இடம்.

அரசன் - ஆண்பால்

அரசி - பெண்பால் - உயர்திணை ஒருமை

மக்கள் - பலர்பால் - உயர்திணைப் பன்மை

மாடு - ஒன்றன்பால் - அஃறிணைஒருமை

மாடுகள் - பலவின்பால் - அஃறிணைப்பன்மை

“தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே”

2. ஆகுபெயர்

ஒரு பொருளின் இயற்பெயர், அதனை உணர்த்தாமல். அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொரு பொருளுக்குத்தொன்று தொட்டுப் பெயராகி வருவது ஆகுபெயர் எனப்படும்.

எடுத்துக்காட்டு: **காளை வந்தான்.**

இதில் உள்ள காளை என்னும் சொல் எருதினைச் சுட்டாமல் காளையைப் போன்ற வீரமிக்க ஆண்மகன் என்னும் பொருளைத் தருகிறது. ஆகுபெயர் பல வகைப்படும்.

**“பொருள்முதல் ஆறோடு அளவைசொல் தானி
கருவி காரியம் கருத்தன் ஆதியுள்
ஓன்றன் பெயரான் அதற்கு இயை பிறிதைத்
தொன்முறை உரைப்பன ஆகுபெயரே”** (நன் - 290)

1. பொருளாகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **மாலதி மல்லிகை சூடினாள்.**

இத்தொடரில் உள்ள ‘மல்லிகை’ என்னும் சொல் வேர், கொடி, இலை, பூ ஆகிய உறுப்புகள் அனைத்தும் சேர்ந்த முழுப் பொருளைக் குறிக்கிறது. ஆனால் அடுத்துள்ள ‘சூடினாள்’ என்னும் பயனிலையால் மல்லிகை என்னும் பெயர், முழுப் பொருளை உணர்த்தாது. அதன் ஓர் உறுப்பாகிய மலரை மட்டும் உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு ஒரு முழுப்பொருளின் பெயர், தன்னைச் சுட்டாமல். தன்னோடிணைந்த ஓர் உறுப்பை (சினை) மட்டும் குறிப்பது பொருளாகு பெயர் எனப்படும். (பொருள் - முதற்பொருள். முழுப்பொருள்).

2. இடவாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **கூடைப் பந்தாட்டத்தில் மதுரை வென்றது.**

இந்தச் சொற்றொடரில் உள்ள ‘மதுரை’ என்னும் இடப்பெயர். அப்பெயரால் அமைந்த ஊரைக் குறிப்பிடாது அவ்வூரில் இருந்து வந்து விளையாடிய பந்தாட்டக் குழுவினரை உணர்த்துகிறது. மதுரையைச் சேர்ந்த குழுவினர் வென்றனர் என்பது இதன் பொருள்.

இவ்வாறு ஓர் இடப்பெயர். அதனைக் குறிக்காமல் அவ்விடத் தோடு தொடர்புடைய வேறு பொருளுக்கு ஆகி வருவது இடவாகு பெயர் ஆகும்.

3. காலவாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **மணிமொழி மார்கழி சூடினாள்.**

‘மார்கழி’ என்னும் சொல் தமிழ்த் திங்களைக் குறிக்கும் காலப்பெயராகும். ஆனால் இச்சொல் சூடினாள்’ என்னும் குறிப்பால் மார்கழித் திங்களில் மலர்ந்த மலரை (திசம்பர் எனப்படும் நீலக்கனகாம்பரம்) உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு காலப்பெயர், அக்காலத்தோடு தொடர்புடைய வேறு பொருளுக்கு ஆகி வருவதைக் காலவாகு பெயர் என்கிறோம்.

4. சினையாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **ஆசிரியர், தலைக்கு ஒரு வினாத்தாள் தந்தார்.**

‘தலை’ என்பது நம்முடலின் ஓர் உறுப்பு. ஆனால் இத்தொடரில் உள்ள ‘தலை’ என்னும் உறுப்பின் (சினையின்) பெயர், அடுத்துள்ள குறிப்புச் சொற்களால் மாணவனைக் குறிக்கிறது.

ஆசிரியர் ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் ஒரு வினாத்தாள் தந்தார் என்பது இத்தொடரின் பொருள்.

இவ்வாறு ஒரு சினையின் பெயர், அதனோடு தொடர்புடைய முழுப் பொருளுக்கு ஆகி வருவது சினையாகு பெயர் எனப்படும்.

5. பண்பாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **இளங்கோ இனிப்பு வழங்கினான்.**

‘இனிப்பு’ என்பது சுவையைக் குறித்த பண்புப் பெயராகும். இத்தொடரில் ‘இனிப்பு’ என்னும் பண்புப் பெயர், வழங்கினான் என்னும் குறிப்பால் இனிப்புச் சுவையுடைய பண்டத்தை (பொருளை) உணர்த்துகிறது.

இவ்வாறு பண்புப் பெயர், அப்பண்பைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆகி வருவது பண்பாகு பெயர் எனப்படும். இதனைக் குணவாகு பெயர் என்றும் வழங்குவர்.

6. தொழிலாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **அழகன் அவியல் உண்டான்.**

இத்தொடரில் உள்ள ‘அவியல்’ என்னும் ‘சொல். காய்கறிகளை அவித்தலாகிய தொழிலைக் குறிப்பதாகும். ஆனால் ‘உண்டான்’ என்னும்

பயனிலையால் அவிக்கப்பட்ட காய்கறியினை உண்டான் என்னும் பொருளைத் தருகிறது.

இவ்வாறு தொழிற்பெயர், அத்தொழிலிருந்து பெறப்படும் பொருளுக்கு ஆகி வருவது தொழிலாகு பெயர் எனப்படும்.

7. தானியாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **கழல் பணிந்தான்**

கழல் அணியப்பெற்ற காலைப் பணிந்தான். கழல் என்பது அது அணியப் பெற்ற இடமாகிய காலுக்கு ஆகி வந்தது.

தானியின் பெயர் தொடர்புடைய தானத்திற்கு ஆகி வருவது தானியாகு பெயர் எனப்படும், தானி - தானத்தை உடையது. தானம் - இடம்.

8. உவமை ஆகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **காளை வந்தான்**

காளை மாட்டைக் குறிக்கும் பெயராகிய காளை என்பது காளை மாடு போன்ற வலிமையும் வீரமும் வாய்ந்த ஆண் மகனுக்கு ஆகி வந்தது. காளை போன்றவன் வந்தான்.

உவமானப் பெயர், தொடர்புடைய உவமேயப் பொருளுக்கு ஆகி வருவது உவமை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

9. கருவியாகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **குழல் கேட்டு மகிழ்ந்தான்**

குழல் என்னும் இசைக் கருவியின் பெயர், அதனால் உண்டான இசைக்கு ஆகி வந்தது. குழல் ஓசைகேட்டு மகிழ்ந்தான்.

கருவியின் பெயர், அதனால் உண்டாகிய காரியப் பொருளுக்கு ஆகி வருவது கருவியாகுபெயர் எனப்படும்.

10. காரியவாகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **களவியல் படித்தான்.**

களவியல் என்னும் (காரியத்தின்) பெயர் அதனை உணர்த்துதற்குக் கருவியாகிய நூலிற்கு ஆகி வந்தது - களவியல் என்னும் அகத்திணை இலக்கணத்தைப் படித்தான்.

காரியத்தின் பெயர், அது உண்டாவதற்குக் காரணமான கருவிப் பொருளுக்கு ஆகி வருவது, காரியவாகு பெயர் எனப்படும். (இது கருவியாகு பெயர்க்கு எதிர்மறை ஆகும்.)

11. கருத்தா ஆகு பெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **திருவள்ளுவர் கற்றாள்.**

திருவள்ளுவர் என்னும் கருத்தாவின் பெயர், அவர் இயற்றிய திருக்குறளுக்கு ஆகி வந்தது திருக்குறளைக் கற்றாள்.

கருத்தாவின் பெயர், அவரால் இயற்றப்பட்ட நூலிற்கு ஆகி வருவது கருத்தா ஆகு பெயர் எனப்படும்.

12. சொல்லாகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **பாட்டுக்கு உரை எழுதுக.**

உரை என்னும் சொல்லின் பெயர், அதன் பொருளுக்கு ஆகி வந்தது.

சொல்லின் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது சொல்லாகு பெயர் எனப்படும்.

13. எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **தலைக்கு ஒன்று கொடு.**

ஒன்று என்னும் எண்ணுப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு (பழம், இனிப்பு, புத்தகம், பேனா...) ஆகி வந்தது. தலைக்கு ஒரு பழம் கொடு.

எண்ணைக் குறிக்கும் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது எண்ணல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

14. எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **கிலோ என்ன விலை?**

கிலோ என்னும் எடுத்தல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு (அரிசி, பருப்பு, சருக்கரை...) ஆகி வந்தது - கிலோ அரிசி என்ன விலை?

எடுத்தல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது எடுத்தல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

15. முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **இரண்டு லிட்டர் கொடு.**

லிட்டர் என்னும் முகத்தல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு (பால், மண்ணெண்ணெய்...) ஆகி வந்தது. இரண்டு லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் கொடு.

முகத்தல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகிவருவது முகத்தல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

16. நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர்

எடுத்துக்காட்டு: **சட்டைக்கு இரண்டு மீட்டர் வேண்டும்.**

மீட்டர் என்னும் நீட்டல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு (துணி) ஆகி வந்தது... இரண்டு மீட்டர் துணி வேண்டும்.

நீட்டல் அளவைப் பெயர், தொடர்புடைய பொருளுக்கு ஆகி வருவது நீட்டல் அளவை ஆகுபெயர் எனப்படும்.

3. வேற்றுமை

ஒரு தொடரில் வரும் பெயர்ச் சொல்லின் பொருளை வேறுபடுத்துவது வேற்றுமையாகும். பெயர்ச்சொல்லின் இறுதியில் வரும் இடைச்சொல் வேற்றுமை உருபு எனப்படும். இவ்வேற்றுமை பற்றி நன்னூலார்,

**“ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப்பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை”**

என்கிறார்.

வேற்றுமையின் பெயரும் முறையும்

“பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்
விளி என்றாகும் அவற்றின் பெயர் முறை”

என வேற்றுமை எட்டு ஆகும் என்கிறது நன்னூல்.

முதல் வேற்றுமை

முதல் வேற்றுமை ‘பெயர் வேற்றுமை’ எனப்படும். பெயர்ச்சொல் தொடரில் முதலாவதாக வருவதால் எழுவாய் வேற்றுமை’ எனவும் அழைக்கப்படும். இவ்வேற்றுமைக்கு உருபு இல்லை. வினை, பெயர், வினாக்களைக் கொண்டு அவற்றின் வினை முதலாய் நிற்பதே அதன் பொருள்.

எ.கா. சாத்தன் வந்தான், அவன் பெரியன்- வினைகொண்டு முடிந்தன,

சாத்தன் இவன், ஆ ஒன்று- பெயர்கொண்டு வந்தன.

அவன் யார்? ஆ யாது- வினாக் கொளநின்றன.

இரண்டாம் வேற்றுமை

பெயர்ச் சொல்லின் பொருளைப் செயப்படுபொருளாக வேறுபடுத்தக்கூடிய இரண்டாம் வேற்றுமையின் உருபு ‘ஐ’ ஆகும்.

“இரண்டாவதன் உருபு ஐயே அதன் பொருள்
ஆக்கல் அழித்தல் அடைதல் நீத்தல்
ஓத்தல் உடைமை ஆதி யாகும்”

என்கிறது நன்னூல்.

சான்று

குடத்தை வனைந்தான் - ஆக்கல் பொருள்

கோட்டையை இடித்தான்	-	அழித்தல் பொருள்
வீட்டை அடைந்தான்	-	அடைதல் பொருள்
வீட்டைத் துறந்தான்	-	நீத்தல் பொருள்
புலியை ஒத்தான்	-	ஒப்புடை பொருள்
பொன்னை உடையான்	-	உடைமை பொருள்

மூன்றாம் வேற்றுமை

“ மூன்றா வதன் உருபு ஆல் ஆன் ஓடு ஓடு

கருவி கருத்தா உடனிகழ்வு அதன் பொருள் என்கிறது நன்னூல்

சான்று வேலால் எறிந்தான்	-	ஆல் (கருவி)
ஆசிரியனோடு சென்றான்	-	ஓடு (உடனிகழ்ச்சி)
தலைவியொடு சென்றான்	-	ஓடு (உடனிகழ்ச்சி)

கருவியாவது முதற்கருவி, துணைக்கருவி என இருவகைப்படும், முதற்கருவியாவது செயப்படு பொருளோடு ஒற்றுமை உடையது சான்று மண்ணால் குடத்தை வனைந்தான்- மண் முதற்கருவி அதைச் செய்வதற்கும் திரிகை துணைக்கருவி கருத்தா இயற்றுதல் கருத்தா. ஏவுதல் கருத்தா என இருவகைப்படும், சான்று தச்சனால் கோவில் கட்டப்பட்டது (இயற்றுதல் கருத்தா)

அரசனால் கோயில் கட்டப்பட்டது (ஏவுதல் கருத்தா)

உடனிகழ்ச்சிப் பொருள் தலைமைப் பொருளும் தலைமையில் பொருளும் என இருவகைப்படும்,

சான்று ஆசிரியனோடு மாணவன் வந்தான் - தலைமைப்பொருள் மாணாக்கனோடு ஆசிரியன் வந்தான் - மாணாக்கன் தலைமையில் பொருள்

நான்காம் வேற்றுமை

“நான்கா வதற்கு உருபு ஆகும் குவ்வே
கொடை பகை நேர்ச்சி தகவு அது வாதல்
பொருட்டு முறை ஆதியின் ‘இதற்கு இது’ எனல் பொருளே”

என்கிறது நன்னூல் ‘கு’ என்பது நான்காம் வேற்றுமை உருபாகும், இவ்வுருபிற்கு அடுத்து வல்லினம் வந்தால் ஒற்று மிகும்,

சான்று: அவளுக்குக் கொடுத்தான்	-	கொடைப் பொருள்
பரணருக்கு நண்பர் கபிலர்	-	நட்புப் பொருள்
நட்புக்குப் பகை ஐயம்	-	பகை
மனிதனுக்கு அழகு கல்வி	-	தகவு
கட்டடத்துக்குச் செங்கல்	-	அதுவாதல்
கூழுக்குப் பாடினாள் ஓளவை	-	பொருட்டு
சிவனுக்கு மகன் கந்தன்	-	முறை

ஐந்தாம் வேற்றுமை

“ஐந்தா வதன் உருபு இல்லும் இன்னும்

நீக்கல் ஒப்பு எல்லை ஏதுப் பொருளே

என்கிறது நன்னூல் இல் இன் என்பன ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபு களாகும், இதன் பொருள் நீக்கல். ஒப்புமை எல்லை, ஏது முதலான பல பொருள்களை உணர்த்தி வரும் சான்று

மலையின் வீழ்ருவி	-	நீக்கல் பொருள்
வீரத்தில் சிறந்தோர் தமிழர்	-	ஒப்புப்பொருள்
பாரதத்தின் தென் எல்லை குமரி	-	எல்லைப்பொருள்
கல்வியில் பெரியர் கம்பர்	-	ஏதுப்பொருள்

ஆறாம் வேற்றுமை

அது, ஆது, அ என்பன ஆறாம் வேற்றுமையின் உருபுகளாகும். கிழமைப் பொருளில் வரும். இது தற்கிழமை பிறிதின் கிழமை என இரு வகைப்படும், அது, ஆது ஒருமையிலும் அ - பன்மையிலும் வரும்.

தற்கிழமை

எ.கா. சாத்தனது கருமை	-	குணப் பொருள்
சாத்தனது வரவு	-	தொழிற் பொருள்
சாத்தனது கை	-	உறுப்புத்தற்கிழமை
மாந்தரது தொகுதி	-	ஒன்றன் கூட்டத்தற்கிழமை
படைகளது தொகுதி	-	பலவின் கூட்டத்தற்கிழமை
நெல்லினது பொாரி	-	ஒன்று திரிந்து ஒன்றாய்தன் தற்கிழமை

பிறிதின் கிழமை

எ.கா. முருகனது வேல்	-	பொருள் பிறிதின் கிழமை
சாத்தனது வீடு	-	இடப் பிறிதின் கிழமை
மாரனது வேனில்	-	காலப் பிறிதின் கிழமை
எனாது கை, நினாது தலை	-	ஆது உருபு
என கைகள். தன தாள்கள்	-	அகர உருபு

ஏழாம் வேற்றுமை

“ஏழன் உருபு கண் ஆதியாகும்
பொருள் முதல் ஆறும் ஓரிரு கிழமையின்
இடனாய் நின்றல் இதன் பொருள் என்பர்”
என்கிறது நன்னூல்

கண் என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை உருபு பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்னும் அறுவகைப் பெயர்களும் தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை என்னும் பொருளில் வரும்.

சான்று மணியின் கண் இருக்கின்றது ஒளி-	தற்கிழமை
பனையின் கண் வாழ்கின்றது அன்றில்	- பிறிதின் கிழமை
	பொருள் இடமாயிற்று
ஊரின் கண் உள்ளம் இல்லம்	- தற்கிழமை
வானின்கண் பறக்கின்றது பருந்து	- பிறிதின் கிழமை இடம்
	இடமாயிற்று
நாளின் கண் உள்ளது நாழிகை	- தற்கிழமை
வேனிற்கண் பாதிரி பூக்கும்	- பிறிதின் கிழமை காலம்
	இடமாயிற்று
கையின்கண் உள்ளது விரல்	- தற்கிழமை
கையின்கண் உள்ளது கடகம்	- பிறிதின் கிழமை சினை
	இடமாயிற்று
கறுப்பின் கண் மிக்குள்ளது அழகு	- தற்கிழமை
இளமையின் கண் வாய்ந்தது செல்வம்	- பிறிதின் கிழமை
குணம்	இடமாயிற்று
ஆடற்கண் உள்ளது சதி	- தற்கிழமை
ஆடற்கண் பாடப்பட்டது பாட்டு	- பிறிதின் கிழமை தொழில்
	இடமாயிற்று

எட்டாம் வேற்றுமை

**“எட்டன் உருபே எய்துபெயர் ஈற்றின்
திரிபு குன்றல் மிகுதல் இயல்பயல்
திரிபும் ஆம் பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாகத் தானழைப் பதுவே”**

என்கிறது நன்னூல்.

பெயர்ச் சொல்லின் பொருளை விளிப்பொருளாக வேறுபடுத்திக் காட்டும். எனவே, இது விளி வேற்றுமை எனப்படும்.

சான்று அன்னை	- அன்னாய்	- ஈறுதிரிதல்
அரசன்	- அரசு	- ஈறுகுன்றல்
மகன்	- மகனே	- ஈறுமிகுதல்
தம்பி, தோழி	- இயல்பாதல்	
மக்கள்	- மக்காள்	- ஈற்று அயல்திரிதல்
அப்பன்	- அப்பா	- ஈறுகுன்றி, ஈற்றயல்திரிதல்
அண்ணன்	- அண்ணாவோ-	ஈறுகுன்றி ஈற்றயல் திரிந்து
		ஈறுமிகுதல்

4. வினா வகைகள்

தாம் எதிர்பார்க்கும் கருத்தைப் பெறுவதற்கு ஒருவரிடம் எவ்வாறு வினவ வேண்டும் என்பதை விளக்குவது வினா. வினா ஆறு வகைப் படும், அவை

1. அறிவினா
2. அறியாவினா
3. ஐயவினா
4. கொளல்வினா
5. கொடைவினா
6. ஏவல் வினா

என்பனவாகும்.

அறிவறி யாமை ஐயறல் கொளல்கொடை
ஏவல் தரும்வினா ஆறும் இழுக்கார்

(நன்னூல் - 385)

அறிவினா

விடையை நன்கு அறிந்த ஒருவர் மற்றவர்க்கு அந்த விடை தெரிந்திருக்கிறதா என்பதைக் கண்டறிய வினவும் வினா அறிவினா எனப்படும்.

எ-டு திருக்குறளை எழுதியவர் யார்?

என ஆசிரியர் மாணவரிடம் கேட்பது இத்தகைய வினாவாகும். திருக்குறளை எழுதியவர் திருவள்ளுவர் என ஆசிரியர் விடையை அறிந்திருந்தும் மாணவர் அதனை அறிந்திருக்கின்றனரா என்பதைக் கண்டறிய வினவுவதால் இதனை அறிவினா என்பர்.

அறியாவினா

தெரியாத ஒரு கருத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அக்கருத்தை நன்கு அறிந்த ஒருவரிடம் வினவி அறிதல் அறியாவினா எனப்படும்.

எ-டு திருக்குறளை எழுதியவர் யார்?

என மாணவர் ஆசிரியரிடம் கேட்பது அறியாவினா எனப்படும். மாணவர் இவ்வினாவிற்கான விடை தமக்குத் தெரியாத நிலையில் அதன் விடையை அறிவதற்காக ஆசிரியரிடம் வினவி அறிவது அறியாவினா ஆகும்.

ஐயவினா

இதுவா? அதுவா? எனத் தெளிய முடியாத நிலையில் ஒரு பொருளை ஐயுற்று வினவும் வினா ஐயவினா எனப்படும்.

எ-டு அங்கே கிடப்பது பாம்பா? கயிறா?

இவ்வெடுத்துக்காட்டில் கிடப்பது ஒரு பொருள் எனத் தெரிகிறது. ஆனால் அது பாம்பு போலவும் தெரிகிறது. கயிறு போலவும் தெரிகிறது. இவ்வாறு இரண்டில் எது எனத் தெளிவு பெற முடியாத நிலையில் அடுத்தவரிடம் தமக்கு ஏற்பட்ட ஐயத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள வினவப்படும் வினா ஐயவினா எனப்படும்.

கொளல்வினா

ஒரு பொருளைப் பிறரிடம் இருந்து பெறுவதற்காக வினவப்படும் வினா கொளல்வினா எனப்படும்.

எ-டு துவரம் பருப்பு உள்ளதா?

என ஒருவர் கடைக்காரரிடம் வினவுவதன் காரணம் அப்பருப்பை வாங்க வேண்டும் என்பதே ஆகும். இவ்வாறு ஒரு பொருளைக் கொள்வதற்காக வினவப்படும் வினா கொளல்வினா எனப்படும்.

கொடைவினா

பிறருக்குக் கொடுப்பதற்காக ஒருவர் மற்றவரிடம் வினவுவது கொடைவினா எனப்படும்.

எ-டு நண்பா சாப்பிடுகிறாயா?

என ஒருவர் தன் நண்பரிடம் வினவுவதன் நோக்கம் அவர்க்கு உணவு அளிப்பதே ஆகும். இவ்வாறு கொடுக்கும் நோக்கத்தோடு வினவப்படும் வினா கொடைவினா எனப்படும்.

ஏவல்வினா

ஒருவர் ஒரு செயலை மற்றவரைச் செய்விக்க வேண்டும் என்பதற்காக வினவுவது ஏவல்வினா எனப்படும்.

எ-டு எழிலா பள்ளிக்குப் போகிறாயா?

எனத் தந்தை தன் மகனை வினவுவது ஏவல்வினா ஆகும். இவ்வினாவின் நோக்கம் தன் மகன் பள்ளிக்குப் போகிறானா என்பதை அறிவதற்காக வினவுவது அன்று. பள்ளிக்கு மகன் போக வேண்டும் என்பதே அவ்வினா வினவப்பட்டதன் நோக்கமாகும். எனவே இத்தகைய வினா ஏவல்வினா எனப்படும்.

விடை வகைகள்

வினவியதற்கு மறுமொழி கூறுதல் விடை ஆகும். அது செவ்வன் இறை. இறை பயப்பது என இரு வகைப்படும், செவ்வன் இறை என்பது நேராக விடை தருவது இறை பயப்பது என்பது விடையைக் குறிப்பால் தருவது ஆகும். இதை

“சுட்டு மறை நேர் ஏவல் வினாதல்
உற்றது உரைத்தல் உறுவதுகூறல்
இனமொழி எனும் எண் இறையுள் இறுதி
நிலவிய ஐந்தும் அப் பொருண்மையின் நேர்ப்”

இந்நூற்பா விளக்குகிறது. சுட்டு, மறை, நேர், எனும் மூன்றும் வெளிப்படையாக விடையைக் கூறுவது எனவே இது செவ்வன் இறை எனப்படும், ஏவல், வினாதல், உற்றது உரைத்தல் உறுவது கூறல், இனமொழி எனும் ஐந்தும் எதிர்மறைப் பொருள் தரும் குறிப்பாக விடை தருவது இறை பயப்பது எனப்படும்.

1. சுட்டுவிடை

வினவும் வினாவிற்கு சுட்டி விடையளிப்பது சுட்டுவிடை ஆகும்.

எ.கா. தென்காசிக்கு வழியாது? எனும் வினாவிற்கு ‘இது’ என்பது விடையாயின் சுட்டு விடை ஆகும்.

2. மறைவிடை

வினவும் வினாவிற்கு எதிர்மறைப் பொருளில் விடை தருவது மறைவிடை ஆகும்.

எ.கா. நீ செல்வாயா? எனும் வினாவிற்குச் ‘செல்லமாட்டேன்’ என்பது மறைவிடை.

3. நேர்விடை

வினவும் வினாவிற்கு உடன்பாட்டுப் பொருளில் விடையளித்தால் நேர்விடை ஆகும்.

எ.கா. நீ நாளை பள்ளி செல்வாயா? என்ற வினாவிற்கு ‘செல்வேன்’ என்பது நேர் விடை.

4. ஏவல் விடை

வினவப்படும் வினாவிற்கு வினவியவரையே ஏவுவது ஏவல் விடை எனப்படும்.

எ.கா. நீ கடைக்குச் செல்வாயா? எனும் வினாவிற்கு 'நீயே செல்' என்பது ஏவல் விடை.

5. வினா எதிர் வினாதல் விடை

வினவும் வினாவிற்கு விடையாக வினாவையே கூறுவது வினா எதிர் வினாதல் எனப்படும்.

எ.கா. நீ படித்தாயா? என்ற வினாவிற்கு 'படிக்காமல் இருப்பேனா?' என்பது வினா எதிர் வினாதல் விடை.

6. உற்றது உரைத்தல் விடை

வினவும் வினாவிற்குத் தனக்கு உற்றதை விடையாகக் கூறுவது உற்றது உரைத்தல் என்னும் விடையாகும்.

எ.கா. நீ கடைக்குச் செல்வாயா? எனும் வினாவிற்கு 'கால் வலிக்கிறது' என்று தனக்கு நேர்ந்ததைக் கூறுவதால் உற்றது உரைத்தல் விடை.

7. உறுவது கூறல் விடை

வினவும் வினாவிற்குத் தனக்கு நிகழப்போவதை விடையாகக் கூறுவது உறுவது கூறல் என்னும் விடையாகும்.

எ.கா. நீ கடைக்குச் செல்வாயா? என்பதற்கு 'கால்வலிக்கும்' என்று கூறுவது உறுவது கூறல் விடை

8. இனமொழி விடை

வினவும் வினாவிற்கு இனமான வேறொன்றை விடையாகக் கூறுவது இனமொழி விடை ஆகும்.

எ.கா நீ பாடுவாயா? எனும் வினாவிற்கு 'நான் ஆடுவேன்' என்று பாடலுக்கு இனமான ஆடலைக் கூறுவதால் இனமொழி விடையாகும்.

5.மொழிபெயர்ப்புச் சொற்கள்

1. Abbot	-	மடாதிபதி
2. Abdomen	-	அடிவயிறு
3. access	-	வழி
4. aerography	-	வாயு மண்டல விவரக் கலை
5. annoy	-	தொந்தரவு
6. bang	-	பலத்த அடி
7. bile	-	பித்த நீர்
8. bond	-	பந்தம்
9. brat	-	குழந்தை
10. buffoon	-	விகடகவி
11. catarrh	-	ஜலதோசம்
12. cede	-	ஒப்புக்கொள்
13. charm	-	மந்திரம்
14. civil	-	சமூகம்
15. coffee	-	கருவூலப்பெட்டி
16. decorum	-	நல்லொழுக்கம்
17. depot	-	பண்டகசாலை
18. doom	-	விதி
19. dweller	-	வசிப்பவர்
20. dynasty	-	ராஜவம்சம்
21. effort	-	பிரயத்தனம்
22. elusion	-	தவிர்த்தல்
23. era	-	சகாப்தம்
24. ewe	-	பெண் ஆடு
25. eye wash	-	கண் துடைப்பு
26. Fairness	-	நேர்மை
27. fiction	-	கட்டுக்கதை
28. fondle	-	சீராட்டு
29. fulfil	-	நிறைவேற்று
30. fuss	-	சந்தடி
31. genius	-	அதிபுத்திசாலி
32. go-cart	-	நடைவண்டி

33. grace	-	மதிப்பளி
34. greenroom	-	தங்கும் அறை
35. gyve	-	விலங்கு
36. handicraft	-	கைத்தொழில்
37. headline	-	தலையங்கம்
38. hinder	-	தடைசெய்
39. honour	-	புகழ்
40. humility	-	பணிவு
41. illusion	-	பொய்த்தோற்றம்
42. idol	-	விக்கிரகம் (அ) சிலை வடிவம்
43. intent	-	உள்நோக்கம்
44. isolation	-	தனிமை
45. ivory	-	தத்தம்
46. Jeer	-	கேலி செய்
47. jubilation	-	பெருமகிழ்ச்சி
48. Jungle	-	புதர்க்காடு
49. Juvenile	-	இளைஞர்
50. Joy	-	உல்லாசம்
51. kingdom	-	ராஜ்யம்
52. knoll	-	சிறுகுன்று
53. knack	-	சாமர்த்தியம்
54. kin	-	உறவினர்
55. knout	-	சாட்டை
56. Ladle	-	அகப்பை
57. lever	-	நெம்புகோல்
58. lexicon	-	அகராதி
59. limit	-	எல்லை
60. limestone	-	சுண்ணாம்புக்கல்
61. marsh	-	சதுப்புநிலம்
62. medley	-	குழப்பம்
63. mine	-	சுரங்கம்
64. muse	-	ஆலோசனை செய்
65. myth	-	புராணக்கதை
66. nab	-	சிறுதுயில்
67. navy	-	கப்பற்படை
68. nylon	-	செயற்கைப் படகு
69. oddiaty	-	புதுமை
70. omen	-	நிமித்தம்

71. out cry	-	கூக்குரல்
72. peak	-	சிகரம்
73. pile	-	குவியல்
74. perfume	-	வாசனைப் பொருள்
75. phial	-	சிறுபுட்டி
76. placard	-	விளம்பர அட்டை
77. quisling	-	தேசத்துரோகி
78. quiver	-	அம்புக்கூடு
79. Quility	-	தகுதிபெறு
80. reparation	-	நஷ்ட ஈடு
81. rig	-	பாய்மரம்
82. Recdie	-	வசி
83. riot	-	கலவரம்
84. ryot	-	உழவன்
85. saltern	-	உப்பளம்
86. skill	-	திறமை
87. sow	-	விதை
88. throne	-	சிம்மாசனம்
89. Trend	-	நோக்கம்
90. typhoon	-	சூறாவளி
91. ultimate	-	மிகச்சிறப்பு
92. unify	-	ஒன்றுபடுத்து
93. universe	-	பிரபஞ்சம்
94. valley	-	பள்ளத்தாக்கு
95. venture	-	துணிந்துசெய்
96. vine	-	திராட்சைக்கொடி
97. wager	-	பந்தயம்
98. whip	-	சாட்டையால் அடி
99. wisdom	-	மெய்யறிவு
100. yardstick	-	அளவுகோல்
101. yield	-	விளைச்சல்
102. yard	-	முற்றம்
103. xylem	-	கட்டை
104. zest	-	நற்சுவை
105. zephyr	-	மென்பூங்காற்று

அலகு -5

இலக்கிய வரலாறு

1. சைவ இலக்கியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

களப்பிரர் காலத்திற்குப் பிறகு சோழர் ஆட்சியில் கி.பி. 7,8,9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆலயப் பணியே ஆண்டவன் பணி என்னும் சிந்தனை வேறன்றியது. சங்க இலக்கியங்கள் மன்னரையும் மக்களையும் பாடின: பக்தி இலக்கியங்கள் இறைவனையும் இறையடியாரையும் சிறப்பித்தன, கோயில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம். 'திரு நீறில்லா நெற்றி பாழ்' என்னும் எண்ணம் மக்கள் மனத்தில் ஊன்றப்பட்டது. நாடெங்கும் கோயில்கள் எழுப்பப்பட்டன, இயற்றப்பட்ட இலக்கிய வகைமைகள் அனைத்தும் சைவ சமயம் சார்ந்ததாகவே உருவாக்கப்பட்டன.

தொடக்க நிலை

தொல்காப்பியர் காலம் முதல் பக்தி இலக்கிய வித்துக்கள் விதைக்கப்பட்டன.

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்”

எனும் தொல்காப்பிய நூற்பா அக்காலக் கடவுள் பற்றிய சமயச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துவதாக அமைகிறது, சங்க இலக்கியங்கள் அகம், புறம் என்ற வாழ்வியல் அடிப்படையில் அமைந்தது, புலவர் தம் பாடல்களில் கலந்து பாடியுள்ளனர். முக்கணான் (புறம் 6) நீலகண்டமுடையவன். (புறம் 9) உமையொரு கூறன் (புறம் கடவுள் வாழ்த்து) சிவன் நாள் திருவாதிரை (மதுரைக் காஞ்சி 150 வது வரி) ஆலமர் செல்வன் (மதுரைக்காஞ்சி - 81 வது வரி) முப்புரம் எரித்தமை (திருமுருகாற்றுப் படை - 154 வது வரி) என்று சிவன் இயல்புகளாகச் சில குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன.

வளர்ச்சி நிலை

சைவ சமயம் சார்ந்த பக்தி இலக்கியம் பன்னிரு திருமுறை என்று அழைக்கப்படுகின்றது, இப்பன்னிரு திருமுறையில் முதல் பதினொரு திருமுறைகளைத் தொகுத்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பி ஆவார். தொகுப்பித்தவர் முதலாம் இராஜராஜசோழன், இதனைத் திருமுறைச் சான்றோர் இருபத்து எழுவர் பாடியுள்ளனர்.

சைவத் திருமுறைகள்

இறைவனைப் பற்றி சைவ அடியார்கள் பாடியுள்ள திருநூல்கள் 'திருமுறை' என வழங்கப்படுகின்றன, தமிழ் உயிர் எழுத்துக்கள் 12 இதைப் போல சைவத்தின் உயிர் நூல்கள் 12 திருமுறைகள்.

பன்னிரு திருமுறைகள்

திருமுறை பகுப்பின் பெயர்	பாடியவர்
1,2,3 திருக்கடைக் காப்பு 4,5,6 தேவாரம் 7 திருப்பாட்டு	திருஞான சம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் சுந்தரர் மூவர் தேவாரம் அடங்கல் முறை
8 திருவாசகம் திருக்கோவையார்	மாணிக்கவாசகர்
9 திருவசைப்பா திருப்பல்லாண்டு	1. திருமாளிகைத் தேவர் 2. கருவூர்த் தேவர் 3. சேந்தனார் 4. பூந்துருத்தி காடவ நம்பி 5. கண்டராதித்தர் 6. வேணாட்டடிகள் 7. திருவாலி அமுதனார் 8. புருடோத்தம்நம்பி 9. சேதிராயர்
10. திருமந்திரம்	திருமூலர்

11. பக்திப் பாடல்கள்	<ol style="list-style-type: none"> 1. திருவாலவாயுடையார் 2. காரைக்காலம்மையார் 3. கல்லாடதேவ நாயனார் 4. நக்கீர தேவ நாயனார் 5. கபில தேவ நாயனார் 6. பரணதேவ நாயனார் 7. அதிரா அடிகள் 8. எம்பெருமானடிகள் 9. ஐயடிகள் காடவர்கோன் 10. சேரமான் பெருமாள் 11. பட்டினத்தடிகள் 12. நம்பியாண்டார் நம்பிகள்
12. பெரிய புராணம்	சேக்கிழார்

திருஞான சம்பந்தர்

இயற்பெயர் ஆளுடைய பிள்ளை 16 ஆண்டுகள் மட்டுமே ஞானசம்பந்தர் வாழ்ந்தார். ஒவ்வொரு தலமாகச் சென்ற இடங்களில் 16,000 பதிகங்கள் பாடப்பட்டன. தற்போது கிடைப்பன 4213 பாடல்கள்.

காயத்ரி மந்திரம் ஓதவந்த அந்தணர்க்குத் திருவைந்தெழுத்து ஓதியதைப் போலவே, சோதிடக்கட்டுகளில் பிணிக்கப்பட்டுள்ள மக்களை விடுவிக்க

வேயுறுதோளி பங்கள் விடமுண்ட கண்டன்.

மிக நல்ல வீணைதடவி

மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமேல் அணிந்துள்ள

உளமேபுகுந்த அதனால்

ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன்வியாழன் வெள்ளி

சனிபாம்பு இரண்டுமுடனே

ஆசறு நல்லநல்ல அவை நல்லநல்ல

அடியார் அவர்க்குமிகவே.

- என்னும் பாடலின் மூலம் வழிகாட்டுகிறார் திருஞானசம்பந்தர்.

முடக்கட்டுகளைத் தகர்த்தெறியப்பாடுபட்டவர், அவரது சிந்தனை, சொல், செயல் அனைத்திலும் நேர்மை இருந்தது.

திருஞான சம்பந்தர் மேற்கொண்ட சமத்துவ சமுதாயப் பணிகள் **சத்புத்திர மார்க்கம்** எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது. இவர் மேற்கொண்ட இத்தகைய செயலாக்க நெறி கிரியை நெறி எனப்படுகின்றது.

திருநாவுக்கரசர்

இயற்பெயர் மருள்நீக்கியார். இவர் பாடியது 4900 பாடல்கள். கிடைப்பன 3066 பாடல்கள். திருக்குறுந்தொகை திருத்தாண்டகம் முதலான நூல்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது நெறியைத் **தாசமார்க்கம்** என்பர். இவர் மேற்கொண்ட இறைபணி நிலையைச் சரியை என்பர்.

என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே என்னும் கொள்கையில் நின்று உழவாரப்பணி மேற்கொண்டார்.

திருநாவுக்கரசர் சமணத்தில் இருந்து சைவரானதும் மன்னன் மகேந்திரவர்ம பல்லவன் திருநாவுக்கரசர்க்கு எண்ணரிய தீங்குகள் இழைத்தான்.

கொதிக்கின்ற சுண்ணாம்புக் காள வாயில் (நீற்றறை) உயிரோடு நாவுக்கரசரை இட்டனர், இறைவன் மீது கொண்ட மாறாத நம்பிக்கையில்

**மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்குஇள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நிழலே**

என்று பாடி வாழ்த்தினார். இறைவன் நாவுக்கரசரை வேகாமல் உயிரோடு நலமாகக் காத்துத் தந்தார்.

சுந்தரர்

இயற்பெயர் ஆரூரர். சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையேபெரிய புராணத்திற்கு அடிப்படை. இவர் பாடியன 38000 பாடல்கள் கிடைப்பன 1026 பாடல்கள். இறைவனுடன் தோழமை உறவு பூண்டிருந்ததால் தம்பிரான் தோழர் எனப்படுகிறார். இவர் நெறி **சுகமார்க்கம்** என்னும் யோக முறையாகும்.

மன்னர் மகனாக அனைத்து இன்பங்களும் பெற்று வாழ்ந்தவர் சுந்தரர், இறைவன் தடுத்தாட்கொண்டபின்

**வாழ்வாவது மாயம்இது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ்போவது பிறவிக்கடல் பசினோய்செய்த பறிதான்
தாழாதுஅறம் செய்மின்தடங் கண்ணான்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற நின்றான்திருக் கேதாரம் எனீரே**

என்று பாடும் மனப்பக்குவம் கொண்டார்.

மாணிக்கவாசர்

மாணிக்கவாசகர் தனது இறையனுபவங்களைத் திருவாசகம். திருக்கோவையார் என்னும் இரு நூல்கள் மூலம் வெளிப்படுத்தி யுள்ளார்.

திருவாசகத்தின் சிறப்பு

திருவாசகத்தில் நெஞ்சம் நெகிழ்ந்த ஜி.யு. போப் இதனை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். இராமலிங்கவள்ளலார் திருவாசகத்தின் இனிமையை

**தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித் திஞ்சுவைகலந்து
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே**

எனப் போற்றுகிறார்.

திருக்கோவையார்

ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் நாயகன் நாயகி பாவம் அமைந்த 400 அகத்துறைக் கோவை பாடல் இது, தொல்காப்பியம். திருக்குறளுக்கு ஒப்பானது திருக்கோவையார் என இலக்கணக்கொத்து இயம்புகின்றது.

ஒன்பதின்மர் பாடியன (9-ஆம் திருமுறை)

ஒன்பதின்மர் பாடிய 29 பதிகங்களும் திருவிசைப்பா எனப்படும், பாடல்கள் மொத்தம் 301 காலம் 10 (அ) 11 ஆம் நூற்றாண்டு. சேந்தனார், தில்லையில் தேர் ஓடாது நின்றுபோனது, அத்தகைய தேரை வடமின்றித் தானே ஓடும் வண்ணம் ஒரு பதிகம் பாடினார்.

**“பண்டும் இன்றும் என்றும்உள்ள
பொருள்என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே
பல்லாண்டு என்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே”**

என்பது அப்பதிகத்துள் ஒன்று ‘பல்லாண்டு’ என வருவதால் அப்பாடல்கள் அனைத்தும் திருப்பல்லாண்டு எனப்படுகிறது.

திருமூலர் (10ஆம் திருமுறை)

திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. எளிமையும் இனிமையும், ஆழமும் நிறைந்த பாடல்கள். நிலையாமை உண்மைகள்,

கள்ளுண்ணாமை முதலான வாழ்வியல் அறங்கள், அட்ட மாசித்திகள் சோதிடம், சைவ உண்மைகள் முதலானவை நூலுள் காணப்படுகின்றன, சைவசித்தாந்தம், தத்துவமசி என்னும் சொற்கள் முதன்முதலில் திருமந்திரத்தில் காணப்படுகின்றன.

‘ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்’

என்னும் புகழ்பெற்றதொடர் திருமந்திரத் தொடரே

**உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவும் மாட்டார்
உடம்பை உளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தேன்
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே**

என்னும் பாடல் உடல் உயிர் ஞானம் இவற்றின் தொடர்பு என்னும் அரிய கருத்தினை எளிய முறையில் விளக்குகிறது.

பன்னிருவர் பாடியன (11-ஆம் திருமுறை)

பன்னிருவர் பாடிய 40 நூல்களே பதினொன்றாம் திருமுறை யாகத் தொகுப்பட்டுள்ளன.

பெரிய புராணம்

சமணத்தின் பால் ஈடுபாடு கொண்ட அநபாயன் சோழ மன்னனின் மனத்தைச் சைவத்தின் மீது திருப்பவே சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடினார் என்பர். திருத்தொண்டர் புராணமே பெரியர் புராணம் என ஆகி நாளடைவில் பெரிய புராணம் என வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

மதநாயன்மார்களைப் பற்றிப் பாடும்முன் அவ்வந்நாயனாரின் வரலாறு முதலான தரவுகளை அவரவர் ஊருக்கே சென்று சேக்கிழார் திரட்டினார். திரட்டிய தகவல்களைக் கொண்டு, 4286 விருத்தப் பாடல்கள் பாடியுள்ளார். இரண்டு காண்டங்கள். 13 சருக்கங்கள் கொண்டுள்ளன.

பெரியபுராணக் கருத்துக்கள்

திருநாட்டுச் சிறப்பில், சைவ அடியார் ஒருவர் ஒருவரை பக்தியினால் பணியும் பான்மை, முதிர்ந்த நெல் தலைவணங்கிக் கொள்ளும் தன்மையைப் போல் இருப்பதாகச் சேக்கிழார் சிறப்புறச் சித்திரிக்கின்றார்.

இறைவனை வணங்குவது வணங்குவதற்காகவே வேறு எந்த நலனும் தேவையில்லை என்னும் பக்தி வீரம் உடையோராக அடியவர் விளங்கும் சிறப்பினை.

**கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஓடும் செம்பொனும் ஓக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலேஅன்றி
வீடும் வேண்டா விரலின் விளங்கினார்**

என்னும் பாடல் பாங்குறப் பகர்கின்றது.

பெரிய புராணத்தின் பக்திச் சுவையிலே தன்னை மறந்த மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள். பக்திச்சுவை நனிசொட்டச் சொட்டப் பாடிய கவி வலவ என்று சேக்கிழாரைப் புகழ்கின்றார்.

சைவ பக்தி இலக்கியப் புலவர்கள்

சைவப் புலவர்கள் தமிழைக் கருவியாகக் கொண்டு பக்தி நூல்கள் பல எழுதியுள்ளனர். அவை கலம்பகம். பிள்ளைத் தமிழ், உலா, அந்தாதி, இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிக்கோவை முதலான பல சிற்றிலக்கிய வகைமைகளின் வளர்ச்சிக்குத் துணை நின்றன. கி.பி.15, 16, 17, 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க புலவர்கள் வளர்த்த சைவ பக்தி இலக்கியங்கள்.

1. அருணாகிரியார்

சுந்தர் அலங்காரம், சுந்தர் அனுபூதி, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, திருவகுப்பு (மந்திர நூல்) சுந்தர் அந்தாதி எனப் பல நூல்களைப் பாடியுள்ளார்.

2. இரட்டைப் புலவர்கள்

தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், கச்சிக்கலம் பகம், மாதைக் கலம்பகம் முதலான பல கலம்பகங்களைப் பாடியுள்ளார்.

3. காளமேகப் புலவர்

**இம்மென்னும் முன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும்
அம்மென்றால் ஆயிரம் பாட்டும்**

பாடும் ஆற்றலினர். திருவானைக்கா இறைவன் மீது திருவானைக்கா உலா பாடியுள்ளார்.

4. குமரகுருபரர்

சுந்தர் கலிவெண்பா, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத் தமிழ், மதுரைக் கலம்பகம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை முதலிய 13 நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

5. துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்

திருவெங்கைக் கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம் முதலிய 26 நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

6. சைவ எல்லப்ப நாவலர்

**சைவத்தின் மேல்சமயம் வேறில்லை அதில்சார்
சிவமாம் தெய்வத்தின்மேல் தெய்வம் இல்லை.**

என நிறுவ முனைந்தவர். பல புராணங்களைப் பாடியுள்ளார்.

7. அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்

திருக்கழுக்குன்ற மாலை, திருக்கழுக்குன்ற உலா, திருக்கழுக்குன்ற புராணம், திருவாரூர் உலா, சேயூர்க்கலம்பகம் முதலான சமய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

8. படிக்காசுப் புலவர்

புள்ளிருக்கு வேளூர் கலம்பகம், உமைபாகர் பதிகம், பாம்பு அலங்கார வருக்கக் கோவை, சிவந்தெழுந்த பல்லவன் உலா முதலான பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

9. சாந்தலிங்க அடிகளார்

சாந்தலிங்கர், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத உந்தியார் என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

10. திரிகூடராசப்ப கவிராயர்

குற்றாலக் குறவஞ்சி, குற்றால மாலை, யமக அந்தாதி, குற்றாலத் தலபுராணம் பாடியுள்ளார்.

11. தாயுமான சுவாமிகள்

இறைவன் உரு, கோயில் வழிபாடு என்னும் வட்டத்தை விட்டுச் சமரச சன்மார்க்கம் என்னும் விரிந்த நோக்கினைக் கொண்டிருந்தார்.

**'எல்லோரும் இன்புற்று இருக்க நினைப்பதுவே
அல்லாமல் வேறொன்று அறியேன் பராபரமே'**

**'நெஞ்சுகமே கோயில் நினைவே ககந்தம் அன்பே
மஞ்சனநீர் பூசைகொள்ள வாராய் பராபரமே'**

என்பன தாயுமானவர் பராபரக் கண்ணிகளுள் புகழ் பெற்றன. தாயுமானவர் பாடல்களின் தொகுதி தாயுமானார் பாடல்கள் எனப்படுகிறது. 'இது தமிழ்மொழியின் உபநிடதம் எனப் பாராட்டப் படுகிறது.'

12. சிவஞான முனிவர்

இவர் இலக்கண இலக்கிய தருக்க, வடநூல் புலமைமிக்கவர். அகிலாண்டேசுவரி பதிகம் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியுரை முதலிய 21 நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

13. இராமலிங்க வள்ளலார்

இவர் சமரச சன்மார்க்க சங்கம் என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்து சன்மார்க்க நெறியை நிழல் தரும் செழித்த மரமாக்கினார். மனுமுறை கண்ட வாசகம், திருவருட்பா, இங்கிதமாலை, அருட்பெருஞ்சோதி, அகவல் முதலிய நயம் மிக்க நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

14. பட்டினத்தார்

கோயில் நான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை. திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒரு பஃது முதலிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

15. தத்துவராயர்

மெய்ஞ்ஞான தத்துவங்களை மட்டுமே பாடியுள்ளார். அஞ்ஞான வதைப் பரணி, மோகவதைப் பரணி ஆகிய நூல்கள் எழுதியுள்ளார்.

இப்புலவர்கள் தவிர மேலும் கச்சியப்ப சிவாசாரியார், கல்லாடனார், பரஞ்சோதி முனிவர், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, அருணாசலக்கவிராயர், நிரம்ப அழகிய தேசிகர் ஆகியோரும் சைவ நூல்கள் பலவற்றை இயற்றியுள்ளனர்.

2. வைணவ இலக்கியங்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

திருமாலைச் சமயக் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் வைணவம் எனப்படும், வைணவ சமயத்து இறையடியார்கள் பன்னிருவரும் ஆழ்வார்கள் எனப்படுவர், திருமாலின் அருளில் அன்பில் ஆழ்ந்து தம்மை மறந்தவர்களே ஆழ்வார்கள் என வழங்கப்பட்டனர்.

கி,பி, 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு முடிய பன்னிரு ஆழ்வார்களின் காலமாக அமைகின்றது, ஆழ்வார்களின் வரவு வைணவ உலகின் மறுமலர்ச்சிக் காலமாக இருந்தது, ஆழ்வார்களின் பாடல்களை நாதமுனிகள் தொகுத்தார், நாதமுனிகளுக்குப் பின் வந்த வைணவ அடியார்கள் ஆச்சாரியர்கள் எனப்படுகின்றனர், வைணவ நூலுக்கு உரையெழுதிய உரையாசிரியர்கள் வைணவ இலக்கியத்தின் பெருமை பரவக் கருவியானார்கள்.

தோற்றம்

தொல்காப்பிய இலக்கண நூலிலும். அதன்பின் எழுந்த சங்க நூல்களிலும் பிற இலக்கியங்களிலும் வைணவம் பேசப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியத்தில் வைணவம்:

தொல்காப்பியத்தில் நானிலங்களும் அவற்றிற்குரிய தெய்வங்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முல்லை நிலத்தைக் குறிப்பிடும்பொழுது,

'மாயோன் மேய காடுறை உலகம்'

'மாயோன் மேய மன்பெரும் சிறப்பில்'

தாவா விழுப்புகழ் பூவை நிலையும்'

எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களில் வைணவம்

சங்க இலக்கியங்களில் முல்லைக் கலி, மதுரைக் காஞ்சி, திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பரிபாடல் ஆகிய நூல்களில் திருமாலைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

தன்னை அழிக்கக் கம்சன் விடுத்த கூந்தல் குதிரையை அழித்த கண்ணனை,

'மாயோன் என்று உட்கின்றுஎன் நெஞ்சு'

என்று முல்லைக்கலி குறிக்கின்றது,

பரிபாடலில் 1, 2, 3, 4, 13, 15 ஆம் பாடல்கள் முழுக்க முழுக்கத் திருமாலைப் பற்றி பாடுகின்றன.

சிலம்பில் வைணவம்

சிலப்பதிகாரத்தில் ஆய்ச்சியர் குரவையில் மாயவன் குழல் ஊதும் சிறப்பு கூறப்பட்டுள்ளது, அதுவும் தொன்மை வாய்ந்த வடிவமான நாட்டுப்புறப் பாடல் வடிவத்தில் திருமாலின் சிறப்பினை வைத்துப் பாடுவதன் மூலம் வைணவத்தின் மக்கள் செல்வாக்கினை இளங்கோவடிகள் புலப்படுத்துகின்றார்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் வைணவம்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் நான்மணிக்கடிகை, திரிகடுகம், கார்நாற்பது, சளவழிநாற்பது ஆகிய நூல்கள் வைணவ சமயப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்டன. இதன் மூலம் வைணவ சமயப் புலவர்கள் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் வாயிலாகவும் வைணவக் கருத்துக்களை ஆங்காங்கு கூறியுள்ளனர் என்பது புலனாகும்.

கம்பராமாயணத்தில் வைணவம்

கம்பராமாயண பாலகாண்டத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ள பாடல் வைணவ சமயத் தத்துவத்தை விளக்குகிறது,

**உலகம் யாவையும் தாமுள வாக்கலும்
நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா
அலகி லாவிளை யாட்டுடை யாரவர்
தலைவர் அன்னவர்க் கேசரண் நாங்களே**

என்னும் பாடல் முழுமையும் வைணவ தத்துவம் நிரம்பியுள்ளது.

வில்லிபாரதத்தில் வைணவம்

பாண்டவர்க்குத் துணையாகக் கண்ணன் இருப்பதனை வில்லிபாரதம் கூறுகிறது, நல்லவர்க்குத் துணையாக இறையாற்றல் இலங்கும் என்பதனையே இது எடுத்துக்காட்டுகின்றது,

இவற்றின் மூலம் வைணவம் இழையோடுவதனை அறியலாம்.

வைணவ ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர்

அ, பொய்கையாழ்வார்: (கி.பி. 6 ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டு)

காஞ்சிபுரத்தில் திருவெஃகா என்னும் இடத்தில் உள்ள தாமரைப் பொய்கையில் தோன்றியமையால் பொய்கையாழ்வார் எனப்படுகிறார். திருமாலின் சங்காகிய பாஞ்சசன்னியத்தின் அவதாரம். இவர் பாடிய பிரபந்தம் முதல் திருவந்தாதியாக அமைகிறது, 100 பாடல்களால் ஆனது.

**வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய
சுடராழி யான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை
இடர்ஆழி நீங்குகவே என்று**

என்பது முதல் திருவந்தாதிப் பாடல்களுள் ஒன்று.

ஆ, பூதத்தாழ்வார்: கி.பி 6(அ) 8ஆம் நூற்றாண்டு)

மாமல்லபுரம் எனப்படும் திருக்கடல் மல்லையில் குருக்கத்தி மலரில் தோன்றினார் என்பர். கதாயுத்தின் அவதாரம். பூதம் என்னும் சொல்லைப் பாடல்களில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றார், இவர் பாடிய பிரபந்தம் இரண்டாம் திருவந்தாதியாக அமைகிறது,

**அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா - நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினேன் நாரணற்கு
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான்**

என்பது இரண்டாம் திருவந்தாதிப் பாடல்களுள் ஒன்று.

இ, பேயாழ்வார்:

சென்னை மயிலாப்பூரில் செவ்வல்லிப்பூவில் பிறந்தார், திருமாலின் நந்தகம் என்னும் வானின் அம்சம் பக்திப் பரவசத்தில் மெய்மறந்து ஆடிப் பாடித் துள்ளிக் குதித்தபடி இருந்ததால் பேயாழ்வார் எனப்பட்டார், இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் மூன்றாம் திருவந்தாதி எனப்படுகிறது,

திருமாலின் கோலத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்த பேயாழ்வார்

**திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன் - செருக்கினரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக்கண்டேன்
பொன்னாழி வண்ணன்பால் இன்று**

என்று பாடினார்.

ஈ, திருமழிசை ஆழ்வார்: (கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டு,

தொண்டை நாட்டில் உள்ள திருமழிசை இவருக்குப் பக்திசாரர் என்னும் பெயரும் உண்டு, கோயில் பணியாளான மூதாட்டி ஒருத்தி பணிபுரிய இயலாமல் தள்ளாடினாள், அவள் மீது மனமிரங்கிய திருமழிசை ஆழ்வார் திருமாலிடம் வேண்டிப் பெற்ற ஆற்றலால் அம் மூதாட்டியை இளமை பெற உதவினார். இந்தச் செய்தி நாடெங்கும் பரவியது, ஆழ்வாரின் சீடர் கணிகண்ணன் இவரிடம் ஆழ்வாரை அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்து தன்னையும் இளமையாக்குமாறு மன்னன்

கூறினான், கணி கண்ணன் மறுத்தார். உடனே தன்னைப் புகழ்ந்து பாட வேண்டும் என மன்னன் பணித்தான், மறுத்த கணிகண்ணன் நாராயணனைப் பாடும் வாயால் நரனைப் பாடேன் என்றார். கோபமுற்ற மன்னன் உடனே ஊரை விட்டுக் கணிகண்ணன் நீங்கவேண்டும் என உத்தரவிட்டான்.

இதனை அறிந்த திருமழிசை ஆழ்வார் கோயிலில் திருமாலிடம் சென்று,

**கணிகண்ணன் போகின்றான் காமரும் பூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டா துணிவுடைய
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நீயும் உன்றன்
பைந்நாகப் பாய்கருட்டிக் கொள்**

எனக் கூறினார், பயணம் மேற்கொண்ட திருமழிசையாழ்வார் மற்றும் கணிகண்ணனுடன் கோயிலில் குடிக்கொண்டிருந்த மணிவண்ணனும் மறைந்தான்.

உண்மை உணர்ந்த மன்னன் அஞ்சி திருமழிசை ஆழ்வார், கணிகண்ணன் காலில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டான். ஆதலால்,

**கணிகண்ணன் போக்குழிந்தான் காமரும் பூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டும் துணிவுடைய
செந்நாப் புலவனும் போக்கொழிந்தேன் நீயும் உன்றன்
பைந்நாகப் பாய்விரித்துக் கொள்**

எனத்திருமழிசை ஆழ்வார் கோயிலில் சென்று பாடினார். அதனால் அந்தக் கோயில் இறைவனைச் சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் என இன்றும் அழைப்பர், குமரகுருபரர் தனது பாடலில். 'பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற எனத் திருமழிசை ஆழ்வாரைப் பச்சைப் பசங்கொண்டலே புகழ்கின்றார்.

உ, நம்மாழ்வார் (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு)

பிறந்தது முதல் பேசாதிருந்து புளிய மரத்தடியில் தவம் இயற்றித் திருமாலின் திருவருளால் பேசினார், பாடினால் திருமாலை மட்டுமே பாடுவது என்னும் கொள்கையர்.

குழந்தை முதலே யோசுத்தில் இருந்த இவர் அசைவு தரும் காற்றாகிய சடம் என்னும் வாயுவைச் சினந்து அடக்கினமையால் சடகோபர் எனப்படுகின்றார், திருமாலே நம்சடகோபன் என அழைத்தமையால் நம்மாழ்வார் எனப்படுகின்றார். பிற சமயங்கள் என்னும் யானைகளுக்கு அங்கு சமமாகத் திகழ்ந்தமையால் பராங்குசர் எனவும் சிறப்பிக்கப் பெறுவார்,

உண்ணும் சோறும் பருகும் நீரும் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணனே என்னும் பக்தி சான்றவர். இவரை வைணவத்து மாணிக்கவாசகர் எனச் சிறப்பிப்பர்.

இவர் திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி என்னும் நான்கு நூல்களைப் பாடியுள்ளார். இவற்றைச் சதுர்வேதத்திற்கு நிகர் எனக் கூறுவர். எனவே இவரை வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் என்பர். இவரது நூல்களுள் திருவாய் மொழியைத் திராவிட வேதம் என்றே சிறப்பிப்பர்.

ஊ, மதுரகவி ஆழ்வார்: (கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு)

பாண்டியநாட்டுத் திருக்கோளூர். இவர் வடநாட்டில் பயணம் மேற்கொண்டிருந்த பொழுது ஓர் ஒளிப்பிழம்பு இவரை வழிநடத்தி வந்து நம்மாழ்வாரிடம் கொண்டு வந்து சேர்த்தது என்பர். யோகநிலையில் இருந்த நம்மாழ்வாரையே தனது ஞானாசிரியராக இவர் ஏற்றுக்கொண்டார்.

அது முதல் நம்மாழ்வாரை மட்டுமே இறைவனாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். வைணவம் வலியுறுத்தும் குருபக்தியின் சிறப்பு மதுரகவியாழ்வாரிடம் மண்டிக் கிடக்கிறது.

நம்மாழ்வார் மீது இவர் பாடிய பாடல்கள் **கண்ணி நுண்சிறுத்தாம்பு** என்னும் பாடலின் முதல் வரியால் பெயர் பெற்றுள்ளது. நம்மாழ்வாரின் பாடல்கள் அனைத்தையும் எழுத்து எழுத்தாகத் தன்கையாலே எழுதித் தொகுத்தார்.

எ, குலசேகர ஆழ்வார் (கி.பி. 9ஆம் நூற்)

ஊர் சேரநாட்டுத் திருவஞ்சைக்களம். திருடவரதன் என்னும் மன்னனின் மகன். தம் பாடல்களில் இவர் தம்மைக் **கொல்லிக் காவலன், கூடல் நாயகன், கோழிக்கோன்** எனக் கூறிக் கொள்வதால் பாண்டி சோழ நாடுகளுக்கும் தலைவராய் இருந்தார் எனத் தெரிகிறது. திருமால் பக்தியால் அரசு துறந்தவர்.

அதற்கும் பலபடி மேலே சென்று, **திருவேங்கட மலையில்** பறவையாய், மீனாய், ஆறாய், கொடிமரமாய், படியாய்ப் பிறக்கும் பேறு கிடைக்கவேண்டும் என வேண்டுகின்றார். இதனை,

**செடியாய் வல்லினைகள் தீர்க்கும் திருமாலே
நெடியானே வேங்கடவா நின்கோயிலின் வாசல்
அடியாரும் வானவரும் அரம்பையரும் கிடந்துஇயங்கும்
படியாய்க் கடந்துஉன் பவளவாய் காண்பேனே**

என்னும் பாடலின் மூலம் தெற்றென உணரலாம். திருவேங்கடப் படிசூள் இன்னும் **குலசேகரப்படிசூள்** என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

ஒருமுறை **இராமாயணச் சொற்பொழிவில்** 'தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்ட **கர, தூடணர்களுடன்** இராமன் தனித்துப் போரிட்டான்' என்பதனைக் கேட்டு **இராமனுக்குப் படை உதவி** புரிய தனது படைசளைத் தயார் செய்ய புறப்பட்டார் என்பர். 'இராமன் அவர் களைச் சாதூரியமாய் வென்றான்' என்று புராணிகர் கூறிச் சமாளித்த பிறகே குலசேகரர் படைகொண்டு செல்லும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டார் என்பர்.

இவர் தமிழில் பெருமாள் திருமொழியும் வடமொழியில் முகுந்தமாலையும் செய்துள்ளார். கண்ணனின் பிள்ளைமை இன்பங்கள் அனைத்தும் யசோதை பெற்றாளே எனத் தேவகி புலம்புவதாகக் கற்பனை செய்துள்ள செய்யுட்பகுதி தேவகிபுலம்பல்.

ஏ, பெரியாழ்வார்: (கி.பி. 9ஆம் நூற்)

உளர் **ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்**. இயற்பெயர் **விஷ்ணுசித்தர்**. குழந்தைக் கண்ணனின் பிறப்பு, தாலாட்டு, அம்புலி, நீராட்டல், பூச்சூட்டல். காப்பிடல், இளமை விளையாட்டு அனைத்தையும் பெரியாழ்வார் உணர்ந்து பாடியுள்ளார்.

கண்ணன் குறும்பு செய்வதாக அயலகத்தார் கூறுவதை யசோதையால் தாங்க இயலவில்லை. 'இனி நீ அங்கெல்லாம் போகாதே; உன்னைப் பிறற் குறை கூறுவதை நான் கேட்க விரும்பவில்லை' என்று கூறுகிறாள். இதனை,

ஏதேனும் சொல்லி அசல கத்தார்

ஏதேனும் பேசநான் கேட்கமாட்டேன்

என்று யசோதை கூறுவதாகப் பெரியாழ்வார் கூறுவதன் மூலம் அவரது தாய்மையுணர்வு வெளிப்படுகிறது.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் திருமாலுக்குப் பூமாலை கட்டி இறைபணி புரிந்தார்.

பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல்லாயிரத்தாண்டு

பலகோடி நூறாயிரம்

மல்லாண்ட திண்தோள் மணிவண்ணா உன்

சேவடிசெவ்வி திருக்காப்பு

என்று திருமாலுக்குப் பல்லாண்டு பாடி பாமாலையும் சாத்தினார். திருப்பல்லாண்டு பாடியமையால் பெரியாழ்வார் என அழைக்கப்படுகின்றார்.

ஐ. ஆண்டாள்:

பன்னிரு ஆழ்வாருள் பெண்பாலர் இவர் ஒருவர் மட்டுமே. பெரியாழ்வாரின் நந்தவனத்தில் துளசிச் செடிகளுக்கு இடையே கிடைக்கப் பெற்றார் என்பர். இவரைப் **பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பைந்தொடி** எனப் போற்றுவர்.

திருமாலையே மணக்க வேண்டுமென்று நினைத்தார். திருமாலுக்குக் கட்டிவைத்த மாலையைத் தினமும் தான் சூடிக் கண்ணாடியில் அழகு பார்த்தார். இதனை அறிந்த பெரியாழ்வார், வேறு மாலை கட்டித் திருமாலுக்குச் சாத்த முனைந்தனர். பெருமாள் மறுத்து ஆண்டாள் சூடிக் கொடுத்த மாலையையே விரும்பிக் கேட்டார். எனவே ஆண்டாள் **சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி** எனப்படுகிறாள். இவ்வாறு **ஆண்டவனையே ஆண்டதால் ஆண்டாள்** என்றும் சிறப்பிக்கப்படுகின்றாள்.

ஆண்டாள் பாடிய திருப்பாவைப் பாடல்கள் பாவை நோன்பு பற்றியது. மார்சுழித் திங்கள் வைகறையில் வைணவர்களால் பாராயணம் செய்யப்பெறும் சிறப்பு மிக்கது. நாச்சியார் **திருமொழி**, ஆண்டாள் இறைவன் மீது கொண்ட காதல் மனத்தைக் காட்டும்.

**மானிட வர்க்கு என்று பேச்சுப்படில்
வாழ்கில்லேன் கண்டாய் மன்மதனே**

என்னும் ஆண்டாள்,

**மத்தளம் கொட்ட வரிச்சங்கம் நின்றாத
முத்துடைத் தாமம் நிறைதாழ்ந்த பந்தர்க்கீழ்
மைத்துனன் நம்பிமதுசூத னன்வந்தென்
தைத்தலம் பற்றிக் கனாக்கண்டேன் தோழீ நான்**

என்று உருகுவதையும் காணலாம்.

ஓ. திருப்பாண் ஆழ்வார்: (கி.பி. 9ஆம் நூற்)

பாணர் குடியினர். எனவே இவருக்குக் கோயிலினுள் நுழைய அனுமதி இல்லை. எனவே **காவிரிக்கரையிலிருந்தே கோயில் கோபுரம்** பார்த்துத் தொழுது இசைபாடி இறைவனை வணங்கினார். பெருமானுக்குத் திருமஞ்சனமாட்ட நீர் முகந்து செல்லப் பொற்குடத்துடன் **லோகசாரங்கள்** என்னும் அந்தணர் தலைவன் வந்தான். பாணாழ்வார் காவிரிக்கரையில் நிற்பதால் **காவிரியே தீட்டுப் பட்டதாக** அந்தணர் குழாம் சினமுற்றது. லோகசாரங்கனுடன் வந்தவர்கள் **கல்லால் எறிந்து** பாணாழ்வாரைக் காயப்படுத்தினர். அந்தணர்களின் அடாத செயலைக் கண்டிக்க விரும்பிய பெருமாள், பாணாழ்வார் பட்ட காயத்தின் குருதியைத்

தன் நெற்றியில் காட்டினார். பாணரைத் தோளிலே சுமந்து கோயிலுக்கு வருமாறு லோகசாரங்கனைப் பணித்தார். அவ் அந்தணனும் அவ்வாறே செய்தார்.

இறைவனைக் கோயிலினுள் நேரே கண்ட பாணாழ்வார் இறைவனின் அழகில் மனதைப் பறிகொடுத்தார். திருமாலை வணங்கி **அமலனாதிபிரான்** என்னும் 10 பாசுரங்களைப் பாடினார். 'பாதகமலம்' என்று தொடங்கி கண்கள் முடிய பதாதிசேச வர்ணனை செய்துள்ளார்.

**“கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெய்
உண்ட வாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர் கோன்அணி அரங்கன்என் அமுதினைக்”
கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே**

என்பது அப்பாசுரப் பாடல்.

ஓ, தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்: (கி.பி. 9ஆம் நூற்)

இயற்பெயர் **விப்ரநாராயணர்**. திருவரங்கத்தில் **மாலை சாத்தும் பொறுப்பினை** மேற்கொண்டிருந்தார். **தேவதேவி** என்னும் விலைமாதின் வலையில் சிக்கி வழிபாடு மறந்து சிறைத்தண்டனைக்கு ஆளானார். அரங்கன், ஆழ்வாரை மீட்டார். தன் தவறுக்கு வெட்கினார் ஆழ்வார். பாவம் நீங்க திருமால் தொண்டர்களின் பாதத்துகளினை உட்கொண்டு பாவமன்னிப்பு தேடினார். அது கொண்டே இவர் **தொண்டரடிப்பொடி** என அழைக்கப்படுகிறார்.

முன்னிலும் ஆழமான அன்பை இறைவன் மீது கொண்டார். இதனை,

**பச்சைமா மலைபோல் மேனி பவளவாய் கமலச் செங்கண்
அச்சுதா அமரர்ஏறே ஆயர்தம் கொழுந்தே என்னும்
இச்சுவை தவிர யான்போய் இந்திரலோகம் ஆளும்
அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன் அரங்கமா நகருளானே!**

என்னும் பாடல் இவரது புகழ் சாற்றும்.

இவர், திருப்பள்ளியெழுச்சி (10 பாடல்கள்), திருமாலை (45 பாடல்கள்) ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது **திருப்பள்ளி யெழுச்சி மாணிக்கவாசகரின் திருப்பள்ளியெழுச்சியுடன் ஒப்பிடும் சிறப்பு பெற்றது**.

ஓள, திருமங்கையாழ்வார்: (கி.பி. 9ஆம் நூற்)

சோழநாட்டுத் திருமங்கை நாட்டில் **திருக்குறையலூர்** ஊரினர். நீலன் என்னும் படைத்தலைவனின் மகன், இவர் பிறருக்குக் காலன்

போன்று இருந்ததால் **பரகாலன்** எனப்பட்டார். திருமங்கைப் பகுதியின் குறுநில மன்னனாக இருந்ததால் **திருமங்கை மன்னன்** எனப்பெயர் பெற்றார். **குமுதவல்லி** என்னும் வைணவ பக்தையை மணந்து கொண்டார். அவள் விரும்பியபடியே **வைணவ அடியார்க்கு தினமும் உணவு** படைக்க ஒப்புக் கொண்டார். அரசனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய திறைப் பணத்தையும் இறைப் பணமாகவே கண்டார்; மன்னனிடம் சிறைப்பட்டு மீண்டார். பிறகு அடியார்க்கு நன்மைகள் புரிய வழிப்போக்கர்களிடம் கொள்ளை அடித்தார். திருமாலும் திருமகளுமே ஒரு முறை வழிப்போக்கர் போல் வந்தனர். இலக்குமியின் கால் விரலணி உட்படக் கடித்தெடுத்துக் கட்டிய மூட்டையைத் தூக்க முயன்றார். முடியவில்லை. பின்னர், இறைவன் உணர்த்திய **ஓம் நமோ நாராயணா** என்னும் மந்திரத்தை ஓதினார். பின்னரும் **நாகை பௌத்த விகாரங்களைக் கொள்ளையடித்து**, திருவரங்கத்தின் மூன்றாம் மதிலுக்குத் திருப்பணி செய்தார்.

இவர் பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரியதிருமடல் என்னும் நூல்களைச் செய்தார்.

இவருடைய பாடல்களில் **நாட்டுப்புற வடிவங்கள்** காணப்படுகின்றன.

**கரையாய் காக்கைப் பிள்ளாய் - கரு
மாழுகில் போல் நிறத்தன்
உரையார் தொல்புகழ் உத்தமனை வரக்
கரையாய் காக்கைப் பிள்ளாய்**

என்பதன் மூலம் இதனை அறியலாம். இதைப்போலவே இப்பாடலின் தொடர்ச்சியாகக் **கொட்டாய் பல்லிக்குட்டி, சொல்லார் பைங்கிளியே** என்று பிற உயிர்களிடத்துப் பேசும் நாட்டுப்புற வடிவினைக் காணலாம்.

III நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தமும் நாதமுனிகளும்

பன்னிரு ஆழ்வார்களும் திருமாலின் அழகில், அருளில் மயங்கிப் பல பாடல்கள் பாடினர். ஆழ்வார்களின் காலத்திற்குப் பின் வந்த நாதமுனிகள் **ஆழ்வார்கள் பாடிய பாடல்கள்** அனைத்தையும் தொகுத்தார். அவை நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என அழைக்கப் படுகிறது. இந்நூல் **வைணவ சமயத்தின் வழிபாட்டு நூலாக, இராமானுசர்** உயர்த்தினார்.

நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தங்கள்

ஆழ்வார்கள்	நூல்கள்
1. பொய்கையாழ்வார்	→ முதல் திருவந்தாதி
2. பூதத்தாழ்வார்	→ இரண்டாம் திருவந்தாதி
3. பேயாழ்வார்	→ மூன்றாம் திருவந்தாதி
4. திருமழிசை ஆழ்வார்	→ திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி
5. நம்மாழ்வார்	→ திரு ஆசிரியம், திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரியதிருவந்தாதி
6. மதுரகவி ஆழ்வார்	→ கண்ணிருண் சிறுதாம்பு பதிகம்
7. குலசேகர ஆழ்வார்	→ பெருமாள் திருமொழி
8. பெரியாழ்வார்	→ பெரியாழ்வார் திருமொழி
9. ஆண்டாள்	→ நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை
10. திருப்பாண் ஆழ்வார்	→ 'அமலனாதிபிரான்' பதிகம்
11. தொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார்	→ திருமாலை, திருப்பள்ளி எழுச்சி
12. திருமங்கை ஆழ்வார்	→ பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந் தாண்டகம், திருநெடந்தாண்டகம், திருவெழு கூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல்

வடமொழி வேதங்களைக் கொண்டு தெளிவியலாதவைகளைக் கூடச் செய்ய தமிழ்மாலைகளால் தெரிந்துகொள்ள முடியும், சொல் வளமும் சந்தநயமும் சொக்க வைப்பன. திருவாய்மொழி, தத்துவார்த்த புருஷார் களை ஐயந்திரிபறத் தெரிவிப்பதால், வேதங்களைப் போலவே இன்னும் சிறப்பாக நமக்கு உதவுவது. அனைவரும் சவைக்கப் பாங்கானது.

தமிழ் நாடகங்கள்- வரலாறும் வளர்ச்சியும்

இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று கூறுபாடுகளையும் தன்னகத்தே அடக்கிய 'முத்தமிழ்' என்று தமிழ்மொழி சிறப்பிக்கப் படுகிறது. மனத்தின் வெளிப்பாடு இயல்; நாவின் புலப்பாடு இசை; உடலின் செயற்பாடு நாடகம் என முத்தமிழும் மனம், மொழி, செயற்பாடுகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையன.

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் (தொல்,999)

என்ற தொல்காப்பிய அடிகளால் நாடகக்கலை மிகப்பழங்காலந் தொட்டு தமிழகத்தில் மேம்பட்டிருந்ததை அறியலாம். இயலும், இசையும் நாடகத்தில் இணைந்திருக்கின்றன. தனிப்பாடலுக்கு அபிநயம் பிடித்து ஆடுவது நடனம் என்றும் கதைப்பாடலுக்குத் தக்க வேடம் புனைந்து ஆடுவது நாடகம் என்றும் வேறுபடுத்தப்பட்டது.

பண்டை இலக்கியங்களில் நாடகம் பற்றிய செய்திகள்

சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் வகுத்த உரையால் சயந்தம், செயிற்றியம், முறுவல், பரத சேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல் முதலான நாடகத்தமிழ் இலக்கண நூல்கள் இருந்தன என்றறிய முடிகிறது. இவற்றுள் பெரும்பகுதி அழிந்தனவாக எஞ்சிய பாடல்களை உரையாசிரியர்கள் மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இவை நாடகத்தமிழிலக்கண நூல்களாகையால் இவற்றிற்கு முன்பு நாடக இலக்கியங்கள் இருந்திருக்க வேண்டும் என்றும் உணர முடிகின்றது.

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் எட்டுவகை சுவைகள் பற்றியும் அவை பிறக்கும் நிலைக்களன்கள் பற்றியும் விரிவாகக் கூறுகின்றார். சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி ஆடிய பதினோராடல்களும், எண்வகை விரிக்கூத்துக்களும் பற்றிய விளக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. குன்றக்குரவர்கள் ஆடுகின்ற குரவைக் கூத்தும் வேட்டுவ வரியில் கொற்றவைக் கோலம் பூண்டு மறக்குடிப்பெண் ஆடும் கூத்தும் நாடகக் கூறுபாடுகளையுடையன. மாதவி, "நாடக நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்துக் காட்டினள்" என்கிறார் இளங்கோ. நாடக அரங்குகள் அமைய வேண்டியமுறை, தூண்களின் நிழல் விழாத வகையில் விளக்குகள் வைக்கின்ற முறை, ஒரு முக எழினி, பொருமுக

எழினி, கருந்துவரல் எழினி என்ற மூன்று வகையான திரைச்சீலைகள் அமைகின்ற முறை ஆகியன பற்றிச் சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையில் விரிவான செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெளத்த சமணர்கள் வரவால் களப்பிரர் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி குன்றியது போன்று நாடகக்கலை வளர்ச்சியும் குன்றியது. இசையும், நாடகங்களும் சிற்றின்ப உணர்வைத் தூண்டிவிடும் என்பது இம்மதங்களின் கோட்பாடு.

சோழர்கள் காலத்தில் நாடகங்கள்

இராசராசனுடைய வெற்றியைச் சிறப்பிக்கும் வகையில் இராசராசேச்சுவர நாடகம் நடிக்கப்பட்டதாகத் தஞ்சைப் பெரிய கோயில் கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. நாடகக் கலைஞர்களுக்கு அரசு மானியம் வழங்கியதாகவும் சாசனங்களால் அறிய முடிகின்றது. குலோத்துங்க சோழ நாடகம், பூம்புலியூர் நாடகம் முதலானவை கோயில்களில் நடிக்கப்பட்டன. நெல்லை மாவட்டத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டு மூலம் உய்யவந்தான் யசோதை என்பாள் ஆண்டுதோறும் திருவிழாக்காலத்தில் நாடகங்களை நடித்து வந்ததாகவும், அதற்கென மானியம் பெற்றதாகவும் அறிகிறோம்.

சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடப்படும் வேத்தியல் என்ற பிரிவு வேந்தன் முதலாய உயர்ந்தோருக்கான நாடகம், பொதுவியல் என்ற பிரிவு பொதுமக்களுக்கான நாடகம். பின்னாளில் இவ்விரு பிரிவுகளும் முறையே நாடகம் எனவும் கூத்து எனவும் பெயரிடப்பட்டன.

17, 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகங்கள்

16, 17ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தஞ்சையை மராட்டியர்கள் ஆண்ட காலத்தில் கோயில்களில் நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டன. குற்றாலக் குறவஞ்சியும், சரபோஜி மன்னர் பற்றிய பாடப்பட்ட சரபோஜி ரூபாலக் குறவஞ்சியும், பள்ளு நாடகங்களும் நடிக்கப்பட்டன. 18ஆம் நூற்றாண்டு அருணாச்சலக் கவிராயரின் இராமநாடகக் கீர்த்தனையும், கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின் நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனையும் பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றே இசைநாடக நூல்களாக எழுந்தன. இசையோடு பாடவும், நடிக்கவும் ஏற்புடைய வகையில் இவை எழுதப்பட்டிருந்தன.

செல்வக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் வேசையர் வலைப்பட்டு, நோயும் வறுமையும் அடைந்து துன்புறுவதாகவும், இறுதியில் மனம் திருந்துவதாகவும் பாடுகின்ற நொண்டி நாடகம் இந்நூற்றாண்டுகளில் எழுதப்பட்டது. சீதக்காதி வாழ்ந்த காலத்தில் இவ்வாறு மனந்திருந்திய

ஒருவன் மெக்கா சென்று முடமான கால் சரியாகி வாழ்ந்ததாக எழுதப்பட்ட நாடகம் சீதக்காதி நொண்டி நாடகம். இது சிந்து என்ற யாப்பு வகையில் பாடப்பட்டது. இத்தகைய நொண்டி நாடகங்களில் பாடப்பட்ட சிந்து என்னும் யாப்புக்கு நொண்டிச் சிந்து என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. மாரிமுத்துப் புலவர் இயற்றிய திருக்கச்சூரி நொண்டி நாடகம் புகழ்பெற்ற நாடகம். ஐயனார் நொண்டி நாடகம் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்த நொண்டி நாடகக் கதையமைப்பில் எழுதப்பட்ட இரத்தக்கண்ணீர் நாடகம் பின்னாளில் புகழ்பெற்றது. மாரிமுத்துப் பிள்ளை என்பவர் கருநாடக நவாபுகளின் காலத்தில் ஆட்சியிலிருந்தவர்கள் செய்த கொடுமைகளை மையமிட்டு அநீதி நாடகம் என்ற நாடகத்தை இயற்றிப் புகழ்பெற்றார்.

19-ஆம் நூற்றாண்டில் நாடக நூல்கள் பல எழுதப் புகழ்பெற்றவர்காசிவிசுவநாத முதலியார். இவருடைய டம்பாச்சாரி நாடகம், தாசில்தார் நாடகம், பிரம்மசமாஜ நாடகம் முதலியன புகழ்பெற்ற நாடகங்கள். அப்பாவுப்பிள்ளை இயற்றிய அரிச்சந்திர விலாசம் மிகுந்த வரவேற்புப் பெற்ற நாடகமாக அமைந்திருந்தது. அரிச்சந்திர விலாசம் என்ற பெயரில் நால்வரும், அரிச்சந்திரன் நாடகம் என்ற பெயரில் அறுவரும் அரிச்சந்திரன் கதையை நாடகமாக எழுதியுள்ளனர். இராமச்சந்திரக் கவிராயர் சகுந்தலை விலாசம், பாரத விலாசம், ரங்கோன் சந்தை நாடகம் முதலான நாடகங்களை எழுதினார்.

மராட்டியருடைய 'சங்கிலி நாடகக் கம்பெனி' தஞ்சாவூரில் சில நாடகங்களை நடத்தியது. இவற்றைக் கண்டு கோவிந்தசாமி ராவ் பாடல்களைக் குறைத்தும் வசனங்களைக் கூட்டியும், நாடகங்களைப் படைத்தார். இவர் 'மனமோகன நாடகக் கம்பெனி' என்ற ஒன்றை நிறுவி திரௌபதி வஸ்திராபகரணம், அபிமன்யு சண்டை, சிறுத்தொண்டர் நாடகம், ராமதாஸ் சரித்திரம் முதலான புராண நாடகங்களை நடத்தினார்.

மனோன்மணியமும் கவிதை நாடகங்களும்

தத்துவப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த சுந்தரம்பிள்ளை (1855-1897) படிப்பதற்கும் நடப்பதற்குமான நாடக இலக்கியத்தின் தேவையுணர்ந்து மனோன்மணிய நாடகத்தை எழுதினார். தமிழ்நாடக வரலாற்றில் இந்நூல் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. லிட்டன் பிரபு எழுதிய Lost tales of Miletus என்ற தொகுப்பில் உள்ள The Secret Way என்ற பகுதியைத் தழுவி ஷேக்ஸ்பியருடைய நாடகங்களின் அமைப்பில் 5 அங்கங்கள், உட்பிரிவான களங்கள் என்றவடிவில் இந்நாடகம் எழுதப்பட்டது. படிப்பதற்கு எளிய ஆசிரியப்பா அமைப்பில்

தமிழ்நாட்டுக் கதையாகவே தோன்றுகிற வகையில் இந்நாடகம் அமைந்துள்ளது. ஆசிரியருடைய மொழிப் பற்றும், நாட்டுப் பற்றும் நூலில் மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றன. 'நீராருங் கடலுடுத்த' என்ற தமிழ்த்தெய்வ வணக்கப் பாடல் தமிழக அரசின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக இசைக்கப் பெற்றுப் போற்றப்படுகிறது. கோல்டுஸ்மித் எழுதிய The Hermit என்ற நூலையும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களின் பிழிவாக அமையும் 'சிவகாமியின் சரிதம்' என்ற பகுதியாக உருமாற்றி மிக அழகாக நாடகத்தில் இணைத்துள்ளார்.

சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய நூற்றொகை விளக்கம் இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்குத் துணை புரிகின்ற நூல். மனோன்மணியம் சுந்தரம் பிள்ளை என்று குறிக்கப்படும் அளவிற்குத் தம் கவிதை நாடகத்தால் புகழ்பெற்ற இவருடைய பெயரால் நெல்லையில் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் இயங்கி வருகிறது. மனோன்மணியம் தமிழில் தோன்றிய கவிதை நாடகங்களுக்குத் தாய் என்று போற்றப்படுவது. பின்னாளில் கவிதை நாடகங்கள் எழுதியவர் களுள் பலரும் மனோன் மணியத்தையே முன்மாதிரியாகக் கொண்டனர். பண்டிதமணி முகதிரேசன் செட்டியார் மிருச்சடிகா என்ற வடமொழி நாடகத்தை மண்ணியல் சிறுதேர் என்ற பெயரில் தமிழில் தந்தார்.

மனோன்மணியம் போன்று நல்ல தமிழ் நாடகங்கள் தமிழில் தோன்ற வேண்டுமென்ற விழைவுடன் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பெயரால் பரிசுத்திட்டம் ஒன்றை அறிவித்தது. இப்போட்டியில் பரிசுபெற்ற 'அனிச்ச அடி' என்ற நாடகம் ஆ.பழனி என்பவர் எழுதியது. சங்க கால நன்னன் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஐசக் அருமைராசனின் 'முல்லைமாடம்' சி.எஸ்.முத்துசாமி ஐயரின் 'விசுவநாதம்' ஆகிய இரண்டு கவிதை நாடகங்களும் மனோன் மணியத்தைப் பின்பற்றி எழுந்தவை. உருத்திரங்கண்ணனின் 'கரிகால் வளவன்' பெ.தூரனின் 'ஆதிஅத்தி' சொ.சிங்காரவேலனின் 'ஊமைக் குயில்' (தித்தனை மையமிட்டது) மு.உலகநாதனின் வாள்விழி (குமணன் கதை) முதலாய கவிதை நாடகங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க மாந்தர்களின் கதைகளை மையமிட்டு எழுதப்பட்டன.

கா.அரங்கசாமி கும்பகருணன் மனைவி கனகையின் ஊமைத் துயரை மையமாக்கிக் 'கனகை' என்ற நாடகத்தையும், புத்த ஞானப் பேரொளியின் அருள்வீச்சுக்கு ஆட்பட்ட அம்பாபலியின் வரலாற்றை மையமிட்டு 'அம்பாபலி' கவிதை நாடகத்தையும், வ.த.இராம சுப்பிரமணியம் 'செம்பியன் செல்வன்' என்ற நாடகத்தையும், சிற்பி

பாலசுப்பிரமணியம் கொங்கு நாட்டில் சமண சமயம் புகுந்த வரலாற்றுச் சூழலை மையமிட்டு 'ஆதிரை' என்ற கவிதை நாடகத்தையும் எழுதியுள்ளனர். இவையனைத்தும் அங்கம், களம் என்ற அமைப்பினிலமைந்தவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை மனோமணியத்தின் செல்வாக்கிற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். மேற்குறித்தவற்றுள் முல்லைமாதம் தவிர்த்த அனைத்தும் பழைய வரலாற்றுச் செய்திகளின் புதிய வடிவங்கள் என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது.

கோனூர் பெருமாள் எழுதிய வன்னியூர் பொன்னன் (1994) ஒரு கற்பனை நாடகம். சுற்றுப்புறச் சூழல் பற்றிய அக்கறையுடன் காடு வளர்ந்தால் நாடு வளரும்' என்ற சமகாலச் செய்தியை ஆசிரியர் அழகிய கவிதை நாடகமாக்கியுள்ளார். மனோமணியம் வகுத்துத் தந்த பாதையில் எழுதப்பட்ட இக்கவிதை நாடகங்கள் படித்து மகிழ்வதற்காக எழுதப்பட்டவையேயாகும். மேடைக்குத்தக்க மாற்றங்களை நடிப்பதற்கும் ஏற்றவை.

பரிதிமாற்கலைஞர் என்ற புனைபெயரைச் சூட்டிக்கொண்ட சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் 'நாடகவியல்' என்ற நாடக இலக்கண நூலை எழுதினார். தமது இலக்கண நூலுக்கு ஏற்புடையதாக ருபாவதி, கலாவதி, மானவிஜயம் என்ற நாடக நூல்களையும் இயற்றினார். இவருடைய மாணவர் ந.பலராம ஐயர் மகேந்திர பல்லவன் எழுதிய மத்தவிலாசப்பிரகசனம் என்ற நாடகத்தைத் தமிழில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார்.

மேடை நாடக வளர்ச்சி

சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் (1867-1922) தமிழ் நாடக உலகில் ஒரு பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தியவர். நாடகமேடையை ஒழுங்கு நிறைந்த தொழில் முறை வாழ்வாக்கினார். நாடு முழுவதும் சென்று பலர் நாடகத்துறைக்கு வரக் காரணமானார். தம் அமைப்பை ஒரு நாடகக் கல்விச் சாலையாக்கினார். நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் எழுதினார். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை புராண நாடகங்கள். வள்ளி திருமணம், பிரகலாதன், பவளக்கொடி, லவகுசா, சதி அனுசயா முதலாய நாடகங்களைப் பாடல்களும் பொருள் பொதிந்த வசனங்களும் நிரம்பியனவாக எழுதி மேடையேற்றினார். அச்சில் வெளிவந்த நாடகங்கள் மிகச் சிலவேயாகும். நான்கு மணி நேரம் நடக்கக் கூடிய நாடகத்தை ஒரே இரவில் அடித்தல் திருத்தலற்று எழுதும் ஆற்றல் படைத்தவராக விளங்கினார். தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர் என்று போற்றப்படுகின்றார்.

பம்மல் சம்பந்த முதலியார் (1873-1964) 18ஆம் வயதில் தமது முதல் நாடகமான புஷ்பவல்லியை எழுதி நடித்தார். நீதிபதியாக இருந்த காலத்திலும் நாடகக்கலை மீதுள்ள தீராத விருப்பத்தினால் பிறமொழி நாடகங்களை மொழி பெயர்த்தும், தாமே எழுதியும் மேடையேற்றினார். 1891-இல் சகுணவிலாச சபா என்ற நாடக சங்கத்தை நிறுவினார். நடிகர்கள் என்றால் கூத்தாடிகள் என்ற சமூகப் பார்வையை மாற்றிக் கற்றறிந்தவர்களையும் இத்துறையில் ஈடுபடுத்தினார். தாமும் நடித்தார். 90 நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். நாடகம் என்றால் புராணத்தைகள் தாம் என்றிருந்த நிலையை மாற்றிச் சமூக நடப்புக்களையும் நாடகப் பொருளாக்கினார். ரத்னாவளி, மனோகரா, வேதாள உலகம், சபாபதி, லீலாவதி சுலோசனா, கள்வர் தலைவன் முதலாயவை இவரது புகழ்பெற்ற நாடகங்கள். மாக்குபெத், ஹாம்லெட், வெனிஸ் வணிகன், சிம்பலின், விரும்பிய விதமே (As you like it) முதலாய ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழாக்கி மேடையேற்றினார். சாகுந்தலம், மாளவிகாக்னி மித்ரம், விக்ரமோர்வசியம் போன்ற வடமொழி நாடகங்களையும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து மேடையேற்றினார். தம் அனுபவங்களை ‘நாடகத்தமிழ்’, ‘நாடக மேடை நினைவுகள்’ ‘நாடகக் கலையில் தேர்ச்சி பெறுவது எப்படி?’ முதலாய நூல்களாக எழுதியுள்ளார். நாடகங்களின் நேரத்தையும் பார்யாளர் வசதிக்கேற்ப 3 மணி நேரமாக்கினார். பம்மல் சம்பந்த முதலியார் ‘தமிழ் நாடகத் தந்தை’ என்று பாராட்டப்படுகிறார்.

தொ.பொ.கிருஷ்ணசாமிப்பாவலர் ‘பாலமனோகர சபா’ வை நிறுவினார். இவருடைய ‘கதரின் வெற்றி’ என்ற தேசிய சமுதாய நாடகம் பெருந்த வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. விசுவநாததாஸ் நாடகமேடையைத் தேசிய உணர்வைப் பரப்பப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். “கொக்கு புறக்குதடி பாப்பா அதைக் கோபமின்றிக் கூப்பிடடி பாப்பா, மக்களை ஏமாற்றும் கொக்கு அதன் மமதை அழியவேண்டும் பாப்பா...” முதலாய பாடல்கள் தேசபக்தியைத் தூண்டுவனவாக அமைந்திருந்தன. எம்.கந்தசாமி முதலியார் புகழ்பெற்ற புதினங்களை நாடகமாக்கினார். சி.கன்னையா நாயுடு மேடை நாடகத்தில் அரங்கு, திரை, இசை முதலானவற்றில் புதுமைகள் சேர்த்தார். எஸ்.ஜி. கிட்டப்பா மேடை நாடகங்களில் இசைக்கு முதன்மை சேர்த்தார் எஸ்.ஜி. கிட்டப்பா மேடை நாடகங்களில் இசைக்கு முதன்மை சேர்ந்தார் என்.எஸ். கிருஷ்ணன் சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள், மூடநம்பிக்கையொழிப்பு, சுயமரியாதை இயக்கம் ஆகியவற்றை முன்நிறுத்தி நாடகங்களை அரங்கேற்றினார்.

சி.என்.அண்ணாதுரை தமது நாடகங்களில் ஒரு மொழிப் புரட்சியை ஏற்படுத்தினார். கூறவந்த சீர்திருத்தக் கருத்துக்களுக்கேற்ப

கூர்மையான வசனங்களால் நாடகங்களுக்கு வலுவூட்டினார். சந்திரோதயம், சந்திரமோகன் அல்லது சிவாஜி கண்ட இந்து சாம்ராஜ்யம், வேலைக்காரி, ஓர் இரவு முதலாய நாடகங்கள் சமூக மாற்றத்திற்கு வித்திட்டன. வேலைக்காரி நாடகத்தில் இடம்பெறும். ‘கத்தியைத் தீட்டாதே புத்தியைத் தீட்டு’ என்ற அறிவுரைத் தொடர் அழியாமல் நிற்கிறது. அறிஞர் அண்ணா வழியில் கலைஞர் கருணாநிதி சீர்திருத்த நாடகங்களைச் செம்மாந்த தமிழ் நடையில் எழுதினார். மணிமகுடம், மந்திரி குமாரி, பராசக்தி, தூக்குமேடை, பூம்புகார் முதலியன இவருடைய புகழ்மிக்க நாடகங்கள்.

டி.கே.எஸ்.சகோதரர்கள் மற்றும் நவாப் ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை குழுவினரின் நாடகங்கள் வெற்றிகரமாக அமைந்தன. பெண்கள் நாடக மேடைக்கு வராத காலகட்டத்தில் ஆண்கள் பெண்கள் பாத்திரத்தையும் ஏற்று நடித்தனர். டி.கே.சண்முகம் ஔவையார் நாடகத்தில் உணர்ச்சி கரமாக நடித்து ஔவை சண்முகம் என்று பாராட்டப்பட்டார். வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வரலாற்றை ‘முதல் முழக்கம்’ என்ற பெயரில் ரா.வேங்கடாசலம் எழுதி மேடையேற்றினார்.

எஸ்.டி.சுந்தரம் எழுதிய நாடகங்களுள் ‘கவியின் கனவு’ இலக்கிய நயமிக்க தேசிய நாடகம்; பெரும் வரவேற்புப் பெற்றது. டி.கே.முத்துசாமியின் ‘குமாஸ்தாவின் பெண்’ ‘கவிகாள மேகம்’ முதலாய நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. தேவனின் ‘கோமதியின் காதலன்’, ‘துப்பறியும் சாம்பு’ முதலானவை நகைச்சுவை நாடகங்கள் பி.எஸ்.ராமையா ‘தேரோட்டியின் மகன்’ ‘மல்லியம் மங்களம்’ ‘போலீஸ்காரன் மகன்’, ‘பிரசிடென்ட் பஞ்சாட்சரம்’ முதலாய உணர்ச்சிமிக்க நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றினார். அரு.ராம நாதனின் ‘இராஜராஜசோழன்’ நாடகம் பலமுறை மேடையேற்றப் பட்டது. கு.சா.கிருஷ்ணமூர்த்தியின் ‘அந்தமான் கைதி’, திருவாரூர் தங்கராசுவின் ‘ரத்தக் கண்ணீர்’ முதலாயவை குறிப்பிடத்தக்கவை.

எஸ்.வி.சகஸ்ரநாமத்தின் ‘சேவா ஸ்டேஜ்’, ஆர்.எஸ்.மனோகரின் ‘நேஷனல் தியேட்டர்ஸ்’ சோ இராமசாமியின் ‘விவேகா ஃபைன் ஆர்ட்ஸ்’ முதலாய நாடக மன்றங்கள் வெற்றிகரமாக நாடகங்களை அரங்கேற்றின. கே.பாலசுந்தர் எழுதி மேடையேற்றிய சர்வர் சுந்தரம், எதிர் நீச்சல் முதலான சமூக நாடகங்களும், கோமல் சாமிநாதனின் தண்ணீர் தண்ணீர், ஓர் இந்தியக் கனவு முதலான அரசியல் நாடகங்களும் நடைமுறை வாழ்வின் அம்சங்கள் பற்றி எழுதப் பட்டவை. சோ அரசியல் அங்கத நாடகங்களால் புகழ்பெற்றவர். அவருடைய ‘முகமதுபின் துக்ளக்’ கால் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகும் நடைமுறையோடு ஒட்டிப் போகின்ற அரசியல் அங்கத நாடகம்.

புராணம், சரித்திரம், சமூகம் என்ற தளங்களில் படிப்படியாகப் பயணப்பட்டு வந்த மேடை நாடகங்கள் நகைச்சுவை நாடகங்களில் காலூன்றி நிற்கின்றன. கிரேஸி மோகன், கோவை அனுராதா, எஸ்.வி.சேகர், மௌலி முதலானோரின் நாடகங்கள் மக்களிடையே வரவேற்புப் பெற்றுள்ளன.

இக்கால மேடை நாடகங்களில் புகழ்பெற்றவை நூலாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மெரினாவின் நாடகங்கள், கோமல் சுவாமிநாதனின் 'தண்ணீர் தண்ணீர்', 'சோ'வின் முகமது பின் துக்ளக் 'சம்பவாமி யுகே யுகே' 'மனம் ஒரு குரங்கு' முதலாய நாடகங்கள் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. சுஜாதா, ஜெயந்தன், இந்திரா பார்த்தசாரதி ஆகியோரின் நாடகங்கள் நூல் வடிவு பெற்றவை. படிக்கப்படுகின்ற இந்நாடகங்கள் நடிக்கப்பட்டவையும்கூட இந்திரா பார்த்தசாரதி எழுதிய 'இராமாநுஜர்' மேடையேற்றப்பட்ட நாடகம். இந்நாடகத் திற்காக இந்திரா பார்த்தசாரதிக்கு 'சரஸ்வதி சம்மான்' விருது வழங்கப்பட்டது.

ஸ்டாலின், கிரேக்க நாடகாசிரியராகப் புகழ்பெற்ற சோபக்ளினின் நாடகங்களைத் தமிழில் படைத்து வருகிறார். ஈடிபஸ் மன்னன், கலோனஸில் ஈடிபஸ், ஆன்டிகனி, எலக்ட்ரா, அஜகஸ், டிரச்சிப் பெண்கள் (2002) என்ற ஆறு நாடகங்களை மிக இயல்பான எளிய நடையில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார்.

தெருக்கூத்து நாடகங்கள் சென்ற சில நூற்றாண்டுகளில் நாடக அரங்குகளின்றி வீதிகளில் நடிக்கப்பட்டு வந்தன. இரவில் தொடங்கி விடிய விடிய நடைபெறும் இந்நாடகங்களில் கட்டியங்காரன் பாத்திரங்களை அறிமுகப்படுத்தி, நாடகக் காட்சிகளை விளக்குவான். ஊருக்கும், மக்களுக்கும் ஏற்றபடி கோமாளி நகைச்சுவையோடு பேசுவான்; பாடுவான். கிராம மக்களின் நாடகக் கலையுணர்வின் வெளிப்பாடு தெருக்கூத்து நாடகங்கள்.

நாடகம் என்பது ஒரு நிகழ்கலை (Performing art) என்பதால் நடிப்பதுதான் நாடகம்; படிப்பதன்று என்பது ஒரு முக்கியமான கருத்தாக விளங்குகிறது. நாடகப் பிரதிக்கு, நடிப்பவன், பார்வையாளன், நிகழிடம் மூன்றும் இருந்தால்தான் சிறக்கும் என்பது ஒரு வாதம். தமிழின் நவீன நாடக இயக்கம் 1980-ன் பிற்பகுதியில் எழுச்சி பெற்றுச் சபாநாடகங்களைப் புறங்காண விழைந்தது. தொலைக் காட்சியின் முன்பிருந்த ஆதரவு குறைந்திருக்கிறது. மேடை நாடகங்களுக்கு முன்பிருந்த ஆதரவு குறைந்திருக்கிறது. நவீன நாடகம் பற்றிய அக்கறையோடு 'கூத்துப்பட்டறை' என்ற அமைப்பை நடத்தி

வருகின்ற ந.முத்துசாமி. 'பரீக்ஷா' என்ற அமைப்பை நடத்தி வரும் ஞாநி, மு.ராமசாமி, கே.ஏ.குணசேகரன் ஆகியோர் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இவர்கள் சமூக அக்கறை மிகுந்த நாடகங்களை மக்களிடம் எடுத்துச் செல்லும் நல்ல முயற்சியைச் செய்து, வருகின்றனர். மக்களோடு மக்களாக நின்று வீதி நாடகங்களாக இவை அமையும்போது நாடகம் ஒரு சமூகக் கருவியாக மட்டுமின்றி வலுவானதோர் ஆயுதமாகவும் மாறுகிறது. அரசியல், குழந்தைத் தொழிலாளர் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், மதுவொழிப்பு, சுற்றுப்புறச் சூழல் பாதுகாப்பு முதலான சமுதாயத் தொடர்புடைய செய்திகள் வீதி நாடகங்களுக்குப் பொருளாகின்றன. ந.முத்துச்சாமியின் 'நாற்காலிக் காரர்' நாடகம் அரசியல் ஒரு விளையாட்டு ஆகிவிட்ட அவலத்தையும் அதில் பொதுமக்கள் சிக்கித் சிதறுண்டு போவதையும் விளக்குகிறது.

புராண நாடகங்களைப் பிரமிப்புடன் மக்கள் பார்த்து நின்று போக்கிற்கு மாற்றாகச் சமூக நாடகங்கள் வந்தன. இவை சகமனிதனின் பிரச்சினைகளைப் பேசி பார்வையாளனோடு ஒரு நெருக்கத்தை ஏற்படுத்தின. நவீன நாடகங்களும், வீதி நாடகங்களும் மக்களோடு மக்களாகக் கலந்து நின்று மக்களின் பிரச்சினையைப் பேச முயற்சி செய்கின்றன.

வானொலி நாடகங்களும், தொலைக்காட்சி நாடகங்களும்

வானொலி நிலையங்கள் கட்புலனாகக் கண்டு மகிழும் நாடகங்களைச் செவிப்புலனாக ஒலி பரப்புகின்றன. ஓரங்க நாடகங்களும், ஒரு மணி நேர நாடகங்களும், தொடர் நாடகங்களும் வானொலியில் ஒலிபரப்பப்படுகின்றன. வானொலி நாடக நடிகர்கள் வசனங்களால் வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சி வேறுபாடுகள் நேயர்களுக்கு ஒரு கற்பனைக் காட்சியைத் தோற்றுவிக்கின்ற வகையில் திறமையானதாக அமைய வேண்டும். பூர்ணம் விசுவநாதன், துறைவன், ச.து.சுப்பிரமணியயோகி, சுத்தானந்த பாரதியார், கோமல் சுவாமிநாதன், எஸ்டி.சுந்தரம், சோ ஆகியோர் பிரபலமான வானொலி நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர்.

தொலைக்காட்சி நாடகங்கள் மேடை நாடகங்கள் என்ற வகையில் மட்டுமின்றி வெளிப்புறப்படப்பிடிப்புக்கள் நிறைந்ததாக தொழில் நுட்ப ரீதியில் எடுக்கப்பட்டு ஒளிபரப்பப்படுகின்றன. ஒரு நீண்ட தொடர்வருடக் கணக்கில் பார்வையாளர்களைச் சின்னத்திரைக்கு முன்னர் ஈர்த்து வைக்கிறது. தனியார் தொலைக்காட்சிகளின் பெருக்கம் இத்துறையைப் போட்டிகள் நிறைந்ததாக மாற்றியுள்ளது. சில நல்ல சிறுகதைகளும், புதினங்களும் தொலைக்காட்சி நாடகங்களாக ஒளிபரப்பப்படுகின்றன.

